

Sezai Efiloğlu 2

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

18.08.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Sezâî EFİLOĞLU 1971 yılında Ordu Akkuş Kurtboğaz köyünde doğdum ve ilk okuluda köyümde bitirdim.

Ortaokulu Ünye İmam Hatip ortaokulunda Liseyi de Çorum İHL de okudum.

89 yılında devlet memuru olarak çalışmaya başladım. 3 çocuk ve 3 torun sahibiyim.

Küçük yaşlarımdan itibaren türkü söyler maniler yazardım. 1984 yılından itibaren şiir yazmaya 1999 yılından itibaren TRT hocalarım Sevgili Salih TANGÜL ve Tuğruş ŞAN hocamdan solfej ve nazariyat eğitimi alarak sözü ve müziği bana âit GÂM DEĞİRMENİ adında bir album yaparak müzik dünyasına girdim.

1000 e yakın şiirlerim var olup türkü ve şarkı müziği bulunan şiirlerim.var... Gerçi bunlar fâni dünyanın tatlı uğraşları olup

Aslolan Allâh Din Vatan Millet için bir seyler yapabilmektir...

Yorum eleştiri ve beğenilerinizi bekliyorum..

Allâha emanet olasınız..

0 Gurubu Kan Gibi

Saçlarıma boran boran
Kar yağıyor dran dran
Çoktur yüreğimi yoran
Yâr yüreğim kor'dur benim

Al buğdayım kalburdayım
Dert yüklendim kamburdayım
Kiminin ayak altında
Kimisinin tam burdayım.

Al dediğin al'dır senin
Mor dediğin mor'dur senin
Başına hâl gelmeyince
Anlaman çok zordur senin.

Sezaiyim bir han gibi
Son nefesteki cân gibi
'0' gurubu kan gibi
Arayanın boldur senin.

Sezai Efiloğlu 2

Acılar Kanımı İçer

Târumârım sözüm garip
Utancından yüzüm garip
Mızrab kırık sazım garip
Girdim yeni bir yaşıma

Acılar kanımı içer
Bakmıyorlar göz yaşıma
Davulu bırakmış tokmak
Vurur başıma başıma

Dertlerim büyük gamımdan
Herkes çalar zamanımdan
Bıktırdılar bu canımdan
Zehir kattılar aşıma.

Sabır çektim koptu bağlar
Gelip geçti bütün çağlar
Beni duyun sessiz dağlar
Kurban olurum taşına.

Efiloğlu düştü sefil
Bir sözüne yoktur kefil
Eser bir yel efil efil
Vurur başıma başıma..

Sezai Efiloğlu 2

Acıları Sardığımızdı Şiir

Geri durma, sen şifâ'ya asıl da,
Derde dermân arıyoruz aslında.
Yar'a değil ,yara değil, nasılda
Acı'ları sardığımız' dı şiir.

Söz şiirleşir dil değirmeninde
Ederi olmaz kul değirmeninde
Fır fır dönen şu el değirmeninde
Fire'lenip paslandığımız'dı şiir.

Aşkın yangınından közler bırakıp
Sevdâ yollarında tozlar bırakıp
Gönülden gönüle izler bırakıp
Candan cân'a vardığımız'dı şiir

Kelâm ince,duygu naîf hazlarda,
Belperîşan yüceldik ayazlarda
Şarkı diye,türkü diye sazlarda
Bâzende yaslandığımız'dı şiir.

Sezai Efiloğlu 2

Açacak Evlat

Bu günde bir akşam batıyor güneş
Geceyi al'ıyla yakacak evlât
Sanmaki aldığın o nefes beleş
Vakt olup cân diye çıkacak evlât.

İçimde kanıyor sessiz bir yara
Oğul arıyorsan gönülden ara
Bu bahar olmazsa başka bahara
Mutlaka çiçekler açacak evlât.

Kurşûnî sözlerle vurursan beni
Uzaktan uzağa sorarsan beni
Eğer ki sahipsiz koyarsan beni
Halimi görenler kaçacak evlât.

Sezai Efiloğlu 2

Adam Satılır

Zannetmekî dostum bizim ellerde
Üç beş kuruşlara adam satılır
Boyun eğmez kula başı göklerde
Kaz,kuş tüyü bozar çulda yatılır.

Belki yüce dağda kar boran üşür
Yâr yolu bekleyen ödermiş öşür
İşini bilmeyen başını kaşır
Daralmış sineler öfke atılır

Töreyi soralım bizim yaylaya
Hasreti çekerken dertli Ayla'ya
İnsan pazarında kimi paylaya
Bazı yüreklerde yufka satılır

Aktıkça göz yaşı ağlarcasına
Ben kurban olurum her parçasına
Her iki elinin bir sırçasına
Altın gümüş yüksük nişan takılır

Sezâinin dili pas mı bağlamış
Gözleri yaşlıca kime ağlamış
Gezdiği o yere derler Kargamış
Ay Güneş batmadan erken yatılır

Sezai Efiloğlu 2

Adamım

Vakit dolup ecel gelirmiş ansız
Dermanlar içinde kalmışım cansız
Kalabalıkların içinde yalnız
Gelene geçene dargın adamım

Uslanmaz yaramı saramamışım
De ki hiç bir işe yaramamışım
Kendimin farkına varamamışım
Süileti kaymış yorgun adamım

Sezai ölünce biter bu öykü
Mihil yeter bana taşımam kürkü
Elimdeki sazım dilimde türkü
Gönülden gönüle sürgün adamım.

Sezai Efiloğlu 2

Adı Öünceye Kadar Evlâtmiş

İnsan arasında kopmaz bağ varmış
Baba içten ana gözden ağlarmış
Meğer cânndan öte cân daha varmış
Adı öünceye kadar Evlâtmiş..

Evladın ağırlığı olmazmış yük
Ahrı sağlam olsun dünyâsı çürük
İster küçük olsun isterse büyük
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Mücevherdir koynunuzda taşınır
Kollarını boynunuzdan aşırır
Böyle sevgi görmeyenler şaşırır
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Başında bir haller cereyân etse
Benim bu ömrümden canımdan gitse
Dersin, her gece ruyâna girse
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Ana-baba evlât arasındaki
Bağı koparan, tek göbek bağıymış.
Annenin gönlünün yarasındaki
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Evladın okulu Anne kalbidir
Anneler cennettir evlât sabrıdır
Babalar evlâda başka yanıktır
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Yıkılan babayı ayakta tutan
Bazen kızılıcık şerbeti yutturan
Kimi zaman atasını unutan
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Hiçbir çiçek evlat kokusu kadar
Güzel kokmaz bilin sonsuza kadar
Evlatsızlık ölüm korkusu kadar
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Vazgeçilmeyecek kadar değerli
Bazıları sevgiliden sevgili
Gözümde büyümez koca dev gibi
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Evlât derin deniz suyu gibidir
Ne içilir nede hiç vazgeçilir
Çok olsa da birbirinden seçilir
Adı öünceye kadar Evlâtmiş.

Sezai Efiloğlu 2

Adımla Anılacak

Bir gün gelir sel olurda taşarım
Adım adım değil öyle koşarım
Ben ölmem yığidim böyle yaşarım
Bu sokaklar adımla anılacak..

Sözüm yoktur insân denen fertlere
Dûçar oldum ben onulmaz dertlere
Sığmıyorum kitaplara deftere
Bu şiirler benimle anılacak.

Yüreğimde acım besbelli sızım
Yine kar etmedi mızrabı nazım
Akortsuzda olsa üç telli sazım
Bu türküler benimle anılacak.

Sezai Efiloğlu 2

Adını Yâr Yâr Adını

Deli gönlüm gördü seni
Gördü mecbûr etti beni
İkrârdayım yeni yeni
Adını yâr yâr adını

Paramparça duygularım
Bölük pörçük uykularım
Gece gündüz sayıklarım
Adını yâr yâr adını.

Aşk sarhoşu ayık dedi
Dönüp duran kayık dedi
Şimdi bana lâyıık dedi
Adımı yâr yâr adımı.

Geldim bir nefeste yettim
Gönüllere deste ettim
Türkülere beste ettim
Adını yâr yâr adını..

İyi kötü tanıyorsun
El sözüne kanıyorsun
Unutur mu sanıyorsun
Adını yâr yâr adını.

Sezâiyi gel çöz böyle
Vaatleri ni söz belle
Yaz yüreğine ezberle
Adımı yâr yâr adımı.

Sezai Efiloğlu 2

Adresidir Aşk

Bülbül şenler güller dalda açanda
Sevdâ kuşu daldan dala ucanda
Neyler gönül fırsât elden kaçanda
Mâkûl fırsatların adresidir aşk.

İncitmemek için cânı canânı
Gönlü infâz etmenin adıdır aşk.
Her infâzın ağıtları peşindir
Yoksa iflâs etmenin adıdır aşk.

Varılmaz menzîle rotasız yolla
Sağını solunu kemlikten kolla
Çoban nefesiyle öten kavalla
Koyun gütmelerin adresidir aşk

Masumane arzuları bileyip
Kötülükten iyiliği eleyip
Pamuk şekerini talep eyleyip
Çocuksu hevesin adresidir aşk.

Canan gelip aşkına düştüm dese
Teslimât garanti bilki adrese
Sezâinin gönlü tıpkı medrese
Yolu düşenlerin adresidir aşk..

Sezai Efiloğlu 2

Ağ Yüzüm Sensin

Ruhumun, içinde söndüğü sensin
Ar yüzü karyüzü yaryüzüm sensin
Ruhumun içinde semah döndüğü
Elimi açtıran gökyüzüm sensin..

Huzurun kutluğun sensin sebebi
Seni düşündükçe yükselir debi
Kalmamış dünyanın ar-ı edebi
Ölümlü barınak yeryüzüm sensin.

Ruhumun uktesi seninle dolu
Sevgiyle bulmuşum varılan yolu
Kırılısın arayı bozanın kolu
Ellere kör bakan aryüzüm sensin.

Mevla dön dedi de döndü Mevlana
Sezaide sana döndü Mevlana
Bir Gönülde yandı söndü Mevlana
Mahşerde garibim ağyüzüm sensin.

Sezai Efiloğlu 2

Ağaçlar Ayakta Ölür

Bir fanisin câniliğe gerek yok
Cismi fâni olmayan bir melek yok
Yer gök el üstünde altta direk yok
Yerler şaha kalkar kıyâmet olur.

Sen benim gönlümde dilek olursun
Gider Cennetimde melek olursun
Sanma bu dünyaya direk olursun
Ne yazık ağaçlar ayakta ölür.

Kilitlenmiş oklar kaşın üstünde
Göklerden taş yağar başın üstüne
Düşersin apansız taşın üstüne
Kör bir kurşun yiyen sokakta ölür.

Ahvâli anlattım kendi dilimce
Sura üflenmeden bağrım delince
Vakitli vakitsiz ecel gelince
Sezâî kimbilir yatakta ölür.

Sezai Efiloğlu 2

Ağır Acılar Dokunmaz Tabîbim

Ne acılar yüklemişim ömrüme
Dert çekecek kadar sabra sahibim
Ölüm olup gelmiyorsa, gönlüme
Ağır acılar dokunmaz tabîbim.

Dost elinde ağu zehir bal olmuş
Gönül bağım yara almış al olmuş
Ağız susmuş lafz-ı dilim lâl olmuş
Sağır acılar okunmaz tabîbim.

Kurşunlar misafir sol tarafımda
Tükendi gözyaşım her parafımda
Alfabeler bile yasta rafında
Ağır acılar okunmaz tabîbim.

Yol yordamı sordum büyük âlime
Tuttu beni vicdânımla talime
Teğet geçer benim garip hâlime
Sağır acılar dokunmaz tabîbim.

Sezai Efiloğlu 2

Ağladum Ağlayirum

Derdumi dile dktum
Ben ne ileler ektum
Ot bitmeyen gnluna
Sevgiden gller ektum

Anladum anlayirum
Bir gn anlayacağum
Ağladum ağlayirum
Yarin ağlayacağum..

Dinlemdun derdumi
Anlamayisun beni
Yarali yrağumdan
ekmişsun elleruni.

Bakma yuzume bakma
Beni sevdanla yakma
Bilmeyidum oğrendum
Sendeki sevd akma

Yaz derdumi yz yrim
Komar yapraklarına
Bu Efiloğlu yarın
Dşmez sokaklarına.

Sezai Efiloğlu 2

Ağlar Zlfikr

Söz odur üstüne kem söz söylenmez
zz ola doğrudur ham söz eylenmez
zz sözü doğru ile neylenmez
Kâmil yüreklerde sözdür iktidr.

Yalanla dolanla olursan hnkr
t mühürdür olur eşek defterdr
Zâlimin eline esir dende
Kınına saklanır ağlar zülfikâr

Söz ile bellidir cibilliyeti
Mutmaîn olmazsa kalbin niyeti
Nasıl ödeyeceksiniz diyeti
Bu dünyâda olamazsan bahtiyâr..

Hellini haram yakar kz gibi
ffetini sakla bekâr kz gibi
Soğuk geldi sözüm belki buz gibi
Sezâiyi anlamıyor ihtiyâr.

Sezai Efiloğlu 2

Ağlarım Şimdi

Ömrümden su gibi akarken yıllar
Fikrim aciz kaldı tükendi yollar
Dedim yare gidem koymadı kullar
Biçare halime ağlarım Şimdi

Hayal dünyasında yerimi aldım
Gerçekleri gördüm serimi saldım
Yalan mutluluğa elimi çaldım
Gözümü gönlümü bağlarım Şimdi.

Gelişi muhteşem gidişi ani
Hani ölümüne severdi hani
Demekki ayrılmak istemiş canı
Türkü olur sazla çağlarım Şimdi

Sensiz Şiir bile söz bile tatsız
AŞkım yaya kaldı gidemem atsız
Benim gönlüm bile bana itaatsız
Kendime bir kurşun yağlarım Şimdi

Sana yar olmaya yollar denerim
Sevda yollarında yanmış fenerim
Senden bana ölüm gelse severim
Ele nasıl gönül bağlarım Şimdi.

Sezainin gönlü deryadır seldir
Duyguları meltem gibi bir yeldir
Ya gel bana yada giderek öldür
Ölmediğim zaman ağlarım Şimdi.

Sezai Efiloğlu 2

Ağlarmısın Telli Sazım

Yaşamadım öykülerde
Söylenmedim şarkılarda
Ben ölürsem türkülerde
Ağlarmısın telli sazım.

Mısralarım acı acı
Aşkla döndüm oldum hacı
Ağlamıyor kardes bacı
Ağlarmısın telli sazım.

Nazlı eser meltemlerin
Sarhoşu olmuşum yelin
Akortsuzda olsa telin
Ağlarmısın telli sazım.

Hayatla kavgamız sertti
Herkes adam herkes mertti
Benim gibi dertli dertli
Ağlarmısın telli sazım.

Can en sonun öncesinde
Azrailin pençesinde
Sezainin sinesinde
Ağlarmısın telli sazım..

Sezai Efiloğlu 2

Ağlayan Gönül

Vücuda gelince darbe-i şiddet
Ölüm var anladı kahroldu millet
Zamanla yenildi tükendi müddet
Aciz kul isyanda ağlayan gönül.

Kim kötüdüde sığındım mahlûkata
Vicdansız vicdanlar sığmaz lügata
Zerkeylenmiş fikir aciz takata
Kalan kül isyanda anlayan gönül.

Eğriler doğrular toplandı yana
Erişti söylemler dert yana yana
Yılan oldu diller saplandı bana
Susam dil isyanda susmasam gönül.

Her kim eder cana can=ı fedayı
Ben can=ı gönülden duydum selayı
Vakit tamam oldu öldün Sezai
Gitsem yol isyanda gidersen gönül.

Sezai Efiloğlu 2

Ah Canını Yedüğüm

Evleri taştan geri
Galmışım gıştan beri
Çıhardı baştan beni
Ah canını yedüğüm.

Govalar dolmaz oldu
Güzeller solmaz oldu
Halımı sormaz oldu
Ah canını yedüğüm.

Altan altan göz eder
Öpüversem naz eder
Gider benden söz eder
Ah canını yedüğüm.

Tahtaların kertüğü
Altıma ver kütüğü
Neden baa yoh dedin
Ah canını yedüğüm.

Daru ekerim bitmez
Püskül dumanı tütmez
Aşguma gücün yetmez
Ah canını yedüğüm.

Böğölcenin çangalı
Eteh giymiş tangalı
Demiş sevmem yangalı
Ah canını yedüğüm.

Urbuğun dibi delik
Tasım çanağım çelik
Ararsın fellik fellik
Ah canını yedüğüm.

Düven sürdüm gatırla
Dal budadum satırla
Beni böyle hatırla
Ah canını yedüğüm.

Efiloğlu naz eder
Gızlar saa az eder
Cümbüş çalar saz eder
Ah canını yedüğüm.

Sezai Efiloğlu 2

Ah ektirme

Hurâfesi çoktur dedikodunun
Aslıyı kereme sormaz erinen
İpsiz sapsiz insân olan odunun
Bilmem varmı sanki farkı ölüden

Ah ektirme gel derinden derinden
Yer gök oynar her yerinden yerinden
Güldüğüme aldanmayın bakmayın
Çok çekmişim ben zâlımın birinden.

Bu gönlümü bir gönüle bağladım
Bağladım da gece gündüz ağladım
Yaralarım tuza banıp tağladım
Ferhât oldum vazgeçmedim Şirinden.

Sezai Efiloğlu 2

Âh İstanbul

Âh İstanbul sana geldim geleli
İki yakam bir araya gelmedi
Özlettin anamı baba gardaşı
İmkânı olup buraya gelmedi.

Âh neyleyim şimdi ulañ İstanbul
Gözlerimi boyar yalan İstanbul
Günbegün geçmez ki dolan İstanbul
Bana bir mutluluk huzur vermedi.

Ne yağmurun yağmur nede karın kar
Dört yanında acın karın ağrın var
Dertlendim ben bu gün âhuzarım var
Doktor tabip derdim nedir bilmedi..

Gerdanına astım umutlarımı
Dağıt başımdaki bulutlarını
Nedense aşamam hudutlarını
Gidenlerim gitti geri dönmedi.

Gizli gizli yandım sokaklarında
Gelde gör mavzeri şakaklarımda
Damla damla yaşlar yanaklarımda
Akan gözyaşımı kimse görmedi..

Gel İstanbul bana serânât eyle
Her neler verdiysen al mezât eyle
Garîp Sezâiyi gel azât eyle
Eşim dostum kıymetimi bilmedi.

Sezai Efiloğlu 2

Âhir Hayrola

İlmin deryâsından kaçan kaçana
Zevki sefâ ile uçan uçana
Garâbete yelken açan açana
Sonumuz hayrola âhir hayrola.

Küfrün nehirinde boğulur kimi
Cehlin zehirinde bulunur kimi
İlmin şehirinde durulur kimi
Zulümât hayrola kahır hayrola

Engeli önüme koyanlar insan
İnsanı güpgündüz soyanlar insan
Haram zıkkım ile doyanlar insan
İkbâl hayırola zâhir hayrola.

S.efilim şükreder bulduklarına
Mevlâ kavuştura umduklarına
Kulağı inanmaz duyduklarına
Söyle ne diyorsun tâhir?hayrola.

RÜZGARINOĞLU

Sezai Efiloğlu 2

Ak Göğsünde Hâk İmânı Taşıyan

Türk milleti kimdir hadi öğren gel
Dost olursan sofrasında eğlen gel
Ger ki sabah akşam bu gün öğlen gel
Ak göğsünde hâk imânı taşıyan.

Biz öyle milletiz bize hôt denmez
Çok tuzlu geliriz etimiz yenmez
Yetim hakkı yemez yalan söylemez
Ak göğsünde hâk imânı taşıyan.

Düşmez bir kere vursan enseye
Bayrağında şehîd kanı taşıyan
Maglûp olmaz mâhcûp olmaz kimseye
Ak göğsünde hâk imânı taşıyan.

Allâhın yolunda savaşır başta
Ye'se düşmez yenilsede savaşta
Eğilmez kimseye Mevlâdan başka
Ak göğsünde hâk imânı taşıyan.

Sezai Efiloğlu 2

Akkuş'a Gitmek Gerek

Beni dinleyin dostlar
Burda pahalı postlar
Giderse otobuslar
Akkuşa gitmek gerek.

Suyundan içmek için
Kendinden geçmek için
İnsanı sevmek için
Akkuşa gitmek gerek.

Yaylada otlamaya
ip tutup atlamaya
Gerek yok patlamaya
Akkuşa gitmek gerek.

Uğrayıp îmârete
Oturup ziyâfete
Atayı ziyarete
Akkuşa gitmek gerek.

Öküzler yemlenmeden
Sabah çay demlenmeden
Bayram mayram demeden
Akkuşa gitmek gerek.

Çok seversen canından
Kan kan çeker kanından
Yurdun dört bir yanından
Akkuşa gitmek gerek.

Gitmeye çoktur neden
Gurbette çürümeden
Aş'a su yürümeden
Akkuşa gitmek gerek.

Murâdına ermeye
Gonca güller dermeye
Nefes alıp vermeye
Akkuşa gitmek gerek.

Bahâr ayı gelmeden
Murâdına ermeden
Daha henüz ölmeden
Akkuşa gitmek gerek.

Gurbet bizi yiyor ki
Ömrümüz bitiyor ki
Efiloğlu diyor ki
Akkuşa gitmek gerek.

Sezai Efiloğlu 2

Aklını Başından Alırım Senin

Hani sana huzur verdim diyorsun
Bende huzur muzur yok görüyorsun
Birde durmuş geriye istiyorsun
Aklını başından alırım senin.

Rahatsızlık verdim özür bedâva
Diyorsun ne zaman nerde budala
Binmişsin kestiğin bu sağlam dala
Aklını başından alırım senin..

Önce benden (ç)aldığını geri ver
Sonra benden öte yüzün dönüver
Rüyâlarda beni kabus görüver
Aklını başından alırım senin.

Hayatmısın yaşammısın kıyidan
Ömürmüşün zamanmısın sıradan
Öyle sanma sıyrılırim aradan
Aklını başından alırım senin...

Ömrümden ömrümü çalansın zaman
Zamansız aklımı alansın zaman
Öyle ucubesin yamansın zaman
Aklını başından alırım senin..

Yoktur Sezâide rahat ve huzur
Bilemem kimlerde hata ve kusur
Vaatlerin vardı hani yüz küsür
Aklını başından alırım senin..

Sezai Efiloğlu 2

Alacağı Var

Sevdanın ateşi yakmaz herkesi
Yananın kısılır kesilir sesi
Öyle mırın kırın etmekte nesi?
Aşkımın gönlünden alacağı var!

Dünden geç kalmışım her neyse bu gün
Sana sevdalandım işte ben o gün
Bu günde yarında elbette bir gün
Gönlümün gönlünden alacağı var.

Be hayat zulmüne dayanamadım
Dostu düşmanımı tanıyamadım
Ne iştir ne haldir anlayamadım
Herkesin bir benden alacağı var

Kapat ufukları çıkmazı dayat
Ö cin fikirlerin ödukça bayat
Öyle köşe bucak kaçma be hayat
Sezainin senden alacağı var.

Sezai Efiloğlu 2

Albayrak

Bir sevdâdır Albayrak
Çekmesini bilene
Çennet bir yeşil yaprâk
Ölmesini bilene

Albayrağa köleyim
Öl desinler öleyim
Atam Oğuzdan beri
Değişmedim böyleyim.

Kan düşerse toprağa
Olur o zaman Vatan
Can düşerse yaprağa
Yemyeşil olur Vatan..

Bu Vatan başüstünde
Yatarım taş üstünde
Kimki ihânet eder
Baş koymam başüstünde.

Vatandır Anadolu
Ardahan Gelibolu
Sinoptan Antalya'ya
Vatandır Hayrabolu

Lazı Çerkez Türküyle
Boşnak Gürcü Kürdüyle
İnler şarkı türküyle
Dört bir yanda bu Vatan.

Vatan namus ar'ımdır
Bayrak şeref vârımdır
Millî âhuzârımdır
Ay-yıldızlı Albayrak.

Sezai Efiloğlu 2

Aldım Giderim

Bu gün bir başkayım dünümden farklı
Keder bavulumu aldım giderim
İnsan bildiklerimiz yandan çarklı
Herkesten dersimi aldım giderim.

Bütün hüznüleri denize attım
Usulca,usluca üstüne yattım
Acımasızlığı kanıma kattım
Üç günlük mutluluk çaldım giderim.

All!dedim Karadeniz fazladır gâmım
Nereden bilirsin eksikim,tam'ım
Uçtu gönül kuşum darmadağınım
Umudu şansıma saldım giderim.

Dalgaların güçlü toy Karadeniz
Vur kıyılarımlı oy Karadeniz
Götür uzaklara koy Karadeniz
Nazlı yarıdan ayrı kaldım,giderim.

Sana nasip değil rızık dediğin
Umulmadık anda kazık yediğin
Yüreğinden vurdu nazik bildiğin
Gelmişe geçmişe daldım giderim.

Efiloğlu sözü uzatıyorsun
Nâif yüreğini kızartıyorsun
Sanma ki derdini azaltıyorsun
Dün daha petekte baldım,giderim.

Sezai Efiloğlu 2

Alevide Benim Sünnide Benim

Rasûlümüz birdir mirâcımız bir
Bir insan oğluyuz mizâcımız bir
Değil mi Allâha inancımız bir
Alevî de benim Sünnî de benim.

Dört kitap kırk makam ihlâsı dinde
Biriz berâberiz Allâh indinde
Cehennem azabı tefrika kinde
Alevî de benim Sünnî de benim..

Bozuk değil ne kanımız sütümüz
Tutmayacak tefrikâda ütünüz
Bütün dünyâ bilsin biz bir bütünüz
Alevî de benim Sünnî de benim..

Müslümanız ve mû'miniz temelde
Yarışırız güzellikte emelde
Ayrışırız belki umum amelde
Alevî de benim Sünnî de benim..

Sezâî der ker kim kula zulmeder
İki cihân olsun ölmekten beter
Bize bizim kardeşliğimiz yeter
Alevî de benim Sünnî de benim..

Sezai Efiloğlu 2

Alırmıyım Sanıyorsun

Dünyâdaki zevk-i sefâ
Verir başa binbir belâ
Tâkip ettim bir kaç defâ
İçten içe yanıyorsun.

Dünyâ denen kerhâneye
Dalarmıyım sanıyorsun
Ukbâdaki meyhaneye
Alır mıyım sanıyorsun.

Kalbinde kin dilde küfür
Esiyorsun püfür püfür
Derde devâ diye kefir
İçtiğini sanıyorsun..

İnsânoğlu imtihânda
Her gün her an bu cihânda
Şu mahkeme-i kübrâda
Berâtını bekliyorsun.

Gece gündüz akşam sabah
İşin gücün her an günâh
İnşallâh affeder Allâh
Birde duâ bekliyorsun.

İnsânoğludur yok olmaz
Kalbimden geçen okunmaz
Suya sabuna dokunmaz
Sezâiyi tanıyorsun

Sezai Efiloğlu 2

Alkışla Beni

Alışkındım yüreğine özüne
Alışkınim acı tatlı sözüne
Gülmesende içten gelip yüzüme
Ölmeden bir defa alkışla beni..

Gitsende kalbinden beni silerek
Yanmışımı yanlışımı bilerek
Bir kerede doğru yaptın diyerek
Ölmeden bir defa alkışla beni..

Duvarlar düşerken üstüme gökten
Sende vur bir darbe çözelim kökten
Beni sevmesende gelip yürekten
Ölmeden bir defa alkışla beni..

Bilinmez ki neler var kaderimde
Seni anlatmışım bu eserimde
Hayat sahnesinde son konserimde
Ölmeden bir defa alkışla beni..

Sezai Efiloğlu 2

Allâh Biliyor Beni

Gem vuramam düşünceme duyguma
Gece gece kan doğruyor uykuma
Halel gelmez onuruma saygıma
Sen görmezsen Allâh görüyor beni.

Aklımı kurcalar durur bir husus
Duygularım ketûm der ki biraz sus
Hatâ kula mahsus kul kula câsus
Sen bilmezsen Allâh biliyor beni.

Hâk yolunda dizi nasîr edersem
Yüreğimi yâr'e kasîr edersem
Her ne işte hatâ kusur edersem
Ben bilmezsen Allâh biliyor beni.

Sezâî giderim alıp başımı
Yıkma gelip gelip mezâr taşımı
Gizli gizli akan gözüm yaşını
Sen bilmezsen Allâh biliyor beni.

Sezai Efiloğlu 2

Allâh İçin Seni Sevenedir Aşk

Hakîkât ehline aşkı sormuşlar
Gönül Allâh derse işte o dur Aşk.
Dili Allâh deyip kalbi ağlarsa
Allâh için seni sevenedir Aşk..

Dünyanın malında gözü olmayan
Hakîkatten başka sözü olmayan
Karanlık işlerde yüzü olmayan
Kadir kıymet nedir bilenedir Aşk.

Mecnûna Kereme aşkı sormuşlar
Beni benden alan diye yormuşlar
Ham'ların içinde iyi olmuşlar
Sevgi dergâhında kalanadır Aşk.

Sezâîye sorma aşk nedir diye
Kendini gösterir aşk budur diye
Allâhın sevgili kuludur diye
Secdede ağlayıp yananadır Aşk.

Sezai Efiloğlu 2

Allah Korkusu

Kaplamış ruhumu sonsuz bir kurak
Nereye gideyim nerde son durak
Hangi bir rüyâyı hayıra yorak.
Çığ gibi büyürken Allâh korkusu

Raks halinde bütün âlemi cihân
Hayâlimde olmaz bana cezbistân
Bülbülüm haramdır gayrı gülistân
Tâtilerde gözlerimin uykusu

Can korkusu yüreğimin ağzına
Gelir , düğümleir bu boğazıma
Göz diktiler çoğum gitti azıma
Can alıcı zâlimlerin sorgusu.

Aklı var fikri yok ameli ziyân
Nevir dönük anladım ki bir çıyan
Hadi gelde bu zulüme sen dayan
Başa belâ densizliğin yumrusu.

Sezai Efiloğlu 2

Allâh Râzı Olsun Demek Ne Güzel

Düşersin aşığı bak yukarıdan
Merdiven halketmiş yüce yaratan
Garîp gurabâdan bir fukarâdan
Allâh râzı olsun almak ne güzel .

Rûha nüfuz edip kalpten gülerek
Herkesi kendisi gibi bilerek
Şöyle öz gönülden içten gelerek
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

İnsan bakmalıdır hep gerisine
Şâh olmalı gönlünün perisine
İyi niyet gösteren birisine
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Yüce Mevlâm şana Cenneti vere
Başın göğe değsin inmesin yere
Bâhtiyâr olasın sen, yüzbin kere
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Ömrün uzunluğu yaşına gelsin
Bolluk ve bereket aşına gelsin
Her ne yapıyorsan başına gelsin
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Alem-i cihânın dünyâ ilinden
Cennet istiyorsan gel tut elinden
Hele bir düşmüşün tatlı dilinden
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Canlı cansız yaratılmış serîden
Melekût âlemi gelir geriden
Ölüden diriden cinn-ü periden
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Eşimden dostumdan hâkka yoldaştan
Sayıyorum bir ki hemde sol baştan
Anadan babadan bacı gardaştan
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Duamı bekliyorsun kardeş benden
O zaman derim ki ben öz gönülden
İki cihanda da Sezâî senden
Allâh râzı olsun demek ne güzel.

Sezai Efiloğlu 2

Allâhım

Cehennem dağında inler insanlar
Cennet hayalimdir alma Allahım
Acziyet içinde binler insanlar
Bizi yeislerde koyma Allahım.

Çennet cemalinle müşerref eyle
Ölü toprakları bizden ref eyle
Derdi gamı kusru bizden def eyle
Makam-ı Cennetsiz koyma Allahım.

Kulların içinde günahkar benim
Aff-vu mağfirete muhtacım senin
Dönmem günahlara ahada yemin
Mahşerde çaresiz koyma Allahım.

Dünya cazibeli dünya işveli
Dünyaya bağlanan akılsız deli
Gönlümde dolaşsın merhamet yeli
Kulunu kullara koyma Allahım.

İnsan ne ederse eliyle eder
Eliyle ederse diliyle çeker
Kalbine yüklenir binlerce keder
Bizleri çaresiz koyma Allahım.

Sezai Efiloğlu 2

Allâhtır Allâh

Muhabbet bâbını açayım desen
Açanda açtıranda Allâhtır Allâh
Güzel cemâlini göreyim dersen
Görende gösteren Allâhtır Allâh.

Şöyle şu âleme etmeli nazar
Ağzını açmış ta bekliyor mezar
Boyunca günâhın olsa ne yazar
Többeyle affeden Allâhtır Allâh.

Suâl olunurmu gayrı yazıya
Kimi mazlum olmuş kimi azıya
Kimi kurda yemdir kimi tazıya
Nasîp eden veren Allâhtır Allâh.

Hayır bildiğinden şerri bulursun
Şerrin bildiğinden hayrı bulursun
Şezâî yalnızca Allâh kulusun
Merhametli olan Allâhtır Allâh.

Sezai Efiloğlu 2

Alo

Hatırını sormak geldi içimden,
Nasılsın, iyimisin sen orada.
Bak seni misafir ettim dün gece,
Bana gülümsedin rüyalarım da.

Alo! alo! alo! alo,
Cevap ver Allah kulu.
Sakin sen de yüzüme,
Kapatma telefonu.

Beni sorma, buralar da sefilim,
Gurbet ayırdı, neyleyim sevdiğim.
Üç-beş aya kalmaz bekle, gelirim,
Beni habersiz bırakma burada.

Alo! alo! alo! alo,
Galiba hatlar dolu.
Tekrar arayacağım,
Kapatma telefonu.

Sezai Efiloğlu 2

Alperenleriz

Ay ile yıldızdır bayrağımızda
Kan ile kılıç kavgalarımızda
Aşk ile sevgi var yüreğimizde

Âr için nâr olan yiğitlerdeniz
Hâk için var olan Alperenleriz.

Nâğmertlik bilmeyiz kavgada mertiz
Pamuktan yumuşak çelikten sertiz
Mazluma dermanız düşmana dertiz

Mert olup mert ölen cengâverleriz
Ar nâmus uğruna Alperenleriz.

Ecdâdımız Oğuz boyumuz kayı
Osmanlı atamdır Selçuklu payı
Küçükten tuttuğum ök ile yayı

Kan dolup kan akan canverenleriz
Cân olup şan veren Alperenleriz.

İnsâna esâret yakışmaz deriz
Düşman esirleri dostça besleriz
Allâhın indinde Türküz askeriz

Türk olup Müslüman ümmetlerdeniz
Kükressem önümde durmaz dağ deniz.

Sezai Efiloğlu 2

Altı Üstü Bir İnsansın

Makama oturmuş adam kestirir
Fırsat versen babasını astırır
Hak arar sokakta terör estirir
Soysuz yaksın diye dükkan yapılmaz

Hastalığı nedir koyamam tanı
Nasıl olmuş bilmem bozulmuş kanı
İşin ehli olsa gam yemem hani
Öküz baksın diye tren yapılmaz.

Hakkım varsa sende koyarım haciz
Ne kadar ederin o kadar ucuz
Elden medet uman insan-ı âciz
Nâm olsun diyerek .oka basılmaz.

İhânet içindesin bu vatana
İkiyüzlü dedim seni atama
Ne diyeyim sana alkış tutana
Makam için Vatan yatan satılmaz.

Filizlendi yine iblîs askeri
Sana ekmek yoktur hadi bas geri
Kimin uşağısın kimin itleri
Hain ismi gönüllere yazılmaz.

Terörle yanyana yürüyeceksin
Vatanı milleti böldüreceksin
Ölünce nereye gömüleceksin
İmansıza mezar kabir kazılmaz.

Alay ettin gittin Azîz milletle
Seni kınıyorum hemde hiddetle
Nasıl yaşıyorsun bilmem zilletle
Doğru derim gerçeklere kızılmaz..

Dalga geçtin namazımla ezânla
Çağlar değiştirip tarih yazanla
Allah'ın indinde binbir cezanla
Cehennemde içip içip sızılmaz..

İşte gel gör gardaş hâlin haraptır
Yediğin leş içtiğiniz şaraptır
Küfrettiğin kelâmullâh kitaptır
Altı üstü bir insansın,azılmaz..

Sezai Efiloğlu 2

Aman Oğul

Çok dertliyim dolup dolup taşarım
Evvel Allâh sıkıntıyı aşarım
Ben kıt kanâat geçinirim yaşarım
Amân oğul sen kendine dikkât et!

Bir yanım Cehennem bir yanım Cennet
Eğilmem kimseye eylemem minnet
Ben beni etmişim Hâkkâ emânet
Amân oğul sen kendine dikkât et!

Kederli yolumda gâm bana yoldaş
Bulunmaz sanırım tâm bana yoldaş
Âhır nefesteyim kim bana yoldaş
Amân oğul sen kendine dikkât et!

Cennetin yolunu açarken duâ
Ata bildiğinden alma bedduâ
Düşme hâk yolundan başka bir yola
Amân oğul sen kendine dikkât et!.

Çok oluyor bu dünyânın dayısı
İnsân eti yiyor koca ayısı
Kalsam bir faydam yok ölmek iyisi
Amân oğul sen kendine dikkât et..

Sezai Efiloğlu 2

Âmin Deyiver Sevdiğim

Açtım elimi semaya
Amin deyiver sevdiğim
Dua ederim Mevlaya
Amin deyiver sevdiğim

Allah kaderi yarattı
Seni yar diye tanıttı
Mum yaktırıp arattı
Amin deyiver sevdiğim

Geliş ondan dönüş ona
Ömrümden az vakit kala
Dua ediyorum sana
Amin deyiver sevdiğim.

Dilsizleri konuşturur
Gönülleri buluşturur
Yüce Mevlam kavuşturur
Amin deyiver sevdiğim.

Yüce Mevlam seni bana
Nasip etsin beni sana
Mutlu ol sen kana kana
Amin deyiver sevdiğim.

Olsun başımızda çadır
Allahım nelere kadir
Elini semaya kaldır
Amin deyiver sevdiğim.

S.efil s.efil açtım elim
Dua zikir çeker dilim
Ben aşkına yanmış külüm
Amin deyiver sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Ana Yurdum Var

Söküp atılırmı kalpteki imân
Cennettir bu Vatan sığınak limân
Askerim hudutta başta komutan
Köpekten korkmayan baba kurdum var

Karada bir başka havada başka
Gönlümde bir başka başka bir aşkla
Mehmedim beklerken bile bambaşka
Ar nâmus dediği ana yurdum var.

Biz ordusu olan millet değiliz
Biz milleti ordu olan devletiz
Davası uğruna ölen milletiz
Öldükçe vâî olan bala ordum var.

Biz ölürsek Cennet bizimdir diyen
Biz kalırsak Vatan bizimdir diyen
El tetikte beyâz kefenler giyen
Oğul kızım derken daha torun var.

Kanımız canımız helâl Vatana
Vatan için arzı kana katana
Şelâm olsun bizim için yatana
İçimizde hâin diye korkum var..

Sezai Efiloğlu 2

Anâm

Bizim köye bahar gelmiş
Kokar bağın bahçan anam
Bizi bizden eden elmiş
Olamadım sırçan anam.

Kapılarım açık durur
Bağım bahçam sensiz kurur
Aksaçımı kırağ vurur
Yaşlanmışım haçan anam.

Kör kapıyı kilit tutmaz
Karabaş beni solutmaz
Bu yürek köyü unutmaz
Sönmesin hiç bacan anam.

Yeşil yaprak solar birgün
Solup gazel olur birgün
Her şey güzel olur birgün
Yüzünden nur saçan anam.

Tarlalarda izlerin var
Açılmamış gizlerin var
Yatılacak dizlerin var
Bana kucak açan anam.

Yer gök benden razı gele
Vurdum sazımdaki tele
Seni sever bu hergele
Yüreğimde bircân anam.

Sezâi bir arslan yürek
Gurbette istemeyerek
Gitti de gelmez diyerek
Tutuşmasın paçan anam.

Sezai Efiloğlu 2

Anam Anladı Beni

Bu gün çok yoruldu bu gün yorgunum
Dosta arkadaşına kırgın dargınım.
Sabırla şükürle geçer her günüm
Amaan dedim tamam anladı beni.

Biz bize kalınca hep yeğendiler
Afişe olunca pek beğendiler
Yüzüme güldüler çok eğlendiler
Amaan dedim yaman anladı beni.

Sezaiyim beni hayat çok yordu
Yediyad yabancı halimi sordu
Gönlümün yaşını bir tek o gördü
Anamm dedim anam anladı beni.

Sezai Efiloğlu 2

Anam Gibi Olurmu

Solumda bir acı yürekte sızı
Bu yılda gurbette geçirdik yazı
Hani şu ellerin komşunun kızı
Yâr olurda anam gibi olur mu?

Yavrum deyip gece gündüz yoklayan
Bir gül gibi usanmadan koklayan
Nasırlı eliyle başım okşayan
Yâr olurda anam gibi olur mu?

Usanmadan günü güne katanda
İşinde gücünde güneş batanda
Sonra işi benim henüz yatanda
Kâr olur da anam gibi olur mu?

Ne bahârın oldu ne sıcacık yaz
Bulduğunu verdin bize hep az az
Saçları belinde ama bembeyâz
Yâr olurda anam gibi olur mu?

Anacığım!!böyle güzel söylenir
Benim gönlüm yalnız sende eğlenir
Gider gönlüm bir vücutta dinlenir
Yâr olurda ana gibi olur mu?

Anam oğlun derki sana hayranım
Seni yaratana aşkla kurbânım
Hani bazen gelir olur bayramım
Yâr olurda anam gibi olur mu?

Yaza yaza bitmez ana sevdâsı
Mahşere kalmasın evlât davâsı
Sezâiye cânân olur anası
Tam olurda anam gibi olur mu?

Sezai Efiloğlu 2

Anamın İkiz Gülleri

Bir batında doğuverdi
Azı aldı çoğu verdi
Genç yaşında buldu derdi
Anamın ikiz gülleri.

Yıllar geçti de solmadı
Asla yerleri dolmadı
Ele avuca sığmadı
Anamın ikiz gülleri..

Başımda türlü belâm var
Belki bir cümle kelâm var
Âbinizden bir selam var
Anamın ikiz gülleri

Şiirlerle sezâi der
Kokulanmış bacım her yer
Âbiii derken içim gider
Anamın ikiz gülleri..

Sezai Efiloğlu 2

Anladım

Baba bu gün baktım bizim dağlara
Mor sümbüllü çiçek açmış ağladım.
Hüzün çökmüş o yemyeşil bağlara
Bel bereket niye kaçmış anladım.

Koyunlar kuzular meleşi kesmiş
Bakkalcımız ıbit beleşı kesmiş
Gürgen dikmeleri güneşi keşmiş
Puğarda suyu inek içmiş ağladım.

Baba duruyormu bileki taşı
Ne güzel olurdu ekmeği aşı
Şimdi fındık dolu gaşlarla başı
Kazıklarda tel açtımış ağladım

Hani bazen derdin "acap noliya"
Tas tutardık su toplardık doluya
İneği sağarken bakır kovuya
Süte biraz alaf kaçmış ağladım

Anam gün be gün yayık yayardı
Tereyağlar altın gibi sarardı
Şimşek çakar hava birden karardı
Tarladaki hendek taşmış ağladım.

Harmadaki duvar yıkılmadanca
Betondan bir harman yapalım amca
İşlemez gavura tüvek dabanca
Evi kara Fatma basmış anladım

Bu evi yeniden yıkıp yapmalı
Bu mekanı neden niçin satmalı
Baba ocağıdır baca tütmeli
İçimdeki hüzün yasmış anladım.

Muhteşem manzara hemde bedava
Birkaç rütüş ile döner adama
Kuş sesleri gelsin benim odama
Bu toprak babama hasmış anladım.

Ben ölürsem üşüşmeden akbaba
Mezarımı derin kazsınlar baba
Ne dost kalmış bize nede akraba
Kimler bize kefen biçmiş anladım.

Allah ömür versin bulup selamet
İşi işlemekte asıl maharet
Tarla tapan ev bark mal mülk emanet
Gayret boşa hemde hiçmiş anladım

Sezâiyim sayın gurbet kuşuyum
Kimi zaman olur sabır taşıyım

Toy kurulur bende halay başıyım
Dünya bir içi boş tasmiş anladım.

Sezai Efiloğlu 2

Anlarsın

Hayat bir değirmen insan öğüten
İçinde bin türlü derde bürüten
Bir cambaz misali iptе yürüten
Düştüğünü ip kopunca anlarsın

Hayat bir bardak çay insan da şeker
Tat aldım sanırsın dönerken beher
Eride gidersin hep teker teker
Yokluğunu çay bitince anlarsın.

Hayat kimine dost kimine düşman
Kimine çok zayıf kimine şişman
Günahına bakıp olmazsan pişman
Cezasını gün gelince anlarsın.

Sevdasına düşme hayatın tadın
Düşünerek bassın yere adımın
Unutulmuş olur ne yapsan adın
Mezara girince beni anlarsın

Sezai dermişim dervişim değil
Dünyayı gönülden sevmişim değil
Daha bu canımı vermişim değil
Nedeni niçini bir gün anlarsın.

Sezai Efiloğlu 2

Anlaşılırım Öldüğümde

Epey zaman geçti artık yaşlıyım
Gâmla kederle sarmaş dolaşlıyım
Deli dolu oldum oynar başlıyım
Sanır beni eller sanki düğünde

Hıçkırır yüreğim içim büzülür
Gözümden yaş değil isyân süzülür
İpteki düğümler elbet çözülür
Asıl sorun boğazdaki düğümde...

Mallar sizin olsun pul bana yeter
Hakikâte varan yol bana yeter
Benim gibi olan kul bana yeter
Sezâî anlaşılır öldüğünde..

Sezai Efiloğlu 2

Ar Duyarım Ben

Gönül akıl erdir hâk neylemeye
Ne gerek kula minnet eylemeye
Biriñin hakkında kem söylemeye
Edebim el vermez ar duyarım ben.

İnsanların arasında kaldıkça
Ben benden olurum yaralandıkça
Çanım çıkmadıkça nefes aldıkça
Üç günlük ömrümü kâr sayarım ben

Savrulup giderim rüzgarda yelde
Sallanıp dururum bir ince telde
Bir şey diyeceksen yanıma gel de
Uzaktan uzağa zor duyarım ben..

Sezâî gamlanma dert yükün ağır
Gönüller mühürlü kulaklar sağır
İster feryat eyle istersen bağır
Kara deftere notlar koyarım ben.

Sezai Efiloğlu 2

Ararlar Beni

Mirâca gebe gecenin şafâğı
Ağlayan bulutlar arar afağı
Âlemi ağırlar gönül mutfağı
Yokları oynayıp ararlar beni

Ödleri kopan ferîştah kesilir
İmece usulü kaşırklar beni
Yaşarken elimden hiç tutmayanlar
Ölünce omuzda taşırlar beni.

Meflûç hayallere dalayım desem
Şöyle sessiz sakin kalayım desem
Ne zaman bir bütün olayım desem
Ortadan ikiye yararlar beni.

Topyekün üstüme çökerken tavan
Olanla yetindik soframız yavan
Şehirlerde insan dağda bir hayvan
Olup fellik fellik sorarlar beni.

Lodostan rüzgârdan yelden eminim
Elimden dilimden belden eminim
Nasıl diyeyim ki elden eminim
Neden nasıl niçin yorarlar beni.

Efiloğlu hararettten kaynıyor
Âlem safahatta gülüp oynuyor
İçimdeki bende beni saymıyor
Zorluyor ölümlü kararlar beni.

Sezai Efiloğlu 2

Ardarda

İnsanlarla ! kutla,kutla her günü
Unut hani yaşadığın her dünü
Bekliyorum seni o mâhşer günü
Sualler cevapsız kalır ardarda.

Utansanda saklama gerçekleri
Tükettin sunduğum seçenekleri
Bilmezdim başıma gelecekleri
Zaman gelip geçti hemde ardarda

Dönemem geriye kellem asılsa
Bakmam ismin yüreğime basılsa
Mahşer günü beraberiz nasılsa
Hakkımı alırım hemde ardarda.

İnanmam o sahte gözyaşlarına
Şikayetim yok öz gardaşlarına
Ne dertler açtın garip başlarıma
Koydun Sezâiyi dertle ardarda..

Sezai Efiloğlu 2

Ardınız Sıra

Hâlimi kendimce şiire döktüm
Gözümde akarı nehre döktüm
Bal ile kaymağı zehire döktüm
Karıştırıp içtim ardınız sıra.

Hiçte bir kimseye boyun eğmeden
Yedirdim içirdim kendim yemeden
Ben bir koyun oldum yaz kış demeden
Meleyipte durdum ardınız sıra.

Beni yetim öksüz garip sanmayın
Cehennem ateştir sakın yanmayın
Bu dünya yalandır bak!aldanmayın
Yine duâ ettim ardınız sıra

Ardına bakmadan gidenimsiniz
Beni hayalimden edenimsiniz
Gözümde gönlümde bitenimsiniz
Kalemleri kırdım ardınız sıra.

Bu koskoca ömür bitti bitecek
Az çok yaptığımı kimler bilecek
Sezâî dünyadan gitti gidecek
Şöyle bakakaldım ardınız sıra.

Sezai Efiloğlu 2

Arka Sokaklar

Bana katlanacak kadar sabrane
Beni anlayacak kadar allame
Beni anlatacak kadar hattabe
Kalabalık değil arka sokaklar

Sana katlacak kadar insanım
Seni anlayacak kadar lisanım
Seni anlatacak Sezai canım
Anlamazlar beni arka sokaklar

Aşkı sana anlattımda aşkoldun
Şana aşık oldum bende başkoldum
İdam sehпасına gelen baş oldum
Gönülden anlamaz arka sokaklar.

Sezai Efiloğlu 2

Askerim Benim

Türk milleti budur ezelden beri
Yaratan koymasın mecalden geri
Kaçarmı savaşıta ecelden geri
Korkusuz kaplandır askerim benim.

Bilir ki askerlik Vatan borcudur
Vatana millete namus borcudur
Böyle millet olmak kimin harcıdır
Asil kandan gelir askerim benim.

Vatan millet için canından olurr
Askerlik mehmedin kanından olur
Yurduna yan bakan canından olur
Muhâmmed adında askerim benim.

Elvedâ anamın kucağı derdi
Aslolan Pergâmbir ocağı derdi
Göklere Ayyıldız sancağı gerdi
Allâhın arslanı askerim benim.

Şahittir tarihe şu Çanakkale
Nasıl kankusturdu yedi düvele
Kandan nehirlere kapılıp sele
Boğdu düşmanları askerim benim.

Altay dağlarından duyulur sesi
Viyana önünde asılı fesi
Amân diyene yetişir nefesi
Koşar ölüm olur askerim benim

Merhamet yüklüdür yüreği sandal
Savaş meydanında olur mu hantal
Barışta sadık dost savaşta kartal
Bir bozkurda benzer askerim benim.

Yılmaz ordumuzun neferi sensin
İslâm sancağının sefiri sensin
Aziz milletimin safiri sensin
Sirtın yere gelmez askerim benim.

Kimler kafa tutar mert askerime
Allâhım vermesin dert askerime
Dağlar selam verir Türk askerime
Vatanın bekçisi askerim benim.

Sezai Efiloğlu 2

Âşık Olursun

Bahçede otluyor sarı inekler
Sanki savaş açmış sivri sinekler
Dallara bağlanmış umu dilekler
Ne diye yaprağa âşık olursun.

Düğüne varıpta zilli zurnaya
Dereye inipye telli turnaya
Biriyle kanmamış elli kurnaya
Ne diye varıpta âşık olursun.

Oturup tezgaha halı örünce
Mezatta yer arar salı olunca
Gönül peteğimde balı görünce
Gelip Sezâîye âşık olursun.

Beni arkadaş mı sandın dostun mu?
Söyle söyle! ne o bana küstün mü?
Leyla ile Mecnun senden üstün mü?
Korkma sende bir gün âşık olursun

Sezâî vazgeçmez Hâlis saflardan
Kendi halindedir kimi saf'lardan
Gönül pazarında tozlu raflardan
Çalıpta kalbimi âşık olursun.

Sezai Efiloğlu 2

Aşk

Aşk kadının dudaklarında değil
Yüreğinde yangın varsa ordadır
Aşk kadının bedeninde hiç değil
Gözler özü yakıyorsa ordadır

Aşk, kadının göz kapaklarındadır.
Titreyen ürkek dudaklarındadır
Yaş dökülen gül yanaklarındadır
Özler gözü ağlatırsa ordadır.

Aşk can yakmaz yanıyoruz aşkile
Geçmişleri anıyoruz aşkile
Mutluluğu arıyoruz aşkile
Sözler gözü ağlatırsa ordadır

Sımsıkı yum gözlerini aşk orda
Aşk denilen gözden akan bir damla
Vazgeçilmez olursun bak zamanla
Gözler beni ağlatırsa ordadır.

Aşık isen bırakmazsın adamı
Aşık olan bırakırmı kadını
Aşkın figanını duy feryadını
Sezainin yüreğinde ordadır..

Sezai Efiloğlu 2

Aşk Dediler

Sevgi dedim âşk dedim
Böyle sevdâ hoş dedim
Muhâbbetin ehline
İki damla yaş dedim

Âşk dediler yâr dedim
Yâr dediler Hâk dedim
Şek ve şüphen var ise
Gir gönlüme bak dedim.

Gönül senden hoş dedim
Aşkım ile coş dedim
Varlık fânî Hâk bâkî
Ha bu dünyâ boş dedim.

Sezâîye gül dedim
Hakîkati bul dedim
Bunca insân içinde
Acizâne kul dedim.

Sezai Efiloğlu 2

Aşk Kokar

Gülüüm tutsaktır acılarıma
Gözlerimden buram buram aşk akar
Varlığın devadır sancılarıma
Nefesin acılı ama aşk kokar.

Erkek bedenimle kadınca ağlar
Bir nebze esaret kolumu bağlar
Çocukça seslendiğim şu dağlar
Lale sümbül açar ama aşk kokar

Çocukça yalvardım hadi gel diye
Kör bir kurşun alıp bağrım del diye
Ne dedim ırarsın bilmem ki niye
Gönül benden kaçar ama aşk kokar.

Ölümüne sevmek değilmi dava
Kim kime bahşeder aşkı bedava
Tam yakalamışken kutlu bir hava
Rüzgarı meltemi Gönül aşk kokar.

Her şeye rağmen dermisin "evet"
Cümle aşıkları edelim davet
Kısa ömrümüzde hayırlı niyet
Duamız davamız ömür aşk kokar.

Sezai Efiloğlu 2

Aşk Kulvarı

Huma kuşu oldum mâvi göklerde
Kanat vurdum yuvalandım dallarda
Analandım babalandım yerlerde
Sürüm sürüm sürüklendim yollarda

Güzel gördüm yüreğimde sakladım
Her arzumu dileğimde sakladım
Yıkılmadım direğimi yokladım
Hasetliği kîni gördüm kullarda

Yalan dolan talan uğramaz bana
Hırsız arsız çalan uğramaz bana
Bu dünyâya tapan uğramaz bana
İnsân ederini gördüm pullarda

Başımda türlü dert bin türlü dâvâ
Ağlamak sızlamak kahır bedâva
Allâhtan ücretsiz aldığım hava
Yorgun beden gönül başka hallarda.

Vusûlatın kapısına dayandım
Bana gerçek idim yâre âyândım
Oysa bir rüyâyımış derken uyandım
Yürek karalarda eller allarda.

Efiloğlu Sezâîyim hazlıyım
Yare işveliyim yâre nazlıyım
Dilimde şiirler eli sazlıyım
Koşuyorum aşk denilen kulvarda

Sezai Efiloğlu 2

Aşk Niyetine

Âlemi satarım binlerce hiçe
Ervâhı ezelden rûhiyât nice
Zindanlarım kararmış içten içe
Beklenir misâfir ziyâretime

Sükkeri kaymağı ağıyâra sunup
Ağuyu yutarım aşk niyetine
Ömrümü tabakta sağılara sunup
Ölümü tutarım aşk diyetine

Belâ olup yağsan gökten yağmurca
Bulaşsan balçığa hepten çamurca
Oddân bir denize düşsen, kibarca
Kulak asarmıyım şikâyetine.

Sezai Efiloğlu 2

Aşk Olsun

Beni yetim koyup ele güldürme
Kabahatım suçum günah aşk olsun
Beni öldürürsen boşa öldürme
Suçum büyük olsun suçum aşk olsun.

Derdine düşmüşüm dertli bakarsın
Ateş olup içten içe yakarsın
Seni deli sevdim gözden akarsın
Açtığım avuca düşen aşk olsun.

S.Efilin yerini dolduran olmaz
Ağarmış saçını yolduran olmaz
Seni ömür boyu güldüren olmaz
Gönlüne düşersem bana aşk olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Aşka Merhaba Dedi

Sevdâ dokur yürekler,
İbrişimden kirpiğe
Gl yağdırır dilekler
Gözden düşen ipliğe.

Aşka merhabâ dedi
İssız çöldeki lsan
Ömrünü hebâ etti
Sessiz dildeki insan.

Aşkı okur yüreğim
Gizemli sığınakta
Zuladaki dleğim
Arzuya yığınakta.

Koşar adım sevgiler
Yumulmuşlar hedefe
Sevdânın te yüzü
Boyanmışlar sedefe.

Maratonda duygular
Sevdâya çanak tutar
Hznlerde kaygılar
Leylâya yanak tutar.

Sezâî çınar gibi
Göğüs gerer her derde
Aşk ile yanar gibi
Mâşuğuna her yerde.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkı Severim

Kendimce yaşarım aşkı severim,
Ekmeği bölmeyi aşkı severim.
Amân diyenlere kalkmıyor elim
Sîneme yaslanan başı severim

Pervane dönerim olmuşsun yatır
Karanlık geceyi aşk aydınlatır
Gerdana dizilmiş ben baygınlatır
Kirpiğin üstünde kaşı severim

Hasretle yakarım yürek dağımı
Umutla beslerim dilek bağımı
Gerek hayatımı gerek çağımı
Alt üst etse bile aşkı severim.

Sır bildim aşkı sakladım elden
Hata kusur ettim akladım dilden
Bir kırık sazımla akortsuz telden
Türküler dökülen yaşı severim

Her zaman yâr dedim yarayı buldum
Kemlik bilmem gittim arayı buldum
Gönlünde kendime sarayı buldum
Elimle koyduğum taşı severim.

Sezâî diyor ki dönmezsün geri
Belki olamadım sözümün eri
Şimdi ağlamanın değildir yeri
Bundan sonraki telâşını severim.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkıı Ağır Bastı

Türküler söyleyen insan farklıdır
Kimisi zalimdir kimi haklıdır
Bil ki güzel adın kalpte saklıdır
Ömrümü gönlünce yaşayamadın.

Donmuştu yüreğın çözülp durdun
Benden başkasına büzülp durdun
Sevgimin önünde ezilip durdun
Aşkıı ağır bastı taşıyamadın.

Mutluluğa sende bende hasrettik
Nazarlara geldik ele bahsettik
Bu güzel sevdayı kalbe hapsettik
Aşkın darmadağan toplayamadın

İnşallah bu günler gelip geçecek
Derdimiz gamımız elbet bitecek
Şimdi sunuyorsun iki seçenek
Ya zafer ya ölüm anlayamadın.

Rüzgarınoğluyum devran dolaştım
Dönüp gelip senin sevdan buluştım
Senin aşkın ile Mevlam ulaştım
Sen bir türlü bana alışamadın..

Sezai Efiloğlu 2

Aşkına Son Veriyorsun

İçim içime sığmıyor
Ölsen gâm yemem diyorsun
Ayaklarına kapandım
Dönsem tam demiyorsun.

Boşunaymış çabalarım
Kesildi merhabalarım
Şimdi nerde sabahlarım
Haydi gel dön demiyorsun

Seni sevmişim boşuna
Ayrılık gitti hoşuna
Engel olamam koşu'na
Aşkına son veriyorsun

Umutlarımı sararttın
Hayallerimi daralttın
Hayatımı kararttın
Kendine yön veriyorsun.

Sezâî bilir her şeyi
Bizleri mâhvedenleri
Neler anlatayım neyi
Sen bana yol veriyorsun.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkımızın Türküsü

Malûmdur aşığa sevdanın sırrı
Dilinden dökülen şarkımız olsun
Biz bizi biliriz sevginin piri
Bizi sevmeyenden farkımız olsun.

Ellere her mevsim gelirken yazlar
Ahım derya olur yüreğim sızlar
Dile gelsin teller vurulsun sazlar
Bizim aşkımızın türküsü olsun.

Sezai suçluysa bırak asılsın
Beni ipe veren şöyle kasılsın
Sayfa sayfa kitaplara basılsın
Bizim aşkımızın öyküsü olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkın Ateşiyle Kavrulan Ağaç

Aşkın ateşiyle kavrulan ağaç
Gider bir gönülde söner mi dersin
Bir gülüş olmaz mı derdime ilaç
Solumda acılar diner mi dersin

Yakın sevilmez mi uzaktan önce
Şeslen ben duyarım kulaktan önce
Ab-ı hayat olsan dudaktan önce
Şu yanan bağrıma siner mi dersin.

Kokun gelir melteminen yelinen
Davet eder sazımdaki telinen
Bilirim bir tutmaz beni elinen
Bu gün de ukteme iner mi dersin.

Muhabet ehline gün doğar 'batmaz
Kara günde insân insanı satmaz
Seven insan sevdiğini aldatmaz
Sevgi kötülüğü yener mi dersin.

Ceylan gelir ilhâm gelir derinden
Aşk rüzgârı eser oldu serinden
Etme beni gönlündeki yerimden
Beni eller gibi gider mi dersin.

Yağdırma başıma kara kışları
Kaldır üzerimden kem bakışları
Beni mutlu eder dost alkışları
Sezâî bu böyle gider mi dersin.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkın Gözü

Aşkın gözü körümüş
Kime çarpsa ölürmüş
Bu tâlihsiz başıma
Gelmiş çorap örürmüş.

Aşkın gözü kör derler
Aşka çarpıl öl derler
İnanmazsan bir dene
Başa gelsin gör derler.

Aşkın gözü hangi renk
Söyle bana dostum cenk
Savaş çıkar gönülde
Eğer olmazsa âhenk.

Aşkın gözü kırmızı
Kiskandırır yıldızı
Düştüğü ateş olsa
Ne gâm dinler ne sızı

Sezâi aşkın gözü
Fırtına eker sözü
Leylâ neyine yarar
Mevlâya döndü yüzü.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkın Kanunları Beş Değilmiydi

Bahârın eylesin zârımı bir yaz
Dillerin söylesin kârımı bir yaz
Biriyle neylersin cârını bir yaz
Aşkın kanunları beş değilmiydi.

Muhabbet itimat iki değilmi
Samimiyet hamıyyet dört değilmi
En önemlisi sadakat değil mi
Aşkın kanunları beş değilmiydi.

Sezai ne hayal görür ne rüya
Sevdanın kanunu olmazmış güya
Kanunlar değışmez yıkılsa dünya
Aşkın kanunları beş değilmiydi.

Sezai Efiloğlu 2

Aşkın Sonu Yok Efendim

Deli gönül olmasaydı,
Ömür ne işe yarardı.
Gönül beni sarmasaydı
Gönül ne işe yarardı

Aklın yolu bir efendim,
Fikretmeyi biliyorsan
Affın yolu bir efendim
Zikretmeyi biliyorsan.

Ömür geçer geçilmezden
Geriye kalır ukteler
Gönül içer kaçılmazdan
Hatıra kalır nükteler

Aşkın yolu çok efendim
Varılacak yol hâkk ise
Aşkın sonu yok efendim
Sevgiler muhâkkak ise..

Sezai Efiloğlu 2

Atasız Kaldım

Dümeni bozulmuş gemi gibiyim
Denizde deryâda rotasız kaldım
Düzeni bozulmuş bir saz gibiyim
Sesimiz kısıldı notasız kaldım.

Yüreğim kan ağlar her gün acıdan
İnsan medet umar mı yabancidan
Kavim gardaş derken olduk bacıdan
Selâmsız kelâmsız atasız kaldım.

Eylemez yaraya merhem vurulmaz
Bendeki fırtına müphem,durulmaz
Acı var mı acı?her dem sorulmaz
Kısıldı seslerim sedâsız kaldım.

Nârına yandığım dönmez sözünden
Ne hallere düştüm onun yüzünden
Şezâî kaybetmez bir şey özünden
Ölüpte giderim selâsız kaldım..

Sezai Efiloğlu 2

Atmacayı Nalladım

Kurtboğazın düzünden
Su çıkıyor özünden
Osman emmimin gızı
Dönüvermiş sözünden

Atmacayı sal dağa
Dağdan gelip dal bağa
Bizi kurşuna dizer
Yakalarsa balağa.

Dikendüzün yüzüne
Ateş yaktım düzüne
Güvenmem emmimgızı
Bundan böyle sözüne.

Atmacayı nalladım
Keltepeye yolladım
Gelde gör emmimgızı
Seni çoktan solladım.

Bahçamızın kuz'una
Koç bağladım uzuna
Nice mektuplar yazdım
Osmanemmi kızına.

Alakanat atmaca
Oynayalım tutmaca
Hiç işime gelmiyor
Emmimi kudurtmaca.

Aldım alacağımı
Verdim vereceğimi
Duysan bile inanma
Senden geçeceğimi

Atmacanın yavrusu
Çevrilidir avlusu
Şezâi diyecekler
Herkes yavuklusu.

Sezai Efiloğlu 2

Avazım Yettiği Kadar

Kızım sana solum diyom
Oğlum sağ sol kolum diyom
Torunlara soyum diyom
Avazım yettiği kadar.

Kızıma ağyüzüm diyom
Oğluma sağgözüm diyom
Hepsine cânözüm diyom
Avazım çıktığı kadar.

Kızım diyom gözüm diyom
Oğlum sana Nazım diyom
Torun torba yazım diyom
Avazım yettiği kadar.

Kızım sana nefes diyom
Oğlum dünya heves diyom
Torunlarım enfes diyom
Avazım çıktığı kadar.

Kızım sana mürvet diyom
Oğullara servet diyom
Hepisine evet diyom
Avazım yettiği kadar.

Sezâiyim ben babayım
Karda kışta bir abayım
Belki birazcık kabayım
Fiyatım ettiğim kadar.

Sezai Efiloğlu 2

Ay Gız Analar

Sevdânın öyküsü baştan aşağı yanık
Vay gız analar ay gız analar
Elde saz türküsü aşka düşeli yanık,
Ay gız analar vay gız analar.

Ay doğanda bitmez nice kara geceler
Ay gız analar vay gız analar
Gün doğanda sızlar durur yara niceler
Vay gız analar ay gız analar

Ocak yanmaz baca tütmez nere gideyim
Ay gız analar vay gız analar
Türkülerin söylendiği yere gideyim
Ay gız analar vay gız analar.

Sezâiyim bitmez derdim çâre nerede
Ay gız analar vay gız analar
Rastlamışım yüz çeviren yâre derede
Vay gız analar ay gız analar.

Sezai Efiloğlu 2

Azanlar Ölü

İlkemiz var ülkemiz var ülküm var
Bütün dünyaya bedel bir Türküm var
Kahramanlık destânım var öyküm var
Bizi dile alan ozanlar olur.

Yerini yurdunu safını bilmez
İkili oynar tarafını bilmez
Târihini bilmez lafını bilmez
Yırtık dondan çıkan sazanlar olur

Kabûl görür arşa varan dilekler
Engel olmaz bize çelik direkler
Şahîd olsun yer gök ins-ü melekler
Türk'ün mezarını kazanlar ölür

Bizde mertlik olmaz öyle sıradan
Gemileri yürütürüz karadan
Belki bize nasîp etmez yaratan
Bir gün bu destanı yazanlar olur.

Rüzgârınoğluyum sözüm senettir
Türk'ün evlatları yiğittir merttir
Gayemiz tutkumuz tek hürriyettir
Bize kafa tutan azanlar ölür..

Sezai Efiloğlu 2

Azaplar arşısında

Đertleri asarlasak
Álemi kasarlasak
Her Şeyi tasarlasak
Azaplar arşısında

Büyüsün gazapları
İirsın kezzapları
Fısıldar azapları
Azaplar arşısında.

Dünler ruhu titretir
Yarınları dinletir
Bu gün beni inletir
Azaplar arşısında

Özünü mâna doyur
Sözünü bana duyur
Bir fincân cana buyur
Azaplar arşısında.

Amel ardıma gelir
Dermân derdime gelir
İnsân kendine gelir
Azaplar arşısında.

Sezai Efiloğlu 2

Azar Azar

Bu gün günlerden elem
Derdimi yazmaz kalem
Hâlime güler âlem
Bakarak azar azar

Bu gün günlerden keder
Gülmüyor bize kader
Ben beni benden eder
Biterim azar azar

Bu gün günlerden pazar
Tatıl olsa ne yazar
Yüklendim gâm yükünü
Eririm azar azar.

Bu gün günlerden salı
Kırıldı umut dalı
Mutluluk çok pahalı
Anlarım azar azar.

Bu gün günlerden Cumâ
Kanı kan ile yuma
Bakıpta son duruma
Ağlarım azar azar.

Bu gün günlerden çile
Aşkımızda yok hîle
Şezâî bile bile
Ölüyor azar azar.

Sezai Efiloğlu 2

Azizim

Ulûhi niyetim yoluna revân
Varlığın derdime olurken dermân
Kalırmı bir derdim olur mu gümân
Ard'a kalmam yakarıştan azîzim.

Dârına düşüren vefâsız varsa
Dilimi lâl eyle meziyyet âr'sa
Hasretin ruhumu sÛsleyen hârsa
Şekvâ etmem karakıştan azîzim.

Suhûleti bozan salâh bulamaz
Fazîleti bozan felâh bulamaz
Asâleti bozan adam olamaz
İknâ olmam bir bakıştan azîzim.

Sezai Efiloğlu 2

Baba Mutlulukla Ölüp Gidermiş

Kızlar babasını bir an unutsa,
Baba kızlarına elin uzatsa.
Kızlar babasının elini tutsa,
Cehenneme kadar tâkip edermiş..

Baba gözünlerinde yaşa rastlarsa
Dünyâyı kavurur ezip geçermiş
Oğul babaya sırtını yaslasa
Dağa taş demeden delip geçermiş.

Soy oğuldan gelir sopsa kızlardan
Kıyâmetim olur kopsa kızlardan
Huzur oğuldandır kut'sa kızlardan
Baba mutlulukla ölüp gidermiş.

Sezai Efiloğlu 2

Babam

İçimde kanıyor bir yaram babam
Adına ya hasret,özlem de babam
Sensiz geçen lokmalar haram babam
Kadir kıymet bilmek söylemde babam.

Karayağız kurt bakışlı adamsın
Saygıdeğer sevgi dolu atamsın
Ezel ebet asil kanlı babamsın
Zaman başkaldırmış eylemde babam.

Yoklarla eğledin varları böldün
Büyütüp okuttun yârını gördün
Benimle ağladın benimle güldün
Gürbüz duâlarım leylimde babam.

Ciğerinden bölüyorsun vârını
Düşünmeden zararını kârını
Mevlâm versin ecrini sevâbını
Ağmâl'i güzîde heybemde babam.

Korudun kolladın titrersin bize
Zalım gurbet bizi getirdi dize
Hakkınızı nasıl öderiz size
Vallâhi tadınız zezzemde babam.

Atayı inleyen inler kabirde
Şaşar beşer neyle dili zâkirde
Mükâfât var gösterdiğin sabırda
Dilllerim duâda herdemde babam.

Hakkını helâl et garîp oğluna
Gezmedim âlemi girip koluna
Taş koymasın mevlâm Allâh yoluna
Yanmak istemem Cehennemde babam.

Sezai Efiloğlu 2

Babam mı

Bir yanım sılada bir yan gurbette
Beden buralarda ruhum hicrette
Gözlerimde tüter binbir hasretle
Şu yola bak gardâş gelen babam mı?

Hayat hep çarkıyla öyütüp gider
Zaman tezgâhında eritip gider
Özlemi içimde büyütüp gider
Hâk aşkına gardaş gelen babam mı?

Aç kalıp doyurdu bizi varınan
Geçirdi ömrünü ahu zârınan
Yokluğun içinde azla barınan
Hele söyle gardaş gelen babam mı?

Ser verir sır vermez yoksulluğundan
Diline hâkimlik tahsilliğinden
Allâhım korusun eksikliğinden
Şu pehlivân gardaş gelen babam mı?

Karşıdan görünür heybetli biri
Yetmişbeş yaşında halâda diri
Olamayız gardaş elinin kiri
Çok özledim gardaş gelen babam mı?

Ortaboylu kahve renginde gözü
Keskin bakışlıdır emirdi sözü
Kısa döneklidir güleçti yüzü
O atamız gardaş gelen babam mı?

Doğrucuydu fazlaca sevilmedi
Erlerin meydanında yenilmedi
Yenilse de hasmına eğilmedi
O pehlivân gardaş gelen babam mı?

Efiloğlu mehmet az güreşmedi
Böyle bir pehlivân hiç yetişmedi
Onurlu yaşadı yere düşmedi
Yüreğime düşen gardaş babam mı?

Mustafayla Sezâî öz gardaştır
Ata için hâk yolunda ar'daştır
Biz yediyiz diğerleri yandaştır
Söyle sözgardaşım gelen babam mı?

Sezai Efiloğlu 2

Bağlandım Rüzgarın Sırma Saçına

Kurtlar sofrasına vardım oturdum
Lîme lîme oldum yendim yutuldum
Yaz bahar ayında yele tutuldum
Bağlandım rüzgârın sırma saçına

Kâh bir günlük güldüm bin gün üzüldüm
Ateşlere geldim yandım çözüldüm
Yanaktan süzüldüm gözden süzüldüm
Sarıldım hayatın sırma saçına...

Sevdâyı ateşten gömlek bilerek
Gydim,yaralandım hemde gülerek
Anlamsız kinleri kalpten silerek
Bağlandım mânânın sırma saçına

Sezâinin sözü ham olur sanma
Gayrı bundan sonra tam olur sanma
Allâhın kuluna râm olur sanma
Sarıldım cânânın sırma saçına.

Sezai Efiloğlu 2

Bahçesaray

Yüreğine el mi değdi
Gözyaşların kanlı akar
Fırtınamı yel mi değdi?
Beni canlı canlı yakar.

Van'dan acı haber geldi
Geldi yürekleri deldi
Mehmetçğim şehîd verdi
Gözyaşları karlı akar

Bahçesaray kefenlendi
Zevk-ü sefâ frenlendi
Şehitlerim trenlendi
Ağıtlarım yürek yakar

Hacısıyla hocasıyla
Kar altında kocasıyla
Yangın yeri bacasıyla
Bahçesaray yürek yakar.

Çiğ karıştı çiğliklara
Kim çıkacak yarınlara
Bahçesaray analara
Mahsun mahsun sesiz bakar

Bu elbette bir musîbet
Musîbetten al nasihât
Azrâîl eder tâhsîlât
Bir canım vardır o kadar.

Kimi zengin kimi fakîr
Kimi gece gündüz çakır
Sezâiye düşer şükür
Hayır ve şer Allâhtandır.

Sezai Efiloğlu 2

Bak Sana Geldim

Nazarlar değmesin kaşın altına
Elmâs gözlerine başın altına
Yüreğimi koydum taşın altına
Ağular içerek bak sana geldim.

Söke söke habis denen urları
Ata ata ısınarak turları
Yıka yıka duvarları surları
Kendimden geçerek bak sana geldim.

Türkülerim dillerimden öptüler
Kırık sazın tellerini söktüler
Yıkıldı mızrâbım geçit köprüler
Telimden geçerek bak sana geldim.

Maç başladı topu atmışım sana
İnzivâya girip yatmışım sana
Nice sevgileri katmışım sana
Canımdan geçerek bak sana geldim.

Sezai Efiloğlu 2

Bakıyorum Herkes İlk Olmak İster

Bilin ki ilk'ler gelip geçicidir
İlk aşk ilk öpücük nedir necidir
Sonraya kalanlar çok seçicidir
Bakıyorum herkes ilk olmak ister.

Hâlâ ilk sizinle yada ilk sizin
Sahip olduğunuz varlık mülk sizin
Sonu görmüyorsun işte fark sizin
Bakıyorum herkes ilk olmak ister.

İlk'te kavga büyük hedefler küçük
Küçüldü beklenti büyüdü çocuk
İnsanın sırtında eskirken kocuk
Bakıyorum herkes ilk olmak ister.

İlk'lerde beklenti haddi aşarken
Su sabuna dokunmadan yaşarken
Sabır meleke'si bent'ten taşarken
Bakıyorum herkes ilk olmak ister.

Düşünülmez oysa son durum farklı
Avucu terletir heyecan çarkı
Son'dan ötesi yok karışır aklı
Bakıyorum herkes ilk olmak ister.

İlk el mi son el mi diyorsan bana
Güven veriyorsa git sarıl ona
Sezâî son el'le girer mezâra
Belki şimdi herkes son olmak ister.

Sezai Efiloğlu 2

Bal Gibi Birisi Vardı

Hasretiyle acı veren
Soldan soldan sancı veren
Zemheride açıveren
Gül gibi birisi vardı.

Asâletli asîl soylu
İnce nârin temiz huylu
Selvi gibi uzun boylu
Dâl gibi birisi vardı.

Gidip gelip bana dönen
Sevdâ gemisine binen
Aşkım ile yanıp sönen
Kül gibi birisi vardı.

Onun işi beni baymak
Mümkün değil ona doymak
Biraz şeker biraz kaymak
Bâl gibi birisi vardı.

Benden aldı olan akli
Bâl dudaklı gül yanaklı
O benim içimde saklı
Sır gibi birisi vardı.

Her görüşte kızarıyorum
Kızarıyorum bozarıyım
Hep aklımdadır nazarım
Cin gibi birisi vardı.

Efiloğlu kimdir deme
Şekerin var fazla yeme
Şev aşk ile lîme lîme
Aşk gibi birisi vardı.

Sezai Efiloğlu 2

Bana Ağır Gelir Adını Sen Koy

İnsân gerçeğinden haberi yoktur
İmânı sorarsın bilgisi çoktur
Komşusu aç iken kendisi toktur
Bana ağır gelir adını sen koy.

Tazeye alışmış gelmez bayata
Fakirden kaçıyor başka hayata
Sanırsın uçuyor uhreviyata
Bana ağır gelir adını sen koy.

Karanlık işlere zıplayan odur
Evine granit kaplayan odur
Dünya mektebinden diplomalıdır
Bana ağır gelir adını sen koy.

Kimsenin kabına çeşmesi akmaz
Yalan söze doğru hakikât katmaz
Fakir fukaranın yüzüne bakmaz
Bana ağır gelir adını sen koy.

Allâhı her gece görüp dönüyor
Cennetten arsalar satıp duruyor
Gâipten geleni suda görüyor
Bana ağır gelir adını sen koy.

Sanki sözleşmesi varmış Allâhla
Çıkıyor meydana sarık külâhla
Başlar fetbazlığa güne sabahla
Bana ağır gelir adını sen koy.

Haramla helâli karıştırtırıyor
Rakıyla ayranı yarıştırıyor
Rakkasa parayı yapıştırıyor
Bana ağır gelir adını sen koy.

Dîni İslâmıma topyekûn düşman
Yemiş çıkarmamış işkembe şişman
Hâl-i hayatında olmamış pişmân
Bana ağır gelir adını sen koy.

Ben insân diyemem sûreti insan
Bazen tutuluyor lezzeti lîsan
Kerâmet sahibi izzetli ihsân
Bana ağır gelir adını sen koy.

Her şeyi becerir bilirim dili
Ne yazık dünyâda bunlardan dolu
Sezâîye düşman gavurun dölü
Bana ağır gelir adını sen koy.

Sezai Efiloğlu 2

Bana Bakarak konuŖ

Bana bakarak konuŖ
Hep seni seyredelim
Ŗendedir ilk varoluŖ
Aleme bildireyim..

Gözlerim seni görsün
Gözlerin beni görsün
Ŗeni sevmeyen ölsün
Ölene bildireyim.

Öte dönmesin yüzün
Ele bakmasın gözün
AŖk dolsun tatlı sözün
Sevgiye bildireyim...

Kolların dalım olsun
Dillerin balım olsun
Ey iyi halım olsun
Cihana bildireyim.

S.efilim aŖık sana
SarmaŖ dolaŖık sana
AŖkı bir kaŖık sana
Veripte bildireyim.

Sezai Efiloğlu 2

Banada Uğra Bir Zahmet

Nasıl girersin kalplere
Bilmiyorum ben merhâmet
Sevdiğimin kalbi soğmuş
Ona da uğra bir zahmet.

Yok kimseden gizlim saklım
Söz kâr etmez yok sakalım
Allak bullak oldu aklım
Bana da uğra bir zahmet.

Lütfeyleyen yüce Mevlâ
Başa geldi kara sevdâ
Bana zindân oldu dünyâ
Bunda da vardır bir râhmet.

Sabır taşım çatlayacak
Ortalığa patlayacak
Bir aklım var atlayacak
Bana bir fikir ver Ahmet.

Sezai Efiloğlu 2

Barışa Geldim

Hayat mı memât mıdır uca geldim
Varıpta yalvardım bir kuşa geldim
Elime su dökemezler içinde
Nağmerdin meydanında tuşa geldim.

Mevlâdan dilenir beklenen hayîr
Gönül meselesi huzura dâir
Dilimde tûy bitti cevâbı hayır
Cennetin içinde ateşe geldim.

Derde dûçâr oldum karıştı çarşı
Çare bulamadım dolandım arşı
Baktım çalınıyor ayrılık marşı
Sandım ki dünyâda güneşe geldim.

Sözler ağırlaştı zaman bittikçe
Nûh diyor peygamber demez gittikçe
İçim kan ağlıyor inât ettikçe
Sanki kaderimle yarışa geldim

Her gün içimize aktı yaşımız
Kemlik güdenlerle doldu peşimiz
Oysa ki muhâbbet sevgi işimiz
Sanki sülaleyle savaşa geldim.

Şöyle dönüp bakmaz insân hâline
Allâh düşürmesin öyle zâlime
Sezâî diyor ki bir tek kelime
Bilcümle insânla barışa geldim.

Sezai Efiloğlu 2

Başımdaki Derdi Satayım Dedim

Kendimi unuttum kıyılarında
Âtiye kulaçlar atayım dedim
Hişmına bıraktım ihânetleri
Dalgaların, üstü yatayım dedim

Martı kuşlar ninni söyler başımda
Soğuk pençeleri neyler leşimde
Azrâil dediğin her an peşimde
Manevrayla baştan atayım dedim

Solgun sûretimden korkup kaçana
Ahım büyük olur ara açana
Yârinden ayrılan kimi nâçâra
Başımdaki derdi satayım dedim

Sây eden suâller zihnim deliyor
Hâlden anlamayan beni geriyor
Nefesim batıyor yürek eriyor
Dümensiz gemiyle batayım dedim

Zaman deli olur vakit darılır
Gelip kangülleri cana sarılır
Bak yüreğim lime lime yarılr
Ömrüme mutluluk katayım dedim.

Yüreğinden öpüyorum yâr senin
Edep senin âdâp senin âr senin
Benden gayrı sevdiklerin var senin
Gelmişî geçmişî yutayım dedim

Deli gönül son çağrını yap diyor
Şu dertlerin yakasından kap diyor
Devâ diye yukunduğun hap diyor
Tüm olanları unutayım dedim.

Sezâî diyor ki gel gör ter oldum
Ferhattan Şirinden besbeter oldum
Şen oldum ben oldum ay yeter oldum
Ölümün nabzını tutayım dedim.

Sezai Efiloğlu 2

Başkasını Sevemedik

Dolduk taşlık sevdâ ile aşk ile
İşimiz yok saray ile köşk ile
Şu dünyâyı alıyoruz meşgule

Biz bambaşka sevdik işte o yüzden,
Başkasını sevemedik bu yüzden !!

İnsanların yüreğidir yerimiz
Sevgilerden köprü kurmak işimiz
Konar göçer durmaz gönül kuşumuz

Hayvanları sevdik işte o yüzden
İnsanlıktan utanırız bu yüzden

Derdimiz gâyemiz insana hizmet
Sevmeyi yaratmış yaratan Hazret
Cennete tâlip Cehenneme nâmzet

Yaratanı sevdik işte o yüzden
İnsanları sevemedik bu yüzden.

Sezai Efiloğlu 2

Beklesin Ordu

Gayrı yol göründü ata yurduma
İstanbul tutamaz yola düşeni
Tez gün ola kavuşayım Orduma
Ayır anam ocaklıkta köşemi..

Kınalı ellerin başım okşasın
Anam kıymetlisin sen bir başkasın
Anam babam hep benimle yaşasın
Ah İstanbul bırak artık peşimi.

Babam benim ona derler pehlivan
Pehlivanım geldiğim yer serdivan
Yeter bana kırık olsun bir divan
Yeni buldum babam gerçek neşemi.

Çıktım İstanbul'dan beklesin Ordu
Özledim kaymağı ekşi yoğurdu
Sezâî rüyâda anam diyordu
Hararet mi bastı ölç ateşimi.

Sezai Efiloğlu 2

Belli Değil

Havalar bozuldu karardı günler
Yağmur belli değil kar belli değil
Mevsim hazan olmuş sarardı gller
Zarar belli değil kar belli değil.

Çöker üzerime kara bulutlar
Bahar belli değil yaz belli değil
Hayale asılı kaldı umutlar
Zaman belli değil az belli değil

Sığınacak konak yoktur gönlüme
Hancı belli değil han belli değil
Ne kadar katarsın ömür ömrüme
Vakit belli değil an belli değil

İçime akarken gizli göz yaşıım
Pınar belli değil çay belli değil
Vurulup ta düştü yere bu başım
Kurşun belli değil yay belli değil.

Tehditler uçuşur benim bildiğim
Kartal belli değil kuş belli değil
Muallak fikird benim sevdiğim
Gerçek belli değil dş belli değil.

lm koklarım bilet cebimde
Katil belli değil gün belli değil
Ömrümü ömrüne helal ettimde
Dua belli değil bun belli değil

Son sözü gönlümden çek arabanı
Yollar belli değil n belli değil
Ne kadar seversin bu garibanı
Bu gün belli değil dn belli değil.

Naçarım sanmaki senden kaçarım
Taraf belli değil yn belli değil
Senin için bu canımdan geçerim
Start belli değil son belli değil.

Efilim son sözüm seninle varım
Gönül belli değil sen belli değil
Şöyle uzaklara dalıp bakarım
Varmıyım yokmuyum ben belli değil.

Sezai Efiloğlu 2

Bembeyaz Kefen

İnsanlık can çekişirken
Neyleyim kimyayı feni
Sevgi dili iflâs etmiş
Çekmiş bembeyaz kefeni.

Dilden tükürülür kanlar
Hayat arar nice canlar
Sizin olsun hamam hanlar
Giydir bembeyaz kefeni.

Elinde kan bulunurken
Günâhsız can vurulurken
Kara kazan kurulurken
Ölç biç bembeyaz kefeni.

Garip geldi garip gider
Bu ömür burada biter
Sezâi dünyayı nider
Sarıyor bembeyaz kefeni

Sezai Efiloğlu 2

Ben Ağlayarak Yazdum

Kaç ay oldi haber yok
Benim nazli gülumdan
Gözyaşum bu sefer çok
Hasret beter ölumdan.

Yazıp yazıpta bozdum
İki sayfa mektubu
Ben ağlayarak yazdum
Sende gülerek oku.

Çentik attum duvara
Gide gele puvara
Dillerumda tüy bittu
Gız yalvara yalvara.

Yola bakarum yola
Yollarim sağa sola
Eyu haber geturan
Rastlamadum bir kula.

Söyler Sezâî söyler
Bunlar basit bir şeyler
Ayriluklar olmasun
Sezâî sensuz neyler..

Sezai Efiloğlu 2

Ben Bahârı Bekliyorum

Bu hasrete gücüm yetmez
Kar boran kış mahna etmez
İster gelir ister gelmez
Ben bahârı bekliyorum.

Aşılmaz hasret Çin seddi
Gitti gelmez sanki Mehdî
Her gün böyle ciddî ciddi
Ben bahârı bekliyorum.

Gündüzlerden gecelerden
Haberim yok nicelerden
Dalıp dalıp pencereden
Ben bahârı bekliyorum.

Dağlarımı kar bürümüş
Yıllar almışta yürümüş
Gözümde hasret büyümüş
Ben bahârı bekliyorum.

Sahnedeyim sustu sazlar
Sezâîye etme nazlar
Henüz gelmeden şu yazlar
Ben bahârı bekliyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Bal Bekliyordum

Gidecek yeri yok cümlelerimin,
Dilimden döküldü şiir dediler.
Elimi açtığım petek gösterdi,
Ben bal bekliyordum zehir verdiler..

İçerlenmesem de terk edişine,
İrkildi yüreğim zerzenişine.
Gözlerim sulandı yâr gidişine,
Kırpikten düşene nehir dediler.

Âlem selam duruyordu emrime,
Neler sığdırmadım giden ömrüme.
Umutları sönen deli gönlüme,
Sokakları bomboş şehir dediler.

Sezâî bulunmuyor ihsânımız
Dertleri anlatmıyor lisanımız
Ahirete kalmış tüm hesabımız,
Tekrar buluşmaya têhîr dediler.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Baş İsterim

Neyleyim bahârı faydasız yazı
şu yüce dağların kışı lazımdır
Bende sabır taştı taşacak gibi
Metânet bağından bir taş isterim.

Neylleyim makamı çapsiz şöhreti
Unutturur nefse bâkî ahreti
Ehl-i cahillerin değil sohbeti
Büyük âlimlerden bir düş isterim.

Kefene koyamam dünyâ malını
Yâdellere söylemedim halımı
İstemem nâğmerdin tatlı balını
Merdin sofrasında bir aş isterim.

Muhannetin suyu zehir içilmez
İyi kötü bu devranda seçilmez
Kaderde olandan asla kaçılmaz
Azrâil diyor ki ben baş isterim.

Bu dünyâ âlemi hep şatafatlı
İçimdeki volkan kaynar âfâtlı
Hem iki ayaklı insân sıfatlı
şeytan taşlamaya çok taş isterim.

Ömürdür zamanı gelince biten
Memleket burnumda aşk ile tüten
Dünyâyı elinin tersiyle iten
Ben benim gibi arkadaş isterim.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Bir Bana Yenildim

Bozuldu tılsım bozuldu ara
En onulmaz yerden açıldı yara
Yazımız böyleymiş bahtımız kara
Ben senin yerine yanmışım kendim

Nasîbimiz deyip şükür ederek
Kimi zaman soğan ekmek yiyerek
Ömrüm sana helâl olsun diyerek
Alnının ortasından öpen bendim.

İki ara bir derede kalmışım
İnce ince fikirlere dalmışım
Bu yarayı en derinden almışım
Kendime gelemedim sendeledim.

Ne yaptın sen Sezâî neler yaptın
Doğru bildiğin yoldan neden saptın
Maram oldun bu hastalığı kaptın
Ele değil ben bir bana yenildim..

Sezai Efiloğlu 2

Ben Bir Ona Aşığım

Yalnızlığın kuyusunda yusufum
Züleyha olsanda ona aşığım
Mutluluğun kıyısında Yunusum
Yana döne ben bir Ona aşığım

Vahalarda yalınayak gezerim
Mecnun gibi leyla yolu gözlerim
Papatyanın fallarını çözerim
Çıkmasada falda Ona aşığım

Kerem gibi düştüm aşkın narına
Umutları zincirledim yarına
Bağlamışım hayatımı canına
Öldürsede ben bir ona aşığım.

Tünelledim dağı taşı delerek
Can veririm ferhat gibi severek
Çokça sevdim kalem kaşı bilerek
Dönmesede ben bir ona aşığım.

Garip bir köylüyüm Sezai adım
Sevdim diye büyük cezayı aldım
Kerem olmasamda o gibi yandım
Şahit olun ben bir ona aşığım.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Boşuna Ağlarmıyım

Yüreğimden bir ses gelir
Düşer dile vurur dile
Çıkmaz candan nefes gelir
Ümut diye düşüp yola.

Ben boşuna ağlarmıyım
Karaları bağlarmıyım
Deniz deryâ çağlarmıyım
Mecnûn olup düşüp yola.

Derdi varsa ağlar insân
Derdimi anlamaz lîsân
Beklemem kullardan ihsân
Dermân diye düşüp yola.

Üzerimde yorgân mitil
Eriyorum fitil fitil
Düşe kalka bazen itil
Yaşıyorum düşüp yola.

Yıldızlar üstümden kayar
Gecelere oldum ayar
Sezâide bak gün sayar
Eceliyle düşüp yola.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Bu Gün Demlenmişim

Aylamıdır aymıdır
Kaşı hilâl yaymıdır
Ben bu gün demlenmişim
Sen sanırsın çaymıdır.

Dalda tuttum kargayı
Mekan bilmiş pargayı
Benimle maytap geçer
Anladın mı dalgayı.

Balmumundan heykelim
Görünüyor hey kelim
Dokunanı yakarım
Üstümde heyheylerim

Şehirlerden usandım
Kitaba el basandım
Geçmişimi asandım
Mesken tutup yaylayı.

Sezai Efiloğlu 2

Ben İçime Ağlarım

Viran oldu bağım yüce dağlarım,
Üstümden el çekti nerde sağlarım?
Gülüyorken görüyorsun her zaman
Bilemezsin ben içime ağlarım.

Şimdilik yaşarım sanmaki öldüm
Sadece birazcık sarardım soldum
Kederi hüznü yüreğe gömdüm
Ben gülerken hep içime ağlarım.

İstemem kimse umutsuz olmasın
Kefenli nâşım tabutsuz olmasın
Kimse beni görüp mutsuz olmasın
Ben ölürken hep içime ağlarım.

Sezâiyim artık cânsız cânânsız
Bir derde düşmüşüm bakın dermansız
Zindanlara girdim haksız fermânsız
Geceleri hep içime ağlarım.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Kendime Yeterim

Ana baba, bacı gardaş olurum,
Gündüz lâyıık gece ayyaş olurum.
Uğurda verilecek baş olurum,
Yeterim ben,ben kendime yeterim..

Haykıracak bir ses olur gelirim,
Gerekirse nefes olur veririm.
Bakma öyle, enfes ölür gelirim,
Toprak olur, ben herşeye yeterim.

Dayı teyze, amca hala olurum
Geçitvermem duvar kal'a olurum
Zehre kaymak değil, bal'a olurum
Yeterim ben ,ben herkese yeterim.

Oğluma kızıma olduğum kadar
Babayım kimsesiz bulduğum kadar
Ağlarım sızlarım dolduğum kadar
İnzivâda ben kendime yeterim.

Mutlaka gün gelip toprak alacak
Boylu boyunca altında yatacak
Yer altında bir sen bir ben kalacak
Sen üzölme ben herşeye yeterim...

Torun torba unutacaklar bir gün
Sezâiden utanacaklar bir gün
Hakîkate tutunacaklar bir gün
Varın gidin ardınızdan yeterim.

Sezai Efiloğlu 2

Ben Ölüüm

Oylum oylum oyma beni
Eller gibi kıyma beni
El yerine koyma beni
Sen gidersen, ben ölüüm.

Bu benim makus talihim
Hem evvelim hem ahirim
Sensin benim tek sahibim
Sen gidersen, ben ölüüm.

Sen gülünce güller açar.
Yüregime amber saçar
Ahvalimi gören kaçar
Sen gidersen ben ölüüm.

Ben sensiz yolu bulamam.
Bu hayattan tat alamam.
İnan sensiz "Ben" olamam.
Sen gidersen ben ölüüm..

Naçar efiloğlu naçar
Kanatlanmış sana uçar
Bu kara gün gelip geçer
Sen gidersen ben ölüüm..

Sezai Efiloğlu 2

Ben Üzgünüm

Bu ayrılık hiç gitmedi hoşuma
Körmüşüm,ne dersen de,ben üzgünüm!
Şöyle düşündüm de boşboşuna
Yormuşum gönül kuşum, ben üzgünüm!

Bilmiyorum ne yaparsın nerlerde,
Aramadı,hiç sormadı derler de.
Meğer seni olmadığın yerlerde
Sormuşum aramışım ben, üzgünüm!

Vedâlaşak diye sana ses ettim
Ardından gelipte bir nefes yettim
Bunca çile çektik,gayrı pes ettim
Gâyırı geri dönüş olmaz,üzgünüm!

Sezai Efiloğlu 2

Bende İsrâr Etme

Davâmız âşk ile yâre varmaktır
Bilene bilmediğini sormaktır
İyi kötü neyse hayra yormaktır
Kâmil bir müslüman kinsiz de olur.

Bende isrâr etme bensizde olur
Sende isrâr etme sensizde olur
Her insana büyük değer de verme
İyiler içinde densiz de olur.

Sözlerim kitâbî dırdır değildir
Ayan beyân işler bir sır değildir
Bu beş parmağın beşi bir değildir
İçimizde elbet dinsiz de olur.

Kimi insân kimi miskin olurmuş
Sezâî de ganî teskîn olurmuş
Hayat virajları keskin olurmuş
İkinci baharlar dünsüz de olur.

Sezai Efiloğlu 2

Bende Kalacak

Hasreti koklarım gurbet ellerde
Ağıt yankılanır sazda tellerde
Ölsem de sensiz virân yerlerde
O deli gülüşün bende kalacak.

Ansızın gelsede ecelsiz ölüm
Sensizlik azâptır sensizlik zulûm
Seni benden bile çok sevdim gülüm
Koşarak gelişin bende kalacak.

Dilerim gün gelir eyvâh etmezsin
Bilirim sen bensiz sabâh etmezsin
Dünyanın malına tamâh etmezsin
Çıkarsız sevişin bende kalacak..

Sežai bu gönül olduktan sonra
Neylesin gülleri solduktan sonra
Azrâil gelipte öldükten sonra
Ahım vâhım bilki sende kalacak.

Sezai Efiloğlu 2

Bendede Sıkılacak Bir Kurşun Var

Yüce dağ başında arslan avında
Avcılar pusuda hemde tavında
Vuruldu Aslanım gençlik çağında

Göz bebeğime değdi kurşunlar
Bende de sıkılacak bir kurşun var.

Nice dağ başında kükreyen arslan
Dostu düşmanını bilmeyen arslan
Kahpe kurşunlarla inmeyen arslan

Dik duran başını eğmez kurşunlar
Hakîkât ehline değmez kurşunlar.

Gönüller kralı dağlar yolcusu
Goncalar bülbülü bağlar yolcusu
Ayrılık garında ağlar yolcusu

Sezâidir seni her gün alkışlar
Sen gidince üzerimde bakışlar..

Sezai Efiloğlu 2

Benden Bilme

Kim ömrünü böyle verir
Senin ardın sıra yürür
Başına bir haller gelir
Benden bilme benden bilme.

Bu sevdaya haybe dersen
Aşkımızı mahvedersen
Malı mülkü kaybedersen
Benden bilme benden bilme.

Aştım geldim karanlığı
Seyran eyle samanlığı
Beklenmeyen ayrılığı
Benden bilme benden bilme.

Bütün ümitlerin solsa
İçerin gam keder dolsa
Her şey aleyhine olsa
Benden bilme benden bilme.

Sezai kendince yaşar
Dertlerim başımdan aşar
Başına birşeyler düşer
Benden bilme benden bilme.

Sezai Efiloğlu 2

Benden İğrendim

Canımı yakıyor canımdakiler
İşimi görmüyor yarımdakiler
Esfelesâfilin yanımdakiler
Onlara benzedin senden iğrendim

Söndürürdüm Cehennemin közünü
Çözemedim kahpelerin sözünü
Gördüm insanların gerçek yüzünü
Bu benmiyim dedim benden iğrendim.

Gözlerim konuşur söylemeyerek
Yüreğim inciniyor kükreyerek
Hani sarılırsın istemeyerek
Ten tene dokunur,tenden iğrendim.

Üç günlük ömrümü eyledin zehir
Bana zindan oldu bu koca şehir
Devede de boy var nerede fikir
Boyunu neyleyim enden iğrendim..

Bazı tahakkümü kaldırmaz midem
Bilmem başım alıp nereye gidem
Kabahatin büyük özrünü nidem
Dirdırın bitmez çenenden iğrendim..

Sezâî bezmiştir tatlı canından
Altın olsan geçmem asla yanından
Şüpheliyim damardaki kanından
Seni sevdiğimden benden iğrendim.

Sezai Efiloğlu 2

Benden Olursun

Dikiz aynasına bakıpta durma
Arkana bakarken önden olursun
Önüne gelene her yolu sorma
Gittiğin o yolda benden olursun.

Amaç hâsıl olur bana erersen
Yumuşak telimle oynar gerersen
Kendini övüpte beni yerersen
Kalbimi kırarsın benden olursun.

Ya ömrümü yersin yada kırk satır
Verdiğin ahdını yerine getir
Sözünün eri ol benide götür
Bu gün yarın deme benden olursun.

Aşkın yollarında izim var benim
İkinci baharda yazım var benim
Türkü söyleyecek sazım var benim
Bozma akordumu benden olursun.

Sezâiyi ara aşk şafağında
Sevdâ mahallasinin sokağında
Muhabbet dergâhının mutfağında
Eğerki pişmezsen benden olursun...

Sezai Efiloğlu 2

Beni Arıyorsan Gel Bul Şiirde

Gözlerim gözünün içinde erir,
Ne kadar saklasam ellere verir.
Gönlüm yatacağı yerini bilir,
Bana yeri göster yorganı göster.

Olamazsın demem bir tânem gibi,
Severmişin beni sen Annem gibi.
Yanıyor yüreğim Cehennem gibi,
Beni sular kesmez ayranı göster.

Beni arıyorsan gel ! bul şiirde,
Kırık sazın mızrâbında telinde.
Mısralarım adresini bilir de,
Bana yolu göster yordamı göster.

Gel bana dokunma hey heylerim var,
Aşkım,sevgim var daha nelerim var.
Kalbim var diyorsun şüphelerim var,
Sol tarafındaki organı göster.

Vardım hocalara sordum veliye,
Ondan türkû şiir kalmış geriye.
Yitirmiş aklını dönmüş deliye,
Sezâî nerede , orda mı? göster.

Sezai Efiloğlu 2

Beni Benden Çalan Dünya

Beni benden çalan dünyâ
Ben gidende kalan dünyâ
Aslı nesli yalan dünyâ
Ben neyleyim leylâları

Ömrün olursa gel sene
Sende gergâha gelsene
Yandı yürek su versene
Ben neyleyim deryâları

İsteyene dünyâ gerek
Mecnûnlara leylâ gerek
Bana ancak Mevlâ gerek
Ben neyleyim dünyâları.

Gam alırım haz satarım
Karakışta yaz satarım
Anlayana söz satarım
Aşk eylerim sevdaları.

Sezai Efiloğlu 2

Beni Gnder

Kirli eller yuvamızı yıkıyor
Gözyaşlarım yüreğimi yıkıyor
Bilirim ki her yol sana çıkıyor
Beni gönder en uzağına yolun

Şana geliyorum belki lmeye
Ölürsem sen gelir misin gömmeye
Tahammülün yoksa beni görmeye
Beni gönder en uzağına sonun

Acıları saklamışım koynuma
Geldik yadellerin garip oynuna
Geçir ilmekleri ince boynuma
Beni gönder en temizine sonun

Götür denizlerin en mvisine
Götür Cehennemın alevlisine
Sezâiyi unut bak yenisine
Sdik kalmadı yeminine solun

Sezai Efiloğlu 2

Beni Unut Ama! Bunu Unutma !

Benden yüz çevirmen nazlıhalindir
Beni unutmaman arzuhâlimdir
Aşkınla yanışam aslıhâlimdir
Beni unut,ama bunu unutma !!

Yazdığım şiiri satırlatayım
Ölürsen mezârın yatırlatayım
Seni çokça sevdim hatırlatayım
Beni unut,ama bunu unutma !!

Gün ola Insallâh Âllâh kerim de
Seni saklıyorum derin yerimde
Onu şunu bunu unut derimde
Ben seni çok sevdim bunu unutma!!

Ölüm uykusundan bir kurtulayım
Seni yâdellerden ayrı tutayım
Hani sözün vardı hatırlatayım
Beni unut,ama bunu unutma !!.

Ne yüzün ne özün sözün yumuşak
Bir mucize olsa şimdi kavuşak
Seni çokça sevdi bu deli uşak
Sezâîyi unut!bunu unutma!!

Sezai Efiloğlu 2

Benim Güzel Hatalarım

Beni yiyip doymadınız
Gözümü mü oymadınız
Beni bana koymadınız
Benim güzel hatalarım.

Neyi yazsam satır satır
Günâhlarım katır katır
Tövbeleri hatırlatır
Benim güzel hatalarım.

Boş kovaya koysam dolmaz
Dolusuna koysam almaz
Hiç başımdan eksik olmaz
Benim güzel hatalarım.

Kusrumun gözü elâdır
En sonuncu evvelâdır
Bu garip başa belâdır
Benim güzel hatalarım.

Ayan beyan yüze vurur
Olmaz anda beni bulur
Su üstüne çıkıp durur
Benim güzel hatalarım.

Yaşam azmimi bitirdi
Benden çok şeyler götürdü
Sonra kendime getirdi
Benim güzel hatalarım.

Havanda su döğer câhit
Cahid'e su taşır vâhit
Ele değil bana ait
Benim güzel hatalarım.

Sezâiye hep kustunuz
Sırtımı döndüm küstünüz
Tövbe edince sustunuz
Benim güzel hatalarım.

Sezai Efiloğlu 2

Benim Sensiz Düşüm Yok

Yürek yanık gözler görmez işim zor
Bu dünyada benim sensiz işim yok
Ne yapayım inan sensiz olmuyor
Birde sen yok sensiz benim düşüm yok.

Yollar yolsuz eller soysuz ben mahzun
Arar durur meler durur bu kuzun
Sıralandı hasret hemde upuzun
Gözüm toktur gönlüm açtır aşım yok.

El açmadım nağmertlere aş için
Ölürüm ben ela gözlü kaş için
El açarım yaratana aşk için
Sözüm çoktur kıymet yoktur hışım yok

Ey perişan Efiloğlu harlanma
Gönül işi için asıl darlanma
Yoksa yüreğinde onun arlanma
Azım çoktur ahım yoktur kışım çok.

Sezai Efiloğlu 2

Beriye Bakmaz

Hayat tarlasında nasîp bu kadar
Dünyada gözüm yok zerre şu kadar
Yolumu bulamadım bir su kadar
Denizde boğulan dereye bakmaz

Karıla karıla bulandım yine
Şu yalan dünyaya sulandım niye
Gönülden gönüle ulandım yine
Öte dönen yüzler beriye bakmaz.

Dünyanın vârina mülke tapanlar
Elimi kurtarsam kolum kapanlar
Arzulara göre kanun yapanlar
Bana cezâ keser şer'îye bakmaz

Kırıla kırıla büyür giderim
Yorula yorula yürür giderim
Ardımdan dertleri sürür giderim
Gemileri yakan geriye bakmaz.

Sarıla sarıla bendimi yordum
Arıla arıla kendimi buldum
Doktora tabîbe derdimi sundum
Bin derdi bulunan serîye bakmaz.

Sezâiyim şâîr diyorlar bana
Sözüm kâr etmiyor insan olana
Boşuna gözyaşı dökmüşüm ona
Şöyle baş çevirip beriye bakmaz.

Sezai Efiloğlu 2

Besmele Çeksin

Ezelden ebede yolcuyuz handa
Ne mecâl ne tâkât kalıyor canda
Tamda tükendiği bittiği anda
Allâh hatırlansın "BESMELE" çeksin...

Elinle yaptığın agîbet sizin
Başa ne gelirse mârifet sizin
Günü rast gitmezse gudûbetsizin
Her işin başında "BESMELE" çeksin...

Aşkımı arayan meydâna gelir
Gönül deryâsında limâna gelir
Umarım sâyemde îmana gelir
Beni çekemeyen "BESMELE" çeksin...

Kemliğin üstünden bir tanker çekip
İyilik toy'una bir kamber gelip
Gelmişe geçmişe bir sünger çekip
İçinden gelerek "BESMELE" çeksin...

İnsanları cânî olan dünyâda
Cennet Cehennemi olan dünyâda
Baştan sona fânî yalan dünyâda
Kahır çekemeyen "BESMELE" çeksin...

İşte böyle derdi taşlar âlimler
İnsan doğduğunda başlar tâlimler
Garip gurâbâyı haşlar zalimler
Korkusun Sezâiden "BESMELE" çeksin...

Sezai Efiloğlu 2

Beş

İnsan dediğimiz garip bilmece
Gün yirmidört saat insân yirmibeş.
İnsân olmanında şartı şurtu var
Farz elli dört amma bence elliibeş.

Boyut değiştirir her yıl bir insân
Ya yaşlanır yada yaş alır yıldan
Çalar gençliğine hazân tonundan
Renkleri sayamam bence hayli beş.

Yangınlar,yanılığların içinde,
Bir yudumluk yaşam iptе sicimde
Kaybederken kazanmayı bildimde
Kazandıkça kaybettiğim yılda beş

En yakınım en uzağım en dostum
Bozdurmadı orucumu sükûtum
Maratonlu ben bu hayata küstüm
İlk değilim sonuncudan sonra beş

Sezâî kefenin cismine uymaz
İhânet sıfatı ismine uymaz
Dünyânın güzeli resmine uymaz
Ruhum onsekizlik beden seksenbeş.

Sezai Efiloğlu 2

Bilerek Gittin

Yükledin sırtıma hasret yükünü
Hadi çek Sezai diyerek gittin
Seni senden bile çok sevdiğimi
Her gün söylüyordum bilerek gittin.

Sensiz yaşayamam diyordun hani
Bir günde ne oldu canımın canı
Sensin bu gönlümün asil sultanı
Ellere yar etmem diyerek gittin.

Bilirmisin sen ahvalden sen aşktan
Keşke bitirseydin başlamadan baştan
Sorumlusun yüreğimdeki yaştan
Gözümün içine bakarak gittin.

Ne olursun gel geri dön meleğim
Yokluğuna dayanamaz yüreğim
Kollarında can vermektir dileğim
Sönmüş küllerimi yakarak gittin .

Sezaiyi bu gün kaçık bıraktın
Az aklını aldın aldın uçuk bıraktın
Bu defteri asıl açık bıraktın
Yüreğime hançer çakarak gittin.

Sezai Efiloğlu 2

Biliyormusun Anne

Şenin masum gözbebeğın
Üstümde çoktur emeğın
Nedir benim tek dileğım
Sen biliyor musun Anne.

Sen biliyor musun Anne
Beni hemde çok üzdüler
Bağladım gönül yaramı
Acıttılar da çözdüler.

Altımda çul üstte sedir
Umudum delikli çadır
Sormadılar derdin nedir
Sen biliyor musun Anne.

Dışım güler içim ağlar
Sırtıma yüklenmiş dağlar
Yoksulluk elimi bağlar
Sen biliyor musun Anne.

Çektim aşkın ağırını
Topla tası tarağımı
Sula kara toprağımı
Sen ağlıyor musun Anne.

Sezai Efiloğlu 2

Bilmek'ti Aslında Bütün Mesele

Şöyle yüzün koyun uzan'a"bilmek"
istenmeyen yerden uzaya"bilmek"
Herşeyi içinden kazıya"bilmek"
BİLMEK'ti aslında bütün mesele.

Nûs ilete"bilmek" ayık olana
Deryâ ola"bilmek" kayık olana
Saygı duya"bilmek" lâyıık olana
BİLMEK'ti aslında bütün mesele.

Birini karşılıksız seve"bilmek"
Sevdiklerine saygı duya"bilmek"
Acı da olsa dürüst ola"bilmek"
BİLMEK'ti aslında bütün mesele.

Kıymet bile"bilmek" yok saya"bilmek"
Hayra yete"bilmek" çoklaya"bilmek"
Gönül ala"bilmek" yoklaya"bilmek"
BİLMEK'ti aslında bütün mesele.

Sezai Efiloğlu 2

Bilmem Yarın Neye Gebe

Bilmem yarın neye gebe
Niçin savaş muhârebe
Oynuyorum bir körebe
Sobelendim ebelendim.

Hedef almış anakonda
Bekliyor ıssız balkonda
Start verdi maratonda
Finishe vardım elendim.

Elin oğlu vurur geçer
Başucumda durur geçer
Üstümde ot kurur geçer
Beyaz kefene belendim.

Yürüyorum yalnız yolda
Bir ağrı var hemen solda
Sezâi sen insan olda
Dersin aşk için dilendim.

Sezai Efiloğlu 2

Bilseydin

Dost bildiğim uzaklardan bakardı
İki gözün iki çeşme akardı
Cehennemim seni bile yakardı
Benim neler çektiğimi bilseydin.

Benim derdim eski sanma ki yeni
Hangi bir yarama sarayım seni
Söndürmek isterdin dört elle beni
İçimdeki Cehennemi bilseydin.

Uzak durun nolur benim leylâmdan
Çıkardım sizleri gerçek rüyâmdan
Korkupta kaçırdın benim dünyâmdan
İçimdeki hiddetimi bilseydin.

Dost elinden yara aldım kanarım
Neler geldi başa bilmem, yanarım.
Adınızı yârın nasıl anarım
Nefretimin şiddetini bilseydin.

El diline dolanan lâf vermezdin
Ak başıma bu çorabı örmezdin
Bana bu cefâyı revâ görmezdin
Benim bu merhametimi bilseydin

Sezâîye tutuşupta yanmazdın
Asla beni senin gibi sanmazdın
Bir daha adımı bile anmazdın
İçimdeki nefretimi bilseydin.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Anadan Bir Babadan Var Oldum

Kimse bilmez karşılıksız yâr oldum,
O yâr'a inandım bahtiyâr oldum.
Murâd eden yaratanım Mevlâdır,
Bir anadan bir babadan var oldum.

Anam babam yücelerde kar oldum
Yağmur yağdı güneş vurdu mâr oldum
Kadermidir yazımudur bilinmez
Bir güzele karşılıksız yâr oldum.

Ben sanırdım bu aşk beni yakmazda
Yangın yeri yürek damla akmazda
Her yolu denedim yollar çıkmazda
Takke düştü kel göründü âr oldum.

Gönül işte !! yaşıyorsan ömürdür
Gönül işte !! yanıyorsan yağmurdur
Gönül işte !! Seviyorsan gönüldür
Ben bu yüzden karşılıksız yar oldum..

Sezai Efiloğlu 2

Bir Başkadır Benim Türküm

Bazen kaptan bazen tayfa
Kimseden görmedim fayda
Kitaplarda sayfa sayfa
Benim öyküm bir başkadır.

Şeker gibi dillerinde
Derde devâ ellerinde
Sazın yanık tellerinde
Benim türküm bir başkadır.

Acı keder ele miyle
Gerçekleşen dileğiyle
O köskoca yüreğiyle
Benim gönlüm bir başkadır.

Altın kemerli fistanı
Ellere tanıt ustanı
Sezâinin gülistânı
Benim gülüm bir başkadır.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Bayramda Böyle Geçti.

Bir bayramda böyle geçti
Kimi güldü kimi gçt
Kimisi kan zehir içti
Yaşamaya tutunurken

Gidip gelir keşkesinde
Haklı ıktı kuşkusunda
Deli akli başkasında
Kendisini unutturken.

Gel diyecek yüz bulamaz
Çok istemez az bulamaz
Diyecek bir söz bulamaz
Ağı kurur yutkunurken.

Nasıl sen çekipte gittin
Sen gittin ya bende bittim
Daha dn hayâl ettim
Acıları uyuturken

Sezâiye azar geldi
Beklemeden pazar geldi
Bu bayramda nazar geldi
Mutluluğu yürütürken

Sezai Efiloğlu 2

Bir Belkiye Ne Çok Ümit Bağladım

Kâf dağını taşıyamaz kanadım
Özledikçe için için kanadım
Dünyâ denen zindanlarda aradım
Bir "belki"ye ne çok ümit bağladım.

Yüreğime şu kalbimden komuttu
Sanmam beni bir kerede unuttu
Olmaz dendi,unut dendi umuttu
Bir "belki"ye ne çok ümit bağladım.

Tek tek saydım yıldızları ayları
Durduramam içimdeki tayları
Falcılara gerdim oku yayları
Bir "belki"ye ne çok ümit bağladım.

Sezâî Allâhtan ihsân bekliyor
Fikirler sükûтта lisân tekliyor
Ölüm bile olsa insân bekliyor
Bir "belki"ye ne çok ümit bağladım.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Benden Başka

Gidiyorum hiç bir sefâ sürmeden
Mutluluğa eren var mı gülmeden
Ölen varmı benim gibi ölmeden
İşte ben, bir de ben, bir benden başka.

Bir saray yaptırdım mevrâ iline
Düştüm elâlemin fazla diline
Âşık olan var mı Azrâiline
İşte ben, bir de ben, bir benden başka.

Kirpiği ok gibi yayda gerilen
Her sözü kurşundan beter değen
Varmı celladına boynunu eğen
İşte ben, bir de ben, bir benden başka.

Efilim S.efilim yüzüm yumuşak
Nâmert meydanına girip dögüşek
Diyorsun ki gelsin kim var kavuşak
İşte ben, bir de ben, bir benden başka.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Benmi

Deli gönül Şu alemin derdini
Sen mi çekeceksin yoksa bir ben mi
Düşürmeden ele karşı gardımı
Sen mi seveceksin yoksa tek ben mi

Sahiden uçursam gönül kuşumu
Vurdururum bu akılsız başımı
Irmak edip gözlerimde yaşımı
Senmi sileceksin yoksa bir ben mi

Aşıp gitsem denizleri dağları
Terkeylesem haneleri bağları
Geçipte gitmeden gençlik çağları
Sen mi geleceksin yoksa ecel mi.

Gidemezsin beni darda bırakıp
Cehennemden beter nar'da bırakıp
Ateşlerde yangınlarda bırakıp
Sen mi gideceksin yoksa tek ben mi.

Haram olsun kim tutarsa elini
Yel ırgalar zülfündeki telini
Efiloğluna yar atam gelini
Sen mi olacaksın yoksa eller mi.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Beyâzlı Yâr

Dudaklarımda miskin bir ıslık var
Lâdes dirgeninde asılısın yâr
Sîretine söz geçmeyen bir kulum
Ben kaybettim sen kaybetme nazlı yâr.

Ateşler bileyli keskin sıratla
Ömrüm can çekişir hüzün sûratla
Kurtuluş çarmıha gerik muratta
İftirâk çölünde zulüm azmı yâr.

Vicdânımı döğer azâp rüzgarı
Yokluğun hârlıyor yürekte nârı
Kana mı katmışlar yazı bahârı
Fitnenin fücûru bak ayazlı yâr.

Katlan hırs-ı nefsin der belâsına
Sabun köpürtürken göz elâsına
Kulak dayanmıyor söz selâsına
Gelir omuzlarda bir beyâzlı yâr.

Kavrûk dudağımda isyân şahlanır
Vicdânımda köklü yas peydâhlanır
El el oğuşturur diller âhlanır
Beni eksik etme hep niyâzlı yâr

Gitti dik duruşum gel sen çöm beni
Dikenli yaprağa götür göm beni
Azrâil vakitsiz arar dün beni
Gelipte gidişime cevâzlı yâr.

Bir avuç toprak olurum çiğnesen
Ayağına turâp olam gitmesen
Ben ettim desem hani sen etmesen
Sezâiyi bu gün duy avazlı yâr.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Gün Yaz Gelir

Aldanma yüreğim süslü laflara
Atar tepem dünya bana az gelir
Umudunu atma tozlu raflara
Elbet bizim köye bir gün yaz gelir.

Kimi ayva sever kimi armudu
Soğuk süte alamadım yoğurdu
Bekliyorsan deve ile hamudu
Kars elinden yolunmamış kaz gelir.

Dört yanım çevrili kaleyle surla
Yaşanmaz yürekte kederle urla
Gözümden dökülen yaşla yağmurla
Balçıklanmış su yolları az gelir

Bırakırız ardımızda bir yk
Kim yaşamış kim okumuş kim duydu
Gözden acı damlar dillerden türkü
Aşıklara acı kırağ vız gelir

Aşkların yürekleri yücedir
Ycelerin etekleri gecedir
Sözü kat'î dili mâsum incedir
Teller yola düşmüş mızrâp saz gelir..

Sezai Efiloğlu 2

Bir Kere Dinle Beni

Elâ gözlüm dinle beni
Aradım yeminle seni
Suçum ne söyle hemi
Bir kere dinle beni

Türküler aksak kalır
Gözlerim tutsak kalır
Sözlerim eksik kalır
Kalbinle dinle beni.

Vurursan özümden vur
Dillenen sözümden vur
Bir kere sözünde dur
Elâlîm dinle beni.

Aşk ile harâp odum
Savruldum serap oldum
Yoluna turâb oldum
Hele dur dinl beni.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Memleket İsterdim

Sınırları gösterdim
Neleri hissederdim
Bilenler şahîd olsun.
Bir memleket isterdim.

Bir Cennet ayarından
Denizler civârından
Çiçekler diyârından
Bir memleket isterdim

Gökler mavi yer yeşil
Uyusam mışıl mışıl
Gözleri ışı ışı
Bir memleket isterdim.

Ne başında dert olan
İnsanları mert olan
Mâvi yeşil yurt olan
Bir memleket isterdim,

Ne bir kavga gürültü
Ne çiğnenen süprüntü
Net ve gerçek görüntü
Bir memleket isterdim,

Herkesin barkı olsun
Kötüden farkı olsun
Dönen bir çarkı olsun
Bir memleket isterdim,

Muhabbet tahsil eden
Kalplere vâsıl eden
Sevgiden mahsûl eden
Bir memleket isterdim,

Huzur dolu haznesi
İnsân olan öznesi
Sezâinin gözdesi
Bir memleket isterdim,

Sezai Efiloğlu 2

Bir Mucize Olsa Gitmesen

Eser seher yeli erken
Benim kalbim nerde derken

Dedi bende senin kalbin
Bana nasip etti Rabbim.

Bir sabah yoklama yapmış
Bu kalbimi kimler çalmış

Bir sen tek sen yalnızca sen
Bir mûcize olsa gitmesen.

Yalan değil gerçek budur
Dudağından bâde doldur

İlleden sen yalnızca sen
Kalbimi bir bilebilsen.

Çalınsin davulla zurna
Engeller önümde durma

Yâre varır gider yolum
Yâ mutluluk yada ölüm

Sezai Efiloğlu 2

Bir Ses Gelir Uzağımdan

Bir ses gelir uzağımdan
Yavrum amman gülüm amman
Hiç gitmiyor kulağımdan
Yandım amman öldüm amman.
Kurtuluşum sana bağılı
Oğlum amman kızım amman
Şu kaderin tuzağından
Kurtulamam yavrum Amman.

Oğul oğul el ver oğul
Yavrum amman gülüm amman
Kalk diyorsun şimdi doğrul
Yandım amman öldüm amman
Derman yoktur dizlerimde
Oğlum amman kızım amman
Sensiz nasıl kalkam oğul
Amman amman yavrum amman.

Aralandım bu gün yine
Yavrum amman gülüm amman
Karalandım bu gün yine
Yandım amman öldüm amman
El değil de dost elinden
Oğlum amman kızım amman
Yaralandım bu gün yine
Amman amman yavrum amman.

Sezaîyim gözüm nere,
Yavrum amman gülüm amman
Dalıyor, bak yüzüm yere
Yandım amman öldüm amman
Geldi, söyle bakıp gitti
Oğlum amman kızım amman
Kâr etmedi sözüm ere.
Amman amman yavrum amman

Sezai Efiloğlu 2

Bir Tutam Türkü

Saklı feryadımı duyabilseydin
Arsız bekleyişe lehçe olurdun.
Bülbül dilinden anlayabilseydin
Gönül sarayıma bahçe olurdun.

Arz-ı ahvalime dönüp baksaydın
Şönmüş umudumu gelip yaksaydın
İnadına beni kola taksaydın
Benden özge benden içe olurdun.

Bu günde günlerden salıdır salı
Gözüme görünmez dünyanın malı
Aşığa malumdur maşuğun hali.
Handan özge kraliçe olurdun.

Yokmudur bu aşka Allahım çözüm
Seni sevmiyorsam kör olsun gözüm
Bir tutam türküyüm şiirim sözüm
Mızraba yapışan pençe olurdun.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Türkü Dökülsün

Hatırâlar dökölüyor yâdımdan
Hasret bile bak üşüyor ardından
Damla damla öz yaşlarım dökülür
Cezbî gökyüzünün yanaklarından

Goncamıydı neydi gönlümün gülü
Alıp saçlarına serdim gönlümü
Şonra çıkageldi ömrümün ömrü
İzbe yeryüzünün varoşlarından.

Derdim yok diyene olmadım tanık
Aşk mahkemesinde olmuşum sanık
Benim bağrım senin ses sedân yanık
Bir türkü dökülsün çanaklarından

Sezai Efiloğlu 2

Bir Yalanın Bin Doğruyu Götürdü

Nerden geldin yüreğime oturdun
Şımarıkça başa çıktın kudurdun
Son verdiğim krediyi bitirdin
Bir yalanın bin doğruyu götürdü.

Gökkubbenin bak altında direk yok
Yeryüzünde senin gibi şebek yok
İzâhata mizâhata gerek yok
Bir yalanın bin doğruyu götürdü.

Yerse dedin büyük balık oltada
Göreceğim mahpuslarda voltada
Gerçek olan ayân beyan ortada
Bir yalanın bin doğruyu götürdü.

Hükümlüsün Sezâî nin nezdinde
Düzelmedin insânlığım sezdin de
Mutlumsuzun beni her gün ezdin de
Bir yalanın bin doğruyu götürdü.

Sezai Efiloğlu 2

Bir Yanda Bıyığım Bir Yanda Sakal

Belki bir başıma bil ki yalnızım
Benden bile beter ağlıyor sızım
Nerede bekliyor koyunla kuzum
Bir yanda kurtlarım bir yanda çakal

Hırsız yakaladım gel derim gelmez
Beni bırakmayıp yakamı salmaz
Kimsenin kimsede bir âhı kalmaz
Dikildi bıyığım ardından sakal.

Neyimle mâmurum neyle kârlıyım
Ölümlle ölmekten beri hallıyım
Hani diyorlar ya'Ben çok ballıyım'
Balıkçı kayığım neyime sandal.

Gözümün önünü göremedim ki
İçimi dışıma söylemedim ki
Nereye tükürsem bilemedim ki
Bir yanda bıyığım bir yanda sakal.

Çözmeye çalıştım bu kördüğümü
Yalayipta yutmam tükürdüğümü
Bende anlamadım tam öldüğümü
Oy kaytan bıyığım desinler vandal.

Dertler bölük bölük sen gel sez ay'ı
Derlermiş Sezâi'nin derdi az dayı
Hedefsiz ok'unla gerip tez yayı
Vurulsun yüreğim ağlasın sakal.

Sezai Efiloğlu 2

Birazcık Ötede Dursan Ne Olur

Birazcık ötede dursan ne olur
Hayat bu aralar çokça sıkarsın
Kalbimde birine saray köşk yaptım
İşin gücün yokmu gelip yıkarsın.

Seninle işim çok başa belâsın
Bana bir kâbussun ona âlâsın
Bilmem ki ne zaman benden yanasın
Bunca dert içinde canım sıkarsın.

Sevgiyle vâî oldum aşkla yaşarım
Yarsız yüreğimde taşla yaşarım
Ben kendi hâlinde başka yaşarım
Yürürüm menzile yolu tıkarsın.

Kanlı yaşla elâ gözden dökülür
Şarkı türkü olur sözden dökülür
Yürekten seslenir sazdan dökülür
Sular seller gibi çağlar akarsın

Beni sen görürsün hâlime bakıp
Seyrime dalarsın ateşle yakıp
Sezâî hayâtı müşkül yaşayıp
Yarına ümitsiz neden bakarsın

Sezai Efiloğlu 2

Birde Ben Kaldık

Bazen yetim öksüz kalbin hecesi
Aydınlığa kulaç atar gecesi
Sessiz sessiz göçüp gider nicesi
Bir Yusuf,bir kuyu,birde ben kaldık!

Bazılarının kâbri bile olmaz,
Yüreklere medfûn olanlar solmaz.
Sular akar gidenin yeri dolmaz
Bir mevtâ bir mezâr birde ben kaldık.

Gözleri döndürdük kanlı ırmağa
Nefes aldirmedik dalda yaprağa
Mecnûnu Ferhatı gömdük toprağa
Bir kerem bir aslı birde ben kaldık.

Bazen ölçüsüzüm bazen metresiz
Bazen ölüyorum üstüm setresiz
Düşerim gözlerden kanlı katresiz
Bir mecnûnla bir çöl birde ben kaldık.

Kuyuları verdim ateşten nâr'a
Çölleri yandırdım düşürdüm zâr'a
Ferhatı inlettim bağlayıp dâr'a
Bir şirin bir zahmet birde ben kaldık.

Kitaplara sığmaz oldu hikâyem
Mevlânın irâdesinde himâyem
Sezâi fikretmez akl-ı emmârem
Bir S.efil bir kefil birde ben kaldım.

Sezai Efiloğlu 2

Birikir

Yeri göğü titretirim cürmümle
Karıncayı incitmedim ömrümde
İnsân sevgisiyle ha bu gönlümde
Deli dolu hâtıralar birikir.

Bu âciz nefesim ilmiklerinde
Sallanır dururum kirpiklerinde
Yüreğimin tozlu çöplüklerinde
Senden benden antikalar birikir.

Yüreğimde cânı cânândan yara
Hem dertliyim hemde oldum maskara
Mâvilerden mavi karadan kara
Gökgürlerim kasırgalar birikir.

Bende bir mazlumun zalimden sanma
Gel beraber yanalım yalnız yanma
Toprak Ana gibi olamam amma
Yergönlümde merhametler birikir

Sezâî türkü söylerken yaman
Oysa ses-sedâsı yok aman aman
Toprak gibi sessiz olduğum zaman
Gökgönlümde fırtınalar birikir.

Sezai Efiloğlu 2

Bir'ini Sevdim

Bizim memlekette sevgi kol gezer
İnsanlar dururken altta yol gezer
Bizim meydanlarda hakka kul gezer
Mevlâm doksan dokuz ismini sevdim

Leylâyı sevensen insandan öte
Mevlâyâ varırsın îmandan öte
İçim dışım yangın, yangından öte
Cehennemden berî Cenneti sevdim

Yıldızlar pişmandı döndü üst'üne
Geceler kararmış ay mı küstü ne
Gönülden gönüle köprü üstüne
Sabah akşam düşen güneşi sevdim

Hevâ ve heveste uçaklar bilmem
Mutmaîn kalbimden kaçaklar bilmem
Hangisi derdimi kucaklar bilmem
Hüzne komşu olan mevsimi sevdim.

Şâir de değilim kendi hâlimce
Beni yeriyorlar birâz zalimce
Beyâz defterlere dökülüp nice
Dilimden kaleme şiiri sevdim.

Memleket sorarsan memleket Ordu
Hâlini izâhta insanlar yordu
Sezâî diyor ki beni kim sordu?
Beni unutmayan bir'ini sevdim.

Sezai Efiloğlu 2

Bitiyoruz

Bir insan insândan olur mu farklı
Kimi tekerlekli kimisi çarklı
Yolun sonu belli argüman farklı
Bindik bir âlâmete gidiyoruz

Emîn olan bile sözünden caydı
Üç günlük dünyayı kârından saydı
Eskiden tahâret dışarıdaydı
Şimdi evin içine ediyoruz..

Hasret çekmek için ırak olunur
Deryâ olmak için ırmak olunur
Mâhir olmak için çirak olunur
Şimdi işin içine ediyoruz..

Sezâi söylüyor ama kıyımsız
Yinede insanlar aç ve doyumsuz
Ölüm zulüm kol geziyor ayrımsız
İnsanlıktan çıktık biz bitiyoruz.

Sezai Efiloğlu 2

Bizde Vatan Diyorlar

Benzer yeşil yaprağa
Al yıldızlı bayrağa
Şehit kokan toprağa
Bizde Vatan diyorlar.

Dil yetmez anlatmaya
Ar ederim yatmaya
Ordudan antalyaya
Bizde Vatan diyorlar.

Kanla doldu bu arsa
Çanakkaleden karsa
Uğrunda ölen varsa
Bizde Vatan diyorlar.

Bir yanda Balıkesir
Bir yanda Gazişehir
Bilmem sizde ne denir
Bizde Vatan diyorlar.

Üç tarafı denizli
Sakaryası ferizli
Ağrısından Denizli
Bizde Vatan diyorlar.

Osmanlı Tokat'ıyla
Gazisi sakatıyla
Kalbin sadakatıyla
Atan Vatan diyorlar..

Sezai Efiloğlu 2

Bize Gagbara Bir aydemlik Yeter

Elâ gözlüm sana aşğım amma
Beni varyiyetli birisi sanma
Yokluğun içinde benimle yanma
Bana bir gagbara çaydemlik Yeter..

Benimle varmısın derin dalmaya
Dünyâ ve âhiret yarım olmaya
Bir saz bir söz birde davul çalmaya
İşte bize gara çaydemlik Yeter..

Neyleyeyim Rus'u Çin'i Arabı
Neyleyeyim içki cin'i şarabı
İşte budur aşkın gerçek irâbı
Bize bir gagbara çaydemlik Yeter..

İşte sana hayat yaşam bu işte
Sana âşık oldum tam bir görüşte
Sezâi horonda halay cümbüşte
Bize bir gagbara çaydemlik Yeter

Sezai Efiloğlu 2

Bize Ne Oldu

Ey insan haline bakıpta söyle
İnsan insanlıktan çıkarmı böyle
Bu devran bu kervan yürümez öyle
Nasıl neden niçin Bize ne oldu

Konuyu komşuyu unuttuk gitti
İçimizde hırsı büyüttük gitti
Nasıl kendimizi uyuttuk gitti
Nasıl neden niçin Bize ne oldu

Bölüşürdük paylaşırdık kaşırdık
Düşmüşleri sırtımızda taşırdık
Suya düşen ördek gibi şaşırdık
Nasıl neden niçin Bize ne oldu

Şinir son haddede kavga çabası
İmânsız dilinde küfür cabası
Yokki yaratanın vursun sopası
Nasıl neden niçin Bize ne oldu .

Sezai Efiloğlu 2

Bizim Evin Önündeki Dilenci

Yaratılmış sanki nakış içinde
Bu zâlim hayatta akış içinde
Öyle mâsum mâsum bakış içinde
Bizim evin önündeki dilenci

Bir batında gitti sekiz doğurdu
Canı yandı acı acı bağırdı
Bazen sütü döktü bazen yoğurdu
Bizim evin önündeki dilenci.

Mala mülke ortak geldi ansızın
Yetmiyormu sana oglunla kızın
Ne kışın susuyor ne bahar yazın
Bizim evin içindeki dilenci

Velhâsıl bilcümle akkın eseri
Cana kıyılır mı sefil erseri
Kim vurdu bilinmez sapsız keseri
Acılar içinde bizim dilenci.

Sezai Efiloğlu 2

Bizim Köyün Kamburları

Hele bir gör insân yaşar
Yalınayak dağlar aşar
Yazdan yaza dolup taşar
Bizim köyün hamburları.

Sirtında yavan çulunda
Erzakla pazar yolunda
Oniki ayın sonunda
Çıkıverir kamburları.

Ne söyleyem neyi sayak
Doğru sözdenmi cayak
El nasırlı yalınayak
Bizim köyün kamburları.

Düğün dernekte bayramda
Şöyle uzaktan seyranda
İnsana candan kurban da
Bizim köyün kamburları.

Bir eliyle yayar yayık
Bazen sarhoş bazen ayık
Eli öpülmeye layık
Bizim köyün kamburları.

Hâlâ insan, adam hâlâ
Râzı olsun hak teâlâ
Bu şehirden bin kez alâ
Bizim köyün kamburları.

Şehirliyle bir tutmayın
Üç beş kuruşa satmayın
Sezâiyi unutmayın
Bizim köyün kamburları..

Sezai Efiloğlu 2

Bizim Türküler

Tutsak sevdâlara, sürgün düşlere,
Bir güzel aşkına dargın peşlere,
Yâd ellerde kalmış yorgun kuşlara,
Konar göçer yuva bizim Türküler.

Kiminin gözünün elâsı gibi
Doğupta ölenin selâsı gibi
Kimi sevdâların belâsı gibi
Yüreklerde yangın bizim Türküler

Gelinlik kızların bazen kınası
Sevdâ çekenlerin yürek yarası
Koyun sürüsünün çoban nârası
Yücelerden engin bizim Türküler.

Şeker şerbet kaymak gibidir baldır
Gönülden gönüle giden bir yoldur
Ana gibi Vatan gibi kutsaldır
İstiklâl marşımız bizim Türküler .

Sezai Efiloğlu 2

Bomboş Geliyor

Şöyle etrâfıma bakıpta durdum
Âlemi zevkinde sefâda buldum
Şu koca ömrümü boşuna yordum
Bana yalan dünyâ bomboş geliyor.

Ardımdan kim bilmem atıp tutarken
Şu yufka yüreği kana katarken
Elin tatlı sözü bana batarken
Yârin acı sözü bir hoş geliyor.

Sezâi meyletmez yalan sözlere
Tükürmek mi gerek sahte yüzlere
Kuşkulu kuşkulu bakan gözlere
Ayık hâlim bile sarhoş geliyor.

Sezai Efiloğlu 2

Borazan Sesi

Açlar sabâhı etmez
Zûlmün günâhı bitmez
Garibân âhı etmez
Birleşse cihân sesi

Zulümler farzı deler
İnletir arzı deler
Yükselir arşı deler
Yürekte figân sesi

Denildi mi bir yere,
Burası Türk Beldesi .
Gözümüz bayrak arar,
Kulaklar Ezan Sesi..

Ey insanlar uyanın
İnanmıyorsanız yanın
Fayda etmezken malın
Yükselir mizân sesi

Sezâi hırlanmışlar
Zevkle zehirlenmişler
Kalbi mühürlenmişler
Duymaz borazan sesi

RÜZGARINOĞLU
SEZÂİ EFİLOĞLU

Sezai Efiloğlu 2

Bu Bedene Bu Baş Fazladan Gelmez

Varıp vestiyere sunup kalbini
Yaşarken kazdırdım deme kabrini
Elbette taşıran vardır sabrını
Gözünden akan yaş ırmaktan gelmez

Önce beni ara,sonra bendini
Sonra en yakının şu efendi'ni
Düşün taşın yokla kendi kendini
Başına gelen taş uzaktan gelmez.

Sezai derdine sarmış olsada
Kimi hedefine varmış olsada
Tepeden tırnağa yanmış olsada
Bu bedene bu baş fazladan gelmez

Sezai Efiloğlu 2

Bu Bir Düğün

Bu bir düğün herkes neşe içinde
Gelin damat köşkü köşe içinde
Üçbeş kişi ayrı meşe içinde.

Gözleri memet'e takılmış gitmiş
Ölmeden ağıtlar yakılmış gitmiş.

Davul zurna ortalarda dolaşır
Gürültüsü ötelere ulaşır
Bu kötülük insanlığa bulaşır

Kimse farketmiyor burda kalleşi
Halay başı çekiyor kızkardeşi.

Gel vakit git vakit herkes yoruldu
Davullar susunca meydan duruldu
Bir silah patladı biri vuruldu.

Söylendi ahali ağladı kızlar
Bu koca yığide yürekler sızlar.

Gördüler memet'i dost barışında
Sandılar köylüler toy yarışında
Vurdular yığidi köy girişinde.

Kan davası denen melânet illet
Kör bir kurşun ile vuruldu memet.

Koç yığidim alkanlara boyandı
Ana baba buna nasıl dayandı
Bu cehâlet gel gör ,ayan beyandı

Vurulsun davullar ağıt yakılsın
Kanlı gömlek direklere takılsın.

Sözüm ona bu cehâlet bitmeli
Ocaklar sönmeden baca tütmeli
Mert dediğin hiddetini tutmalı

İnsânda insana has özellikler
O zaman yaşanır tüm güzellikler.

Yaşanmış bir olay bu resmettiğim
İsimler hayal burda bahsettiğim
İnsana nasihâttir kastettiğim

Bir duânız olsun kardeşinize
Sezâi duâda her birinize.

Sezai Efiloğlu 2

Bu ark Nasıl ark Ulan

Değirmenci dayı der
Şanma ipe un serer
Ahi dağları deler
İçin çeker ansızın.

Bu çark nasıl, çark ulan
Değirmen de un bizim
Aramızda fark olan
Nedir söyle ! tam bizim.

Değirmenci hit olan
Her farka şahit olan
Sel vurup lahit kalan
Değirmenci can bizim

O kadar nimet varken
Kul hakkı yemek neden
Vakit nakit ân darken
Hayli heyecan bizim.

Cehennem ateşinin
Kaçı sizin kaç bizim
Değirmende döğülen
Un olan biz aç bizim .

Kim şerefli şerefsiz
Bilmem ,ama hîlesiz
Göremedim çilesiz
Edep erkan tâç bizim.

Allah'ın niğmetinin
Çoğu sizin az bizim,
Cennetlik Cehennemlik
Ayır ayır yaz kızım.

Sezai Efiloğu 2

Bu Dünyâdan Göçüp Giden Yolcular

Bu dünyadan göçüp giden yolcular
Sırat köprüsünde görünürsünüz
Katlime fermanı olan avcılar
Ahıma gelmeyin sürünüzsünüz.

Benide götürün yalan dünyadan
Bıktım şu gönlümü çalan leyladan
Uyandırın derde salan rüyadan
Neden kaprislere bürünüzsünüz.

Hana uğradınız yoldan geçtiniz
Yolunuz düştüde handan geçtiniz
Gözünüz görmedi benden geçtiniz
İnsan sıfatında görünürsünüz.

Derdimle alaylar eden alaylar
Yıktınız başıma köşkler saraylar
Ummana dönüştü gözümde çaylar
Saman altından su yürütürsünüz.

Kefenlere gelesice zalimler
Sezaiye bin duada alimler
Ayrılığa sebep olan hainler
İçimdeki kini büyütürsünüz.

Sezai Efiloğlu 2

Bu En Son Yalvarışım

Kısa düşer sözlerim
Mânâsız çırpınışım
Fâliyette közlerim
İçten içe yanışım.

Hedefsiz hiddetlerim
Limitsiz müddetlerim
Hasarsız şiddetlerim
Mâlumdur anlayışım.

Yolu incitmez külüm
Eli incitmez gülüm
Kulu incitmez kulum
Ol menzile varışım.

Sözü garîp Sezâî
Yüze varıp Sezâî
Hâk çağırıp Sezâî
Bu en son yalvarışım.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Gece Bir Rüyâ Gördüm

Bu gece bir rüyâ gördüm,
Deprem oluyor köyümde.
Allâh bilir hayra yordum,
Yaşam kadar hâk ölümde.

Kerpiç ev altımdan kaydı
Bu hengâme beni baydı
Elimdeki demli çaydı
Kapı kilitli önümde.

Zor bir hâl dışarı çıktım
Kapı pencereyi yıktım
Ölü diri varımı baktım
Herkes sâğ sâlim yanımda

Evler yere kaynıyordu
Dere tepe oynuyordu
Anam babam ağlıyordu
Bir zararlık yok canımda.

Evimizin sağı çöktü
Kimimiz gözyaşı döktü
Evde zarar ziyan çoktu
Millet geldiler ânında.

Rüyâ idi hayrolası
Çok korkuttu kahrolası
Yedi köyün gaybanası
Efil yazar duvarında.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Gidiş Bitiş Deme

Bu gidiş bitiş deme geliş var,
Bilirim ki gerçekliğe dönüş var.
Umutların mumlarında sönüş var,
İrâde sendedir, bende, eldedir.

Bazen gitmek bir ayrılık değildir,
Aradığın bilinmez ki nerededir.
Ne kadar uzağa gitsen yinede,
Yüreğin, hep bıraktığın yerdedir.

Kimi zamanilmekilmek dikilir
Kimi zaman ciğerlerden sökölür
Kimi göze sürme diye çekilir
Gerçeklere uzanmayan perdedir

Derman diye yola çıktım sabahtan
Yol yanlışsa korkuyorum günahdan
Bilirim ümit kesilmez Allâhtan
Bu derdime belki derman sendedir

O sevdâdır ardı sıra yeldiğim
O dağlardır ferhât gibi deldiğim
Türkülere konu olan sevdiğim
Deli denen gönül işte bendedir

Diktiğimiz fidan bir gün kurursa
Eğer bıraktığın yerde durursa
Aklına gelipte vaktin olursa
Sezâîye sorarmısın? nerededir

Sezai Efiloğlu 2

Bu Gün

İncecikten bir ses gelir
Yetiş imdadıma bu gün
Varlığıma nefes verir
Düşüyor yâdıma bu gün.

Yıkıl yüce dağlar yıkıl
Altında kalayım bu gün
Engeller önümden çekil
Ölümden alayım bu gün.

Bu günlerim dünden beter
Dünü aratmayın bu gün
Kardelen gözümde tüter
Sebep yaratmayın bu gün.

Eğil yüce dağlar eğil
Fırtına rüzgârım bu gün
Beklediğim belki değil
Derde giriftârım bu gün.

Bir başına efiloğlu
Yola düşüp gider bu gün
Ağlarmı ki kızı oğlu
Ölüm geldi gider bu gün.

Açıl yüce dağlar açıl
Bana mezâr olun bu gün
Toprak ol üstüme saçıl
Ardımdanda gülün bu gün.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Hayâtın Tekrârı Yok

Gel insanca yaşayalım
Kalpte sevgi taşıyalım
Dargın isek barışalım
Bu hayatın tekrarı yok.

Mala mülke kanmayalım
Nas'ı kötü anmayalım
Cehennemde yanmayalım
Bu hayatın tekrarı yok.

Sevgiden resim çizelim
Göklere isim yazalım
Varise hasım ezelim
Bu hayatın tekrarı yok.

Merhamet otağımızdır
Mutluluk ortağımızdır
Gönüller yatağımızdır
Bu hayatın tekrarı yok.

Sezai der zaman geçer
Zamansız dünyalar göçer
Allah bize ömür biçer
Bu hayatın tekrarı yok.

Sezai Efiloğlu 2

Bu İlkbahar Sizin Olsun

Hasretim, uzaklar yoran
Sakin ha ! deme var soran
Benim içimde kar boran
Bu ilkbahar sizin olsun.

Gel de gör bende yangını
Dert ile buldum dengimi
Kaybetmişim ben rengimi
Yaz baharlar sizin olsun.

Ne er isterim ne dişi
Kendini bilmeli kişi
Ben beklerim kara kışı
Al sonbahar sizin olsun.

Gece gündüzler keş çeker
Efiloğlu yük taş çeker
Benim mevsimin beş çeker
Şu dört mevsim sizin olsun.

Gece gündüzden ayrıysa
Bütün dertlerim aynıysa
Sezâî sizden gayrıysa
Yalan dünyâ sizin olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Bu İşin Yarını Var

Duydum ki beni yerip
Arkamdan iş çevirip
Sinirlerimi gerip
Her işin zamanı var.

Benden kurtuldun sanma
Deliklere saklanma
Bu gün kurtuldun amma
Bu işin yarını var.

Kazma kürek alınır
Bir metre yer yarılır
Fazlaların kırılır
Her işin tamamı var

Sanma ki unutulur
Yaptıkların yutulur
Kara defter tutulur
Bu işin yarını var.

Ardımdan ne diyor ki
Kardeş eti yiyor ki
Sezâi biliyor ki
Bu işin yarını var.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Kafa

El'deki ilkbahar bende sonbahar
Sönmekte bilmiyor içimdeki hâr
Mevsimlerden hüznün aylardan bahar
Yaz ayında kışa değdi bu kafa

Düşman bayrak açtı ben buyum diye
Kazılır gün be gündür kuyum, niye?
Yâd işini işler bu huyum diye
Dost elinden taşta geldi bu kafa.

Sormayın dostlarım hâl böyle oldu
Söndü yüreğimde kül şöyle oldu
Uçuk gönüllere kul köle oldu
Bir akılsız başta eğdi bu kafa.

Sezâî neylesin dağları aşır
Haddini aşır bendinden taşır
Yılana sarıldı denize düşüp
Yola paşa paşa geldi bu kafa.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Kuşlar

Bu ne biçim savaş ne biçim harpmış
Hayatları boyunca rüzgâr çarpmış
Sevdanın gökyüzüne kanat çırpılmış
Vâv hâlidir tav halidir bu kuşlar,

Umudu kurumuş bal vermez bağlar
İsyanı patlamış yol vermez dağlar
Dokunsanız düşer tutsanız ağlar.
Sizin kurşunladığınız bu kuşlar.

Arşta hüküm sürer arzda yürümez
Su döksen dibine fazla büyümez
Ardında neslinden başka sürümez
Ebâbilden farklı değil bu kuşlar.

Hükmeder dünyaya fikirle usla
Anlayanlar anlar mânâyı sus'la
Aslında meziyet nâs'a mahsusta
Bunu idrâk etmez hele bu kuşlar.

Sezâyim derki özüm sözüm bir
Benimle mezara gidecek bir sır
Kimisine baktım kimisine kör
Her gün ziyarette beni bu kuşlar.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Milletin Altınıda Oymayın

Cenıprı ağırladık bâl ile
Aslını unutmuş toplu mal ile
Eve bile dönemiyor sal ile

Ne mutlu ben bir eşğim diyene
Eşek bile kızar benzetilmeye

Acabâ ne zaman dönüş var öze
Yaban hayranlığı döndürdü köze
Cenıprı bileti alınmaz yüze

Gitti bir dâire iki salvoya
Bizim comar bile böyle havlıya

Üç aylık asgarî rızığı verip
Cenıprı uğruna kazığı yiyip
Sonra açım açım diyerek gezip

Ahmâk insanıma gülesim gelir
İçimden fizana süresim gelir.

Halkın türküsünü alaya alıp
Cenıprın açık yerine dalıp
Sonra yıllar boyu zır zır ağlayıp

Akşamdan kalana sabâh neylesin
Allâh akılsızı islâh eylesin.

İşte dostlar yetim kalmış Türküler
Bizde çoktur garip garip öyküler
Birde sırtındaki postu kürkü yer

Ne mutlu bak anladım diyene
Pes doğrusu aynı haltı yiyene

Sezâiyim gayrı anlayın beni
Elden hayır gelmez kırmayın beni
Adam diye bile saymayın beni

Bizim Türküleri yetim koymayın
Bu milletin altını da oymayın.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Şehirler Yalan Yalan

Gel gardaşım beni dinle
Yaşanmaz nefretle kinle
Kalakalırsın derdinle
Derde dermân yalan yalan.

Bu şehirler han'dan kalan
Yolcuları candan yanan
Taş toprağı altın olan
Bu şehirler yalan yalan.

Başımızı kaşıyalım
Helkeyle su taşıyalım
Gel köylerde yaşıyalım
Bu şehirler yalan yalan.

Kule gibi betonlardan
Sokaklarda yatanlardan
Yürünmüyor sokaklardan
Bu şehirler yalan yalan.

Toprağı hasret ayağım
Beni tartmıyor dayağım
Hani nerde dayanağım
Bu şehirler yalan yalan.

İnsandan fazla araba
Kesilmiş selâm merhaba
Köyde kalsaydım maraba
Bu şehirler yalan yalan.

Yediğimiz zehir zıkkım
Elimden alınmış hakkım
Yüksek sınırlerde rakım
Bu şehirler yalan yalan.

Sezâiyi alın burdan
Yola düşelim gel şurdan
Anlamam ben artık dur'dan
Bu şehirler yalan yalan.

Sezai Efiloğlu 2

Bu Vatan

Ey mâvi göklerin allı gelini
Ak kanımla kınaladım tenini
Hiç bir metâ alamazki yerini
Kanatların altındadır bu Vatan

Dalgalan sen Albayrağım dalgalan
Sana yan bakandan kalmaz sağ kalan
Asl'ım indirtmedi neslin indirtmez
Biz ölsekte baki kalsın bu Vatan

Şereflendi alkanlarım seninle
Gurur duy sen,altındayız! benimle
Allâh şahit olsun yüz bin yeminle
İlelebet bâkî olsun bu Vatan.

Albayrağım sığınmışız gölgene
Şehîtlere şühedâya gül gene
Bin ölsekte yine de ki öl! gene
Allâh için bâkî olsun bu Vatan.

Bu dünyada senden güzel renk varmı
Bilmem her anlamda sana denk varmı
Senden başka bayrak için cenk varmı
Albayrakla bakî olsun bu Vatan.

Sen neredeyse ben ordayım Bayrağım
Senin için ben hârdayım Bayrağım
Ey hilâlîm gerdân ayım Bayrağım
Bir seninle tek seninle bu Vatan

Sezai Efiloğlu 2

Bu Yer Bazısının Yattığı Yerdir

Burası yaratıp bizzat eliyle
Allâhın adının attığı yerdir
Taşa ve toprağa gerek kalmadan
Bu yer bâzısının yattığı yerdir.

Öyle bir mâmûl ki îmâlât yoktur
Bazen tekler durur tâdîlât çoktur
Sevgiyle canlanır husûmet yoktur
Karayı aklara kattığı yerdir.

O da et kemikten yorulmaz sanma
Vakit saat gelir kurulmaz sanma
Demirden değildir kırılmaz sanma
Sözün diken gibi battığı yerdir.

Fikriyle zikriyle tam olanlarım
Zulmü mahlûkâta gâm olanların
Boynu hâkîkate râm olanların
Sevgiyle âleme baktığı yerdir.

Sezai Efiloğlu 2

Buda Geçer Sezâî

Hayat bana bir çok şeyi öğretti
İnsanları tanımadım neyleyim
En acıklı türküleri söyletti
Çâre bile bulamadım neyleyim.

Diren dedim şu gönlüme ölsende
Azrâilin pençesine gelsende
Sevilmedin ne yapayım sevsende
Hislerimde yanılmadım neyleyim

Güvenmemeyi öğrendim sonunda
Hiç bir işim gitmiyordu yolunda
İnsâf yokmuş bir Allâhın kulunda
Hoşluklarla anılmadım neyleyim.

İrkildim gölgemden ele ne hâcet
Başıma musallat oldu necâset
Söz bitti mecâlsiz olan cesâret
Adamlıktan sayılmadım neyleyim.

Gün günü kovalar geceler beni
Eni konu etmiş niceler beni
Ayrılığa mahkûm ettiler beni
Uyukladım ayılmadım neyleyim.

Dervîş derki buda geçer Sezâî
Kul dediğin bir gün göçer Sezâî
Sevgi her kapıyı açar Sezâî
Kapisından ayrılmadım neyleyim.

Sezai Efiloğlu 2

Buyum Ben

Hâktan gelen belâya
Dünyâlık râzıyım ben
Cismin ne cürmüm ne ki
Çokların azıyım ben.

Bir avuçluk toprakla
Bir yudumluk suyum ben
Neyimle övüneyim
İşte gel gör buyum ben.

Dilimde hâk kelamı
Koyunum kuzuyum ben
Binpişmân vicdânımla
Dermansız sızıyım ben.

Sezâî sözün hârdır
Aldığın nefes kârdır
Muhâkkâk hesap vardır
Mevlânın kuluyum ben.

Sezai Efiloğlu 2

Bülbül Desinler

Hakîkât ehlinin doğrudur yolu
Sevgiye inanır bükülmez kolu
Kırmadan kalbimi incitme solu
Hele aşkla yanda bir kül desinler.

Söze sâdık olup doğruya sarıl
Her nerde görürsen eğriye darıl
Sevgiyle yögrulup aşk ile karıl
Muhabbet sofrasında gül desinler.

Hakkı seviyorsan olmazsın rezîl
Senin yüreğine muhabbet nâzîl
Ne ez bir düşkünü ne kendin ezil
Kimseye aldırma müşkül desinler.

Yalan dünyâ fânî hayat bir öykü
Sezâî öyküsü çok olan köylü
Gönül dergâhında inerken türkü
Gel aşk ile söyle bülbül desinlet.

Sezai Efiloğlu 2

Bütün Dünya Türk Müslüman Olacak

Bu yol nurlu yoldur kitap Kur'andır
Kutlu yolda rehber Rasul Sultandır
Ülkümüz bir hedef âlî Turandır
Bir gün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak

Korku yoktur kadınında erinde
Asil meziyeti kökü derinde
Ben görmesem bile günün birinde
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak

Oğuz atamdan geliyor soyumuz
Hele görün kim kazacak kuyumuz
Gün gelecek kuruyacak soyunuz
O gün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak

Ergenekon başlangıcın zaferi
Hak uğruna başlatmışız seferi
Eyy Allahın kulu İslâm neferi
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Selçukluyla bu Vatanı varolduk
Osmanlıyla Cihan devleti olduk
İslam diye dini serveti bulduk
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Şimdi Türkiyede TÜRKÜZ Türküyüz
Tarih kitabında şanlı öyküyüz
Asiliz soyluyuz yine büyüğüz
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Ey Türk oğlu Türküm eğme başını
Namusun bil bu Vatanın taşını
Sızlatma toprakta şehit nâşını
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Yeni güne doğar güneş her sabah
Türkün elindedir mazluma felah
Şahit olsun yer gök şahittir Allâh
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Şu düzende Türksün büyük acın var
Kanın asil soyun asil gücün var
Ey kafirler Türk denilen öcü'n var
Bütün dünya Türk Müslüman olacak

Hak gelecek batıl zail olacak.

Her bir ise başla ALLAH ismiyle
Zafer senin İnşallahın izniyle
Büyük küçük tüm insanlık cismiyle
Muhakkak ki Türk Müslüman olacak
Hak gelecek Batıl zail olacak.

Korkma ey gençliğim ölüm bir kere
Biz beyaz kefenle çıktık sefere
Bilsin ki düşmanın olan kefere
Bütün dünya Türk Müslüman olacak
Hak gelecek batıl zail olacak.

Sezai Efiloğlu 2

Cân Katar Bana

Sararken fikrimi azmin hırkası
Edebî şânıma şân katar benim.
Yürekte şâhlanır aşkın çırası
Yandıkça aşkıma cân katar benim.

Suları çekilse düşse kuraklar
Kan revân içinde kalsa dudaklar
Çöle dönse içimdeki sokaklar
Cânânın varlığı kan katar bana.

Gönlümün gözüne düşmeden perde
Cereyân etseydi aşkım her yerde
Cânânın bûsesi dermândı derde
Tabîp niyetine cân katar bana.

Sezai Efiloğlu 2

Cân Söyler Cânân Dinler

Dağında kar olmazsan
Bağrımda hâr olmazsan
Sen bana yar olmazsan
Bu yıl bitmez ekinler.

Can söyler cânân dinler
Aşk ile yanan inler
Barışalım sevdiğim
Bitsin bu nefret kinler.

Gelmedin mîlât oldu
Hasretin cellât oldu
Bana musallat oldu
Bazı periler cinler.

Karadere içinde
Kaldım dere içinde
Yara bere içinde
Sezâi sensiz inler.

Sezai Efiloğlu 2

Can Taneleri

Gülüſün öteden rûhuma sızar
Gözlerim gözüne ederken nazar
Bir ayrılık varsa mezarım kazar
Delik deſik eder cam taneleri

Ahû gözlerine yandım tutuldum
Düſer gözlerimden kan tâneleri
Dert fırtınasından yeni kurtuldum
Baſa düſüp durur gâm tâneleri

Elâ gözlüm ahvâlimi bir bilsen
Sensiz azaptayım gelipte görsen
Alıpta baſımı gideyim desem
Gitsemde yedirdin hâm nâneleri

Sen gittin gideli soluma düſtün
Sezâi alevsiz ateſte piſtin
Nefessiz hedefsiz yoluna düſtüm
Nerelerde kaldın cân taneleri

Sezai Efiloğlu 2

Cancağazım

Başım önde eğilmedim
Boynum bükük cancağazım
Ağlamadım hüzünlendim
Vurgun yedim cancağazım

Azgın insanlar dışarda
Gözümde yaşlar taşarda
Bu adam elbet yaşar da
Sabır gerek cancağazım

Şaha kalkar bütün dertler
Etrafımda sahte mertler
Koymuşlar yoluma setler
Gelemedim cancağazım

Görmek istiyorsan beni
Yoklayıver yüreğini
Allaha aç ellerini
Duaya gel cancağazım.

Şaşmaz yolu Sezainin
Hakka bağlı ölüm dirim
Sana son kez söylediğim
Seviyorum cancağazım..

Sezai Efiloğlu 2

Canı Acır mı

Gecelerimde kân gündüzüm revân
Sorarlar kiminle bitmeyen dâvân
Onulmaz dertlerim yapmışken tavan
Onun benim gibi canı acır mı?

Ahvâlimi bilinmez özürlü her keş
Zamanı kolluyor tetikte keleş
Hani akşam olup batarken güneş
Kara gecelerin canı acır mı?

Mâlûm yüreklerde zulüm yatınca
Mutluluk balına zehir katınca
Alabora olup gemi batınca
Söyle her denizin canı acır mı?

İşim gücüm olmaz elin aşkıyla
Bülbül âhuzârda gülün aşkıyla
Vurdukça sızlanan telin aşkıyla
İncelmiş mızrâbın canı acır mı?

Sezâiyi gerdin üzdün derinden
Davâsı bitmeden askın telinden
İğne sapkanırken dostun elinden
Yorganın yastığın canı acır mı?

Sezai Efiloğlu 2

Canı Cehenneme

Fâtihin mîrâsı torunlarına
Yıllardır dokundu onurlarına
Bıraktık sanmayın olurlarına
Yedi düvelin canı Cehenneme.

Ayasofyam,ey muhteşem mâğbet
Nasîp olacakmı bize ibâdet.
Başımıza belâ içte gudûbet
Yedi düvelin canı Cehenneme.

Nasîpse tez günde dolupta taşar
Müslümân Türklerin nâmı el aşar
Dokunma yurduma sabrımız taşar
Yedi düvelin canı Cehenneme.

Sezâiyim gayrı sona gelindi
Kelleri göründü şapka delindi
Ayasofyam sanki nazlı gelindi
Yedi düvelin canı Cehenneme.

Sezai Efiloğlu 2

Canım Sevdiğim

Rengini almışsın tomurcuk gülden
Zülfünü sorarım her esen yelden
Aydın destanlaştı düşmüyor dilden
Ömrümce unutmam seni sevdiğim.

Kalbini bir yokla ben ne haldeyim
İlk günden bu güne hala sendeyim
Senden sanki ben bir adım öndeyim
Aşkına mahkumum canım sevdiğim.

Unutmam bu devran sürene kadar
Gelip defterimi dürene kadar
Unutma sözün var ölene kadar
Ben seni unutmam canım sevdiğim.

Sezai yangında sönmez ateşi
Karanlık bahtına doğdur güneşi
Hani derdin senin gibi bir eşi
Mevlam nasip etsin bana sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Cayasım Gelir

Gönlümde başladı büyük fırtına
Sevdan ile yandım düştüm ardına
Rüzgarı at edip binip sırtına
Göklerin üstünde kayasım gelir.

Sahipsiz yıldızım kayıp dururum
Günleri ayları sayıp dururum
Gönlümü mezatta yayıp dururum
Gelmiş geçmiş sayasım gelir.

Gam ve keder elem tasa başımda
Kaderin tokmağı asa başımda
Bayıldım dağıldım masa başında
Yerlerin yüzünde ayasım gelir

Bu aşkı hadi gel sende çeksene
Gönlüme mutluluk tohum eksene
Çıkmışım doksana inmez seksene
Adımı aleme yayasım gelir

Sezai bir candır canı yanandır
Yüreği sevene saraydır handır
Senden eller gibi gelipte kandır
Böyle yaşamaktan cayasım gelir.

Sezai Efiloğlu 2

Cehennem de Sensin Cennette Sensin

Dost ile girersin her an arama
Nasıl melhem olacaksın yarama
Yerde de gökte de boşa arama
Cehennem de sensin Cennette sensin.

Cennetliktir garip sırtı kaşıyan
İflâh olmaz kin ve nefret taşıyan
Yürek denen bir sarayda yaşayan
Cehennem de sensin Cennette sensin.

Hemen yüz çevirdin bana küstün de
Kim kimden fazladır kimden üstün de
Şu fâni dünyanın hemen üstünde
Cehennem de sensin Cennette sensin.

Sezâî dur derim belâdan geri
Bu dünyada yoktur iyinin yeri.
Bilirim ki gâlû belâdan beri
Cehennem de sensin Cennette sensin.

Sezai Efiloğlu 2

Cehennem Dediğin Cennet Oluyor

Gelmez deme başa kar fırtınası
Düşer yüreğine aşk kasırgası
Türkü olur dilde her yaygarası
Mükemmel dediğin Cennet oluyor.

Aşkđ ara düşünme gerisini
Sevgi sevda derken aşk serisini
Hayat işte ! sevince birisini
Cehennem dedigin Cennet oluyor.

Tükenmez içinde hevâ'ü arzu
İnsân bildiğine göster tevâzû
Sen bir koyun olda bende bir kuzu
O zaman her mekan Cennet oluyor.

Neyleyim yıldızı ayı güneşi
Sensin benim diğer yarımın eşi
Sevgiyle bakanı yakmaz ateşi.
Cehennem dedigin Cennet oluyor.

Sezâiyi silme hem bir kalemde
Koyma kasivette gâmda kederde
Mahşer günü gelip öbür âlemde.
Cehennem dedigin Cennet oluyor.

Sezai Efiloğlu 2

Cehennem Sensizliktur

Çıkmayısun yaziya
Yayliya eraziya
Ben elmişum aşkinla
Neylersun faraziya

Cehennem sensizliktur
Cennetum sensun benum
Koynuma almak için
Mezar olurum senun

Haber sorarum haber
Dikmişum kulaklari
Seni vermeyen şehrin
Kan dolsun sokaklari

Karadeniz canlidur
Hesaplar planlidur
Seni bendan alanun
Elusida kanlidur.

Kapi aralamissun
Mektup karalamissun
Bana işve naz edup
Kalpten yaralamışsun.

Elumda balta orak
Yayliya gideyirum
Senin için mevlâya
Dualar ediyurum..

Vay bana vay vay bana
Kaç gün kaldı say bana
Felluk felluk ararum
Neredesun gaybana.

Efiloğlu sezai
Aşkun ilan yanayi
Sensiz nefes alamaz
Her sözuna kanayi.

Sezai Efiloğlu 2

Cehennemın Kapıları Açıktır

Güzelce yaşamak varken kardeşçe
Neden bu düşmanlık vurmak kallesçe
İnanınız, kahpelere ümmetçe
Cehennemın kapıları açıktır.

Dîne dile ırka sözümüz olmaz
Kimsenin yurdunda gözümüz olmaz
Mevlâya varmaya yüzünüz olmaz
Azâphâne kapıları açıktır

Çıkar için cana kıyan kâtildir
Gittiği yol hâk yol değil bâtıldır
Gör! yeriniz Cehennemın altıdır
İsteyene kapıları açıktır.

Ne sağcısın ne solcusun insânsın
Sen bir siyâh sende beyâz insânsın
Sen dindarsın sende dinsiz insânsın
Tövbekâra kapıları açıktır.

Sezai Efiloğlu 2

Cehennemın Târifesi

Gökler dolusu yangındı şehâdet!
Alanı gül eder yananları kül
İçinizde ise gizli ihânet
Şerefi zûl eder şerefsizi gül.

Toprakta kınalı yatan mehmedim
Şana minnettardır vatan mehmedim
Öğünür toprakta atan mehmedim
Cennet'ül âlâ'nın tâifesi gül !

Ey milletim temizleyip özünü
Tut Allâha verdiğin her sözünü
Utandırma şehîd'imın yüzünü
Yoksa Cehennemın târifesi kül !

Şehîd mehmed'imın en son sözünden
Hicâp bile utanıyor yüzünden
Her kim duâ etmiyorsa özünden
Yeri Cehennemdir arefesi kül !

Sezai Efiloğlu 2

Cellat

İllâ bir adamı asan değildir
Bilumum haddini aşandır cellât
Allah'ın emrini bâğnazlık deyip
Evi ocakları basandır cellât.

Dîn-i mubîn için çağ dışı dedi
Bu medeniyyetin bir işi dedi
Kırılısın İslâmın her dışı dedi
Kardeşim her dâim tasandır cellât.

Örtüme uzattı salyalı dili
Kur'an'a uzandı pervâsız eli
Görünür camlardan aynasız keli
Allah'ın kurânı yasamdır cellât.

İşçiyi işinden etti aşından
Kızları sürüklediler başından
Utanmadı anaların yaşından
Asker kapısını kasandır cellât.

Nice yıllar geçti cevr-i cefâda
Kurbanlık insanlar devr-i sehpa
Halkı bun'da koyup zevk-ü sefâda
Zulüm ile âbât sanandır cellât.

Koyunun yanından kuzu çalındı
Üstü perîşandı ayak yalındı
İsimleri listelere alındı
Sorgusuz sualsiz asandır cellât.

Oğlu asker babasına düşmandı
Aynı kandan olduğuna pişmandı
Akıl veren ağaları şişmandı
Adı Ahmet Mehmet Hasandır cellât.

Okulda ofiste sokakta zulüm
Karşı duranlarda kokuyor ölüm
Yaksanız sizlerden davacı külüm
Her şeye atlayan sazandır cellât.

Şöz uzamasın ömür uzasın
Ölüm muhtar zulümüne azâsın
Bu olayı kitaplara yazasın
Köpeksiz köylerde azandır cellât.

Sezâiyim gördük müşkül halleri
Salyalıydı cellatların dilleri
Şuyla çıkmaz kan kokuyor elleri
İçimize gizli sizandır cellât..

Sezai Efiloğlu 2

Cennet Ebedî Mülkiyettir

Kimsenin lütfûna eyleme tâlep
Bedel ağır,cevher-i hürriyyetdir.
İşte arşın işte Şam ile halep
İste! Cennet ebedî mülkiyettir.

Sen iste mevlâdan o Rahmetullâh
Aza kanaat et çok edebilir
Örümcek ağıyla koruyan Allâh
Bir küçük sinekle yok edebilir..

İnsan-ı kebîre yürürken telde
Sinsî kibirleri kürürken tende
Umûmî gayretler büyürken elde
Efkârı sagîra boşa gayrettir.

Sanmam leş yiyenin ölüsü olmaz
Arslan yalnız gezer sürüsü olmaz
Boşa koydum dolmaz dolu su almaz
Efilin ettiği koca hayrettir

Sezai Efiloğlu 2

Cennet Güllerinin Kokusu Gelmiş

Cennet güllerinin kokusu gelmiş
Biri ana biri baba iki can
Yüreğimi diken korkusu sarmış
Biri dili biri sözü biri kan

Sermâye karıştı kârıma benim
Biri oğul biri torun biri göl
Kokusu mis amber adıma gelmiş
Biri lâle biri çiçek biri gül.

Cennet kapısını açsalar bana
Biri ana biri baba biri yâr
Gönlüme muhabbet saçarlar bana
Biri sevgi biri sevda birde âr.

Sezai Efiloğlu 2

Cennetim Sensin

Ey ceylân bakışım düştüm yollara,
Sorup soruşturdum uçan kuşlara.
Benzemezsin tanıdığım kullara
Dünyâ âhretliğim Cennetim sensin

Malım mülküm sensin servetim sensin,
Aşkın dergâhında mürvetim sensin.
Göçebe gönlümün yurt edindiği,
Memleketim sensin Cennetim sensin.

Gerek varmı senden başka bir tada
Şonsuz mutluluğa erdim murâda
Ömrümden ne kaldı bilmem şurada
Canımın canısın en netim sensin.

Gelipte geçiver sokaklarımdan
Şöyle bir öpüver yanaklarımdan
Eğer kaybolursan şafaklarımdan
Felâketim sensin cinnetim sensin..

Sezai Efiloğlu 2

Çabuk Olak La Haydi

Dalda fındık kalmasın
Başakçılar almasın
Öynerler daralmasın
Çabuk olak la haydi.

Tarlanın kaşındayım
Öynerin başındayım
Ben senin yaşındayım
Çabuk olak la haydi.

Fındık sepete girsin
Sepet çuvalı görsün
Abim nöbete dursun
Çabuk olak la haydi.

Güngözü daralmadan
Havalar kararmadan
Henüz harmanlanmadan
Çabuk olak la haydi.

Ağa bizi kekliyor
Sepetsiz etekliyor
Irmak bizi bekliyor
Çabuk olak la haydi.

Amele yorulmadan
Belimiz doğrulmadan
Sofralar kurulmadan
Çabuk olak la haydi.

Fındık harmana serek
Serip patuza vererek
Çuvalı tele gerek
Çabuk olak la haydi.

Sezai Efiloğlu 2

Çağır Gelirim

Acılar her zaman acıdan acı
Hâlîme yabancı gardaşla bacı
Yüreğim mahşerde elbet davâcı
Yükünü tutana ağır gelirim.

İki yüzlü insân ziyanda yıllar
Çamura belenmiş hâk olan yollar
Ağızdan uçuyor münhasîr sırlar
Arkadan atana kahîr gelirim.

Söz vardır incitir beter dayaktan
İnersin dümensiz binme kayaktan
Düşersen tâkattan elden ayaktan
Aynen benim gibi bağır ! gelirim.

Ben neden severim dersin yabancı
İçinden söküp at ur'u çibani
Eğer anlıyorsan bu garîbanı
Yürekten yüreğe çağır gelirim.

Ben bir âciz kulum Efiloğlu'yum
Gittiğim yollardan dönmem,doğruyum
Tepeden tırnağa isyân doluyum
Sözümü yutana sağır gelirim..

Sezai Efiloğlu 2

Çağırmadan Gel

Üzerimde yüküm ağır
Belim bükük kulak sağır
Arkamızdan ağır ağır
Birisi çağırmadan gel.

Zaman gelir geçer gider
Gelen gelir göçer gider
Yağmur kanım içer gider
Karayer çağırmadan gel.

Aldatmasın dünyâ malı
Can yakmasın tatlı canı
Belki vakit yetmez hani
Azrâil çağırmadan gel.

Gidiyorum şehir ağlar
Sazım sözüm şiir ağlar
Şezâiye nehir ağlar
Ölümü çağırmadan gel.

Sezai Efiloğlu 2

Çalamazlar

Alıştı beden zulüme
Zulüm hemde ne kelime
Doğduğumdan bu günüme
İmânımı çalamazlar

Ayak uyduramam marşâ
İstemem kalpten temâşâ
Zulüm çıkar belki arşâ
İrfân'ımı çalamazlar

Ölünce geri kalanlar,
Tâ yürekten âh alanlar,
Umutlarımı çalanlar,
ilhamımı çalamazlar.

Üst bilirim üstten öte
Libasım yok posttan öte
Dost bildiğim dosttan öte
İlhân'ımı çalamazlar

Umut yokmu dersin,hiçmi?
Sen toksunda gayrı açmı?
Benim gibi içli içli
Şu sazımı çalamazlar

Sezâiyim gezdim arzı
Aldım demem her bir hazzı
Kesemem hâkka niyâzı
İslâm'ımı çalamazlar

Sezai Efiloğlu 2

Çamur Etme

Kurtaraman bedduamdan façanı
Kahreylesin mevlâm ara acanı
Dar günümde hele benden kaçanı
Melek olsa bile insân istemem.

Hiç uğruna galîz küfür edersen
Özür dileyen bir lisân istemem
Gönlümdeki yoldan geçip gidersen
Çamur etme başka ihsân istemem.

Hammaddesi kâlâs halis olamaz
Bu kadar bencillik bâriz olamaz
Gönül kırmak asla câiz olamaz
Özür ,af dileyen lisân istemem.

Gelme ahlarımâ kös sallayarak
Düşersin kapıma bak ağlayarak
Beni bana bırak benden ol ırak
Sezâi diyor ki hüsrân istemem.

Sezai Efiloğlu 2

Çarmıha Gerilen Zanlı Şiirler

Şöyle nazâr ettim bütün cenâha
Ayyuka çıkarken cinli fikirler
Tövbekâr olmuşum kusur günâha
Sökülsün urbamdan kinli fikirler

Nasıl alt eyledi leylâ kerizi
Mecnûn tutamadı sözde pehrizi
Kurutmak isterim deryâ denizi
Dökülsün gözümde kanlı nehirler.

Sarıldım ne diye eksik eteğe
Günbe gün eğildim kalın köteğe
Derdimi döktüğüm kara peteğe
Süzülsün aklımdan ballı zehirler.

Anlamaz yeter!den bilmez tamamdan
Dermiş zulûm ettim hemde yamandan
Bana ne saraydan handan hamamdan
Yıkılsın gönlümde hanlı şehirler.

Yangının enhârı hîleden beter
Sezâiye zulûm bu kadar yeter
Sazı tondan çıkar çileden eder
Çarmıha gerilen zanlı şiirler.

Sezai Efiloğlu 2

Çatlasın Patlasın

Ardımızdan çıkmış bir dedikodu
Beni hayat değil insanlar yordu
Gönlüm bana sorar sana ne oldu
Çatlasın patlasın çekemeyenler.

Kendimi kimlere varıp anlatsam
Delilikler yapıp durup çatlatsam
Davul da değil vurup patlatsam
Çatlasın patlasın çekemeyenler.

Derdimin üstüne bir dağ sararlar
Delerler bağrımı bak sağ yararlar
Öküzün altında buzağ ararlar
Çatlasın patlasın çekemeyenler.

Bak böyle iyiyim hakeza iyi
Neyi kastediyor bu ceza neyi
Kendi halindeki bu Sezaiyi
Çatlasın patlasın çekemeyenler.

Sezai Efiloğlu 2

Çay Kaşığı

Bardaktaki çayı coş ediyorsun
Ağzımın tadını hoş ediyorsun
Dolu geliyorsun boş gidiyorsun
Ne kadar cömertsin sen çay kaşığı.

Devr'i dâimdedir ırmakta payın
Üç dört sürümlüdür tarlada ayın
Dünyası değişir bardakta çayın
Dalarsın göllere sen çay kaşığı.

Şu yalan dünyâda virâne olup
İki bir arada pervâne olup
Çayın aşkı ile divane olup
İncedende incetin çaykaşığı.

Yıkanırsın zezem denen su ile
Dokunursun dudaklara şû ile
İnce belli bir bardakta hû ile
Döndürürsün âlemi çay kaşığı.

Seyyâh olup sezâîye uğrada
Yerin başköşede bizim sofrada
İşin olmazmış afrada tafrada
Gönülden kırılma sen çay kaşığı.

Sezai Efiloğlu 2

Çay Varmı Çay

Yorgun düştüm yoldan geldim yanına
Gelmiş geçmişlerin değsin canına
Özel olsun dönsün tavşan kanına
Emmoğlu Orhân söyle çay var mı çay.

Kapı pencereler tutmuyor ayar
Yağmur dışarıdan içeri kayar
Parada nerede kim bula sayar
Emmoğlu Yakup söyle yay var mı yay.

Şef garson oldun mu sen ayan beyan
Gel köye gidelim birazcık dayan
Baktım müşteriler sadece bayan
Emmoğlu Burhân bay var mı bay.

Gel keltepede odun eylemeye
Gerek yok baltayı eylemeye
Saz çalıp türküler söylemeye
Emmoğlu Ayhan ay var mı ay.

Asâlet soydan babana benzersin
Gömü arar gibi sırlı gezersin
Borç para istesem beni ezersin
Emmoğlu Ahmet say var mı say.

Kutu gibi evin betonarmeden
Girilmez evine jeton vermeden
Toplama fındığı beş ton vermeden
Emmoğlu Mistik fay var mı fay

Şaşmazsın kitapsız hesaplar gibi
Şimân bozuk değil âsaplar gibi
Kurban mı kesersin kasaplar gibi
Emmoğlu Memet pay var mı pay

Amcamın benzeri alıştın gittin
Küsülük tutmazsın barıştın gittin
Torun torbalara karıştın gittin
Emmoğlu Osman day var mı day.

Amcamın evlâdı yıldızdın
Artık delikanlı yeni filizdin
En son gördüğümde birâz cılızdın
Emmoğlu Ali boy var mı boy.

Makam istemezsin tahtından âlâ
Şansın açık olsun bahtından âlâ
Amcamın oğlusun şahsından âlâ
Emmoğlu Samet bey var mı bey

Hem amcam hem teyzem oğlusun demde
Tüttersin gözümde kaldın uktemde

Kertbuvaz denilen uzâk bir yerde
Emmoğlu Ahmet köy var mı köy

Bir araya gelelim şöyle ve âbî
Ahvâl ve durumlar böyle ne âbî
Efiloğlu gibi söyle be âbî
Emmoğlu Özcân soy var mı soy.

Hem amca hem teyze oğluyum bilin
Benim bu arzumu hayıra yorun
Muhtarlık başkanlık isterim görün
Amca teyze oğluna oy var mı oy.

Sezai Efiloğlu 2

Çekiyor İşte

İçimizde soysuz nice piçler var
Salyaları akan çürük dişler var
Bu işin içinde başka işler var
Kahpeler oyuna çekiyor işte.

Şehâdet yolunda er iç çeker mi
Gözünden gönlünden yaş hiç döker mi
Mü'min müslümâna kılıç çeker mi
Şerefsiz olunca çekiyor işte.

Hele gör aslımdaki azâmeti
Tez günde yaşatalım rezâleti
Ne atası belli ne asaleti.
Soysuzlar soyuna çekiyor işte.

Sezai Efiloğlu 2

Çığlığın Rengi

Ölmenin sancısını sakın arama
Bitimsiz azapta düşmanın yansın
Yol uzun, vakit dar, tuz bas yarama
Acımdaki azîz sır zulada kalsın

Çığlığın rengi aldır adı kahkaha
Katıver gözyaşına aksın maskara
Sarıl iplerine zaman varken daha
Baki olan sevgimiz Kal'ada kalsın.

Gerçeğin kor yorganı çullanmış tene
Peyderpey ulaşiver aşk-ı menzil'e
Sulanıver yanarsan eğil gönüle
Bir yudumcuk bırakta banada kalsın

Yol var asfalt yol varır gider ilk başa
Varoluşun başlangıcı bu temaşa
Sezai katılmıştır ağular aş
Kavuşmak istiyorsan sanada kalsın.

Sezai Efiloğlu 2

Çıkaralım Şu Ayşeyi Tatile

Ey İslâm âlemi uykudamısın
Malın mülkün gider kaygıdamısın
Bilimum küffâra saygıdamısın
Çanak tutma isrâilli kâtile

Amerika Arapları tavlıyor
Filistin'de müslümanı avlıyor
Kıbrıs'ta bir gavur dölü havlıyor
Çıkaralım şu Ayşeyi tatile.

Uyuyunuz hesâp sorulmaz sanma
Düşmanın yalanlarına kanma
Cehennem çetindir ateşte yanma
Şu Ayşeyi çıkaralım tatile.

İslâm dini yüreğinden vurulur
Toprağında fitne fesât kurulur
Belki ateş söner sular durulur
Ders verelim gözü dönmüş kâtile.

Ata toprağında akbaba leşte
ABD önsafta isrâil peşte
Birlikte dirlikte olupta keşte
Büyük bir ders verelim şu kâtile.

Rengimiz dilimiz ayrı da olsa
Takvâda dengimiz ayrı da olsa
Bayrakta rengimiz ayrıda olsa
Birlikte ders verelim şu kâtile.

Kul Allâhın Muhâmmedin ümmeti
Al selâmı bulasın selâmeti
Üstünüze olsun Hâkkın rahmeti
Çıkaralım şu Ayşeyi tâtile.

Sezai Efiloğlu 2

Çıktık

Eskiden! diyerek başlarız söze
Ne kadarda hoş geliyoruz göze
Geçmiş gelecekte süze süze
İnsâni olan ayarlardan çıktık.

Hele bak hâle zıvanadan çıktık
Bir zamanlar pantol giyerdik yırtık
Ama utanmazdık yamadan paydan
Medenî trende raylardan çıktık.

Evlatlar kuzuydu analar koyun
Babalar çobândı oynardık oyun
Yeni yetme gençlik sesimi duyun
Arslanı beklerken taylardan çıktık.

Çabucak vazgeçtik eski günlerden
Gençlik bîhaberdir gerçek dünlerden
Kaz tüyü yataklar geçtik yünlerden
Yolunduk kaz gibi tüylerden çıktık.

Eskiden yamalı şapka köseli
Moda diye yamaladık şâşâlı
Adamlıktan çıktık bendi aşalı
Derme çatma ok'uz yaylardan çıktık.

Herkes yamalıydı beli kamalı
Şeref etiketli onur damalı
Dostlar değilmidir dostun hamalı
Şaşırdık yılları aylardan çıktık.

Yoksulduk haramda gözler olmazdı
Verilmişse geri sözler kalmazdı
Ama Cehennemde közler olmazdı
Erlik mertlik öldü zay'lardan çıktık.

Hırsız yokluğundan çalardı amma
Fakir hayallere dalardı amma
Nakıs çanağını yalardı amma
Ölmek ne kelime hayy'lardan çıktık.

Alinteri şanlı şöhretli idi
Küçük büyüğüne hürmetli idi
Edep hayâ bize zimmetli idi
Ehl-i din imândan sa'ylardan çıktık.

Sezâî dünleri yaz kitâp eyle
Yolundan sapmışa az hitâp eyle
Otur baş köşeye saz mızrâb eyle
Gönül deryâsından çaylardan çıktık.

Sezai Efiloğlu 2

Çıdam Denir

Bilmeyeni inletir
Doğru kelâm dinletir
Acıyı hafifletir
Adına çıdam denir

Kin kusturur insanı
Konuşturur lîsanı
Kim susturur insanı
Adına çıdam denir

Azametın cakası
Cehâlet fukarâsı
Ruhumun fiyakası
Adına çıdam denir

Hayata küstüğünde
Yarıpta piştiğinde
Her dara düştüğünde
Çekersin çıdam denir.

Sezâî sır bilene
Gönül gönül dilene
Kapattığın sinene
Taşlara çıdam denir.

Sezai Efiloğlu 2

Çocuk Misâli

Sen beyaz çiğeksin rengine al'sam
Gözünden damlayan dengine balsam
Deryâya açılısam engine dalsam
Ağına takılısam balık misâli.

Bazı duygular anlatılmaz sözle
Sözler şekillenir mızrâbla sazla
Heyecan içinde hemde dört gözle
Ağzına bakınısam çocuk misâli.

Sana olan sevgim bilmem nedendir
Seker mi şerbet mi sen baldan yedir
Yastığım taş olsa döşegim sedir
Koynumda uyusan elik misâli

Gönül kapıldaki çelik kilitsem
Sezâiyim kahrolurum incitsem
Ne zaman adını duysam işitsem
Ayağa fırlarım çelik misâli.

Sezai Efiloğlu 2

Çok Ağladım İhtiyar

Üç dağa yaslandım yasa büründüm,
Biri yüce,biri engin, biri kar.
Umutlarım hayal oldu süründüm,
Nicelere bel bağladım ihtiyar.

Divâne dolaştım durdum aylarca.
Beni derde koyan elbet biri var
Taş bağlattı bu sîneme yıllarca,
Ömür sürdüm diyemem ki ihtiyâr

Üç dala tutundum binbir umutla
Biri gül'dü biri çamdı biri nar
Yerde gökte yarışırdım bulutla
Gül'üm soldu,can kırıldı ihtiyâr.

Yorgan diye örtündüğüm ayazdı
Altım üstüm bembeyazdı sayki kar
Sahte gülüşlerim yüze peyazdı
Geceleri çok ağladım ihtiyar.

Sezai Efiloğlu 2

Çok Fazla Ölüyorum

Şu firâk pusatının keskisine
Çok fenâ acılar yükledim yine
Şaşırdım düşmanın tepkisine
Bu aralar çok fazla ölüyorum.

Bu aralar gizlice soluyorum
Gâmla kederle âlâ doluyorum
Hayâletim düşmüş yerin yüzüne
Bu aralar çok fazla ölüyorum.

Sezâî bu başa gelenler neydi
Azıcık bir huzur bulaydım yeğdi
Utanmaz arlanmaz kurşunlar değdi
Bu aralar çok fazla ölüyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Çok Okumuş Eşeklerim Var Benim

Yaşamışım neye bilmem boş sene
Neleri'mi yele verdim kaç sene
Dile kolay onbeş yirmi beş sene
Çok okumuş eşeklerim var benim.

İki balya saman ile aldanıp
Yıldızlı semerle uykuya dalıp
Başındaki yuları kravat sanıp
Çok okumuş eşeklerim var benim.

Derde devâ ısırganı ot sanan
Gül dalında dikenleri bit sanan
Atasını eşek değil it sanan
Çok okumuş eşeklerim var benim.

Kök bağları ile hâlâ boğuşup
Yabani otları bala değişip
Teneke semeri nala değişip
Çok okumuş eşeklerim var benim.

Dikenli gül ile dutla karışan
Mâğmert meydanında atla yarışan
Dağa düşman olup otla barışan
Çok okumuş eşeklerim var benim.

Bu dünyanın altı üstü şempanze
Onlar kep'li oldu bende keppaze
Dişlerine bakın bunlar taptaze
Çok okumuş eşeklerim var benim.

Şezâi dertlenir kalben nazarda
İyi kötü gerçekleri yazar da
Satılıklar bu mezatta pazarda
Çok okumuş eşeklerim var benim..

Sezai Efiloğlu 2

Çok Zor

Uyku girmez gözlerime
Alınmışsın sözlerime
Ela gözlüm yüzlerine
Bundan gayrı bakmam çok zor.

Şimdi bilmem neredesin
Ulaşılmaz yerlerdesin
Yüreğimde yaradasın
Senin bunu bilmem çok zor.

Tüketirsin umutları
Kapatmışsın hudutları
Üstümdeki bulutları
Dağıtmam çok hemde çok zor.

Düşünürsün dün'lerini
Yâd edersin en'lerini
Gözyaşıya günlerimi
Geçirdiğim bilmen çok zor.

Sözler vardır sözden Özge
Gözler vardır gözden Özge
Ateş vardır közden Özge
Yandıgımı bilmen çok zor.

Sanma beni köksüz gibi
Görünümün haksız gibi
Buralarda öksüz gibi
Kaldığımı bilmen çok zor.

Yazık etme aşkımıza
Ağu katma aşımıza
Engel çıksa karşımıza
Senin karşı koyman çok zor.

Bil ki ikimiz mâsumuz
Âb-ı hayattır suyumuz
Eller kazsa da kuyumuz
Bensiz yaşaman çok çok zor.

Sezâi dön diyor sana
Dün'ü arar yana yana
Hasretliği kana kana
Senin içmen gayrı çok zor.

Sezai Efiloğlu 2

Çokça Sevin

Ey dostlarım duyun beni
Aşık olup çokça sevin.
Yâdeylesin soyun seni
Aşkla dolup bolca sevin.

Dünyâ evrende bir ada
Mezar dört duvarlı oda.
Nefret etmek zaten moda
Farklı olun bence sevin..

Ölüm gerçek ölüm korkunç
Haksız yere öldürmek suç
İnsân olmak ne kadar güç
Allâh için çokça sevin..

Zâlim olmak ne kolay iş
Ne olur bileylesen diş
Bu dünyâ epeyce geniş
Servet için çokca sevin..

Âşık olun sevdâ çekin
Gönüllere sevgi ekin
Nusret olsun bütün yükün
Mevlâ için bolca sevin..

Aşk bu dünyânın tadıdır
Gönüllerin murâdıdır
Sevgi Allâhın adıdır
Allâh için çokça sevin..

Bir metrelik araziyi
Şaşırtmayın terâziyi
Âcizâne Sezâiyi
Bulursanız çokça sevin.

Sezai Efiloğlu 2

Dağlara Gel Eminem

Şu Ordunun fındığı
Ünü ülkeyi aştı
Emine tencereye
Süt koydu o da taştı

Ağlama gel Eminem
Olanlar bize yeter
Gidene yollar açık
Kalanlar bize yeter

Anamın tenceresi
Bakırdandır bakırdan
Perdeli penceresi
Açılmıyor kahırdan.

Dağlara gel Eminem
Gül topla sümbül topla
Yakar top oynayalım
Ne anlar bülbül topla.

Babanım entarisi
Satendendir satenden
Çekmiyor vizeontele
Şanırım ki antenden

Yaylaya gel Eminem
Yayla yolları yokuş
Yetiş deli gönlüme
Yuvalanmadan baykuş.

Akkuş'un ormanları
Gürgendir çamdır meşe
Eminem sevdan ile
Beni attın ateşe

Ortaya gel Eminem
Ellik dönelim hayde
Sazlara komut verip
Sonki üç dört beş say de.

Sezai Efiloğlu 2

Daha Yeni Başlar Faslımız Bizim

Türklük yoklamadan tükenmeyiz biz
Düşmandan ürküpte üşenmeyiz biz
Savaşta arkayı düşünmeyiz biz
Daha yeni başlar faslımız bizim.

Düşmanı denize deviren bizden
Ezanı aslına çeviren bizden
Milletin nezdinde sevilen bizden
Bulunmaz hazîne aslımız bizim.

Affeder dostunu yesede kazık
Düşene el verir düşküne azık
Utanır târihten çelimsiz büyük
Merhamet timsâli kaslımız bizim.

Şehâdete koşar Allâh aşkıyla
Durup dinlenmeden Mevlâ aşkıyla
Vatan sevgisiyle Allâh aşkıyla
Kerem gibi yakar Aslımız bizim.

Emek vermeyince dağlar yol olmaz
Yüce mevlam bahşetmezse bol olmaz
Bilin ki Sezâi kula kul olmaz
Yürekta sözümüz sazlımız bizim.

Sezai Efiloğlu 2

Dalıp Gidersin

Anladım ufukta aradıkların
Yemyeşil hayâle dalıp gidersin
Sırtını dönerken tanıdıkların
Yüzünü hüznle sarıp gidersin

Yeşilin tonları akmış gözüne
Garipçe bir haller düşmüş yüzüne
Dudağın gem vurmuş dile sözüne
Gidenin ardından yanıp gidersin

Yeşile bürünmüş bütün bedenin
Elbette bulunur gerçek nedenin
Bulunmaz ardında duâ edenin
Eli kendin gibi sanıp gidersin

Efiloğlu zaman aleyhinedir
Acıyı gömdüğün yanık sinedir
İsyanın yaşadığın bu günedir
Doğru yalanlara kanıp gidersin.

Sezai Efiloğlu 2

Damarımdayım

Ela gözlüm geçer bu kara günler
Seni arar oldu bu mavi gözler
Sen gittin gideli mahzundur yüzler
Hayal et cananım ben yanındayım.

Şana yakıştırır insanın çoğu
İster batıda ol istersen doğu
Ne kadar da benden soğursan soğu
Ben senin kanında damarımdayım.

Ses seda kesildi şiirler sustu
Yüreğim aleme zehirler kustu.
İnan benim aşkım sevgiler üstü
Hücrelerin titrek zamanındayım.

Elimden bir kaza çıkacak gibi
Sanki nefsim bana kıyacak gibi
Zalimler kanıma doycak gibi
Sen benim canımda ben anındayım.

Seni bana çok görenler kahrolsun
Gözlerim görmesin zay'ı kaybolsun
Bu ömrüm ömrüne hak helal olsun
Seninde benimde ben farkındayım.

S.efilim yem etme beni ellere
Düştüm gittim nehirlere göllere
Bak asarım gönlündeki tellere
Ölüm gelse bile ben aşıkardayım.

Sezai Efiloğlu 2

Dar Gelir Yollar

Üç günlük eğlendik dünyâ hanında
Yolcunun takadı kalmaz canında
Amelden başka şey kalmaz yanında
İflâh olmamışsa kor gelir yollar.

İnkâr gölgesinin ardına sinmiş
Sırat köprüsüne varmadan inmiş
Hakîkatin yükü sırtına binmiş
Dünyâ yolcusuna zor gelir yollar

Bu ne büyük aşktır ne ulvî sevdâ
Ezilir bükülür altında dünyâ
Gelişi Mevlâdır gidişi Mevlâ
Mânâ yolcusuna dar gelir yollar

Şezâîyi duâ ile anmazsa
İmanının lezzetini almazsa
Yolun sonu yaratana varmazsa
Ehl'li hakîkate ar gelir yollar.

Sezai Efiloğlu 2

De Gülüm Söyle Bu Nedir

Ekini yolayım mı
De gülüm söyle bu nedir
Sıvışmak kolayın mı
He canım söyle bu nedir.

Bahçamız bağdan aşar
De gülüm söyle bu nedir
Öfkemiz dağdan aşar
He gülüm işte böyledir.

Dışarda garip soğuk
De gülüm söyle bu nedir
Seslendim boğuk boğuk
He cânım söyle bu nedir..

Belinde bir kuşak var
De gülüm söyle bu nedir
Seni seven uşak var
He gülüm söyle bu nedir.

Sezai Efiloğlu 2

Def Olsun Demiş

Kudurmuşlar ama saldıramamış
O kısa aklıyla kandıramamış
Siyasi fikrimi kaldıramamış
Bana İstanbuldan defolsun demiş

İçimizde hain içtedir düşman
Ne Allahı tanır nede var iman
Allahım bunlara vermesin aman
Bana İstanbuldan defolsun dermiş.

Aslı asaleti olmayan köksüz
Atan olmasaydı kalmıştın köysüz
Fatihime küfür eden be soysuz
Bana İstanbuldan defolsun dermiş.

Dünyayı yedirsem doymayı bilmez
İki soğan versem soymayı bilmez
Taşı taş üstüne koymayı bilmez
Bana İstanbuldan defolsun dermiş.

İşte budur zalimlerin emeli
Türk milleti birbirini yemeli
Bu soysuzlara şimdi ne demeli
Bana İstanbuldan defolsun dermiş.

Dualarla fethedildin İstanbul
Kurda kuşa yemedildin İstanbul
Derdimizi dert edindin İstanbul
Bana İstanbuldan defolsun dermiş.

Camilere düşman olmuş bir gürûh
Canileri pişman eder bir gürûh
Ayyaş olup haber salar bir gürûh
Bana İstanbuldan defolsun dermiş...

Sezai Efiloğlu 2

Değil mi?

Derlere dũçârım kel başım ile
Arası açılmış göz kaşım ile
Göklerden sũzũlen gözyaşım ile
Dalları besleyen yaprak değilmmi?

Belki bir insanız candan habersiz
Yaramız derince kandan habersiz
Eğlenir gũleriz yandan habersiz
Gamsızlar, sonumuz toprak değil mi?

Hâk birdir tektir hakâkatın yolu
Gzetle fakiri hep sağı solu
Yũrekte seslenir bu Efiloğlu
Sözlerim âşikâr berrâk değil mi?

Sezai Efiloğlu 2

Deli Yürek Yüreğine Sarıldı

Şu gönlümün topukları yarıldı,
Dikenli aşklarda patikalarda
Deli yürek yüreğine sarıldı
Son nefeste enson dakikalarda.

Yüreğim derdini ayıplamıyor
Şu kara talih beni atlamıyor
Patlıyor çatlıyor rahatlamıyor
Yüreğim firâk'ın yokuşlarında,

Su aklımın ellerinden tutanda
Yudum yudum ağuları yutanda
Gözyaşımı kızıl kana katanda
Ağ'la kara belli bakışlarında.

Sezai Efiloğlu 2

Demdeyiz

Yeni kaynamış konulmuş bir çayın
Hedefine kilitlenmiş bir yayın
Mutluluğa selam verecek ayın
Arefesinde,bayramında demdeyiz.

Günleri ayları toplarken zaman
Hep zamana yenik düşerken, aman!
Melekyüzlü yarım yaman mı yaman
Yarılanmış bir yoldayız,demdeyiz.

İnsanlığa mahkûm arz'a yemdeyiz
Kurşuni gözlerde farz'ı kemdeyiz
Dünyayı Gönlünden attı Sezai
Muhabbet ehliyle can'ı demdeyiz

Ramak kalmış şurda toya huzura
Hiç kimse bakmasın soya kusura
İyi geldin kalbimdeki nasıra
Aklımızla fikrimizle demdeyiz.

Söz olupta dilden dile varalım
Biz bu aşkla Kerem gibi yanalım
Yeterki sen ol! kara bahtım belalım
Şunun şurasında en son demdeyiz.

Sezai Efiloğlu 2

Derdim Kanımca

Gül oldum dermeyi bilemediniz
Dil olup yermeyi bilemediniz
El diye sevmeyi bilemediniz,
'Bir kere incitme ! ' der can yanınca.

Dostuma gül oldum verdim canımca
Hâllerden hâllere girdim yanınca
Gönül kapısının dili olsaydım
'Gir,ama incitme ! 'derdim kanımca.

Mâruzât müşkülât yüze söylenir
Gönülden geçenler öze söylenir
Bilen bilir bilmeyenler öğrenir
'Sor ama incitme ! ' elden sanınca.

Hani Sezâîyi adamdan sayma
Ama duyduğunu âleme yayma
Elinden geleni ardında koyma
'Vur ama incitme! ' canın yanınca.

Sezai Efiloğlu 2

Dertli Dertli Çalar Sazımız Bizim

Nasıl söyleyelim yedi düvele
Dermansız derdimiz sonumuz bizim
Ahımdan inliyor söyledim yele
Mezarlığa gider yolumuz bizim

Dönmüyor şansımız gülmez bahtımız
Sözlere sığmıyor gayrı ahtımız
Sallandı gönülde sevgi tahtımız
Acıyor gün be gün solumuz bizim

Yüreğim sevgiyi seninle tattı
Varlığın nefsimi kişilik kattı
Kime gittik ise kapı kapattı
Çıkmıyor falcıda falımız bizim.

Hani çekip gitsem mertliğe sığmaz
Gitmesem acılar heybeme sığmaz
Dertlerimi yazsam, deftere sığmaz.
Kökünden kesilmiş kolumuz bizim...

Dünyanın malına esirimiz yok
Kul köle olduğum reisimiz yok
Allah varsa gam yok yeisimiz yok
İnşallah denecek sızımız bizim.

Sezai tek ayak üstü duranda
Mutluluk hayali düşü kuranda
Mızrap kurşun olup tele vuranda
Dertli dertli çalar sazımız bizim.

Sezai Efiloğlu 2

Desene.

Gezdimde dolaştım bütün âlemi
Seni sorup durdum gelen geçene
Umutsuzluklarla kırdım kalemi
Unutturdu beni gelen desene.

Vârla vârl olmuştum vârlım yok oldu
Bana yârl olmuştun yarım ne oldu
Kımisı duyunca yarım şok oldu
ld gitti beni seven desene

Diyârdan diyâra gezen seyyâhım
Beklerim tkensin mâkus eyvâhım
Nasıl sa sen idin bir tek günâhım
Kimdir bu kalbimi delen desene

Dilin incitiyor sanki engerek
Yüreğın konuşur zehîr zemberek
Kendimi kaybettim sersemleyerek
Nasıl niçin neden,neden desene.

Sezâînin selâmını almazsın
Bilsen bile yarasını sarmazsın
Umarım ki bana mahkûm olmazsın
Yaşıyorken len beden desene.

Sezai Efiloğlu 2

Destân Eylemiş

Uçurmam elimden kanatsız kuşu
Vatanımı eylesem gidipde muşu
İçimde derinden bir garip huşu
Kokusu rüzgarı mestan eylemiş

Yanmışım közüne sönermi sandın
Bilmem benim için ne kadar yandın
Yaramın üstüne tuz biber bandın
Adımı dillere destan eylemiş

Suskunum lal olmuş tatlı dillerim
Allaha duaya kalkmış ellerim
Kolsuz ve kanatsız kaldı güllerim
Giydiğim gömleği fistan eylemiş

Sezai bağına gireni kovmaz
Şevdalar yüklenmiş treni soymaz
Ölsede yerine kimseyi koymaz
Bensiz günleri Gülistan eylemiş.

Sezai Efiloğlu 2

Dibe Vurdum Efendim

Eğer benden hatırlımı sorarsan
Canım sağda müşküldeyim efendim
Neden niçin nasıl diye yorarsan
İcirtirsin aşkıdayım efendim

Dikiş tutmaz yaralarım içtedir
Bu derdime bilki deva hiçtedir
Bilinmez ki ölüm saat kaçtadır
Sele vurdum taşkıdayım efendim.

Zindanda duvarlar gelir üstüme
Şans ve kaderde mi bana küstü ne
Bilemedim insanların kastı ne
Dile vurdum şiirdeyim efendim.

Gerçeğimde saklı olur yalanım
Genç yaşımda ben bu derdi bulanım
Ne gelenim oldu nede kalanım
Dibe vurdum nehirdeyim efendim.

Aşk elinde gönüllere ekildim
Dost dilinde kenarlara itildim
Yüreğimde inzivaya çekildim
Çile buldum zehirdeyim efendim.

Altından sırmalı saray çatın var
Sen hiç beni görürmüsün efendim
Senin saltanatın katın yatın var
Sen benimle ölürmüsün efendim.

Razıyım elinden gelen zulmete
Sezaiye garip deyin efendim
Senden uzaklara dar'ül Cennete
Gidemedim şehirdeyim efendim..

Sezai Efiloğlu 2

Dikenleri Gül Eyledi

Yârin aşkı seke seke
Şu gönlümü yol eyledi
Selvi boylum al yazmalım
Kapısına kûl eyledi.

Derdim sensiz gülmez idim
Ecel gelse ölmez idim
Kuş dilini bilmez idim
Gittide bülbül eyledi.

Bu ayrılık artık yeter
İçerimde volkan tüter
Aşkı Cehennemden beter
Yaktı yaktı kül eyledi.

Sezâiyim naçarmıyım
Düşman olsa kaçarmıyım
Yarsız fallar açarmıyım
Dikenleri gül eyledi.

Sezai Efiloğlu 2

Dikenli

İki duvar arasında sıkıştım
Her el verenin elleri dikenli
Masûm masûm yüzleriyle bakıştım
Merhametsizmiş gözleri dikenli.

Acılarla günden güne vuruldum
Vuruldukça nedâmetle duruldum
Bir gönülün otağına kuruldum
Gönül bağının gülleri dikenli

Aman dilendiğim insandır diye
Uzatılan eller ihsandır diye
Ahvâli anlattım lisan hâliyle
Gizlenmişlerin özleri dikenli.

Türkülerim her dem yüceltir beni
Bilcümle âleme dinletir beni
Sızlatır yüreği inletir beni
Garip sazımın telleri dikenli.

Efil'im karardı ağarmıyor tan
Unutulup gitsen yok adın anan
Nasıl anlıyorsan beni öyle an
Sezâinin her sözleri dikenli..

Sezai Efiloğlu 2

Dikişsiz Zaman

Acıları libas yaptım gönlüme
Keder çizgileri düştü alnıma
Ömür katmaz ölümlüler ömrüme
Dikişsiz zamanın yakasındayım

Hayalleri elekledim boş çıktı
Gerçek diyeyarıldığım düş çıktı
Şansa dedim piyangodan kuş çıktı
Batan bir geminin takasındayım.

İliklendim dertlerime acıma
Hasret kaldım gardşıma bacıma
Hüzün çökse yanıma yamacıma
Ben kati sözümün arkasındayım.

Sezai Efiloğlu 2

Dil Belâsıdır

Yabancı değiller ikimizdendir
Dışarıdan değil iimizdendir
Uzakta arama ilimizdendir
Alttan alttan oyan el belâsıdır

Sîneme akıttın gözün selini
Söz verdim bırakmam dedim elini
Yine tutamadın gittin dilini
Başımaza gelen dil belâsıdır.

şimdi koyup gittin diyemiyorum
Eve kapı açıp giremiyorum
Yarınlar ne olur bilemiyorum
Bu Allâhın değil kul belâsıdır.

Geçmişi duvara dala asmıştım
Seninle kendimi birâz kasmıştım
Bütün dertlerimi küle basmıştım
İçimdeki yangın kül belâsıdır.

Sezai Efiloğlu 2

Dil Çekmez oldu

Sağlam olsa bile ağırır dişimiz
Puştların elinde hayat fişimiz
Abesle istigâl her bir işimiz
Karınca yükünü,fil çekmez oldu.

Kahreden sözleri yutar aklarız
Yuktunup yutkunup dös pataklarız
Acı sözü sinemizde saklarız
Tatlı sözü bile dil çekmez oldu.

Gönlümde yeşerir umut salkımca
Ben bana yeterim garip aklımca
Güvenle itimât rafa kalkınca
Gram kadar hatrı el çekmez oldu.

Geçmişî mum yakıp ne anıyorsun
Herkesi sen gibi mi sanıyorsun
Kime sitem edip hal yanıyorsun
Sezâî kahrını kul çekmez oldu.

Sezai Efiloğlu 2

Dil Kurur

Darbe dediğimiz ayrı değildir
Biriyle el vurur biriyle kürek
Susmak ve susamak aynı değildir...
Birinde dil kurur birinde yürek..

Beni kırmak dökmek midir maksdın
Kitlendin bir hedefe yasladsın
Dayansan nereye kadar tkadın
Birinde yel vurur birinde felek.

Başımız belda canlı başlarla
Vurur sinemize yanlı taşlarla
Sevdâ derysına kanlı yaşlarla
Birinde sel srr birinde dilek

Sezâ her Şeyin hesbındayım
Say ki cehennemın azbındayım
Smsı msumun gazbındayım
Birinde ll vurur birinde melek.

Sezai Efiloğlu 2

Dile Düşen Şiir

Gönül bir deryadır akıpta durur
Dalgası şiddetli leyla ya vurur...
Şiirler sevgisiz sevdasız kurur
Dile düşen şiir Türkü bizimdir.

Eğreti sevdânın direği yoktur
Gayesiz insanın yüreği yoktur
Çarmıha germenin gereği yoktur
Asılı yürekte canlar bizimdir.

Her güzel sevdânın arafesi var
Bedelli aşkların târifesi var
Gözyaşının bile alfâbesi var.
Kırâtın makamı ayak bizimdir.

Uğrarmı yollarım dostun bağına
Varan yürek giden ayak bizimdir
Varıp yüzüm sersem karlı dağına
Arz-ı dilek müşkül kayak bizimdir.

Sezai Efiloğlu 2

Dile Güvenme

Sanma her insan sözünün eri
Aslı bozulanın Cehennem yeri
Kimlerin kutsaldır alanının teri
Allaha güvende kula güvenme.

Fikr-i adavatin nazar ferinde
Bilakis kuyunu kazar derinde
Kim kimi satmıyor pazar yerinde
Seni de satarlar pula güvenme.

Kimisi mücevher cevheri gibi
Kimisi ağbaşı çemberi gibi
Öyle gönüller var zemheri gibi
Donarsın soğukta çula güvenme.

Sezai her sözün dokunur kalbe
Senden yana dönmez iyilik ibre
Mevlanın aşkıyla girerken kabre
Kalben dualar et dile güvenme..

Sezai Efiloğlu 2

Dilim Varmaz Söylemeye

Bu yüreğim söz doludur
Dilim varmaz söylemeye
Yanar söner köz doludur
Ne hâcet var gizlemeye

Çaresizim hâlîm duman
İçerimde gâm dert gümân
Kimden dileyelim amân
Dilim varmaz söylemeye.

Bir soysuza râm olmuşum
Hüzün keder gâm dolmuşum
İşte şimdi tam bulmuşum
Yemin etmiş inletmeye

Rüzgâr olup esip geçtim
Selam sabâh kesip geçtim
Kâhpeliği sezip geçtim
Onu aldım izlemeye.

Efiloğlu kaynar kanı
Derdi ile yanar canı
Silip dünü yaşar ânı
Ne gerek var beklemeye.

Sezai Efiloğlu 2

Dillerin Batsın

Yaşamayı öğrendim ölüp ölüp
Neye sevineyim neyine gülüp
Zoru gördüğünde sırtını dönüp
Yâdele sarılan ellerin batsın.

Sen değilmişin ki yemin ant için
İki seçenekte elleri seçen
Beş vakit önümden transit geçen
Bana uğramayan yolların batsın.

Sevdan kitaplarda okunmuyorsa
Soluna sancılar sokulmuyorsa
Sözlerin yüreğe dokunmuyorsa
Tutulsun lâl olsun dillerin batsın.

Derdimki o benim doyamadığım
Kimseyi yerine koyamadığım
Hani koklamaya kıyamadığım
Dikenli bağlarda güllerin batsın.

Sezai Efiloğlu 2

Dilsizdir Acılarım

Densizdir benim deli arzularım
Ölümü koklarım bela yoklarım
Acıtırımı beni yivsiz okların
Buz kesilmiş gözler ağlatılmaz ki

Dilsizdir benim acılarım gardaş
Anlatsa halini anlamazsın ki
Dinsizdir benim düşmanım gardaş
Ne dersen de sözden anlamazlar ki

Yersizdir korkular ölüm variken
Nasıl anlatayım fikir dar iken
Sevdiğim ellere gelin yar iken
Deli gönlüme laf anlatılmaz ki.

Bitiş bir gidiştir sona varıştır
Sonun başlangıcı derdi sarıştır
Eller havada hakka yalvarıştır
Efilin sevdası anlaşılmaz ki.

Sezai Efiloğlu 2

Divâne

Bayram gelir bir köşede eyleşir
Kendiceği kendisiyle dertleşir
Biri selâm versin diye bekleşir
El pençe divânda durur divâne.

Düğün dernek toylar kurulur her gün
Hoşsohbette hatır sorulur her gün
Divânede yaylar gerilir her gün
Sokaklarda çulu sürür divâne.

Günler günü kovalarken ömürden
Dolu çarpar kaçarıken yağmurdan
Yaratıldık balçık denen çamurdan
Aslında gerçeği görür divâne.

Zevk-ü sefâ insanlığı çıldırtır
Hevâ heves akılları aldirtir
Ölüm gözlerdeki tülü kaldırır
Hâk bildiği yolda yürür divane.

Kapısına kilit vuran dostları
Arzuhâlin bilmez bazı üstleri
Nedir divânede bilmem kastları
Mâlum bir mezârda çürür divâne

Silkinip uykudan aslına erip
Akıyla fikriyle el ele verip
Erlük meclisinde kendine gelip
Hakîkâti yüze vurur divâne

Cevr-i mâh mihmândır sözüm zamâne
Devr-i şâh Rahmândır közüm yamâne
Sezâî tamamdır sazım divâne
Mızrâbı tellerle yorar divane.

Sezai Efiloğlu 2

Doğmalar

Çamurla kardeştir yalın ayağım
Keskin dişlerimi kırar lokmalar.
Gelin kardeş kardeş hayat sürelim
Desem beni bana koymaz doğmalar.

Duvarda izi var gözyaşlarımın
Têsiri olmadı sözyaşlarımın
Ah'ları ağırdır özyaşlarımın
Hâlâ sarhoş yürür aymaz doğmalar.

Saygı sevgi bilmez yayım yayılır
Ayyaş bile bir su vursam ayılır
Üç kuruşu olan adam sayılır
Beni adam bile saymaz doğmalar.

Başıma onulmaz dertleri örüp
Giderde bakarlar sırtını dönüp
Sezâîye kefeni bile çok görüp
İnşallah mezarda soymaz doğmalar

Sezai Efiloğlu 2

Dolusun Dünya

Acıdan biçâre uyumayanlarla
Aç'lardan korkupta uyumayanlarla
Feryâtla figânla bak uluyanlarla
Evveden âhıra hep dolusun dünyâ.

Karanlık kinlenir görünce münevver
Çırağın ellerinde ağlar mücevher
Hâkikât arayana bulunur cevher
Gerçeğe gidenlerin yolusun dünyâ.

Gelmesin bir zarar taştan ayağına
İstemem binmeyi ağaçtan kayığına
Bir bütün bedenini baştan ayağına
Çarpık düşüncesinin solusun dünyâ.

Akıllı insana aslında ziyânsın
Gerçekleri görenlere boş yalansın
Görmek isteyene âşikar ayansın
Baldırı çıplaklarla dolusun dünyâ.

Sezâî ölüp ölüp diriliyorken
Bir hedefsiz ok gibi geriliyorken
Aç susuz yetim öksüz iniliyorken
Zevk-ü sefâ ehlinin bolusun dünyâ.

Sezai Efiloğlu 2

Dost Bildiğim Cebim Kadar

Üstlerimden astlarımdan
Hep vermişim postlarımdan
En çok yakın dostlarımdan
Değer gördüm param kadar.

Yakın uzak ayırmadan
Çok severim âbim kadar
İnsânoğlu çiğ süt emmiş
Dost bildiğim cebim kadar.

Üstte çulum olmasada
Param pulum olmasada
Allâh kulum olmasada
Yaşıyorum yaram kadar

Gülüşüm alaya yoruldu
Aşîret toyu kuruldu
Halim ahvâlim soruldu
Açık olan kapım kadar.

Baş edemem hepsiyle
Yüreğimin kesiğiyle
Fazlasıyla eksigiyle
Sezâiyim yapım kadar.

Sezai Efiloğlu 2

Dostu Gözümüzden Sakınanlarız

Siyâh bağlamamızı allayarak
Gönül tekmemizi hep ballayarak
Hoşcakal deyipte el sallayarak
Gidenin ardından bakınanlarız

Kahkahamız mâhcuptur gülsük bile
Sözü israf etmeyiz ölsük bile
Ayrı ayrı yerlerden gelsük bile
Biz aynı güneşle yıkananlarız..

Bütün ömürü dilediğimize
Değdimi bilemem verdiğimize
Âh'lar etmesekte sevdiğimize
Can ciğerimizden yakınanlarız

Elimiz verirken ziyâdeleşir
Kimisi ardımdan riyâdeleşir
Sezâi gün gelir hikayeleşir
Dostu gözümüzden sakınanlarız

Sezai Efiloğlu 2

Döküldü Sabrımın Umut Sıvası

Bir göz Şu dünyâyı görür giderim
Tulumu çulumu sürür giderim
İçinden içinden yürür giderim
Kâlbini zümrütlü kalelerinden..

Üç koyun verdiler güdemez oldum
Ocak oldum yandım tütemez oldum
Ben kendi kendime yetemez oldum
Usandım nefsimin hîlelerinden.

Mecâl yetmez sürdüremem tâkibi
Vuslât yoksa neyleyeyim habîbi
Kuşatılmış yüreğinin sâhibi
Kurtulamam gönül hâlelerinden.

Döküldü sabrımın umut sıvası
Görünmez gözüme Gül'ün cilâsı
Sezâî bülbüldür güldür yuvası
Bülbül memnûn değil lâlelerinden.

Sezai Efiloğlu 2

Dökülsünde Gör

İnsanoğlu ipsiz algar'a benzer
Kimisi sahıpsiz davar'a benzer
Temeli bozulan duvar'a benzer
Sıvası boyası dökülsün de gör.

Fırtına kasırğa olupta essen
Ne kadar yemişsen o kadar hissen
Bir teliz çuvala döner o cüssen
Ruhun bedeninden sökülsün de gör.

Zevk-ü sefâ ile ılırmış insan
Nice nice âhlar alırmış insan
Nasıl ki nefessiz kalırmış insan
Ecelsiz sînene çökülsün de gör.

Gaflet uykusundan uyanmayanlar
Bir zerre ateşe dayanmayanlar
Cennet Cehenneme inanmayanlar
İlâhî şifreler çözülsün de gör.

Nefsiyle savaşa girerken gördün
İyi kötüyü elerken gördün
Sezâiyi son kez gülerken gördün
Birde ağlasın da üzülsün de gör

Sezai Efiloğlu 2

Dön Gel Bebeğim

Pencereden bir yel esti çarptı kapıyı
Sallandı bütün duvarlar yıktı binayı
Senin gibi evlât darda koymaz anayı
Eller kâdir kıymet bilmez döngel bebeğim..

Oğul oğul ses ver oğul bir bak yüzüme
Ahım alıp sende yanma benim közüme

Her zorluğa göğüs gerdim bileşin oğul
Şu perişan hallerimi göresin oğul
Sen dönmezsen vallâh gelir ölesim oğul
Eller kadir kıymet bilmez döngel bebeğim.

Oğul oğul ses ver oğul bir bak yüzüme
Ahım alıp sende yanma benim közüme

Gece gündüz yalvarırım eller semâda
Sensiz yaşayamam kara toprak sedâda
Mevsim hazan mıdır dala yaprak vedâda
Ayırdılar bizi bizden döngel bebeğim.

Oğul oğul ses ver oğul bir bak yüzüme
Ahım alıp sende yanma benim közüme

Pencereden bir kuş uçtu dönmüyor geri
Umutları deprem vurdu oldum serseri
Kim demiş ki dolar gider gidenin yeri
Dolmaz oğul, olmaz oğul, döngel bebeğim.

Gözüm nûru, sözün bu mu? Nasıl oldu bu
Eller seni kucakladı yerim doldu mu?

Her kapıdan geçenimi seni sanmışım,
Hayaline kapılıpta kucaklamışım.
Eriyip tükenmişim her gün yanmışım
Olmaz böyle, yerin dolmaz, döngel bebeğim.

Oğul oğul ses ver oğul bir bak yüzüme
Sen atanı kırıp, bakma elin yüzüne

Selamını getiren bir güvercin olsun
Kapıların gıcirtısı habercin olsun
Dönüp dönmesen de Cennet merciîn olsun
Eller kadir kıymet bilmez döngel bebeğim.

Kırma, yıkma, dökme nolur viran hanemi
Gelde gör içimdeki nârı Cehennemini.

Sezai Efiloğlu 2

Dönsün Pervâneler

Ateşle dönen değirmen taşı
Etrafını yakar yıkarda geçer
Vampirin dişlemek işidir işi
İnsanın canını sıkarda içer.

Ateşime dönmesin pervâneler
Rüzgarıma gelmesin divâneler
Başa neler gelir, bilinmez neler
Kader yollarımı yıkarda geçer

Şu âlemi pûrpâk eyleyen sudur
Kimisini ateş temizler durur
Kötülükler için Cehennem budur
İyilik uzaktan bakarda geçer.

Dönsün pervâneler sönsün ateşler
Yansın Cehennemde bütün beleşler
Batar yüreklerde doğan güneşler
Sezâi gece ay, yakarda geçer.

Sezai Efiloğlu 2

Duâ Ve Tövbe

Kör nefsimi arzularla basmışım
Duâlarla hatâları kasmışım
Büyük sandım aslında ben azmışım
Bir Allâhtan bekliyorum felâhı.

Kelebeğin kanadında duâm var
Rüzgârların omuzunda ricâm var
Bir serçenin çığlığında amân var
Bekliyorum Tövbe edip felâhı.

Arzuhâlim bildir yâre tövbeler
Yâ Cennete yada nâra gitmeler
Düşünmem ben yok kara düşünceler
Ben Allâhtan dilenirim selâhı..

Tövbe beni bekler vakit dolmadan
Hatalar kusurlar tekrar olmadan
Yeşeren ümitler bir bir solmadan
Dilimden düşmesin Allâh kelamı.

Duâlar ardarda halka gibidir
Sahili özleyen dalga gibidir
Sezâî kükreyen manga gibidir
Allâh dostlarından bekler selâmı.

Sezai Efiloğlu 2

Duman Oldu Yüreğim

Bu aşkın yarası çok derin oldu
Esti sevdâ yeli pek serin oldu
Ferhatın dağında ne şirin oldu
Sevilince yaman oldu yüreğim.

Bu sevdayı çektim kırk yılı aşkın
Leylâ ile mecnun bu aşka şaşkın
Her meydan meydanı değil, bu aşkın
Meydanında harman oldu yüreğim.

Onulmaz dertlerim verem misâli,
Yeşil yaprak idi soldu yüreğim.
Aslının peşinde kerem misâli,
Alev aldı duman oldu yüreğim.

Dolaştım dünyayı fedâî gibi
Çıkıyor nefesim nidâî gibi
Belli de etmedin Sezâî gibi
Yaktın beni duman oldu yüreğim.

Sezai Efiloğlu 2

Dunya Denilen Bu Arsa

Göge baksam yüzü irak
Yere baksam tozu çorak
Şu kalbimi alır merak
Uyutmuyor geceleri

Dünya denilen bu arsa
Benziyormuş sanki Marsa
Yapılan her ne varsa
Unutmuyor niceleri.

Sevgi gülleri solmasa
Gönüller kin kir dolmasa
Sezai deli olmasa
Kim çözer bilmeceleri.

Sezai Efiloğlu 2

Durdurun Beni.

Çıkar hesabına övülmektense
Eyyâh'lar içinde döğünmektense
Nâğmerdin elinden döğülmektense
Mertlik meydanında öldürün beni.

Üç beş derdim ola sekiz olmadan
Düşmanım bir idi ekiz olmadan
Çahilin diline sakız olmadan
Âlimin eliyle döğdürün beni.

Neyleyim gerçeği görmeyen körsen
Hakikat şehrine girmeyi bilsen
Çehâlet safında gölgemi görsen
Âlim kurşunuyla vurdurun beni

Âlemi izlerim öz mahfilinden
Köşe bucak saklanır şâh filinden
Çıkarsa dünyalık eyvâh dilimden
Âzrâil eliyle durdurun beni.

Fitneye fücûra ulâk olamam
İftira ehline çanak tutamam
İlimsiz kilimi bayrak yapamam
Âlim tezgahına kurdurun beni..

Âlimler mâlûm ki gökteki yıldız
Yüzlerde nûr olur gönülde yaldız
Sezâi diyor ki gece ve gündüz
Allah'ın ilmiyle yordurun beni.

Sezai Efiloğlu 2

Durma Gardaş

İkide bir bu toprağa
Hor bakıpta durma gardaş
İnsanların kusurunu
Gel yüzüne vurma garadaş.

Toprak dedik hamurumuz
Biraz kan,su çamurumuz
Gökyasıdır yağmurumuz
Karşısında durma gardaş

Kimi zaman yerip durdum
Kimi zaman gerip durdum
Olanımdan verip durdum
Nedenini sorma gardaş.

Yeryüzünde toprak halı
Meyvelenmiş yaprak dalı
Neye yarar dünyâ malı
Altın zincir burma gardaş.

Sezâî müşkül durumda
Benden bahsedin yorumda
Kimler kimin umurunda
Çalar davul zurna gardaş.

Sezai Efiloğlu 2

Duvağı Açılmamış Acı Var Bende

Eğerki ttmyorsa yanan ocağım
Dünyaya kapatılmış kapı var bende
Dertlerle kederlerle dolu kucağım
Duvağı açılmamış acı var bende.

Bekleme gelmeyi gelene yr
Bu yüreğim kor olmuş kar olsun br
Dert mi soruyorsun sen?bende bir sürü
Yuvası bozulmamış acı var bende.

Sezai Efiloğlu 2

Duy Yeter

Hakikate bel bağladım çözölmez
Gözlerime sel bağladın görölmez
Gönöl sana el bağladım bilinmez
Yüreğimin feryadını duy yeter.

Bu gün geçer yarın ola hayrola
Kara günler geçip gider kaybola
Eğer senden vazgeçersem aybola
Beni senin bir yerine koy yeter.

İçimdeki fırtınalar durulmaz
Seni sevmekten yüreğim yorulmaz
Şevmenin ölçüsü miktar sorulmaz
Ölü toprağından kurtul soy yeter

Can Sezai vurulmuşsun gönülden
Ne gelmişse başa tatlı dilinden
Sen yapıverir ne gelirse elinden
Yüce Mevlam arzuhalim duy yeter.

Sezai Efiloğlu 2

Duydunuzmu

Parkta sokaklarda gezen çocuklar
Körebe çevzümeni duydunuz mu?
Hele gözbebeğim mavi boncuklar
Sivsivi çelik çomağı duydunuz mu ?

Çocukluk diyelim tommiks okurduk
Yağsatarım derdik bağdaşlar durduk
Oya ipleriyle kilim dökürduk
Kötegi şaplağı hiç duydunuz mu?

Kınalar yakardık oturup taşa
Su katmıyoruz biz hiç pişmiş aşa
Pantolon yırtılmış hep baştan başa
Kancayı kopçayı hiç duydunuz mu?

Sinemada oynarmış alev alev
Başrolde bildiğiniz Kenan kalav
Evin ortasında fink atar gelev
Fareyi keneyi hiç duydunuz mu ?

Helleyi yiyince şifalar bulan
Somunu heybeye doldurup alan
Yedikçe damakta lezzeti kalan
Eccüğü cücüğü hiç duydunuz mu?

Hava soğuyunca yünlü abayı
Karıştırıverip küllü sobayı
Pulluğu sürgüyü diren yabayı
Nacakla girebiyi duydunuz mu?

Horozlar ötüyorken sabah sabah
Lâhavle çekmeli bu imiş mübah
Maçlarda " bir baba hindi hey Allah "
Diye bağırdığımı hiç duydunuz mu?

Tokmaklı kapılar revaçlardaydı
Ana baba hürmet amaçlardaydı
En güzel çiçekler yamaçlardaydı
Isırgan otunu hiç duydunuz mu?

Geçmişini özleyip ağladığımda
Coşkun ırmak gibi çağladığımda
Eteğine kazan bağladığımda
Tangur tungur sesi hiç duydunuz mu?

Gelmişini geçmişini ele sordukça
Ürperir içerim hayal kurdukça
Dilim döndüğünce tele vurdukça
Yanık saz sesini hiç duydunuz mu?

İşte böyle geçmiş hayâle gelir

Sezâi bazlama nevâle gelir
Fânîden ukbâya havâle gelir
Ölüm var hesap var hiç duydunuz mu?

Sezai Efiloğlu 2

Dün Mezara Girdi

Yalan dünyâ kalan varmıdır bâkî
Ölmeyecek gibi yaşarız sanki
Neyine güvenipte esip gürlersin
Dün mezara girdi birimiz tâki.

İnsanoğlu doğru yolu bulunuz
Mevlâ olsun aşkınız umûdunuz
Allâhın yolunda turâb olunuz
Yer yüzünde her şey fanîdir fânî.

Sezai Efiloğlu 2

Dünyâyı Sallayacağız

Uyanın demekten yoruldu size
Bu kadar gaflet de yakışmaz bize
Bu bir sesleniştir milletimize
Bekleyin dünyâyı sallayacağız

Sanmaki düşmanlar merhem oluyor
Cebindeki kuruş dirhem oluyor
Sanacaksınız ki deprem oluyor
Bekleyin dünyâyı sallayacağız

Eller aya çıktı biz nal'a baktık
Medenî zehiri hep bala kattık
Hakîkât yolunda bak kala kaldık
Uyanın dünyâyı sallayacağız

Medeniyyet dedik eziyyet gördük
Eziyyet edende meziyyet gördük
Bu işin sonunda hürriyet gördük
Sonunda dünyâyı sallayacağız.

Dünyevî arzuyla yan gelip yattık
Müslüman ülkede salyangoz sattık
Yalanla dolanla talanla battık
Silkinip âlemi sallayacağız

Savulun geliyor dirilen nesil
Böyle bitsin diyeceğiz bu fasıl
Şimdi bir olmanın sırası asıl
Bir gece dünyâyı sallayacağız.

Her ne olacaksa bizden olacak
Karanlık ülkeye güneş doğacak
Hakikât bâtılı elbet boğacak
Âlem'i Cihanı sallayacağız .

Sezâî diriliş başladı derken
Her yeni başlangıç olmaz mı erken
İçte dışta düşmân henüz uyurken
Gâfil vicdanları sallayacağız

Sezai Efiloğlu 2

Düşmân Belirsiz

Anlamsız bir savaşın içindeyim
Dostumuz belirsiz düşman belirsiz
Paslanmış bir namlunun ucundayım
Korkular belirsiz amân belirsiz.

İttifâk halinde ceberruthâne
Sulh'a konu değil hiç bir bahâne
Oysaki bölüşen hayat şahâne
Özürler belirsiz pişman belirsiz.

Cezâlar çekilir acı çekilir
Şikayetim olsa savcı çekilir
Dermansız dertlerin kaçı çekilir
Sap saman belirsiz harman belirsiz.

Benim bildiklerim sana sır desem
Ben ölünce bu kalbimi kır desem
Allâhın aşkına Allâh bir desem
Âmennâ diyende îmân belirsiz.

Her şeyi dert etme kendi kendine
Yapılanlar sığmaz kitâba dine
Sezâî uğraşma, senin derdine
Şifâ niyetine dermân belirsiz.

R

Sezai Efiloğlu 2

Düşmana Rahat Yok

Ey Türkoğlu dinle bu sözüm sana
Canım kurban olsun Azîz vatana
Ne kem baktır ne söz söylet atana
Düşmana rahat yok son Türk ölmeden

Adını tarihe altınla yazdır
Şu koca dünyada emsalin azdır
Âdolsun Allah'a sözümüz sözdür
Düşmana rahat yok son Türk ölmeden

Varlığımız armağan Türk oğlu Türk'e
Gafletle uyuma sarılıp kürke
Ardından duacı bütün bu ülke
Düşmana rahat yok son Türk ölmeden

Seslen Türkoğluna and'ına uysun
Sözünü tutmazsa Cehennem olsun
Bütün âlem bilsin, bilmeyen duysun
Düşmana rahat yok son Türk ölmeden.

Sezai Efiloğlu 2

Düşme !

Bir kâtreçik evlât gülüşü sürdüm,
Ruhumun tüm incinmişliklerine
Dileğimde hayâllerimi gördüm
Uyandım gerçek dirilişlerime

Yangınsız yüreğimin külyüzüne
Göklerimden hüznlenerek düşme!
Ölümün göğsüne sığarım belki
Ömrümün peşine amansız düşme!

Teferruatımda hür çıkan sesim
Virgül mü koysam bekleyişlerime
Acılı zerzeniş yetmez nefesim
Korkusuz bakıver irkilişlerime.

Düşme!Nâr-ı Cehennemime bu gün
Söner alev alan yüreğim düşme!
Parantez açtım yeminime bu gün
Sensiz olmak değil dileğim düşme!!

Sezai Efiloğlu 2

Düştü Gönlüm

Sevdam yüreğimden büyük
Almam dünya sırtıma yük
Ukbâdaki ölümsüzlük
Yollarına düştü gönlüm

Amellerimden şahsıma
Neler çıkarsa bahtıma
Ebediyyetin tahtına
Hâk ile erişti gönlüm.

Gelip geçici rü'yanın
Altı üstü bir dünyanın
Yaratan yüce Mevlanın
Aşkı ile pişti gönlüm.

Zorla olan ihsanlardan
İnkâr eden lisanlardan
Çok lüzumsuz insanlardan
Köşe bucak kaçtı gönlüm.

Sezâî başın eğilse
Düşemezsin sen yeise
Hâktan gelen her ne ise
Yüreğini açtı gönlüm..

Sezai Efiloğlu 2

Düşündüm Taşındım

Gecelere dargın rüyalarım var
Güneşime küskün kelimelerim
Can damlıyor kâlbimin şakağından
Nutkum tutuk boğumlu cümlelerim

Belli,gidiyorsun gelişin gibi
Baharlar soluyor gülüşün gibi
İçim ölü dışım görüşün gibi
Dur demeye gitmez neden?ellerim.

Etme ! diyemedim ketum'dur sözün
Ruhuma kör bakar o elâ gözün
Mahkeme duvarı bembeyaz yüzün
Hâlim arzelmeye tutuk dillerim.

Düşündüm taşındım yoruldum geldim
Yıllardır aşındım duruldum geldim
Aplansız yürekten vuruldum geldim
İssiz ıssız eser meltem yellerim.

Sezai Efiloğlu 2

Edep Aldım Ben

Hırs küpüne bindim nefis dağında
Tükendim sandığım gençlik çağımda
Tevâzu eksildi sevgi bağımda
Gönül pazarından edêp aldım ben.

Nefis günâhlara alışsa bile
Ruhum nefsim ile yarışsa bile
Elim ayağıma dolaşsa bile
İnsân nazarında gönül aldım ben.

Muhâbbete vardım hakîkât bilip
Sevgi Allah yolu tarîkat bilip
Diz çöküp dinledim pûr dikkât edip
Ata azarından öğüt aldım ben.

Sezai Efiloğlu 2

Efiloğlu Gcebedir

Efiloğlu gcebedir
Evi barkı yreğidir
İnsân olmak dileğidir
Hele fânî bu dnyada.

Deli gnl çok mutluyum
Bazen sisli bulutluyum
Ben Mevlâdan umutluyum
Her iki âlem dnyada

Yalan sze kılıf bulmak
Nâmert işi kalles olmak
Bize dşen insân olmak
Hele gnl bu dnyada.

Sezâî kanla yıkanmaz
Suya sabuna dokunmaz
Cehâlet içinde okunmaz
Efiloğlu bu dnyada.

Sezai Efiloğlu 2

Efiloğlu Neylesin

Keltepenin taşları babam
Kalem gibi kaşları
Bana Cennet geliyor babam
Yarimin bakışları.

Oy duman mı duman mı babam
Kız adını soram mı
Seni bana vermeyen babam
Yolda duran buban mı

Akkuşun imeninde babam
Su var değirmeninde
Kollarım kalakaldı babam
Yârimin kemerinde.

Oy dağlar gürgen dağlar babam
Dalları sergen dağlar
Ayrılık mı olurmuş babam
Bu kadar erken dağlar.

Akkuşun yolu sapa babam
Ağır gider araba
Kız babana söylede babam
Ben olurum maraba.

Efiloğlu neylesin babam)
Kendini dert eylesin
Alıp sazı eline (babam)
Bari türkü söylesin.

Sezai Efiloğlu 2

Eftelyâ

Unuturum beni ben sen değilim
Uyutursun beni ben ben değilim
Ne söylersen söyle ben Şen değilim

Boğzımda ilmeklenmiŐ saf tel ya
Gam'ın dűŐer yűreęime Eftelyâ

Dert etmişim dertlerini başıma
Kaŋ katmiŐim gűzlerimden aŐıma
Teęetgeęet yıllar űmrűm yaŐıma

Tutmaz oldu ağrılardan of! Bel yâ.
Derde dermân olsan gelip Eftelyâ

Çiçek çiçek açıyorsun bağımda
Konargűçer kakıyorsun daęımda
Sevdâlandım sana gençlik çağımda

Sevdâm yollar katan katman raf tel yâ
Mâsum aşka kemlik katmam Eftelyâ

GűzyaŐım pınardan ırmaęa kadar
Kurudum tűkendim parmaęa kadar
AŞığım tepeden tırnağa kadar

İçi dıŐı aŐkın baŐı űff kel yâ
Sezâi yi illâ belle Eftelyâ.

Sezai Efiloğlu 2

Eğer Dostun Olacaksa

Duyduk duymadık demeyin
Haramdan lokma yemeyin
Yörükten başka sevmeyin
Sevecekseniz yürekten

Git bahçeye meyveler dik
Erikten olsun erikten
Eğer dostun olacaksa
Yörükten olsun yörükten

Nalkazma yapar körükten
Saçbağı görünmez örükten
Başka yerlerde arama
Kız alacaksan yörükten

Koyun saçar inek saçar
Yayla mezra ona bakar
Başına bereket yağar
Kız aldığıında yörükten.

On parmakta yüz mârifet
Boy pos mükemmel zerâfet
Hele bir daha tarif et
Dersin duyunca heriften.

İnsanın merdi ondadır
Yaylalar yurdu ondadır
Hayatın derdi ondadır
Dinleyiversen Yörükten.

Köyde çile dağda çile
Çeker gelir güle güle
Varıpta kon bağda güle
Bir kız seversen yörükten.

Yüceleri yol eylerler
Yeme içme bol eylerler
Sevdiğine kul eylerler
Sezâîyi bil yörükten..

Sezai Efiloğlu 2

Eğlenelim Eylenelim

Yollar gide gide bitmez
Uzun geldi ömür yetmez
Bu araba fazla gitmez
Soluklanıp eylenelim.

Gece dur gündüz gideriz
Selam kelam yaz gideriz
Dere tepe düz gideriz
Bir gönülde eğlenelim.

Aklımız hep tilkilikte
İşin aslı bilgelikte
Biraz durup gölgelikte
Eğlenelim eylenelim.

Sezâî düştü denize
Selam saldı hepinize
Gün vuranda üstümüze
Eylenelim eğlenelim.

Sezai Efiloğlu 2

Eğreti Sevdâ

Efkârı ağyârın müsebbibisin
Aslında gönlümün münâsibisin
Rüküş duyguların musâhibisin
Boyunu aşıkça eğreti sevdâ.

Şu garîp aşığın mâşuğu varmış
Yarasını kendi sırtına sarmış
Sanki yetim öksüz bir garîp kalmış
Senin yüreğinde eğreti sevdâ.

Sezâiyi pervâneye döndürdü
Yaşariken lime lime öldürdü
Ne yüzümü ne yüzünü güldürdü
Bildim bileli bu eğreti sevdâ.

Sezai Efiloğlu 2

Eğri Dilin Yönu Hâkka Değildir

Kum tanesi gibi olabilirsin,
Büyüklük bir cüsse işi değildir.
Zevk sefâ ile yaşayabilirsin,
Hakîkât bir sükse işi değildir.

Omuzunda dağlar gözünde deniz
Niyetin halisse amelin temiz
Sana saray olur zindanda dehliz
Arafât dediğin nükte değildir.

Yüz'ü taşımali ihsân her yere
Şöz'ü taşımali lisân her yere
Öz'ü taşımali insân her yere
Şefaât dediğin cukka değildir.

Büyüklük odur ki gönlünden verir
Büyüklük odur ki ömründen verir
Küçüklük odur ki cürmünden verir
Herkesin yüreği yufka değildir.

Sezâî koca'lık bey'ine gerek
Beyin işlevsizse neyine gerek
Hacılık hocalık beyin'e gerek
Eğri dilin yönu hâkka değildir.

Sezai Efiloğlu 2

Eksik Etek

Kasnak yuvarlandı bak elek oldu
Eski kaşarlar şimdi melek oldu
Eğildim büküldüm tamda doğruldum
Umutlar bir gece kelebek oldu.

Tokmaksız davulun gıkı çıkmıyor
Bir kerelik sansım iki çıkmıyor
Bendeki de can iyiki çıkmıyor
Umutlar içimde köstebek oldu.

Arı oldum ballar sundum peteğe
Yaranamadım ki eksik eteğe
Sezâî gelesin ipsiz köteğe
Dillerde oynayan bir şebek. oldu..

Sezai Efiloğlu 2

El Alıyor

Düşmeye gör bu dünyada
Gardaş bile el oluyor
Tutunuver kırık dala
Arkadaşlar yel oluyor

Nerede ana nerede baba
Gardaşım demez merhaba
Gösterirsin binbir çaba
Boğmak için tel arıyor.

Düşene dost bulunmamış
Derde devâ olunmazmış
Boş hayâller kurulmamış
Gerçekleri el alıyor

Sezâiyim naçar oldum
Diyar diyar kaçır oldum
Derdi derde açır oldum
Saçı döküp kel kalıyor.

Sezai Efiloğlu 2

El Beni

Düzenbazlık olmuş bütün sanatı
Kötülük üstüne akli kanaatı
Zehir ediyorlar bana hayatı
Ölmeden mezara koyar el beni

Ecelim gelmeden ecelim olur
Umuda yolculuk acelem olur
Bilmem ki ne kadar mecalim olur
Mecnun gibi çöle sürer el beni.

Dertlere düçarım biçare halde
Dertlerim dermansız çareler nerde
Herhalde ölürüm düştüğüm yerde
Beyaz kefenlere sarar el beni.

Kurbansın Sezai kimlere bilmem
Mümkünsüz bu makus talihi yenmen
Ölüm olsa bilki bu yoldan dönmen
Kurşuni sözlerle tarar el beni

Sezai Efiloğlu 2

El Ele Bir Verdikmi Biz

Kara günler Ak'la gider
Habîsleri pakla gider
Düşman tepe takla gider
El ele bir verdik mi biz

Sevdamız hâk yolumuz Ak
Gizlimiz yok ne saklasak
Gönüllerde biter başak
El ele bir verdik mi biz

Rehberimiz kurân ile
Büyük hayal kuran ile
Ahmet Mehmet Turan ile
El ele bir Milletiz biz

Aslolan hizmet ülkeye
Vakit yoktur beklemeye
Tanınmaz olur Türkiye
El ele bir verdik mi biz

Osmanlı gibi olmaya
Dertlere derman olmaya
Dünyâda güller solmaya
El ele bir verdik mi biz

Göklere kafes oluruz
Âleme nefes oluruz
Mazlumlara ses oluruz
El ele bir verdik mi biz.

Hîle oyunlar bozarız
Düşmana mezar kazarız
Yeniden târih yazarız
El ele bir verdik mi biz

İkiliklere gerek yok
Kardeşlik gibi melek yok
Biter her iş olsada çok
El ele bir verdik mi biz.

Kürt Türk Abhazya Çerkeziz
Biriz beraber herkesiz
Allâh aşkıyla merkeziz
El ele bir verdik mi biz

Eğrisiyle doğrusuyla
Egesiyle Doğrusuyla
Kıbrıs denen yavrusuyla
Bu dünyaya bedeliz biz.

Kara'sından Akdeniz'e
Toroslardan bak denize

Fırsat geçti elimize
El ele bir verdik mi biz

Biz Fatih'in torunları
Çözeriz tüm sorunları
İnşâdayız yarınları
El ele bir vererek biz

Bu Ülke gelmedi beleş
Yoktur ne gâm nede telâş
Genç ihtiyâr bacı kardeş
El ele bir verdik mi biz

Çekemezsin nedir çapın
Bilmiyorum nerde kapın
Târihe tanıklık yapın
Bakın el ele verdik biz.

Duymadın mı söyle şişman
Türk'e derler olma düşman
Dosta dostuz düşmân pişman
Bir ölüp bin dirildik biz...

Sezai Efiloğlu 2

El İzlerin Var

Duvarı süslüyor kalan bir resmin
Sanki megafondan inliyor ismin
Sinmiş duvarlara gizlice cismin
Evin her yanında el izlerin var.

Müsebbibi kimse Allâha saldım
Sanki bir zindana kuyuya daldım
Geçmiş silmeye bir mendil aldım
Yanık yüreğimde dil izlerin var.

Ürperiyor aklım fikrim şaşıyor
Her nereye baksam izin taşıyor
Sensiz bir ölüyüm sanma yaşıyor
Mahzûn yanağımda al izlerin var.

Oyy canıçım bize kıyıldı gitti
Kimisi sevinçten bayıldı gitti
Ayrılık dünyâya yayıldı gitti
Sezâîye bilmem ne sözlerin var.

Sezai Efiloğlu 2

El Tutarsa Tuttuğum O Elinden

Derdime istemem şifa balından
Ben bezmişim sessizlikten canımdan
El tutarsa tuttuğum o elinden
Ölürsem tutmasın elin salımdan.

Gece gündüz gözlerime yaş dolar
Bağımda büyüyen güllerim solar
Viran yüreğime baykuşlar konar
El bildi de sen bilmedin halımdan.

Takatı kesilmiş varmaz ayağım
Kurumuş küllenmiş lale gül bağım
Dumanlı dumanlı bu gönül dağım
Neler çektim hal bilmeyen zalımdan

Kolay değil aşkın sırrına ermek
Kolay değil sevmek gönlünü vermek
Sevdiğin sevmişse ömrümsün demek
Dünyalara değer yenmez tadından

Bir hal çaresini var eyler Allah
Senden vazgeçemem yeminle billah
Yeni bir umudu kucaklar sabah
Çıkmasamda baktırdığın falından

Sezai'yim vay başıma gelenler
Nerede aşk ile ölüp gidenler
Yüreğe gömülür candan sevenler
Koparma tuttuğum eli dalından.

Sezai Efiloğlu 2

El Yanar

Dertlerime uzak durdu çareler
Mekânımda cirit atar fâreler
Bir teselli olsun derken nağmeler,
Perde yanar mızrâp yanar,tel yanar..

Düşene dost olan kambur değneğim
Sizler sorun bana bende söyleyim
Gözlerimden sürgün yaşı neyleyim
Yürek yanar içim yanar el yanar

Yağmurları küstürmeden ağlarım
Hayalleri estirmeden bağlarım
Aşılır mı kestirmeden dağlarım
Toz toprağa karışmadan yol yanar.

Sezai Efiloğlu 2

El.beni

Düzenbazlık olmuş bütün sanatı
Kötülük üstüne akli kanaatı
Zehir ediyorlar bana hayatı
Ölmeden mezara koyar el beni

Ecelim gelmeden ecelim olur
Umuda yolculuk acelem olur
Bilmem ki ne kadar mecalim olur
Mecnun gibi çöle sürer el beni.

Dertlere düçarım biçare halde
Dertlerim dermansız çareler nerde
Herhalde ölürüm düştüğüm yerde
Beyaz kefenlere sarar el beni.

Kurbansın Sezai kimlere bilmem
Mümkünsüz bu makus talihi yenmen
Ölüm olsa bilki bu yoldan dönmen
Kurşuni sözlerle tarar el beni.

Sezai Efiloğlu 2

Elâ Gözlü

Sezaiye diyorlar
Varmı sevdiğin senin
Sorup halt ediyorlar
O yar sevdiğim benim.

Sevdiğime sormuşlar
Sezaiyle varmısın
Elbette ölümüne
Sen akıldan darmısın

Sezaiye diyorlar
O yar ile nasılsın
Biz bize çok mutluyduk
Ayırılar asılsın

Zulayara sorarlar
Nedir haktan dileğin
Hayırlısıyla olsun
Tek Allahtan dileğim.

Sezaiye diyorlar
Sen onsuz yaşarmısın
O benim nefesimdir
Nefessiz yaşarmısın

Cananıma derler ki
Sezai nasıl biri
Benim için can verip
Ölüyor diri diri.

Sezaiye helaldir
Bu ela gözlü güzel
Sana bu canım feda
Ey melek yüzlü güzel.

Sezai Efiloğlu 2

Elbetteki Ben Tabîki

Sen bir aşksın değil heves
Sensiz dünyâ bana kafes
Alıp verdiğim her nefes
Elbetteki sen tabî ki..

Ölemen yarından önce
Ölemem yârimden önce
Dünyânın vâridan önce
Elbetteki ben tabî ki..

Kimdir kuyumuzu kazar
Yoksa ettiler mı nazar
Kader bana kimi yazar
Elbetteki sen tabî ki..

Kanım debi'li akışır
Gönül gözümle bakışır
Aşkım sana ne yakışır ?
Elbetteki ben tabî ki..

Epey yol kat ettim aşım
Ben senin sevgine şaşım
Bu dünyada bir tek aşkım
Elbetteki sen tabî ki..

Gönül teliyle oynuyor
Sazıyla türkü söylüyor
Sezâiyi kim seviyor
Diyeceksin ben tabî ki..

Sezai Efiloğlu 2

Ele Gardaş Bana Düşman Gibisin

Sahtekâr değiliz harbî asılsız
Gönülden muhabbetlere vâsılız
Bir anadan bir babadan hâsiliz
Ele gardaş bana düşman gibisin.

Garîp gurabâyı görmemiş gözün
Mûteber olurmu yalancı sözün
Bir kerede utan kıvarsın yüzün
Dünyâyı yemişsin şişman gibisin.

Bir yudum su dedim zehir içirttin
En sonunda keçileri kaçirttin
Niçin neden bilmem canım acıttın
Söyle gardaş sanki pişman gibisin.

Sezâiyi alydın alaya TÎ ye
Aklın eriyormu karekök PÎ ye
Giderim herkesten sen diye diye
Ama gözümde kahraman gibisin.

Sezai Efiloğlu 2

Eli kolu Bağlı Sanmayın Beni

Argan yaylasını duman bürümüş
Eteğinde lale sümbül büyümüş
Benim sevdiğimi eller sürümüş
Eli kolu bağlı sanmayın beni.

Tez güne gelirim tezden gelirim
Bahar gelip geçsin yazdan gelirim
Akkuşa olmazsa tazdan gelirim
Eli kolu bağlı sanmayın beni.

Dumantepesinde vermeden mola
Aç susuz demeden düşmüşüm yola
Nazlımı sorarım ben sağa sola
Eli kolu bağlı sanmayın beni.

Ses ver bana kayınlarım gürgenim
Nazlı yarım nerde kimden öğrenim
Efiloğlu benim Sezai benim
Eli kolu bağlı sanmayın beni..

Sezai Efiloğlu 2

Elimi Çabuk Tut

Ölümlü diye mi beni sevmezsin
Ölümsüz aşkı mı ölümlü sevme
Nasıl sa ölecek, seveyim dersin
Gönülsüz ömrüme gelipte girme.

Gönlü kırılmasın hatırı vardır
Diyerek giderken gönlümü alma
Ağırlık yapmasın, yatırı vardır
Deli yüreğimin sevdadan kalma.

Seninle dünümüz yoktur mazimiz
Yarınımız meçhul elde bugün var.
Ne olur karar ver yok zamanımız
Bende hezeyanlar elde düğün var

Ne kadar ömrüm var seni sevmeye
Ne kadar gönlün var beni sevmeye
Eliñden geleni yap öldürmeye
ELİMİ ÇABUK TUT! tut güldürmeye.

Sezai Efiloğlu 2

Elindeyim Azrâilin

Bu gün yaslı bu gün kara
Yüreğimde kanar yara
Yandırdın gittinde nara
Elindeyim Azrailin.

Gönül sana söz kar etmez
Ahım ellere yar etmez
Yokluğun beni var etmez
Tabibim bozuk tahlilim

Beni duyarmısın bilmem
Ele uyarmısın bilmem
Kabre koyarmısın bilmem
Dönermi bilmem talihim

İçerimde volkan patlar
Yokluğundan aklım atlar
Neye yarar sensiz katlar
Sensiz mezara talibim.

Yar elinden kaçır oldum
Ben kendimden kaçır oldum
Yüreğimi açır oldum
Senden azâ da talibim.

Garip Sezai yollarda
İnsaf kalmamış kullarda
Başım koyduğum kollarda
Yatanlara Azrailim.

Sezai Efiloğlu 2

Eller Değildir

Âlemin sırrına Mazhâr olmadım,
Boşalmış bir yanım koydum dolmadım
Hâmıdım dalda erişkin olmadım
Kökümü kurutan el'ler değildir.

Sâhibul vücûda döndüm yönümü
Dedimki yârabî göster önümü
Âlemden sakındım kalan ömrümü
Rûzgara çeviren yel'ler değildir.

Fırtınam dinmiyor yaz bile eser
Bir anlık öfkeyi naz gelir keser
Hislerim olmazsa saz bile küser
Şiire can veren tel'ler değildir.

Ârızî fikirler doyuma geçti
Ardımdan yürüyen soyuma geçti
Akıl atlatması huyuma geçti
Her gün bana vuran sel'ler değildir.

Sezâî değildir kaderi seçen
Kafeler doldurup gözyaşı içen
Feryadımı duyup gelişe geçen
Sevgi seslenmezse gel'ler değildir.

Sezai Efiloğlu 2

Ellerinden Öperim

Korkum yoktur zehirinden ağundan
Arzuları toprağına gömerim
Korkmuyorum ateş yağsa dağından
Yalan dünya sana göğsüm siperim

Yalan dünya alma candan cananı
Görmüyonmu aşkı ile yananı
Mecnun olup hep adını ananı
Bunca yolu canan için teperim.

Ömrümüz bin basamaklı merdiven
İnsandır insanın yüzün güldüren
Şu ölümü bile bana sevdiren
Ben bu aşkın ellerinden öperim.

Sezai dilinden dökülür ballar
Kime malum olur bilinmez hallar
Kırılır umutlar tuttuğın dallar
Gözümde düşeni kalbe gömerim.

Sezai Efiloğlu 2

Ellerinden Öpeyim

Seni çok sevmenin bedeli bu mu
Denizler içinde aradık kumu
Affet yalvarırım gel kusurumu
Yüreginin ellerinden öpeyim.

Sorumsuz davrandım kapıldım ele
Acımıyor musun gözümde sele
Hadi geri dön ne dilersen dile
Merhametin ellerinden öpeyim.

Neler kattın bana sen bilemezsin
Son sözü söylemeden gidemezsin
Sen benimsin başka yar sevemezsin
Aklının alınından gelde öpeyim

Beni nâçar koma çok çaresizim
Gözlerim yaşlıdır solumda sızım
Çekipte gidilmez böyle ansızın
Şezâiye gelde öl de öleyim.

Sezai Efiloğlu 2

Elmişim Anne

Nasîpti kader mi kazâ mı anne
Elem mi keder mi cezâ mı anne
Almadı hiç kimse rızâmı anne
Nihâî râhmete ermişim anne

Günâhalara sevâp katayım dedim
Üstümden kemliği atayım dedim
Varımı yoğumu satayım dedim
Önüme kendimi germişim anne.

Sen yavrûm diyorken o aşkım derdi
Senin varlığına alıştım derdi
Ben bu ayrılığa çok şaştım derdi
Ömrümü ömrüne vermişim anne.

Şoldan vuruyor biriktirdiklerim
Ahûzâr içinde çektirdiklerim
Üzerine tir tir titrediklerim
Öz yavruma bile elmişim anne

Bana bakan gözler şüphe içinde
Kimi bende kimi cephe içinde
Yaşayamam artık kâhpe içinde
Sağlamlar içinde kelmişim anne

Eriyip gidiyorum azar azar
Sezâî eyledi yüzlere nazar
Azrâîl gelse de artık ne yazar
Ölümü önüme sermişim anne.

Sezai Efiloğlu 2

Emmigızı

Emmigızı bââ bahda laf dîne
Son verelim aramızdaki kîne
Laf sohuyon alttan altan bag gine
Bennen duşman olduĝunan galusun

Fırahtıya söykenme gız düşersin
Çekü bağla cemberini pişersin
Hızlı yime dömbül dömbül şişersin
Tohtur yohtur öldüğünen galusun.

Dikmelerin dibi gölge olmuyo
Anam evde şindi herge gelmiyo
Örtmen tasdiknâme belge vermiyo
Beni sen çoh behledûnen galusun.

Öküzlerin zevle geçü başından
Ayâğını sahin talla taşından
Saçbağını topla gara gaşından
Yohsa beni gördüğünen galusun.

Girebiyi daşa vurdum kazâran
İşte benim yüzü gözü gızaran
Bir bardah su verde içen azaran
Belki baa bahtuĝunan galusun.

Emmigızı curaplarım yaykancah
Dilki gelmiş tavuhlar var haylancah
Söyle bizim bu aşgumuz nolacah
Yohsa beni sevdüğünen galusun.

Sezai Efiloĝlu 2

Emret Meleğim

Gönül zindanına kilitle beni,
Şikayet edersem nâmert olayım.
Eğer seni senden fazla seversem
Kusuruma bakma affet meleğim.

Aşkım engelleri yolumdan alsın
Ganimet diyerek solumdan alsın
Gözlerin rengini balımdan alsın
Petek benim, içi Cennet meleğim.

Üç mevsim ellerin yaz bizim olsun
Çok'un derdi fazla az bizim olsun
Mızrap bizim olsun saz bizim olsun
Etmem kimselere minnet meleğim

Gönül diyarında sarayın hazır
Ustalar kalbime adını kazır
Sezâî emrine âmâde nâzır
Her ne arzun varsa emret meleğim

Sezai Efiloğlu 2

Erken Tanıdım

Hırçın cümleleri tımar eylerken
Korkusuz tokadı şamar eylerken
Ölümün nabzını kumâr eylerken
Şu yalân dünyâyı erken tanıdım..

Bir lokma ekmeği saca yağladım
Küçücük dünyamda koca ağladım
Derd-i gümânıma hoca bağladım
Sahtekâr dünyayı erken tanıdım.

Kaldırım taşını yastıklamıştım
Kararmış geceyi ısıklamıştım
Geçmiş anmayı yasaklamıştım
Yârını bugünden erken tanıdım.

Gelde sil gözümün kuytularını
Hânzâdem kaçırma uykularımı
Yürekte tutuklu duygularımı
Zapteden dünyâyı erken tanıdım.

Sezai Efiloğlu 2

Esir Yüreğim

Gözlerinde görünmezi gördüğüm
Ellerimle yüreğini ördüğüm
Çözülmezem eylemişsin kördüğüm
Bir tatlı sözüne esir yüreğim.

Sensiz bir Cehennem dünya boş bana
Tutmasada o dizlerin koş bana
Mâverâ dan gelir gibi düş bana
Bir lâtif sözüne esir yüreğim.

Gönül ! koyma sormadıysam hatrını
Gurbet elin aşamadım hattını
Gönül kuşum yokluğunu tattımı
O mahmur gözüne esir yüreğim.

Sezainin bir Gönlü var dilinde
Kokusu var rüzgarların yelinde
Türkü olmuş inler sazın telinde
Yaksanda közüne esir yüreğim.

Sezai Efiloğlu 2

Eskiden Yokluk Vardı

Büyük küçüğü sever
Küçük büyüğü sayar
Ne âr kaldı ne ayar
Edep âdap hayâ aç.

Eskiden yokluk vardı
Gönülde tokluk vardı
Muhabbet çokluk vardı
Şimdi fakîr zengin aç.

Gülüşümüz özdendi
Ağlıyorsak gözdendi
Senedimiz sözdendi
Şimdi peşin vade aç.

İhanet cirit atar
Gelir sineme batar
Kimi sokakta yatar
Kimisi sarayda aç..

Arz'ı gâmsizlik almış
Yaşayan ceset dolmuş
Bakın insanlık ölmüş
Kendi tok komşusu aç.

İşim yok dirilerle
Yaşayan ölülerle
Sezâi gönüllerde
Bana bir çıkar yol aç.

Sezai Efiloğlu 2

Eskidenmiş

Îmân nezdinde yol sevmek
Allâh nezdinde kul sevmek
Cennet misâli gül sevmek
Eskidenmiş eskidenmiş.

Kurdu kuşu taşı sevmek
Okşanacak başı sevmek
Soğan ekmek aşı sevmek
Eskidenmiş eskidenmiş.

Başa yakılan kınayı
Baba denilen atayı
Sevmek yâr olan anayı
Eskidenmiş eskidenmiş.

Yaratanı mâhlûkuyla
Yağmurlarını doluyla
Sevmek Allâhın kuluyla
Eskidenmiş eskidenmiş.

Hâk Muhâmmed Rasûlünce
İncitmeden usûlünce
Sevilmek güzel gülünce
Eskidenmiş eskidenmiş.

Bağların gülünü sevmek
Mevlânın yolunu sevmek
Allâhım ölümü sevmek
Eskidenmiş eskidenmiş.

Adamı insanlığıyla
İnsânı bâl lisânıyla
Sevmek hakkın ihsânıyla
Eskidenmiş eskidenmiş.

Sezâîyim mazlum kişi
Garibândır göster diş'i
Çıkarsızca sevmek işi
Eskidenmiş eskidenmiş.

Sezai Efiloğlu 2

Evlâdım

Hayat' desem ileriye okunur,
Geri bakıp anlaşılır evlâdım.
Uktelerim yüreğime dokunur
Nedametle karşılaşır evladım..

Vücûd bulur hengameler bedende
Her yaşamın rahle-i tedrisinde
Nefes denen bu bedenden gidende
Azrâille cebelleşir evladım.

Şâkî koymaz suya doymaz yüreğin
İnzivaya yatsan olmaz dileğin
Yıkılmıştır umut olmaz direğin
Gözlerimde yaş selleşir evlâdım.

Sezâi aklarda kara bilene
İçin için kanar yara bilene
Oysa menzil yakın varabilene
Yol gözlerimde devleşir evladım.

Sezai Efiloğlu 2

Ey Acı

Yaşam telâşından sana dokundum
Sağımdan solumdan bana sokuldun
En keskin yerimden yana dokundun
Yaralar kanatıp gelme ey acı.

Ufkumun kızılığını sarıpta
Ruhumun kırıklığını sanıpta
Gönlüme ayrılığını vurupta
Kucağına alıp gelme ey acı.

Sezai Efiloğlu 2

Ey Gönül

Aşk'interi değer deli gönlüne
Boğurlursun katresinde ey gönül
Alınteri düşer hani ömrüne
Yorulursun metresinde ey gönül.

Yaşamla geçersin Nil'in nehrini
Çaresiz içersin el'in zehrini
Mesken edinmezsen dil'in şehrini
Asılırsın kalesinde ey gönül.

Darılma şansına bekle bahtını
Edebinle koru şevkle sathını
Gönüllere girip ekle tahtını
Koklanırsın lâlesinde ey gönül.

Âlemi titretir sevginin gücü
Sevgiden bîhaber olmak ne acı
Eğer ki görürse Sezâi öcü
Saklarmısın yüreğinde ey gönül.

Sezai Efiloğlu 2

Eylen Deli Gönül Eylen

Muhabbeti bol eyledik
Gönüllere yol eyledik
Hiç bir kula eğilmedik
Bir Allaha kul eyledik

Eylen gönül eylen de dur
Aşk yükümüz heybemde dur
Al fistanlı benli gelin
Aç ağzını söylende dur.

Aşkım harbî sevgim gökten
Ben seni diledim yekten
Dualarım ta yürekten
Bir Allâha yol eyledik.

Leylâ deli gönül leylâ
Gönüllerde ise mevlâ
Yol verir sevene deryâ
Bulutları çul eyledik...

Sezai Efiloğlu 2

Eyvah Demeden Gel Çok İyi Düşün

Efiloğlu sana bir sır vereyim
Birazcık öveyim biraz yereyim
Lafımı kesmeden söze gireyim
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Çok yürek tüketme giden sendendir
Her sorunu çözme deme nedendir
İnsân dediğimiz haddi bilendir
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Keşke'ye takılıp zaman harcama
Kendinden giderse verme her cana
Dünyayı yak acıma bir top samana
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Kimseden madalya övgü bekleme
Kararında kesin olda tekleme
Eksik yaşa ama yâdı ekleme
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Mal mülk dediğimiz dün yoklardı hiç
Ecel vâkî olur, başlamadan göç
Çık açık havaya al kahveni iç.
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Nabza göre şerbet vermeye kalkma
Şeker zararlıdır yararlı sanma
Gidenin ardından ağlayıp yanma
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Taktir ve teşekkür bekleme elden
Medet umulurmu rüzgardan yelden
Her nota çalınır bir başka telden
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Neden niçin dersin,biliyormusun
Belki bana şimdi çok kızılıyorsun
Diyorsun ki hikâye yazılıyorsun
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Gün gelecek yaşlanmışsın,çok darsın
Bakacaksın etrafına,sen varsın
Beklersin ki seni sevenler sarsın
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Yaşlanmışsın yorulmuşsun güç yetmez
Yeni baştan başlamaya hiç yetmez
Bir artı bir iki eder üç etmez
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Bir sen varsın birde ilâç poşetin
Sökülmüştür apoletin rozetin

Zarar verir sahnedeki ruletin
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Hayâl kırıkları cama benzemez
Senin çektiklerin gâma benzemez
Çok mu eksiksin sen tam'a benzemez
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Değmez,iki damla yaş dökme gözünden
Eğer inanırsan çıkma sözünden
Efiloğlu bir sevdânın yüzünden
Eyvâh demeden gel çok iyi düşün !

Sezai Efiloğlu 2

Ezgisi Sensin

Aşkın güzelliği sende âyândır
Gönül,bağlamamın ezgisi sensin
Aşka zulüm etmek akla ziyândır
Rûhuma nüfûzun sezgisi sensin.

Ömür kattın can çekişen ömrüme
Dert çekmeye söyle benim cürmüm ne
Kanlı yaşlar akar gider gönlüme
Gönlümün inleyen ezgisi sensin

Gücüm yetmez artık feryât figânâ
Feriştahı gelse yâr olmaz bana
Hayat verdin boynu bükük fidana
Yaşamla ölümün çizgisi sensin.

Sezai Efiloğlu 2

Farketmez Hiç Kimse

Yeni güne yine dertle başlarım
Oynuyor temelim dilek taşlarım
Yağmura karışırken göz yaşlarım
Farketmez hiç kimse ağladığımı..

Karışır giderim deryâ denize
Düşerim kuytuya belki dehlize
Damla yol yaparken sarı benize
Farketmez hiç kimse çağıladığımı.

Ak eyleyemedim karalarımı
Cümle âlem duydu nâralarımı
Gizli gizli kendi yaralarımı
Farketmez hiç kimse bağladığımı.

Bilmem ömrümdeki kalan süreyi
Bin umuda bağladım bir dileği
Teselli ederken deli yüreği
Farketmez hiç kimse dağıladığımı.

Bozar Sezâiyi insan tipleri
Çekilmez kahreden her tripleri
Boynuma geçirip kalın ipleri
Farketmez hiç kimse yağladığımı.

Sezai Efiloğlu 2

Fermân Okutur

Gönlümün göğünden bakan dîdeler
Şimdi kime bakar söyle nerdeler
Bir sevgi ki bende canı irdeler
Derdim'in içinde dermân okutur.

Taşıyamaz oldu zaman kanadı
Devranın içinde yarâm kanadı
Ne haldasın diye Cânân aradı
Bayramlı bayramsız kurbân okutur.

Devrân sürer bilmez, gitmez bu düzen
İflâhmı olurmuş bir gönül üzen
Kendi kitâbını kendisi yazan
A be ce yi bilmez fermân okutur.

Sezâi gâleye almaz hiçleri
Dışarıdan bakan bilmez içleri
Ne dilleri vardır nede güçleri
Bulmuş öksüzleri harmân okutur.

Sezai Efiloğlu 2

Feryâtnâme

Nedâmet,derin bir hıçkırık,artan
Sessizliğin duvarlarını yırtan,
İssız gölgelerimde yankılanan
Dirilen bir rûhun feryâtnâmesi.

Kaderimin bukâğâsı başımda
Haram tââm bulunmazken aşımda
Yıllarım genç,bu ihtiyâr yaşımda
Geçmişin bu güne feryâtnâmesi.

Şezâînin derdi ayrı gülhârı
İnletir cihânı âh ile zârı
Düşünmez ekşiyi artıyı kârı
Gönülden düşerken feryâtnâmesi.

Sezai Efiloğlu 2

Fındık Dalda Çotanak

Fındık diktim tallıya
Rüzgar dalı sallıya
Bizim köyün kızları
Yanıktır sakallıya

Alfistanlı güzel kız
Ablanlar olsun baldız
Bu yıl fındık dalında
Galacağız yapıyalnız

Fındık dalda çotanak
Çotanak dolu çanak
Biyol öpüvericem
Giz versene bir yanak

Fındık dibi kazarım
Yâre mektup yazarım
Benim yârim çok güzel
Aklımdadır nazarım.

Sezai Efiloğlu 2

Fren Tutmaz Şiirlerim

Kağıtlarla helalleşir ellerim
Kalemlerle fikir suçu işlerim
Dökülür Türkülere gülüşlerim
Fren tutmaz şiirlerim dillerim.

Nasıl gönlüme gam yerleştiririm
Kalbimle kilidi eşleştiririm
Gönlümde aşkını pekleştiririm
Hissetmezsem aşkı nasıl söylerim

Kurur mürekkeğim ey arkadaşım
Eğmedim kimseye eğilmez başım
İmdadına yetişir kanlı gözyaşım
Avuç avuç duadadır ellerim.

Hikaye ederler benim halimi
Virgül gibi büküyorlar belimi
Yeniledim kırık sazın telini
Yanık yanık Türkü çalar tellerim.

Sezaiyim derdi tele yükledim
Bu serimi gittim bele yükledim
Mutluluğu varıp ele yükledim
İlkbaharda solar gider güllerim.

Sezai Efiloğlu 2

Gâlip Et Allâhım

Mevsim bahar ama hava ayazdır
Allâhım bu duâ bu bir niyazdır
Tarihi yeniden Türklere yazdır
Gâlip et Allâhım nolur gâlip et !

Yüce Mevlam senden şudur dileğim
Baba yolu gözler oğul bebeğim
İki gözü çeşme kızım meleğim
Yardım et Allâhım nolur yardım et !

Canını Vatana adayanları
Ardında gözyaşı bırakanları
Nur'u İslâm için şu fidanları
Gâlip et Allâhım nolur gâlip et !

Dört bir yanda düşman etrâf toz duman
Bir çetin savaşta mehmed'im yaman
Allâhım düşmana verme el aman
Gâlip et Allâhım nolur yardım et !

Oğuzlardan Osmanlı'dan soyumuz
Nasıpteyse kesilmez hiç suyumuz
Düşmanlara hazır durur kuyumuz
Gâlip et Allâhım nolur gâlip et !

Yedi düvel yine bize karşılar
Karıştı pazarlar meydan çarşılar
Yiğitlerin destân gibi marşı var
Gâlip et Allâhım nolur gâlip et !

Havan düşer kurşun şişer sînede
Yeis yoktur mehmedimde yine de
Vatanıma milletime dîne de
Yardım et Allâhım nolur yardım et !

Görölmüş mü hiç düşmanın iyisi
Tehlikeli tilkisi ve ayısı
Türkoğludur bu dünyanın çivisi
Gâlip et Allâhım nolur gâlip et !

Haydin birlik olalım da kiminen
Arap dediğim yoksun şerefinden
Avrupa'nın kör medeniyetinden
Fayda olmaz Allâhım sen yardım et!

İt iti ısırılmaz köpek soyundan
Düşmân haddi aştı aştı boyundan
Kahpe vazgeçmiyor gel gör huyundan
Yardım et Allâhım nolur yardım et !

Dilde duâ mehmed'imin baş kına
Biz vurdukça düşman dönsün şaşkına

Rasûlümüz Muhâmmedin aşkına
Yardım et Allâhım nolur yardım et !

Sezai Efiloğlu 2

Gardaş

Köyümüzden kaçıp göçüp geldik de
Dağını taşını özledim gardaş
Dostlarla arayı açıp geldikte
Hasretle yüreği közledim gardaş.

Baba ocağını viran eyledik
Örfü ananeyi talan eyledik
O güzel günleri yalan eyledik
Adam gibi bir gün görmedim gardaş

Ne havası tutar ne suyu tutar
Bu koskoca şehir bizide yutar
Hadi bir el verde benide kurtar
Kimseden bir yardım görmedim gardaş

Çelik çomak oynardık diken düzde
Gülümserdik içten çamur kir yüzde
Keşke o anılar kalmasa sözde
Kuru ekmek soğan özledim gardaş

Ne kadar tutkunduk ne kadar candan
Eve geç geleni atardık damdan
Şimdi söz dinlemez olsakda kandan
Çoluk çocuk eve gelmiyo gardaş

Yollarda ayağa batardı diken
Köy kıymeti bilir çileyi çeken
Ninemin sakızı yarama çöken
Hastalık nedir hiç bilmezdim gardaş

Gelin pınarından bakraçla suya
Gidenler koyulur dedikoduya
Bilet varımı bilmem gidem Orduya
Bilseydim gurbete gelmezdim gardaş.

Anamın oyası yare hediyem
Sorunca yalandan başka ne diyem
Eline geçince sopayı yiyem
Nasırlı elini özledim gardaş

Gardaşçak gül gibi geçiniyorduk
Külde helle yapıp içiriyorduk
Vız vız oyunuyla geçiriyorduk
O günler geriye gelir mi gardaş.

Sevgi saygı edep köydeymiş meğer
O masum halimiz dünyaya değer
Bir gün gelirdi dönersek eğer
Ölmeden geçmişe gidelim gardaş.

Can kızgardaşlarım kahrımı çekti
Canım biraderim özeldi tekti

Hele ikizler var onlar yedekti
Kaşına gözüne kurbanım gardaş.

Sanki van kedisi en küçüğümüz
O bir oyuncaktı can çiçeğimiz
Size özlem duyar bu büyüğünüz
Beni unutmayın olurmu gardaş.

Anamı babamı başa tâc ettik
Yokluğumuzu sanki ilâç ettik
Belki tatlı sözlere muhtâc ettik
Haklarını helal eylesin gardaş.

Babam agrasifti döneği kısa
Gül biter kızıpta bir yere vursa
Şimdi burda olsa heybetle dursa
Allah uzun ömür vere be gardaş.

Anam melek gibi kırmaz kimseyi
Hemde çok hamarat bilir herşeyi
İncitmez evladı kırmaz komşuyu
O tatlı diline gurbanım gardaş.

Belki farklı farklı artık yerimiz
Bizim helâl akar alın terimiz
Sözüne sadıktır gardaş erimiz
Beni köyümüze götürün gardaş.

Bu garip abiniz dertlendi bu gün
Sizinle her günü olmaz mı düğün
Düşünür olmuşum sizleri hergün
Allaha emanet olasin gardaş.

Gün gelird ecel bulursa beni
Dört omuz üstüne çıkmışsa gemi
Vasiyetim sana unutma emi
Beni İstanbul da bırakma gardaş..

Sezai Efiloğlu 2

Gardaş Yolculuk Nereye

Selam verdi gelip sordu
Gardaş yolculuk nereye
Koca şehir beni yordu
Yolculuk dağ taş dereye

Bu şehirden uzaklarda
Kayak kaysam kızaklarda
Koca ömrüm yazıklarda
Sığdıramam bir kareye.

Arzularım gelir dile
Kayıptayım bile bile
Lâle sümbül karanfile
Doyum olmaz bir kereye.

Hakikatte görüş olmaz
Kalbe duvar örüş olmaz
Karar verdim dönüş olmaz
Yol gidiyorsa nereye.

Yollar benim gidebilsem
Gidip geri dönebilsem
Yarınımı görebilsem
Bu gün olmazsa seneye

Sezai Efiloğlu 2

Gazûret

Birileri çıkmış aklım var diye
Yediği nâneler sanki kar diye
Edebimi bozamadım ar diye
Sözüm bile utanıyor gazûret

Îmansıza âmentüyü sormayın
Dil döküpte kendinizi yormayın
Benim ile bir kefeye koymayın
Zaten senden millet olmaz gazûret.

Ben seni Yaratana ettim şikayet
Kem fikirin etmez bize sirâyet
Belki hamle bekler belki işâret
Müslüman da gaflet olmaz gazûret.

Şeytan'ı lağneyle barışır iken
Deccalın nesline karışır iken
Allah'ı inkârda yarışır iken
Zâten senden ümmet olmaz gazûret.

Allah'a kul olma Rasûle ümmet
Seni kim neylesin edipte minnet
Ne kur'ân bilirsin nede bir sünnet
Râhmetsiz merhamet olmaz gazûret.

Zulmün yayı gerik elli santim ok
Ne yazar, küfrün topuna karnım tok
Allah'ın yolunda her gayretim çok
Sezâiye zahmet olmaz gazûret.

Sezai Efiloğlu 2

Gece Gündüz

Hayallerim kanat takar
Uçar benden gece gündüz
Sevdiklerim lamba yakar
Kaçar benden gece gündüz.

Yıkıldı başıma damlar
Altında kaldı adamlar
Kırpiklerimden kan damlar
İçer toprak gece gündüz.

Gelip yakarış yapanlar
Dönekmiş barış yapanlar
Benimle yarış yapanlar
Geçer beni gece gündüz.

Duyan olmaz zâr'larımı
Tüketmişim varlarımı
Dost bildiğim sırlarımı
Açar gider gece gündüz...

Şezâiyim ne şahâne
Öz gerektir söz bahâne
Beni bulup yâne yâne
Nâçar eyler gece gündüz.

Sezai Efiloğlu 2

Gecenin Karanlık Nâmahremi

Nasıl nerden girdi bu hayâtıma
Kulağını asmaz beyanâtıma
Güzellik dokunmuş rûhiyatıma,
Hecenin ılıcacak melteminden...

Garip fikirlerden düşlerden yalnız
İnerim,öteye gidemem ansız
Düşer yüreğime ılık bir yıldız
Gecenin karanlık nâmahreminden.

Sezai Efiloğlu 2

Gecenin Koynunda Yatmak Ne Güzel

Sallansada ümit dârağacında
Umutvâr olmak dost, hele ne güzel.
Yuvalanmış eller kâr ağacında
Sevgiyle kenetli eller ne güzel.

İğneler batmasa sözlerimize
Yağ yakıp bal yapıp satmak ne güzel.
Yıldızlar batmasa gözlerimize,
Gecenin koynunda yatmak ne güzel.

Siyâh örtülerde ruhlar uykuda
Kulaklar tıkalı kimi gürûhta
Gün yüzüne çıkan kararmış ruhta
Çirkin yüzleri görmemek ne güzel.

Sezai Efiloğlu 2

Geceyi Kucakla

Geceler kaçarken sessiz sedâsız
Zaman şâha kalkmış gider vedâsız
Dilimden çıkmıyor zalım vefâsız
İçerim ürperir aklım zayrolur

Bekle seherde sessiz aydınlığı
Yitirmişim hülâsâ saygınlığı
Kalabalığın ayaz karanlığı
Mis kokuna sarılınca kaybolur.

Her gün dünden kalabalık sokaklar
Köşelere pineklemiş korkaklar
Paylaşıyor bu dünyayı ortaklar
Ben araya girsem şimdi aybolur..

Uykum kesik kesik sanki seferi
Erken ilân etmiş zaman zaferi
Uyan diyor bana gâipten biri
Sezaîye akıl verse hayrolur..

Sezai Efiloğlu 2

Geçti Gençlik Çağları

Varam dedum dağlara
İneyrum ovalara
Gözumdan akan yaşlar
Sığmayı kovalara

Dağın ardı bulutmuş
Yollarumi kar tutmuş
Oy benum elâ gözlum
Nasi beni unutmuş

Aşam dedum dağları
Dedumda aşamadum
Geçti gençluk çağları
Yâre ulaşamadum.

Oy nerdesun gençluğum
Dolarmu ki boşluğum
Bensiz olamaz idun
Aklindami hiçluğum.

Akkaya beyâzkaya
Geçeler ayaz kaya
Bağrım bastuğumi
O zalima yaz kaya..

Efiloğli gümanlı
Garip başi dumanlı
Bulamadi gönlunca
Ehl-i dinli îmânli.

Sezai Efiloğlu 2

Gel Bana Kıyma

Ben ölmüşüm ben bitmişim ele ne
Kime ne diyeyim başka kime ne
Yazık etme gel aşkımız şahane
Hadi sen sen olda, gel bana kıyma

Tutuldu dillerinim tutmaz ellerim
Esmez oldu sevda kokan yellerim
Sensiz nasıl geçer kara günlerim
Hadi sen sen olda, gel bana kıyma

Bu günleri zehir eden utansın
Gözyaşımı nehir eden utansın
Mutluluğu tehir eden utansın
Hadi sen sen olda, gel bana kıyma

Nazaramı geldik göze mi geldik
Çokça mı dillendik söze mi geldik
Yoksa kur yaparak naza mı geldik
Hadi sen sen olda, gel bana kıyma

Ben S.efilim bu yalvarıştır sana
Azçe düşmüş bir yakarıştır sana
Allah büyüktür bir varıştır sana
Hadi sen sen olda, gel bana kıyma.

Sezai Efiloğlu 2

Gel Bari

Dosttan öte sözüm size
Sözüm kâr etmiyor yüze
Yanıyorum düştüm köze
Söndüğümde gelin bâri

Bir derdim yok hani sizle
Ne haldeyim beni izle
Mutlu oldum hepinizle
Güldüğümde gelin bâri

Anam bacım eriyorum
Ben derdimi seviyorum
Bilinmeze gidiyorum
Döndüğümde gelin bâri

Sağlığımda sevmediniz
Kadir kıymet vermediniz
Ben sağ iken gelmediniz
Öldüğümde gelin bâri.

Kaybetmeyin tahtınızı
Zorlamayın şansınızı
Evlatlarım adınızı
Andığımda gelin bâri.

Sezai Efiloğlu 2

Gel Bebeğim

Pencereden bir yel esti
Çarptı kapı düştü testi
Şanma anan umut kesti
Olma bana el bebeğim.

El bebeğim gül bebeğim
Dön geriye gel bebeğim
Gözlerimden akan damla
Yüreğimde sel bebeğim.

Sen gidersen dönüşün var
Uktemde tatlı gülüşün var
Sen dönmezsen oluşüm var
Etme beni kül bebeğim.

Geri dön de hâlime bak
Karanlığıma bir mum yak
Şaçlarıma düşmeden ak
Ah etmeden gel bebeğim.

Sezai Efiloğlu 2

Gel Hele Şöyle

Özümüz sözümüz doğrudan yana
Gönül cevâz vermez eğriden yana
İçimde sızlanan çağrıdan yana
Dost bir türkü söyle,gel hele şöyle.

Türkü dergâhında hoştur avazım
Aşk ile notaya vurur mızrâbım
Muhâbbet deminde çalarken sazım
Gönül türkü söyle,gel hele şöyle..

Yermeyelim insanları zûl ile
Sevmeyelim insanları pul ile
Söyleyelim türküleri kul ile
Dost sazın telinden,bir türkü söyle.

Halk içinde mûteberdir Türküler
İllâ edêp îtibâr der türküler
İnce işli kêhribârdır türküler
Dost telinden türkü söyle,gel şöyle.

Gârîplerden olmazmı ki bestekâr
Ne öldürür ne güldürür seste kâr
Ömür boyu türkülere hizmetkâr
Sezâiden türkü dinle,gel şöyle...

Sezai Efiloğlu 2

Gel Öl Diyordu

Daha dün bir çocuk gördüm babasız
Babam öldü derken gözleri doldu
Aç susuz sefâlet içinde halsiz
Bitsin bu savaşlar artık diyordu.

Adın ne küçüğüm dedim bakındı
Adımı unuttum bilmem diyordu
Kurşun seslerinden başın sakındı
Aıştım bunlara artık diyordu.

Abi neden çocukları yetim bırakıp
Anamı babamı süngüye takıp
Evimi barkımı ne diye yakıp
Bunlar bizden neler ister diyordu.

Anneme ablama tecâvuz edip
Babamı âbimi kurşuna dizip
Evimi barkımı tanklarla ezip
Bunlar insan değil inan diyordu.

Bir parçacık ekmek bulursam yerim
Neyime bilmem de şükür ederim
Bu da benim mâkus kaderim derim
Her şeyi görenim Allâh diyordu.

Âbi sizin orda savaşlar var mı?
Ayak basılmamış çiçekler var mı?
Gözünden kan akan çocuklar var mı?
Götürsen de gitmem gitmem diyordu.

Burası benimdir Azîz vatanım
Belki benden bir su ister yatanım
Allâhtır yardımcım bir tek tutanım
Vatana ihânet etmem diyordu..

Dedim çok küçüksün ölür gidersin
Dedi şehîd olmak kötü mü dersin
Korkmam düşmanlardan top yekûn gelsin
Çoluk çocuk demeden vur diyordu.

Oyy benim yüreği kınalı yavrum
Yalınayak eli yaralı yavrum
Seni vuran insan nereli yavrum
Abi şerefsiz bir düşmân diyordu.

Haydi gel gidelim biz bu diyardan
Birlikte berâber yalan dünyâdan
Efilim gördüğün sahte rüyâdan
Gerçekler burada gel ÖL diyordu.

Sezai Efiloğlu 2

Gel Sabret

Ŗu kâlbimi kaderime yazmayan
Kalemimde bir bildiği var elbet
Neden niçin nasıl diye sızlanma!
Yaşadıkça göreceksin yar sabret..

İçindeki Ŗu fırtına dinmezken
Ahvalini dost arkadaş bilmezken
Beklediğin hızır acil gelmezken
İsyan edip ye'se düşme gel sabret.

Günler aylar yıllar kovalar seni
Dünya meşgalesi oyalar seni
Suçlu gibi eller kayalar seni
Allah var yeis yok diyerek sabret.

Bu ben Efiloğlu senin gibiydim
Herkesi ben ağa bildim eğildim
Asaletliydim ben,bu ben değildim
Sende benim gibi hak için sabret..

Sezai Efiloğlu 2

Gel Unut Beni

Akan gözyaşına pınar olduğum
Dilli değirmenim gel öğüt beni
Arz-ı simasında hayat bulduğum
Sıcak kucağında sen uyut beni.

Tutduğum dallar nazik elindi
Göğsümde dinlenen elbet ser'indi
Sevgi heybelerim dipten delindi
Şimdi diyorsun ki gel unut beni.

Zaman yuvarlanır durduran olmaz
Mutluluk hayali kurduran olmaz
Ölürsem namazım kıldırın olmaz
Kabul bile etmez her tabut beni.

Efil eser gider rüzgara inat
Bizi sanki erken harcadı hayat
Şimdiki sevdalar oldukça bayat
Ya öldür ya el üstünde tut beni.

Sezai Efiloğlu 2

Gelde Gör

Ülfetim olurmu senden gayrıya
Sadece bedenim senden ayrı ya
Düşüyor acısı soldan sağrıya
Acını bal edip içtim gelde gör.

Doyurmaz gönlümü senden başkası
Olurmu sevginin sahte şakası
İçimin içine gelir akası
Ben senin kurbanın oldum gelde gör.

Zulmetme hasretle deneme beni
Koyamam kimsenin yerine seni
Gömüver kalbine ölürsem beni
Ömrü sana helal ettim gelde gör.

Sezaiyi alma hafifte olsa
Ayrılık düşünme taltifte olsa
Kimseyi istemem zarifte olsa
Ben seni kalbime yazdım gelde gör...

Sezai Efiloğlu 2

Geldi Geçti Ömür

Hoş muhabbet damıtalım gel dostum
Özlemin demini yudumlayarak
Uktemde beklenem vuslattır kastım
Verilmiş yemini unutmayarak.

Gönlü gövdesinden kocadır sevgi
Öğretisi âlî hocadır sevgi
Gözle görülemez incedir sevgi
Gönülden gönüle adımlayarak.

Bir dem tutsa muhabbetle çayımız
Gelip geçti yıllarımız ayımız
Ne hikmettir hiç artmıyor sayımız
Hikmetsiz özleri yadımsayarak.

Sezai Efiloğlu 2

Geldim

Alnıma yazılan yaşanır keza
İnsana yakışmaz kulundan eza
Suçumuz sevmekmiş rec'immiş ceza
Aşkın meydanında taşlandım geldim

Yüreğin sızlasa cız gelir bana
Aşk maratonunda hız gelir bana
Arzu ile Kerem vız gelir bana
Aşkın fırınında haşlandım geldim

Toprağı saksıda gören değilim
Mintanı askıdan giyen değilim
Çileyi baskıda bilen değilim
Bilakis yaşadım,yaşlandım geldim

Şiirleri yüreklere dokudum
Ağıt oldum sevdalara dokundum
Zaman geldi sanki şimdi yokoldum
Türkü oldum sazda çalındım geldim.

Sezai Efiloğlu 2

Geleceğim Akkuş'um

Dört bir yanı Cennet bütün Vatanın
Ben bir Orduluyum ilçem Akkuşum
Gülmez yüzü şu gurbete atanın
Sende bir başkasın yeşil Akkuşum

Konamadım göçemedim gelipte
Gurbet denen duvarları delipte
Gelemedim güzelliğin bilipte
Bir başkasın memleketim Akkuşum.

Dağlarında deli poyraz dolansam
Yaylalarda soğuk suyla sulansam
Ol Mevladan bir dilekte bulunsam
Hasretimsin memleketim Akkuşum

Yollarında çakıl olsam toz olsam
Argan yaylasında yansam köz olsam
Keltepeden gözetleyen göz olsam
Dalsam deryalara yeşil Akkuşum .

Yaz baharın başka zemherin başka
Yaylaların güzel her yerin başka
Sana özlem duyan hemşerin başka
Koydun beni sevdalara Akkuşum.

Bahar gelir koşuluyor öküzler
İnsanlık var kollanıyor öksüzler
Unutmuş vatanını köksüzler.
Ben unutmam unutamam Akkuşum.

Sezaiyi alıp bassan bağrına
Bu hasretlik dikiliyor sağrıma
Gurbet artık çok gidiyor ağırıma
Geleceğim bugün yarın Akkuşum.

Sezai Efiloğlu 2

Gelecek Bayram

Henüz seher vakti horoz ötmeden
Daha bacalardan duman tütmeden
Bayram namazında saflar tutmadan

Şöyle abdest aldı hiç erinmeden
Eşi havlu tuttu hiç yerinmeden

Koşar adımlarla camiye vardı
İçini büyük bir heyecan sardı
Dört yana bakındı ziviri dardı

Keşke dedi onlar yanımda olsa
Bana da bir bayram bu bayram olsa

Kıldı namazını etti duâyı
Allah'a havale etti belâyı
Mahşere bırakmadan bu dâvâyı

Dört gözle geleni camda bekledi
Hasretine bu gün bir gün ekledi

Çıkarttı tütünü yakıp tüttürdü
Bir çay içip efkârını dindirtti
Albümünden resimleri indirtti

"Eski bir bayramdı" ne güzel gündü
Kapı vurulmuştu ardına döndü

Bir baktı kapıdan geçen kızıydı
Kızı herşeyiydi ama azıydı
Ayrılık dediğin belki yazıydı

"Hoşgeldin bayramım" diyecek iken
Hani o gül sandığı sanki bir diken

En ağı sözleri duydu irkildi
Oturdu yerine içi burkuldu
Dedi benden değil hele bu kimdi

"Kızım" diyemedi kızmış ateşe
Oğlum gelemedi düşmüş ateşe.

Döndü şöyle düne koştu bu güne
Şükür etti yetti bu günkü güne
O kendinden gitti alem düğüne

"Oğlum" diyecekti belki bu bayram
Ömrü vefâ yetse gelecek bayram.

Sezai Efiloğlu 2

Geleceksin

Bir gönülden gönüle
Sevipte geçeceksin
Yaşamak istiyorsan
Gülüpte geçeceksin .

Benimle meseleni
Çözüpte gideceksin
Benim bu cesedimi
Çiğneyip geçeceksin.

Efiloğlu ismini
Belkide sileceksin
Mutluluğun resmini
Benimle çizeceksin.

Gönul denen hâneyi
Virâne edeceksin
Sevgi denen şifreyi
Çözüpte geleceksin.

Sezâiyi bırakıp
Nereye gideceksin
Dirilipte gelmezsen
Ölüpte geleceksin.

Sezai Efiloğlu 2

Gelen Gelsin

İşkenceyle yenen dayak
Acıları neye sayak
Hâk yolunda yalınayak
Yola revân olan gelsin

Ömür geçmez esnemeyle
Duyan duyar seslenmeyle
Seher vakti besmeleyle
Allâh için gelen gelsin

Değişmeden sesin tonu
Evvel Allâh asıl konu
Ölüm olsa yolun sonu
Şehâdete gelen gelsin

Efiloğlu neler ola
Minnnet eylemem ben kula
Yalnız düşmüşüm hâk yola
Bizim ile gelen gelsin.

Sezai Efiloğlu 2

Gelen Leyla

Gelen leylâ giden leylâ
Beni benden eden leylâ
Bu dünyanın gam yükünü
Bir ben miyim çeken leylâ.

Günü güne addediyor
Bu dünyayı katlediyor
Yaşamayı reddediyor
Ölümüne seven leylâ.

Son söz Sezâîye düştü
Bu sevdıyla yandı pişti
Kanatlandı göğe uçtu
Yerde yatıp kalkan leylâ.

Sezai Efiloğlu 2

Gelip Giderim

Ne kadar yaş aldım bilemiyorum
Sensiz bu cihanı bilmem niderim
Desemki hastayım gelemiyorum
El ne der demesin gelip giderim

Yaşın büyümüşte sayamamışım
Merâsimin varmış haber almışım
Beni çağırmissın duyamamışım!
Bir yabancı gibi gelip giderim..

Uzaktan bakarım korkma yaklaşmam
Karşına geçipte sana dikleşmem
Muhteşem masana varıp ekleşmem
Bir köşeye siner gelip giderim.

Ben ne olduğumu bilemedim ki
Sensiz göz yaşımı silemedim ki
Bende böyle olsun dilemedim ki
Kaderimmiş diye gelip giderim.

S.Efilim alemde garîp olansın
Bir gül gibi açıp açıp solansın
Nâmımız şânımız dile dolansın
Eller görsün diye gelip giderim.

Sezai Efiloğlu 2

Gelipte Sustur Beni

Aşkla pişir yüreğim
Haşır neşir dileğim
Çölde üşür yüreğim
Giyindir ey nur beni.

Gâm verme cân içinde
Cân verme kan içinde
Yaşanmaz ân içinde
Zamânda durdur beni.

Arzular ayân oldu
Söz ile beyân oldu
Akçemi soyan oldu
Gelipte sustur beni.

Derdim varsa yan vermem
Kansızlara kan vermem
Kolay kolay cân vermem
Ecelsiz vurdur beni

Sezai Efiloğlu 2

Gelir Kokun

Sözün ayrılık kokuyor
Ayrılık beni yakıyor
Gözüm mis gibi akıyor
Yel estikçe gelir kokun.

Üzerimde vedâ şokun
Bir şeyler yap gelde dokun
En uzakta olsan bile
Yel estikçe gelir kokun.

Gönül senli benli olmaz
İki yüzüm elli olmaz
Zaman mekân belli olmaz
Yel estikçe gelir kokun.

Ordu Bingölden Çorumdan
Memnunmusun bu durumdan
Elâzığdan Erzurumdan
Yel estikçe gelir kokun.

Akkuş bekler seni beni
Gönülden muhabbetini
Kokluyorum.yeni yeni
Yel estikçe gelir kokun.

Sezâî bir bahar seli
Akar gider deli deli
Bırakmam tuttuğum eli
Yel estikçe gelir kokun.

Sezai Efiloğlu 2

Gelir misin?

Çıkmazsın fallardan çıkmaz aklımdan
Şansımı döndürmeye gelirmisin
Sensiz yanıyorum hemen her gece
Yangını söndürmeye gelirmisin?

İçimdeki sessin içinde miyim
Tahayyül ettiğin biçimde miyim
Yoksa er'indemi gecinde miyim
Bana hükmetmeye sen gelirmisin?

Seslensem yürekten beklenenime
Gelip katılır mı serüvenime
Gölge düşürmeden mürüvvetime
Ecelim olupta yar gelir misin?

Sezai Efiloğlu 2

Gelirim

Koşmuşum öküzü karasabana
Öter başucumda yarasa bana
Memleket havası yarasa bana
İşte ben o zaman cana gelirim.

Tarlayı sürüpte izine geldim
Bayırlar bittide düzene geldim
Geçti bahar yazlar güzüne geldim
Nasipse bahara sana gelirim.

Bir elimde balta birinde kazık
Heybemin altında çıkında azık
Buca emeğime uğraşa yazık
Soğuk su içerde cana gelirim.

Çangala sardırdım fasülyeleri
Vardım gübreledim bezelyeleri
Ben aslında buyum ezelden beri
Bekle beni canım ana gelirim.

Girebiyle dikmeleri budarım
Pınarda başımı suya tutarım
Balık yavrusunu canlı yutarım
Mısır biçmeye tırpana gelirim.

Tavukları kışkışlarım mısırdan
Hoşlanmadım bacım yapmış kısırdan
Babam gelmiş kalkamadım hasırdan
Pehlivanın hep hışmına gelirim

Uzanırım yere boylu boyunca
Çan bulurum yemeklenip doyunca
İneğimiz süttten kesik olunca
Komşu kızı âsumana gelirim.

Tilki gelmiş cüceleri paylamış
Garip anam köpekleri haylamış
Misafiri böreklerle çaylamış
Bende giderde sofrana gelirim.

Yakmışım fırını mısır közlerim
Pişmiş mısırı mıstıktan gizlerim
Düştüm dam üstünden soyuk dizlerim
Sağlıkçıya pansumana gelirim.

Çokça özlemişim memleketimi
Göster gurbet bana merhametini
Neyleyim dünyanın ben servetini
Koşa koşa vatanıma gelirim..

Sezai Efiloğlu 2

Gelme İstemem

Her sözümden dönsem bile
Alevlenip sönsem bile
Ecel gelip ölsem bile,
Gelme İstemem gelme.

Yolun açık olsun senin
Ömrün huzur dolsun senin
Çile benim acı benim
Gelme istemem gelme.

Can katıp canını versen
Ben ettim sen etme dersin
Dünyâyı önüme sersen,
Gelme istemem gelme.

Siliverip geçmişini
Bitir benimle işini
Çektin sonunda fişini
Gelme istemem gelme.

İstemem gelme istemem
Şana asla kin beslemem
Ölsem bile hiç seslenmek
Gelme istemem gelme.

Sezai Efiloğlu 2

Geri Dön

Yıkılmışım viran oldum
Baştan başa talan oldum
Günden güne yalan oldum
Yalvarırım yar geri dön

Gözlerimin yaşı için
İkimizin aşkı için
Sevdiğinin başı için
Yalvarırım yar geri dön

Yokluğun ölümden beter
Gönlümde dumanlar tüter
Bu ayrılık artık yeter
Yalvarırım yar geri dön.

Gözlerimden akan seller
Oluşturdu kanlı göller
Aramıza girdi eller
Yalvarırım yar geri dön

Ne sen olursun bir bensiz
Ne de ben olurum sensiz
İçten içe duam sessiz
Yalvarırım yar geri dön

Yırgun yedik en derinden
Ölüm gelsin yar elinden
Zaman geçmeden erinden
Yalvarırım yar geri dön.

Sezai Efiloğlu 2

Gidebilirsin

Mademki içinde o ateş söndü
Bir daha yandırma gidebilirsin
Aklımda kalmasın son bakışların
Yüzüme bakmadan gidebilirsin.

Aylarca verdiğim kederi unut
Dünyaca verdiğim ederi unut
Seni bana yazan kaderi unut
Sözümü dinleme gidebilirsin.

Gözün görmesede gönülle görme
Ömrümden çaldığın günleri verme
Sevmiyorsan sevme söyleyip germe
Gözyaşımı silme gidebilirsin.

Ben seni yar bildim sarıldık diye
Çekip gitmek yoktu darıldık diye
Hani ağlamıştın ayrıldık diye
Beni bana bırak gidebilirsin.

Şimdi bu yarımı kimler saracak
Gönlümde yerini kimler alacak
Kimse almayacak öyle kalacak
Sana yemin olsun gidebilirsin

Gönül benim suçlu benim günahkar
Özü sözü sevgi olan sahtekar
Çileyle büyüdüm oldum cefakar
Şimdi veda edip gidebilirsin.

Allahın izniyle seni tanıdım
Allahın izniyle sana alıştım
Allahın izniyle sana karıştım
Allahın izniyle gidebilirsin.

Ölmek istemezdim seninle oldum
Seni kaybetmişsem be o an öldüm
Yalnız mutluluğu bir sende buldum
Unut Sezaiyi gidebilirsin.

Sezai Efiloğlu 2

Gidene Dur Demem

Uysal koyun idim arslan kesildim
Düğüm düğüm olmuş ipe asıldım
Ölümü hissettim gel gör nasıldım
İmâna gel hadi ey Allâh kulu

Közüne yandığım külümü harlar
Bozuyor bağımı gülümü dağlar
İncelmiş ip ile ömrümü bağlar
Bendime uzatma kırarım kolu

Bana dermiş hele dili çok sivri
Mahkeme suratlı kararmış nevri
Bitti artık bende saltanat devri
Gidene dur demem açarım yolu.

Bitti bende sen'lik bir şey kalmadı
Yaptığın kusuru aklım almadı
Sezâî efkâra boşa dalması
Her şey gibi geldi bunun da sonu.

Sezai Efiloğlu 2

Gider

Bir meclise oturupta eylendim
Bir şey bilirmişim gibi Bey'lendim
Şiir nedir dedilerde söylendim
Şiir,gönülleri bağlayıp gider

İyi kötü haberimiz ulaşır
Nâmın varsa dilden dile dolaşır
Türkü olur sevdâlara bulaşır
Bir sazın telinde ağlayıp gider.

Topladım giderim pılı pırtımı
Özürler dilerim gönül kırdım mı
Elem keder acı yüklü sırtımı
Teselli eder sıvazlayıp gider.

Akan göz yaşıdır nehirler göller
Aşkın SÖZYAŞI dır bütün şiirler
Dili olsa hani konuşsa çöller
Leylâyı mecnûna nazlayıp gider.

Hiç soruyonmu Efiloğlu nerde
Muhakkak şiir okunduğu yerde
Kurşunlar vız gelir merdoğlu merde
Yanık bir türkü yaralayıp gider

Sezâiyim yüreğimde yol üşür
Aşk ile yanmayan bazı kul üşür
Hakikâten uzak tutuk dil üşür
Bir kuru vedâ karalayıp gider..

Sezai Efiloğlu 2

Giderim

Hoşcakal'ı sığdırdığım dünyâdan
Sığamadım sınımadan giderim
Geç kalanı uyardığım rüyâdan
Kınanmadım kınamadan giderim

Sağır geldi ağır geldi buralar
Bana diyor tez gel haydi oralar
Yatak yorgan mesken oldu şuralar
Aranmadan aramadan giderim.

Gönül yanar bağır yanar dös yanar
İçten içe ağır yanar köş yanar
Gün olanda üç yüz altmış beş yanar
Yıllarıma doyamadan giderim.

Çağır beni özden gelen sözünle
Bağır bana öte dönen yüzünle
Nasıl çıkam ben yüzüne hüznle
Aldırmadan alınmadan giderim.

Efiloğlu sona ersin sözlerin
Güne baksın görünmeyen yüzlerin
Alevlenmiş küle dönen közlerin
Yanılmadan yakılmadan giderim.

Sezai Efiloğlu 2

Giderim Meçhûle Ayışığında

Sanmaki bu hayat güldü yüzüme
Dönemedim gitti aslî özüme
İnanın vallahî artık sözüme
Giderim meçhûle ayışığında.

Kanadı kırılmış garîp bir kuşum
Kimseye dert olmaz bilki ölüşüm
Ne ağlamam belli nede gülüşüm
Giderim meçhûle ayışığında.

Geceler gündüzler sizlere kalsın
Beklentisi olan murâdın alsın
Arkamdan gelenler selâmlar salsın
Giderim meçhûle ayışığında.

Yollar gidiyorsa dönülmez sona
Sezâî gönlüne hasretler kona
Giderken sonsuza yüreğin yaya
Giderim meçhûle ayışığında.

Sezai Efiloğlu 2

Gidilesi Yollar Vardır

Bu hayatın tekrârı yok günü yok
Yaşanılmış hikâyesi dünü çok
Ben bilirim saat saat çünkü yok
İnan ki sevmeyi ertelediğim.

Görülmemiş günler vardır sevdiğim
Derilmemiş güller vardır sevdiğim
Gidilesi yollar vardır sevdiğim
İnan ki gitmeyi ertelediğim.

Yara bende kara bende ak bende
Küllenmiş külleri tekrar yak bende
Şevilesi gönül vardır bak bende
İnan ki sevmeyi ertelediğin.

Sezâî çok olmaz aşırı olmaz
Sözleri içeri dışarı olmaz
Seni sevdim demek başarı olmaz
Yoktur ihmâl edip ertelediğim.

Sezai Efiloğlu 2

Gidiyorum

Size kalsın yalan dünya
Doğru yere gidiyorum
İster gerçek ister rüya
Bilmem nere gidiyorum

Kara yazılmış yazımla
Kendi kendime nazımla
Elimde kırık sazımla
Türkülere gidiyorum

Düşündürdükçe geçmişim
Ne gelmişim ne geçmişim
Yar elinden zehr içmişim
Meçhul yere gidiyorum.

Dertler bende katar katar
Eksilmeden her gün artar
Yol uzun mahşere kadar
Akıbeta gidiyorum.

Bir kız sevdim sevdi beni
Elaleme övgü beni
En sonunda dövdü beni
Dertlerimle gidiyorum.

Efil s.efil oldu yine
Yare kefil oldu yine
Onun olmadığı yere
Başım alıp gidiyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Gidiyorum Sonsuza

Size kalsın koca dünya malınız
Başım alıp gidiyorum sonsuza
Ardımdan olmasın keder gamınız
Başım alıp gidiyorum sonsuza

Kaderimse sizden böyle gidişim
Kimi gama koyar söyle bitişim
Son sözümü sevdiğime demişim
Başım alıp gidiyorum sonsuza

Derdim ile ferman ile giderim
İçimde gam güman ile giderim
Yerli yersiz zaman ile giderim
Başım alıp gidiyorum sonsuza

Can cananım neden diye sorarken
İnsan bildiklerim beni yorarken
Ölüm bizi ayıramaz diyorken
Başım alıp gidiyorum sonsuza

Ben S.efilim son sözümdür hitabım
Ayrılık yok Cennette der kitabım
Ölüm imiş çok sevmekte irabım
Başım alıp gidiyorum sonsuza.

Sezai Efiloğlu 2

Girdim Gireli

Dünyâ âlemine geldim geleli
Başımda dolanır bir sevdâ yeli
Aşk deli meşk deli sözlerim deli
Aşkın girdâbına girdim gireli.

Akıl süzgecinden geçirdim beni
Gayret kucağından göçürdüm beni
Aşkın deryâsından içirdim beni
Sevgi dergâhına girdim gireli.

Umudun kucağı hayat veriyor
Babamın ocağı rahât veriyor
Çilenin bucağı imdât veriyor
Aşkın zindanına girdim gireli.

Boş geldim dünyâyâ toprağı yordum
Dalımda depremler yaprağı yordum
Cehennem söndüren ırmağı sordum
Bir yangın yerine girdim gireli

Dünyânın üstünde tatlıdır fitne
Dünyânın altında azâp var gitme
Sırât köprüsünden düşerim itme
Mâhşer meydanına girdim gireli.

Dur durâk bilmez dertlerim arsız
Geceler uykuda gözlerim farsız
Ne adâlet gördüm nede tarafsız
Her gün mahkemeye girdim gireli.

Delip geçtim şu nefsimin zırhını
Kırıp geçtim ayrılığın mührünü
Bal diye sunulan aşkın zehrini
İçtim her meclise girdim gireli

Kınamayın beni bende var deli
Kadere kazâyâ bende var belî
Ne ermişim ne bilmişim ne velî
Erler meydanına girdim gireli.

Dostun nazarında yer bulamadım
Gönül pazarında er bulamadım
Aşkın yazarında fer bulamadım
Gönülden gönüle girdim gireli.

Ağlatır vicdânı duygu his olan
Beni anlayamaz kalbi pis olan
Göremez gerçeğı gözde sis olan
Yüreğine bile girdim gireli.

Aldatmayın beni Sezâiyim ben
Gönülden sürülmüş cezâliyim ben

Ezelden ebede ezâlıyım ben
Ebedî yerime girdim gireli.

Sezai Efiloğlu 2

Gitmem Ben Aşkım

Ecel beni öpüp öpüp kokluyor
Azrail nöbette zaman yokluyor
Sevdiceğim ta yürekten okluyor
Sensiz Azrail'e can vermem aşkım.

Benim sevdam gönlümde yangın yeri
Ben seni sevmişim benden ileri
Sensiz ölür isem dönerim geri
Sensiz bu dünyadan gitmem ben aşkım.

Önce hevesimdin şimdiyse nefes
Sensiz zindandayım zindanım kafes
Allahın indinde aşkım mukaddes
Seni yadellere vermem ben aşkım

Kimseye aldırmam eylemem minnet
Sensiz kalırsam geçiririm cinnet
Sen bir Cehennem ol gerisi Cennet
Elin Cennetine girmem ben aşkım.

Rüzgarınoğluyum çekerim acı
Gelipte okuyor hocayla hacı
Şevmediler beni oldum davacı
Ölsemden ben senden Vazgeçmem aşkım.

Sezai Efiloğlu 2

Gitti Acı Acına

Hayatımın hangi bir yamacına
Bıraksam yüreğimi,amacına
Ulaşır mı bilmem bu garip sevgim
İhtirasla Aşkın unvân maçına.

Koşupta sarılısam goncadan güle
Eyvahlarım döner geceden düne
Pişmanlığım kalır niceden ele
Geçiyor bu ömür hiç mi hiçine.

Sevmekten dönmedik vazda geçmedik
Sırat köprüsünden azda geçmedik
Ab-ı hayat suyu fazla içmedik
Hamdolsun düşmedik kibrin içine

Kaderde çizili hudutlarımız
Bir bir tükeniyor umutlarımız
Kefenin önünde tabutlarımız
İniyor bir beden kabrin içine.

Bir insanım hayatımın tarzı var
Mutlu bir yaşamın bir çok farzı var
Nefse düğüm attım öldü arzular
Keyfekeder ortak olmam suçuna.

Yâr olmadı yara oldu özüme
Dinlemeden kilit vurdu sözüme
Belil belik dökülüyor yüzüne
Ben gönlümü bağlamışım saçına

Gözümde büyüyor devâsâ zulûm
Senden başka derdim olmasa gülüm
Sezâiye bir gün gelirse ölüm
De sevdiğim gitti acı acına

Sezai Efiloğlu 2

Gitti Niyâzi

Bâzı vasıfları oldukça azdı
Parayı görünce azdıkça azdı
Kendi mezarını eliyle kazdı

Bir vurdu bir vuruldu niyâzi.
Bilmem ne yoluna gitti niyâzi.

Hop oturup hop kalkardı yerinden
Küfür eksik olmuyordu dilinden
Kör kurşunla yara aldı derinden.

Bir vurdu bir vuruldu niyâzi.
Bilmem ne yoluna gitti niyâzi.

Akranları adam oldu sayıldı
Akşam içti sabâh oldu ayıldı
Kör kurşunla yaralandı bayıldı

Bir vurdu bir vuruldu niyâzi.
Bilmem ne yoluna gitti niyâzi.

Bir hasbihâl edilmezdi oturup
Kalaylardı!kazanları yutturup
Sezâî derki türkü tutturup

Bir vurdu bir vuruldu niyâzi.
Bilmem ne yoluna gitti niyâzi.

Sezai Efiloğlu 2

Gizli Yanan Ateşin Közü Olmaz

Azımdım çoğumdun bir bana özgü
Dilimde türküydün sazımda ezgi
Sanma ki mutluyum yangınım gizli
Gizli yanan ateşin közü olmaz.

Diken olsan vazgeçmezem gülümden
Ben beklerim giden gitsin ömrümden
Başka köy varmı gülüm ölümden
Senin için ölmenin sözü olmaz.

Solup gidiyorum bir yaprak gibi
Nefesin nefesime Irak gibi
Beni bas bağrına bir toprak gibi
Efilin dünyada hiç gözü olmaz

Maviydi rüyalar karardı hayal
Efilim bak düne bak aval aval
Beni tefe koydu ahbabı ayal
Yitirdi her şeyi öz özü olmaz.

Sezai Efiloğlu 2

Gönlümün Âhı

Tutunsam yılanı düşsem denize
Alevden tokatlar insem benize
Mutluluk silinmiş rastlanmaz ize
Huzurun hayalini kurabilsem

Hiç uyanmaksızın dalsam uykuya
Adını aslını unutabilsem
Çekilsem kenara yada kuytuya
Gönlümün ahını uyutabilsem.

Gönlümün bu ahı indirir şahı
Kör eder gündüzü gecenin mah-ı
Çekemez bedenim bunca günahı
Feryad-u figanım duyurabilsem.

Sözlerim yürekten derinden gelir
S.EFİLİM bu bela elinden gelir
Bu ezgi sazımın telinden gelir
Çoğumu azımdan ayırabilsem.

Sezai Efiloğlu 2

Göçüp Gideceğiz

Geldik olduk doğduk hani ansızın
Esiriyiz nefis denen kansızın
Hayâlleri suya düştü cansızın
Bir "KIL" köprüden geçip gideceğiz.

Büyük küçük hatâlarla bezenmiş
Sırtımızda bir tövbelik heybemiz
Ama sokaklarda ama yatakta
Bir "GEL" emriyle göçüp gideceğiz.

Özenle bezedik biz bu âlemi
Âlem rezîl etti atam âdemi
Bizde yiyemeden ballı bâdemi
Bir "OL" emriyle ölüp gideceğiz.

Karagecelerde ziyâmda olsun
Hayalimde olsun rüyâmda olsun
Elpençe divanda kıyâmda olsun
Bir "GÜL" emriyle gidip öleceğiz.

Gönül isterdi ki kuş tüy yatakta
Kıyamda rukûda yada ayakta
Ama sokaklarda ama bataкта
Bir "ÖL" emriyle geçip gideceğiz.

Sezai Efiloğlu 2

Gökten Yağmur İçer Gözüm

Haktan gelen her bir şeye
Boyun eğer kalben sözüm
Beni sende yüce Mevlam
Var eylesin iki gözüm.

Malûm olan her nesneye
Yanar içim köynür özüm
Yiğit gibi ölenlere
Gökten yağmur içer gözüm.

Hoş sohbetli gönüllere
Soğuk gelmeyesı sözüm
Allâh için sevenlere
Gökten ekin biçer özüm.

Sezâi der yeter nazım
Bazen çoğum bazen azım
Karanlığın şafağında
Güneş gibi açar yüzüm.

Sezai Efiloğlu 2

Gölgem

En sâdık tâkipçim ezelden beri
Gün vurdukça çıkar er meydânına
Neyimiz kalacak ecelden geri
Mevlâ kabul etmez her meydânına

Derd-i tabîbimden yazılı belgem
Dermâna uğradım o da dert ekler
En vefalı dostum dedim ki gölgem
Yoldaş olmak için güneşi bekler...

Hayat arkadaşım yolda yoldaşım
Onun kadar yakın değil gardaşım
Göğün güneşiyle eğilmez başım
Bazen boyum aşar yer meydanında.

Şessiz sedâsızca bana îtâtkâr
Ömrünce Sezâî ona minnettâr
Yüce Mevlâ kusursuz tek sanâtkâr
Sergiler eserin bir meydânında.

Sezai Efiloğlu 2

Gölgeme Yetişemedim

Tevâzu terek altında
Her mevzû yürek altında
Marazî dilek altında
Umuda yetişemedim.

Kalkmıyor masalardan
Fikr aldım âsâlardan
Karmaşık yasalardan
Aklına yetişemedim.

Ayak altında hoşgörü
Hoşgürsüz sürü sürü
Ayaklarım yavaş yürü
Gölgeme yetişemedim.

Zirvede kusurlardan
Habersiz huzurlardan
Aldığım hasarlardan
İlkeme yetişemedim.

Sezâiyim hol'daki
Omzüstünde koldaki
Son nefeste sol'daki
Bölgeme yetişemedim.

Sezai Efiloğlu 2

Gölgesindeyim

Azgın bir suyun tâzikliğinde
Hayâl teknesinin gövdesindeyim
Fazla yakınlığın uzaklığında
Umut ağacının gölgesindeyim

Ne dert uzak bana ne derman yakın
Acılar tâarruzda akın akın
Dünü bilmezsiniz bu güne bakın
Yarına not düşmenin peşindeyim..

Işıklar grevde her yer karanlık
Bir mum ışığına duydum hayranlık
Selâm bile gelmez olsun bayramlık
Yarınlarımın arefesindeyim.

Savrulur hayalim savurur yeller
Düşer bir yangına kavurur eller
Gelir yüreğime dokunur teller
Şu mızrâpsız sazin gövdesindeyim.

Sezai Efiloğlu 2

Gönül Yaram

Sen sanmaki gittin bitti
İnanmam ki attın gitti
Gönlüm seni eller itti
Bir suçum yok Gönül saram.

Cümle alem habip olsa
Bedenime sahip olsa
Niceleri tabip olsa
Şifa bulmaz Gönül yaram.

Elimde kaldı tek resmin
Dilime takılı ismin
Belki Irak şimdi cismin
Derman bulmaz Gönül yaram.

Gönül gözüm açan sensin
Mutluluğu saçan sensin
Ama şimdi kaçan sensin
Deva bulmaz Gönül yaram.

S.efilim ben takatım yok
Bu işte kabahatım çok
Sensiz gecem sabahım yok
Kanar durur Gönül yaram.

Sezai Efiloğlu 2

Gönüllerde İz Bıraktım

Aşk hâlime çok yorum var
Bende beter bir durum var
Dört bir yanda uçurum var
Cehenneme düşsün diye.

Gönüllerde iz bıraktım
Aşk ardıma düşsün diye
Yüreklerde köz bıraktım
Aşkım ile pişsin diye.

Gelmiş geçmişim kar gibi
Bundan sonrası dar gibi
Beklenen umut var gibi
Hayâllere koşsun diye.

Anılarım buz tutuyor
Acılarım köz yutuyor
Amellerim az tutuyor
Azaplara düşsün diye

Ömrüm sayılı günlerde
Yarım kalmışım dünlerde
Hikâyeyim türkülerde
Diyar diyar coşsun diye.

Yâr közünü hazırlasın
Kitaplara asırlasın
Sezâiyi hatırlasın
Şu kadarcık"hoşsun" diye.

Sezai Efiloğlu 2

Gönülsüzsün Sen

Seyr-i âdemdesin yüksek rakımla
Çıkılmaz âlâya cillop takımla
Bir şeye benzerim biraz bakımla
Yüzün öte döner gönülsüzsün sen

Gönlünü göğsümde unutmuşsun sen
Belli ki bu yüzden gönülsüzsün sen
Âhımsın şâhımsın pâdişahımsın
Gönül sarayında ölümsüzsün sen

Uyardım kaç kere verme ömrünü
Unutur gidersin bende gönlünü
Sonra aratırsın sessiz ölümü
Sanmam benim için gönülsüzsün sen.

Sezai Efiloğlu 2

Gördük

Garip fikirleri önüne katıp
Kendi kantarında insanı tartıp
Ezani susturup kurânı yırtıp
Başkaca hayaller kuranlar gördük

Allâhın hesâbı var elbet şebek
Zulümlerle âbât olunmaz demek
Başörtüsü zulmü değilmi gerçek
Anama bacıma vuranlar gördük

Bu Azîz toprağı kiraç ederek
Şeker un tûp gazı ilaç ederek
Ülkeyi yardıma muhtâç ederek
Daha dün elpençe duranlar gördük.

Çehâlet her yeri aldı yürüdü
Ülkeyi karanlık fitne bürüdü
Bir Arslan evlâdı doğdu büyüdü
Bu da kim diyerek soranlar gördük.

Değişti ülkenin mâkûs tâlihi
Yeni Türkiye'nin mimâr fâtihi
Yeni baştan yazdı olan târihi
Bu işi hayıra yoranlar gördük.

Seksen yıl bekledik bu günler için
Değişti çehremiz hemde o biçim
Üç günlük dünyâda bu kavga niçin
Daha yeni yeni horonlar gördük.

Allâhım sen koru bu arslan Türk'ü
Dosta umut saldı düşmana korku
Sezâi keyfinden söylerken türkü
Fiss diyerek sönen balonlar gördük.

Sezai Efiloğlu 2

Görün

Sayılı değilmi günlerin ayın
Hâlis karakteri âleme yayın
Amelî mâmulu ölmeden sayın
İnzivâ şehrinde kefene bürün.

Ten şehri yalandır ruha kafestir,
Bil ki bir hevâdır belki hevestir"
Belki de bir dirhem olan nefestir
Ölümün koynuna düşmeden görün..

Faydasız âbidin secdesi garîp
Ölmezsın gariban yarası sarıp
Hele neler dersin mahşere varıp
Derter soldan ise süründe sürün.

Sezai Efiloğlu 2

Göz Kırpar Cennetin

Kucaklar lütfunu rûhun engini
Tutturamam tonlarını rengini
Bozma mutluluğun şu âhengini
Konuşurlar beni cinâyetimle.

Sözünü sözüme gâm ettiğimde
Hep çarpar yüreğim nedâmetimle
Özümü özüne râm ettiğimde
Göz kırpar Cennetin hidâyetimle..

Iraklar selâmla yakınlaşıırken
Gönül muhabbetle sâkinleşirken
Sezâî dünyâyla helâlleşirken
Unutulmam belki sirâyetimle.

Sezai Efiloğlu 2

Gözle De

Bana sevdalıysan aşkım şöyle de
Günden güne yandım bittim böyle de
Eğil kulağıma gelip öyle de
Bana senden başka durak olmaz yar

Sen beni sevdiğe ben var olurum
Bana var oldukça ben yar olurum
Yanarsa yüreğin ben kar olurum
Sevginle bu gönül kurak olmaz yar.

Gözle söyle deli gönül gözle de!
Biraz hasretlik çek biraz özle de.
Beni seviyorsan gelip sözle de,
Ellerden bizlere ulak olmaz yar.

Hak aşkıyla gelip dağlar aşmışım
Gerek düze gerek faka basmışım
Hak için sevmişim yola düşmüşüm
Hiç bir kul hak yolda burak olmaz yar.

Şezainin gönlü bağıdır gezesen
Ömür gerdanına sevgi dizesen
Sevgiyle işlesen aşkla bezesen
Kurumuş gönüller sulak olmaz yar.

Sezai Efiloğlu 2

Gözlerimde Leylin Hüzam Duvağı

Alenî duygular lehmedemedim
Âleme âlemi sehmedemedim
Karmaşık duraklar fehmedemedim
Yüreğimde veyl'in âzâm sokağı

Ayrılığa oynar zanlı âheste
Yanakta süzölen kanlı bir deste
Aşkın makamında demli bir beste
Gözlerimde leyl'in hüzâm duvağı.

Dermanda gizlidir derdin alâsı
Ateşte can verir sert'in âlâsı
Cennette durulur mert'in âlâsı
Nâmertte seyl'in muntazam konağı

Şezâiyi alıp yatır koynuna
Öyle kolay gelmez hâin oynuna
Âr'ı edebini takıp boynuna
Utanır ceyl'in muazzam yanağı.

Sezai Efiloğlu 2

Gözlerimi Kararttım

Dikiş tutmaz yaramın
Bezlerini yamattım
Kullanılmış zamanın
Gözlerini kapattım

Ben dalmışım rüyaya
Rüyalarda leylaya
Güzel bakan dünyaya
Gözlerimi kararttım.

Kaybetmişim özümü
Çevirmişim yüzümü
Demedim son sözümü
Cümleleri ağlattım.

Aşık oldum inceye
Gitti vardı kocaya
Bende gidip hocaya
Sözlerimi bağlattım.

Sezai can gidecek
Gün gelecek ölecek
Boğazıma geçecek
İplerimi yağlattım.

Sezai Efiloğlu 2

Gözlerimin İçi Yorgun

Bana öyle bakıp durma
Şu nâçiz kalbimi yorma
Göremedim ! Neden sorma
Gözlerimin içi yorgun.

Bilmem neyi bekler durur
Derdime gâm ekler durur
Ara sıra tekler durur
Yüreğimin içi yorgun.

Aynaya yüz sürülmüyor
Gerisinden görülmüyor
Derisinden görünmüyor
Bedenimin içi yorgun.

Beklentiler yola düşmüş
Vasıtasız yay düşmüş
Umutlarım suya düşmüş
Hayallerin içi yorgun

Sezâî yaş elli değil
Lâl olmuşsun dilli değil
Ne dediğim belli değil
Bu başımın içi yorgun.

Sezai Efiloğlu 2

Gözümde Dökülenimsin

Ey ceylân bakışım nedir bu halin
Benimle değişti mâkus talihin
Gönlümde asılı resmin tuâlin
Baktıkça gözümde dökülenimsin

Sözüm içimdeki deli gönlüme
Benden ayrı içme bir lokma yeme
Bana 'senin için ben neyim' deme
Sustukca sözümde dökülenimsin.

Sana geldim sarayıyla köşkümle
Eleden ele düştüm selle taşkınla
Târümâr olmuşum senin aşkınla
Yandıkça özümde dökülenimsin.

Geçer gülüm geçer hasret zamanla
Sana olan aşkı gözümde anla
Gözüm pınarlarından damla damla
Aktıkça yüzümde dökülenimsin.

İşimiz olurmu şer meydanında
Yeri göğü inlet er meydanında
Gönül sarayımın her meydanında
Çaldıkça sazından dökülenimsin.

Sezai Efiloğlu 2

Gözün Aydın İstanbul

Yalanlar hâkkı koğdu
Bu düzen halkı boğdu
Gözün aydın İstanbul
Nur topu zammin doğdu..

Hiç kimse bir başına
Aslında hiç!bir şeydir
Oy'un için yalvaran
Senin oyunla BEY! dır.

Bizlere belâ gelmez !
Yaratan yazmayınca
Yaratan hele yazmaz
Sapıtıp azmayınca.

Her kim neder kendine
Eder eliyle beter
Şimdi ağla fendine
Duymaz eliyle iter.

Okuyan adam olur
Dersen itirâzım var
İnsân hâkkı bilmeli
Desin ihtirasım var.

Şevgili güzel dostlar
İnsanlık mala tapmış
Sezâî işte gerçek
Dönülmez yola sapmış.

Sezai Efiloğlu 2

Gözyaşında Cehennemim

Hasret dağ oldu Mehmedim
Allâhtandır merhametim
Gülüşünle Cennetimdin
Gözyaşında Cehennemim..

Kara bulandı âlemim
Hayatta bitmez tâlimim
Büyüsende bebeğimsin
Özyaşında Cehennemim.

Baba denen ata benim
Andolaki bu yeminim
Her yaşında Cennetimsin
Sözyaşında Cehennemim.

Sezai Efiloğlu 2

Gururun Kırmızı Noktası

Tahammülün tarlasının ölçüsü
Gönlümdeki arzın yüzüne benzer.
Çatlayan sabrımın gök gürültüsü
Depremvârî arşın közüne benzer.

Sabrımın kristal çanağı vardır
Kırmazsan gönlümün konağı vardır
Makas alınacak yanağı vardır
Sevildikçe aşkın yüzüne benzer.

Dünya tiyatrodur sahnesi vardır
Acıyla karışık nüktesi vardır
Gururun kırmızı noktası vardır
Aşılınca taşkın özüne benzer.

Sezai Efiloğlu 2

Gül Kokuyor

Güneş saklı gözlerinde zamanın...
Nûr kaynatır katlarında semânın.
Samanyolu korosunda bir nefer
Gül kokluyor tellerinde kemanın.

Ay güneşe bağışlamış mehtâbı
Mehtâba ters okutturur kitâbı
Akseder sedâlar boğuk hitâbı
Kül döküyor yangınım,amanın.

Sezai Efiloğlu 2

Gülcemâlin Benzer Hûri Meleğe

Gül cemâlin benzer hûri meleğe
Baktıkça yüzüne bana cân gelir
Arzumu yükledim sonsuz dileğe
Dilek tutmuş gibi yüze kan gelir.

Kaşların yay olmuş kirpiklerin ok
Yârim güzelliğın bana biraz çok
Seninle bu günüm ne yarınım yok
Efkârı bilcümle sûi-zân gelir

Kimi dost görünür kimi harâmi
Kimseye diyemem gönül yaramı
Seninle açtılar şimdi aramı
Bundan sonra dünyâ bir yalan gelir.

Cümle tabîp derdime derman arar
Boşa uğraş ölmüşüm neye yarar
Hakkımızda verilmişse bir karar
Boyun eğip kadere îmân gelir

Gonca güller ne ki solar giderim
Ak düşmüş saçları yolar giderim
Kendi namazımı kılar giderim
Sonsuzluk yolunda acı ân gelir.

Başıma bir belâ örmemek için
Herkesten kaçarım görmemek için
Ölümü öldürsek ölmemek için
Gizli sırlarım ayân beyân gelir.

Şuarâ-i cihân hayranmış bana
Şıpsevdi gönüllü ayranmış bana
Bilemedim her gün bayrammış bana
Ömrümü günbe gün bir sayan gelir.

Garîp sezâiyim bir yol gösterin
Yoluma çıkana bir sol gösterin
Allâha inanan bir kul gösterin
Yoksa bütün amel hep ziyân gelir.

Sezai Efiloğlu 2

Güldür O

Şu gözlerin niye bu kadar güzel
Gönülden gönüle giden yoldur o
Bu güzel sözlerin bana mı özel
Aşkına dûçar olmuş bir kuldur o.

Gelip geçermisin sokaklarımdan
Gidermi nefesin kulaklarımdan
Sözlerin damlıyor dudaklarımdan
Petekten süzülen acı baldır o..

Sezâiyi bilmem nesıl tanırsın
Eğer bilmiyorsan hârda alırsın
Koklamaya kıyarmıyım sanırsın
Gönül bahçesinde ala güldür o.

Sezai Efiloğlu 2

Güller Dikenler İçinde Bitermiş

Bülbül güle ahuzarda feryatta
Alem intizarda gönül heyhatta
Gül bülbüle nasip değil hayatta
Bülbül gam keder içinde ötermiş.

Kime gitsem kapıları kilitler
Bu kadar zulm ölmek için yetermiş
Dinsizmiş imansızmış dikenler
Güller dikenler içinde bitermiş.

Gama vurmuş bülbül dala konmuyor
Ne yapsın bülbül gül yola gelmiyor
Ölüm gelsin dese o da olmuyor
Ayrılık ölümden bile betermiş.

Bülbül S.efil gül perişan bir halde
Dikenlere söz geçmiyor her halde
Bekliyorlar olanları şer halde
Gül bülbülün hep burnunda tütermiş.

Sezai Efiloğlu 2

Gülümsemek

Bakarsın sevgiyle gözünü yormaz
Kemlik güdenlerde özel de durmaz
Öyle her insanda güzel de durmaz
Cennetten çalıntıdır gülümsemek

Nereye gidersen ışık yansıtır
Cennetin pûrnûrunu anımsatır
Sevgileri aşk ile tamamlatır
Gönülden alıntıdır gülümsemek.

Bahârı bellidir yazı bellidir
Notası bellidir sazı bellidir
Sîmâya koyduğu izi bellidir
Yürekten salıntıdır gülümsemek.

Sezâînin her dem yüzüdür yüzü
Sessiz kelâmların özüdür özü
Kalbi iyilerin gözüdür gözü
Ömürde kalıntıdır gülümsemek

Sezai Efiloğlu 2

Güneş Damlıyor

Baktım gözlerine özün gülerdi.
Serçe su içerdi gamzelerinden
Açtım bahârını yazın gülerdi
Menekşe koklarım tazelerinden.

Zambaklar boyunu senden kıskanır
Güneş damlıyorken kirpiklerinden
Bilmem ki zülûfün neden ıslanır
Dökülüverdim yelpâzelerinden..

Sezai Efiloğlu 2

Günbirlik Değişmeyin Ne Olur

Methiyeler düzdüm değmesenizde
Havalanıpta şişmeyin ne olur
Kayda değer olsun bir sözünüz de
Günbirlik değişmeyin,ne olur !

Noktalanmış olan dizginiz olsun
Terennüm edilen ezginiz olsun
Bir tarzınız olsun çizginiz olsun,
Günbirlik değişmeyin,ne olur !

Paylaşıp dostluğu olun ihsanlık
İyilikten kopsun tatlı lîsanlık
Otursun kişilik olsun insanlık
Günbirlik değişmeyin,ne olur !

Kurda kuzusunuz yalnızlaştıkça
Kaybeden sizsiniz uzaklaştıkça
Gerçekler acıtır yalanlaştıkça
Günbirlik değişmeyin,ne olur !

Bende bir insânım soyunmu sandın
Hayat meselesi oyun mu sandın
Sezâi uysaldır koyun mu sandın
Günbirlik değişmeyin,ne olur !

Sezai Efiloğlu 2

Gür Çıkar Bizim

Korkma ! dedi atam bize
Vatan emânettir size
Bu uyarı hepinize
Âhımız gür çıkar bizim

Biz elmanın yarısıyız
Biz peteğin arısıyız
Biz islâmın dâvâsıyız
Sesimiz gür çıkar bizim.

Allah için cihattayız
Varoluşta mîlattayız
Hak Celleye taattayız
Duâmız gür çıkar bizim.

Allah ile ekber ile
El kulakta tekbir ile
Bir vücûtta yekbir ile
Sadâmız gür çıkar bizim.

Ecdâdımız şanlı idi
Düşmanımız kanlı idi
Şehîdimiz canlı idi
Canımız gür çıkar bizim.

Sezai Efiloğlu 2

Güzel Bakan Güzel Görür

Döner gider ahir devran çarkındamısın
Zaman su olup arkarken arkındamısın
Her zerrede güzellik var farkındamısın
Güzel bakan güzel görür güzel bulursun..

Güzel olan benim deme,çok yorulursun.!
Benim olan güzeldir de,mutlu olursun..!
Bu âlemi yaratanım güzel yaratmış,
Güzel bakan güzel görür güzel bulursun..

Aramızda zerre kadar ayrılık yoktur
Kimiz aç kimi sefil gönlümüz toktur
Sen insansın bende insan benzerlik çoktur
Güzel bakan güzel görür güzel bulursun..

Acılarda kederlerde yaralardayım
Sevgi nerde sevdâlarda aşkla ordayım
Arama sen başka yerde ben buradayım
Güzel bakan güzel gören beni bulursun..

İyi kötü İki yol var tercih senindir
Kötülükle işim olmaz iyi benimdir
Karıncayı incitemem bu yeminimdir
Güzel bakan güzel gören beni bulursun..

Sezai Efiloğlu 2

Güzel Günlerde Beni Görmeyecek

Çıkar karşığında eder varken
Ömürden gönülden hep gider varken
Bende böyle kötü bir kader varken
Güzel günler de beni görmeyecek.

Birden yükseklere kanat açanlar
Rahmân-i rahıymle aram açanlar
Kötü günlerimde benden kaçanlar
Güzel günlerde beni görmeyecek.

Derdim gamım büyük artık susamam
Kînimi yüzüne durup kusamam
Kimseyi çarmıha gerip asamam
Güzel günlerde beni görmeyecek.

Boyun büker içimdeki lâlesi
Kırık dolu gönlümdeki karnesi
Gelmiş geçmiş soy sülâlesi
Güzel günlerde beni görmeyecek.

Yaşamak istemem yasla bir daha
İçirdin zehirler tasla bir daha
Andolsun kitaba aslâ bir daha
Güzel günler de seni görmeyecek.

Benim hayatımı zora sokarsan
İyi niyetimi kötü yorarsan
Gönlümden geçeni eğer sorarsan
Güzel günlerde seni görmeyecek.

Etme yapma nolur erken sezâi
Desen de kâretmez, birden sezâi
Bu kesin kararım derken, Sezâi
Güzel günlerde beni görmeyecek..

Sezai Efiloğlu 2

Güzel Kaybettik

Gelmişimden geçmişim böyle siline
Suscağı yeri bilsin söyle diline
Kimi zaman sır küpüyüz öyle biline
Sırların dünyâsına güzel kaydettik

Topraklığımız ruhumuzdan sökölüp
Sefâletle kulun önünde bükölüp
Damla damla kör vicdanlardan dökölüp
Tükenen insanlığa güzel aybettik.

Ehemniyetsiz kaldı bütün kutsiyât
Ayaklara düştü sonunda haysiyet
Kurudu vicdanlar köreldi hissiyât
Acıya katkı yapıp güzel seyrettik

Uzun hava sandık ağıtı gazeli
Defîleye sunduk nâmahrem özeli
Elimizin tersiyle ittik güzeli
Çirkinlik tavan yaptı güzel meylettik

Nasıl bir insanız nasıl bir illettik
Ölümöze caz, senfoniler dinlettik
Açtıkça kanattık vurdukça inlettik
Söyle hangi yarayı güzel eylettik.

Sümen altı edildi dertliliğimiz
Tatlı dille yumuşardı sertliğimiz
Ne adamlık kaldı nede mertliğimiz
Ardımızdan kem sözü güzel söylettik.

Kapıldık binbir kere çarkedemedik
Rüzgarınoğlunu hiç farkedemedik
Hırslara yenik düştük terkedemedik
Olan biten her şeyi güzel kaybettik..

Sezai Efiloğlu 2

Güzeldir Ölüm

Yüreğim kaldırmaz bu gidişini
Beni naçar koyup gittin be gülüm
Nasıl hazmedeyim terk edişini
Senin aşkın ile güzeldir ölüm

Gülüşün tek kurşun sıktı be gülüm
Demekki elinden gelecek ölüm
Olsun sana kurban bu aciz gönlüm
Senin eliden de güzeldir ölüm.

Karanlık dünyamı aydınlatırken
Ruhumu okşayıp sevgi katarken
Her şeyimi bir kenara atarken
Ansızında gelse güzeldir ölüm

Nasıl isyan etmem böyle kadere
İnsanlar düşürür canı kedere
Şans tanımadılar yalnız bir kere
Yaşamaya değmez güzeldir ölüm.

Sözü uzatmamak gayrı iyisi
Benden fazla sevsin seni birisi
Dünyamda sen vardın bomboş gerisi
Bu zalım dünyada ölüm güzeldir..

Şimdi gittin hem Efiloğlundan
Seversen bulursun her türlü yoldan
Bize bu zulümler hak değil kuldan
Kuldan değil senden güzeldir ölüm.

Sezai Efiloğlu 2

Ha Senin Ha Benim Farkeder mi

Seyret doyasıya aşkla leylâyı
Neye yarar sevdirmezse mevlâyı
Kimden saklıyorsun yalan dünyâyı
Ha senin,ha benim, farkeder mi ki?

Niceleri hayal kurdu düş kurdu
Şâh Pâdişah,Sultan oldu, baş oldu
Diyorsan ki pırlantalar taş oldu
Ha senin,ha benim, farkeder mi ki?

Âlem kan ağlarken zevkimiz peki
Ölüm zulüm varken keyfimiz neki
Bu handa yolcuyuz heybemizdeki
Ha senin,ha benim, farkeder mi ki?

Üç günlük dünyada tarihlendiğin
Sadece bir ömür takiplendiğin
Emânet değil mi sâhiplendiğin
Ha senin,ha benim, farkeder mi ki?

Nedir Efiloğlu senin ârızan
Eşin dostun hani sensin gariban
Ortak kederlerle kanarken yaran
Ha senin,ha benim, farkeder mi ki?

Sezai Efiloğlu 2

Haberin Olmaz

Dost dūřmanla barıřtı
Dert benimle yarıştı
Aşkın kana karıştı
Senin haberin olmaz

Vurgun yedim gönülden
Hal bilmezsin birinden
Yaralıyım derinden
Ölsem haberin olmaz.

Büyüttüm dertlerimi
Terkettim fertlerimi
Dürdüler defterimi
Senin haberin olmaz.

Biterim günden güne
Hasretim geçen düne
Kına yak öldüğüme
Bu dünya sana kalmaz

Aşkımız düştü dile
Düşmemiş bak gönlüne
Diyorsun güle güle
Gitmem sevdiğim olmaz..

Sezai Efiloğlu 2

Haberin Olsun

Herkes dertlerini döker üstüme,
Eğilip büküldüm haberin olsun.
Geceler dağ gibi çöker üstüme,
Son'um oluyorsun haberin olsun.

Her gün seslenirim kulâk tıkarsın,
Daha üç günlüğüz benden bıkarsın
Her nasıl yalvarsam üste çıkarsın
Canım ölüyorum haberin olsun.

Gel yıkma dünyayı başıma gülüm
Sensizlik çok zormuş gel etme zulûm
Telâfisi mümkün olmayan ölüm
Gerisi mümkündür haberin olsun.

Sana söz anlatmak zormuş nâfile
Tükenir umutlar döndüm sefile
Son sözünü söylemişin Efil'e
Tren kalktı gider haberin olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Hakîkât Gönülde Sözlerde Değil

Gerçeğı görmeyen gözü neylersin
Hakîkât gönülde gözlerde değil
Âfâkî konuşan dili neylersin
Hakîkât gönülde sözlerde değil.

Ruhu satılmışın tutsak bedeni
Kalanı hiç olmaz çoktur gideni
Bilir bilmez varoluşun nedeni
Cevâp bilgedendir nazlarda değil.

Yozlaşmış fikirle hayat sürülmez
Akarsuyun özü bayat görülmez
Kâinatta nizâm sanat erilmez
Sırrı âlemedir tezlerde değil

Mahlûkât karışık yüzler alaca
Gönüller kırılır sözler kabaca
Çalmayı bilmezsen hani notaca
Hata kusur sende sazlarda değil

Küffâr ahdeylemiş elinde kazık
İnsanlık bozulmuş yazık mı yazık
Sazın da sözünde düzeni bozuk
Günâh fazlalarda azlarda değil.

Doğru sözüm yalanlarla bozulur
Eksikliğim yabanelde koz olur
Bir gün sezâide erir toz olur
Cehennem yangında yazlarda değil.

Sezai Efiloğlu 2

Hakîkât Yolunda Zerre Olurum.

Mert iken Merve olacağıma
Bir değil binlerce kerre ölürüm
Haksızlıkla zirve yapacağıma
Hakîkât yolunda zerre olurum..

Eğilmem kimseye hepsi kuldur
Kul'un kul'a kulluk etmesi zûl'dür
Kimisi yanınca kalanı kül'dür
Ben yanınca gül-i merre olurum.

Ne malım ne mülküm makamım yokmuş
Olmasın, bilakis imkanım yokmuş
Yerlerin yüzünde mekanım yokmuş
Gönlümün yüzünde derre olurum.

Manzûmeler yazdı Bâkî gönlünce
Dindi yangınları sâkî görünce
Elimden geleni tâki ömrümce
Çirkin yüreklere berre olurum.

Sezâî sarardı daldaki yaprak
Değil mi geldiğim yer kara toprak
Dostların elinde bir ara bardak
Şekerli şerbete cerre olurum.

Sezai Efiloğlu 2

Halis Bir Aşk

Saçlarıma karlar değdi
Gönül yâre boyun eğdi
Yâre mâhkûm eden neydi
Dediler ki hâlis bir AŞK.

Gün geçmez ki ağlatıyor
Yürekleri dağlatıyor
Günden güne bağlatıyor
Beni ona hâlis bir AŞK.

Sezai Efiloğlu 2

Hangi Cehennemi Beklersin Canım

Aldandım zambağın tebessümüne
İçlendim edâsına cilvesine
Yarım gökkuşağının pembesine
Gözüm yaşı düşer yağmurdan önce.

Ağustosu bekler kaynayan kanım
Ter'imi kefenle silmeden önce
Hangi Cehennemi beklersin canım
Bana ezâ cezâ cefâ edince.

Seyirlik gökkuşağı gözyaşımda
Dalgaları hayâl meyâl başımda
Arzu ile kederim oynaşım da
Ağuları bal eyleriz her gece..

Sezai Efiloğlu 2

Hani Neredesin

Güneşin gerdânına dizilirken,
Kulak kabarttığım ayak seslerin.
Umutlar, ılgıt ılgıt terliyorken ,
Kokun gelir senden evvel, neredesin ?

Güneş tutulmasının nakarâtı
Yokluğun! değiştirmez hakîkatı
Vesvese, hakkımdaki tahkîkatı
Bitir derim, gel isterim , neredesin?

Sağnak sağnak matem yüklüyüm
Göğün eteğinden , iki büklümüm
Gölgenin sarmalında, umutluyum
Hasret düşer gözlerimden, neredesin?

Varsın Sezâînin hep umarında
Beni buldum kaderin şamarında
Beklerim zamanın şah damarında
Gelen geçer gider, hani neredesin?

Sezai Efiloğlu 2

Harcama Canım Harcama

Deli gönül özlerini
Görsen diğer yüzlerini
Kayda değer sözlerini

Harcama canım harcama
Harcama gülüm harcama

Bilmesinler güldüğünü
Makul hayat sürdüğünü
Ne malını ne mülkünü

Harcama canım harcama
Harcama gülüm harcama

Şarta koşmuş fermanını
Dertlerinin dermânını
Zayi etme zamanını

Harcama canım harcama
Harcama gülüm harcama

Nedir aşkın sana zulmü
Harâp edip deli gönlü
Sana ait olan ömrü

Harcama canım harcama
Harcama gülüm harcama

Tanimazlar nizâmîyi
Niyet hâlis rızâm iyi
Kuşa kurda Sezâî'yi

Harcama canım harcama
Harcama gülüm harcama

Sezai Efiloğlu 2

Haspam

Alem hatırlatır nas'a Mevlâyı
Mecnun bile istemezken leylâyı
Neyleyeyim pay eylesen dünyâyı
On senindir altı benimdir haspâm

İnanırsan beşten sonra altı var
İnanmazsan üstü geniş altı dar
Bu dünyanın üstü kadar altı var
Sen üstte kal altı benimdir haspâm.

Allâme olmussun ama mektepsiz
Beni yerermissin olsun sebepsiz
Bilcümle gürûhla arsız edepsiz
Yüz senindir altı benimdir haspâm

Sızlatır vicdanı bir necis koku
Ansızın saplanırken gülün oku
Gelir altüst eder gör ölüm şoku
Dün senindir bu gün benimdir haspâm.

Şer ekseni şeref katmaz insana
Efiloğlu çamur atmaz bil sana
Öyle elli altmış yüz yetmez sana
Bin senindir altı benimdir haspâm.

Sezai Efiloğlu 2

Hayâl Kırıkları Yüklü Heybemde

Hayal kırıkları yüklü heybemde
Kıvrık sözler yoktur haybemde
Hedefin bendedir oklar yay sende
Karşılarım seni sanma içimde

Belki beni vurdun farklı biçimde
Hüzünlü vedâlar saklı içimde
Tezâhûr ediyor haklı biçimde
Başka yara yoktur sanma içimde

Benden vazgeçene kapı açıktır,
Gizli yaramın muhâtabı açıktır.
Kimisi dedi ki biraz kaçıktır,
Bunları yazmadı sanma içimde.

Sessiz vedâlaştım sessiz ağladım,
Gönül yarasını sessiz bağladım.
Bu yalan dünyâda ıssız çağladım,
Kıyamet kopmadı sanma içimde.

Sezai Efiloğlu 2

Hayalime Kar Yağdırdın Bilesin

Birikmişı eliyorum kalbûrdan
Ne kalırsa bana düşen zamandan
Sevgi sevda bir bir düşer aradan
Bir tek üste kalan sensin, bilesin.

Dumanını çekiyorum hasretin
Titretiyor hücreleri nefretin
Hatırım yokmuş yokmu bana nusretin
Beni sana yar edensin bilesin.

Yağmur yağar göklerimden yanağa
Biriktirdim kan dökülür çanağa
Aşkın fırtınası döndü sağnağa
Hayalime kar yağdırdın bilesin.

Sezai Efiloğlu 2

Hayat Dediğın Kırkına Değil

Kavuklu yoksa pîşekâr olmaz
Yanmayan sobada şekâr olmaz
Entrika öyle âşikâr olmaz
Sinema reklâmdan sonra başlar

Takıl ! Feleğın çarkına değıl
Düşte eğrinin arkına değıl
Hayat dediğın kırkına değıl,
Farkına vardıktan sonra başlar.

Neyin ürünüdür bu düşmanlık
Kâbilden gelen bir alışkanlık
Cehâlet ehlindeki pişmanlık
Gerçeğı gördükten sonra başlar.

Bu dünyanın bakkalı kasabı
Tutturmazsa oranları nisâbı
Zevk-sefânın ahret hesabı
Mezara girdikten sonra başlar.

Haram lokmayla geçen öğün
Boğaza takılır kalır bir gün
Sezâinin beklediğı düğün
Kimbilir öldükten sonra başlar

Sezai Efiloğlu 2

Hayat Film Şerididir

Bir yaşında bal olupta akarsın
On yaşında Gül olupta kokarsın
Onbeşinde dört bir yana bakarsın
Bir yolunu bulup gittiğin gündür.

Onsekizde bir özgürlük sevdası
Yirmisinde çok değişir dünyası
Otuzunda başlar hayat kavgası
İşte o zamanlar öttüğün gündür.

Otuzbeşte yükü büyür gözünde
Kırk yaşında manâ vardır sözünde
Ellisinde anıları yüzünde
Kazı tavuk diye güttüğün gündür.

Ellibeşte yelkenler iner fora
Atmışında eylemler girer zora
Atmışbeşte emekli derler nere?
İşte o gün cidden bittiğin gündür.

Yetmiş yaşa diyorlar ki mâşallah
Yetmişbeşi bulabilsek inşallah
Seksenlerde duyulur ki bir sabah
Kuyruğunu titrettiğin o gündür.

Hayat film şerididir geçerken
Gözler gelip gideni zor seçerken
Kimi gelip kefenini biçerken
Baştan sona yaşadığın o gündür.

Sezai Efiloğlu 2

Hayat Var

İnsânoğlu doğar büyür ve ölür
Kimi acı görür kimi gâm görür
Kimi bir kırmızı halıda yürür
Hayâlde hayat var gerçekte ölüm.

Kibirin akledilmez tafirasına
Gül diksen diken biter tarlasına
Aç kalıp otursan kurt sofrasına
Kaşıқта hayat var sofrada ölüm.

Git karıştırdı defterleri kitâbı
Varmı yaşamanın farklı nisâbı
Tutturaman âhiretlik hesâbı
Nefesle hayat var mezarda ölüm.

Bırak biraz kitap seni okusun
Cümle cümle hayatını dokusun
Bu fâni dünyâda insânoğlusun
Virgölde hayat var noktada ölüm.

Çizgiler hayatın garip yolları
Döndürür sahnede mâğlûp kolları
Dolanır boynuna zarîf kolları
Ellerde hayat var zulada ölüm.

Deli olup güldüğün kadar yaşa
Mevlâ can verir toprağa taşta
Şezâi de! gördüğün kadar yaşa
Önce güzel yaşa sonrada ölüm..

Sezai Efiloğlu 2

Hayat Yalan Ölüm Gerçek

Hayat derki beni gerçek sanmayın
Şatafata zevk sefâya kanmayın
Cennet varken Cehennemde yanmayın
Ben yalanım ölüm gerçek bilmezler.

Hayat ölüme diyor ki, insanlar
Beni sevip seni neden sevmezler?
Ölüm der ki "sen tatlısın, fânisin,
Sen yalansın ben gerçeğim bilmezler".

Hayat bir değirmen öğütür beni
Ne beni geri kor birde ne seni
Eskiden de böyle bu değil yeni
Hayat yalan ölüm gerçek bilmezler.

Sezai Efiloğlu 2

Haz Bana Kalsın

Sürükleme dört mevsimi peşinden,
Belli gidiyorsun ! yaz bana kalsın.
Çok çekmişim bu dünyânın işinden,
Çokça rahatladın, az bana kalsın.

Dermân senden yana,dert benden yana,
Âlem senden yana ,fert benden yana.
Nâmert senden yana,mert benden yana,
Dünyâ doymayanın,kaz bana kalsın.

Gerçekler acıdır ağlatır seni,
Yazılmış vesîka anlatır beni.
İstemem darbuka oynatır beni,
Türkü bana kalsın,saz bana kalsın.

Aklımdan bahârın yaz'ın geçerken,
Yanıp âb-ı hayât suyu içerken.
Sezâî dünyadan bir gün göçerken,
EIFâtihâ de de hâz bana kalsın.

Sezai Efiloğlu 2

Hazır

Galûbelâ dedin inkâr üzresin
Aklen fikren hastalanmış nezlesin
Fırıldak dünyanı âlem izlesin
Yüreğin ne kadar belâna hazır?

Habersizsin insanlığın farzından
Hiç bir fire vermiyorsun tarzından
Alev topu fişkırırken ağzından
Dilin hangi güzel kelâma hazır?

İnsânoğlu doğar yaşar ve ölür
Ölüm gelir malı mülkü götürür
Hâlis insân bâkî yerini görür
Bekler azrâili selâma hazır.

Bir gün gelir çocuklaşır hallerin
İki güzel kelâm etmez dillerin
Direnemez Cehenneme ellerin
Allâhın Cenneti kuluna nâzır.

Bir kesimlik nefes ile gürlersin
Bu dünyayı benlik için seversin
Azrailin karşısında terlersin
Amelin sırtında sonuna hazır.

Zenginim sanırsın nusret Allahın
Güçlüyüm sanırsın kudret Allahın
Gün gelir ölürsün müddet Allahın
Şu nâr-ı Cehennem kuluna hazır.

Yanarken bağırırısın Anneem diye
Çocuğu güldürür bahânen bile
Cennet durur iken Cehennem niye
Allâhın râhmeti kuluna hazır..

Atayı bilmezsen büyüktür hatan
Babaya hatayı lanetler yatan
Cennet yüzü görmez ata ağlatan
Sezâî Allâhın yoluna hazır.

Sezai Efiloğlu 2

Helâl Babam

Benim babam aslan babam
Evladına nazlan babam
Doymuyorum azlan babam
Kanım sana helal babam.

Yemedin yedirmek için
Giymedin giydirmek için
Hakk helal ettirmek için
Varım sana helal babam

Haram tattırmadın bize
Ne oğluna nede kıza
Kanaat ederdin hep aza
Kar'ım sana helal babam.

Ardımdaki yüce dağsın
Gölge bildiğim bir bağsın
Yaşadığım gençlik çağsın
Canım sana helal babam.

Aslan oğlum diyen bana
Aslan babam güven sana
Kan karışmaz asil kana
Zar'ım sana helal babam.

Güller açar köteğinde
Uyuyordum eteğinde
Arı olsan peteğimde
Balım sana helal babam.

Yüreğindeki saraydan
Uyandırma bu rü'yadan
Er gidersem bu dünyadan
Salımdan tut celal babam.

Efiloğlunun hasısın
Sezâinin babasısın
Sen Allahın ahbabısın
Cennet mekan olsun babam.

Sezai Efiloğlu 2

Hele Bir Tutuşsun

Bilin ki herkese yüreğim dargın
Düşmüşüm yollara hep yorgun argın
Üflemele sönmez içteki yangın
Hele bir tutuşsun,yakar âlemi.

Gel içinde bencilliği ezsene
Düzelmedin geçse bile yüz sene
Güvenme malına iri cüssene
Bir mazlumun âhı yıkar âlemi

Sorguya çektiler beni alenî
Cübbeli ayaklar kırdı kalemi
Kaderim diyerek boyun eğerim
Söyle neyleyeyim sakar âlemi.

Malım mülküm yoktur ben az'ım paşa
Bana mitil yastık yer lazım paşa
Beyoğlu'ndan aşağı Kasımpaşa
Öyleyse söyle kim takar âlemi.

Az gelir dersiniz bu cezâ bile
Bulun araştırın bu ezâ niye.
Neyleyim, ömründe bu Sezâiye,
Bazen hor bazen kör bakar âlemi.

Sezai Efiloğlu 2

Hele Gel Diyorsun Kabûl Ederim

Mevlâm aramıza günâhlar girdi
Tövbe et diyorsun kabûl ederim
Zevk-ü sefâ senden uzaklaştırdı
Hele gel diyorsun kabûl ederim.

Yalan dolan ile dikenli yollar
Sana el açmaya kalkmıyor kollar
Beni senden etti îmansız kullar
Ümitvâr diyorsun kabûl ederim.

Gayrı yollarını bulamaz oldum
Bir yeşil yapraktım sarardım soldum
Pişmanlık içinde saçımı yoldum
Rahmanım diyorsun kabûl ederim.

Sana olan sevgim herşeyden üstün
Zerrelere kadar günâh büsbütün
İçimde Cehennem dışımda tütün
Ganiyyim diyorsun kabûl ederim.

Kelâmın rehberin başım üstüne
Her şey dönecekmiş bir gün aslına
Merhamet ederim insân nesline
Bâkîyim diyorsun kabûl ederim.

Çalamam akortsuz telli sazımı
Terkettim atayı oğul kızımı
Hiç kimse bilemez benim sızımı
Bana dön diyorsun kabûl ederim.

Yaratılmış şahit olsun sözüme
Tövbe ettim şimdi döndüm özüme
Dayanamam cehennemim közüne
Affettim diyorsun kabûl ederim.

Seni yok sayanlar hayvana döndü
Ortalık karıştı can kana döndü
Sezâi tövbekâr tek sana döndü
Eminol diyorsun kabûl ederim.

Sezai Efiloğlu 2

Hengâme

Gökten yağan sevgilerle
Yürekleri döşeyelim
Gönüllerden gönüllere
Muhabbeti taşıyalım

Kısrakların memesinden
Umutlara süt sağalım
Çıkalım şu gökyüzüne
Sevgi olalım yağalım.

Dolunaylar öpsün bizi
Kirli yanaktan verelim
Toplasınlar ikimizi
İnci olup dökülelim.

Topla çadırları yârim
Yetim kalmış tüm âhenkler
Kasivette diğer yarım
Kirlenmiş bütün bu renkler

Haydi kirmana saralım
Görelim sonsuzlukları
Beton mezara gömelim
Bütün olumsuzlukları

Çimelim gel gül suyunda
Uçsun ırmaklar deryâya
Haydi gökyüzü soyunda
Doysun yeryüzü leylâya

Bir hengâme kâinatta
Âlem düğün dernek kurmuş
Sezai nazariyatta
Gelip görenler kudurmuş

Bir salıncak kursun güneş
Göktüğün saçaklarına
Ayrılıkla tuttu güreş
Sarıldı bacaklarına

Otursun yerde adımız
Sert gökleri neyleyeyim
Cennet-ül bâkî tadımız
Bilmeyene söyleyeyim.

Arzularım dipsiz kuyu
Hatır saymaz abaküsüm
Arsızlığım samanyolu
Bendeki bir bana küsüm.

Şimdi ürkek bakışlarım
Kırpıklarım ıslak ıslak

Nerede mezar taşlarım
Efiloğlunu saklasak..

Sezai Efiloğlu 2

Hepsi Burada Hepsi

Arlısı arsız hırlısı hırsızı
Hepsi burada hepsi, hepsi burada
Kirlisi kirsizi sırlısı sırsızı
Hepsi burada hepsi, hepsi burada

Huylusu huysuzu tüylüsü tüysüzü
Hepsi burada hepsi, hepsi burada
Soylusu soysuzu boylusu boysuzu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada

Bitlisi bitsizi iplisi ipsizi
Hepsi burada hepsi, hepsi burada
Denlisi densizi donlusu donsuzu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada

Ünlüsü ünsüzü çullusu çulsuzu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada
Pullusu pulsuzu yollusu yolsuzu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada

Etlisi sütlüsü allısı morlusu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada
Ağrısı sancısı sağcısı solcusu
Hepsi burada hepsi, hepsi burada.

Sezai Efiloğlu 2

Her Bakışta Kan Tutar

Sevdânın yollarından
Silinir mi izlerim
İnletir türküleri
Üç oktavlı tizlerim.

Cümle âlem katılır
Sözlerin rakkasına
Küllîlisan yabancı
Gönlümün aksanına

Bulutlar yalan ağlar
Kan kusarken gözlerim
Ardımda kalan dağlar
İncitmesin sözlerim.

Her bakışta kan tutar
Kasdedersen canıma
Yâreme gel merhem ol
Dokunmadan kanıma.

Ancak bana Cehennem
Küllenirken közlerim
Mahcup ettin ellere
Yere geldi yüzlerim.

Sezâinin tak etti
Varlık yokluk cânına
Evin barkın yok ise
Gel de uğra hân'ıma.

Sezai Efiloğlu 2

Her Dem Uman Günde Küser

Aradığın olmaz elde
Elde'kiler durmaz dilde
Her bir şeyi mükemmelde
Her dem um'an günde küser.

Kurt yayılmaz kuzu ile
Memnûn olmaz azı ile
Bu dünyâyı arzu ile
Her ân um'an günde küser

Bu başıma işi nerden
Aldım bilmem gâileden,
Ehliyetsiz kişilerden
Dermân um'an derde küser.

Sezai Efiloğlu 2

Her Gelen Oklar Beni

Bu kader bir yazgıdır
Hayat ince çizgidir
Açlık bana özgüdür
Anlamaz toklar beni

Arzularla kan ettim
Aşkla ferhâta yettim
Sinemi kalkan ettim
Her gelen oklar beni

Dertlerim dağmı diye
Karamı ağ mı diye
Ölümü sağmı diye
Her gelen yoklar beni.

Dualarım Allaha
Çıkmam belki sabaha
Baş aşığı çarmıha
Gerişor çoklar beni.

Sezai Efiloğlu 2

Her İnsana İnsân Deniliyor mu?

Mevla yaz başında nisan yaratmış
Aklı fikri güzel insan yaratmış
Anlaşsınlar diye lisan yaratmış
Her insana insan deniliyor mu?

Her tilkiye tilki deniliyorken
Her kediye kedi deniliyorken
Her köpeğe köpek deniliyorken
Her insana insan deniliyor mu?

Bir insan bir cana kıyabilir mi
Malını mülkünü soyabilir mi
İnsan sıfatından olabilir mi
Her insana insan deniliyor mu?

Şezai derdini yaratan bilir
İçimde umutlar ölüp dirilir
Vasf-ı insan gözlerimde irilir
Her insana insan deniliyor mu?

Şezai Efiloğlu 2

Her Şey Sende Biterdi

Sevdiğim aklımı almıŐın baştan
İnsân vazgeçer mi severse aşktan
Nasıl bir kalbin var öyle bir taştan
Gönül her Şey sende biter derlerdi.

Beni sürüp gittin çöllerden çöle
Söyle ne kazandın ne geçti ele
Türküler söylenir dillerden dile
Ayrılık ölümden beter derlerdi.

Kahır ekseninde geldim dünyâya
Deli gönül gitti düştü sevdâya
Arzımı ilettim yüce Mevlâya
Yüce Allâh sana yeter derlerdi.

Affetmek Allah'a mahsus diyorsun
Ben Allâhtan büyük müyüm diyorsun
Bâk büyük bir günâha giriyorsun
Gönül seni bak af eder derlerdi.

Ocağına düştüm Efiloğlu'yum
Senden ayrılalı sefiloğluyum
Sana aşık olan Allâh kuluyum
Sensiz bu dünyâyı nîder derlerdi

Sezai Efiloğlu 2

Her Şey Şiir

Derdim Şaha kalkmış diri ayaklı
Vurur tellerime eli dayaklı
İster kâfiyeli ister uyaklı
Sayfalarda kalan her Şey Şiirdir.

Düştüğüm anlarda çoktur gidenim
Gidenin ardından titrer bedenim
Ne bedenim kalır nede nedenim
Benden geri kalan her Şey Şiirdir.

Güneşe yalvarır bensiz geceler
Çözüksüz âlemdeki bilmeceler
Yaslıca mâtemde sessiz heceler
Anlamlı hatırâ her Şey Şiirdir.

Saklar sözlerimi kitâp dostlarım
AĞır gelir size hitâp dostlarım
Düştüm en sonunda bîtâp dostlarım
Sezâiden kalan her Şey Şiirdir.

Sezai Efiloğlu 2

Herkes Gibisin

Herkes nâtam sende eksik
Bölük pörçük ses gibisin
Şu gönlümden yersin kesik
Sende mi herkes gibisin

Aglasanda gülsun yüzün
Benden yana dönsun özün
Kayda değer olsun özün
Sende mi herkes gibisin

Gozyaşını belli etme
Yüzümü yüz elli etme
Benide teseli etme
Sende mi herkes gibisin.

Derdini dermanla yüzle
Kavlimi kanımla yüzle
Canını canımla yüzle
Sende mi herkes gibisin

Sezâî şansa bırakmaz
Boşa gemileri yakmaz
Alelâde fala bakmaz
Sende mi herkes gibisin

Sezai Efiloğlu 2

Hey Gidi Gidi Gidi Hey Gidi Hey

Indim köyden şehire
Döndüm gölden nehire
Bağışıklık kazandım
Verdiğin her zehire

Hey gidi gidigidi hey gidi hey
Et bıdı bıdı bıdı hey gidi hey.

Sormazsın nerden geldim
Yorgunum yoldan geldim
Cümle âlem içinde
Diyorsun dağdan geldin.

Hey gidi gidigidi hey gidi hey
Et bıdı bıdı bıdı hey gidi hey.

Yorulmaz yorgun olan
Sorulmaz vurgun olan
Barışmaz mı bayramda
Acabâ dargın olan.

Hey gidi gidigidi hey gidi hey
Et bıdı bıdı bıdı hey gidi hey.

Efilil'im esip geçtim
Şelâmı kesip gectim
İnce eleyip unu
Eleği asıp gectim.

Hey gidi gidigidi hey gidi hey
Et bıdı bıdı bıdı hey gidi hey.

Sezai Efiloğlu 2

Hey Yavrum Hey

Ali ata bak ! denirdi
Hep baka baka kalırdı
Şimdi kızlara bakardı
Şaka değil hey yavrum hey

Ayşe süt iç! denilirdi
Şimdi cinle yetinirdi
Bira vokka getirirdi
Zulasında hey yavrum hey

Bu karpuz değil yenilir
Bilakis hep beğenilir
Oya topu tut denilir
Şimdi ise hey yavrum hey.

A Be Ce yi çoktan söktük
Duramadık yere çöktük
Fazlaları yola döktük
Hal meydanda hey yavrum hey.

Besler kedi köpekleri
Giymiş saten ipekleri
Görmez bebek cesetleri
Çöplüklerde hey yavrum hey.

Ali'yi atla büyüttük
Ayşe'yi cinle uyuttuk
Oya'yı da topa tuttuk
Oh ne güzel hey yavrum hey.

Nesil'i ata bindirdik
Ayşe'le ota gönderdik
Oya'yı topla sindirdik
Lay lay lömlü hey yavrum hey

Ölü inler sağlar değil
Taş yürekler ağlar değil
İp atladık çağlar değil
Sezâi der hey yavrum hey.

Sezai Efiloğlu 2

Hiç Bir Şey Bitmez

Kalbimle aklımın arasındayım
Gönlümün kanayan yarasındayım
Ne malında nede parasındayım
Ben "bitti" demeden hiç bir şey bitmez !

Belki boyu aşan sorunlar olur
Mîde bulandıran yorumlar olur
Havası değişen durumlar olur
Ben "bitti" demeden hiç bir şey bitmez !

Fikir deryâsında teâtîdeyim
Ruhumun en derin tâtilindeyim
İnsanlık vasfının meâlindeyim
Ben "bitti" demeden hiç bir şey bitmez !

Sezâî der gün ola harman ola
Kim derki bir yaraya dermân ola
Şâh olmasam da benden fermân ola
Ben "bitti" demeden hiç bir şey bitmez !

Sezai Efiloğlu 2

Hiç Bitmeyecek

Seni benim yüreğime işleten
Duyarsız cümle âleme fişleten
Şu göğüs kafesimi genişleten
Vâr olan umudum hiç bitmeyecek.

Seni tanıdığım kadar insansın.
Ya yabansın ya cân yada cânansın.
Kimler neye inanırsa inansın,
Allâha inancım hiç bitmeyecek...”

Koklarım, o güzel günler yakında
Elden değil yakınından sakın da
Şu gözlerimin içine bakımda
Benim sana sevgim hiç bitmeyecek.

Herkes hakkını haddini bilecek
Balıma koyduğu zehri içecek
Kâbûs dolu günler elbet geçecek
Sezâi tükenipte bitmeyecek

Sezai Efiloğlu 2

Hikâyesi Yaz

Geçmişini unutup zamana tutun
İnsanlar içinde yaman'a tutun
Her zaman her yerde Rahmana tutun
Gönülden gönüle hikayeni yaz.

Kalbini dinleyip var git yoluna
Minnetin olmasın Allah kuluna
Gelsen bile bir gün yolun sonuna
Vakit kaybetmeden hikayeni yaz.

Kaaleye alma olur olmazı
Başa taç etme hatır sormazı
Sevgiyle kemliğin kökünü kazı
Aşk ile doğduğun hikayeni yaz

Bir yıla bin yılı sığdırmış gibi
Kalbine mutluluk yağdırmış gibi
Seviyorum diye kandırmış seni
Sadece gülümse hikayeni yaz.

Gönül seninleyse gerek yok yasa
Eğer sevmiyorsa etmeli tasa
Gözüne sokarak ve basa basa
Acı terkedişli hikayeni yaz.

Baştan başa roman hikayeyim ben
Yüce yaratana şikayetim sen
Sana deli aşık Sezai'yim ben
Gözümün yaşıyla hikayemi yaz.

Sezai Efiloğlu 2

Hoş Değil

Bendeki yangına körükle gitme
Ben ettim ben bittim bari sen etme
İş değil,iş değil, iş değil
Bu senin yaptığın hoş değil

On kere yüz kere bin kere dedim
Ellere dillere düşürme dedim
Hoş değil,hoş değil,hoş değil,
Benim kalbim boş değil.

Ömrümü gönlümü aklımı çaldın
Nefsini hepsini rûhunu aldın
Ağlatma çağlatma söyletme
Bari bundan sonra meyletme.

Sezai Efiloğlu 2

Hoş Tuttu Beni

Kimine hâl hatır sorsam kaçıyor
Sanki kanatlanıp benden uçuyor
Günler aramızı her dem açıyor
Dört bir yan ağrıyor baş tuttu beni

Sanmayın ki dünyâ hoş tuttu beni
Ne güldürdü ne de çoş tuttu beni
Düşmanın tokadı değmeden geçti,
Dostların attığı taş tuttu beni

Alıştı yüreğim dostun şerrine
Bilmiyorum hani benle derdi ne
Boşa gelip açsam derdim birine
Namert sofrasında aş tuttu beni.

Gelde hani sen ol kızma kendine
Yenildin diyorlar kendi fendine
Oturupta ağla şimdi derdine
Hıçkıra hıçkıra yaş tuttu beni

Bu gün yine doğdu derinden derdim
Düşündüm taşındım kendimi yerdim
Şükrettim yokluğa varımı verdim
Sabır ilaç geldi hoş tuttu beni.

Sezai çekiyor gâm'ı telaşı
Karıştırdı toprak ile talaşı
Kaybettim bilirim ben bu savaşı
Gitti yad elllerle eş tuttu beni

Sezai Efiloğlu 2

Huzûrun Taşralısı

Bu bir dönüm günü sayki bu milât
Görüp göreceğin elinde îrât
Yerinden yurdundan olursun evlât
Belâ olmasın kusûrun taşralısı.

Şuludur gözyaşı o yüzden akar
Ölmüşsün kime ne söyle kim takar
Uzaktan uzağa ibretle bakar
Amâde-i emr hâzirûn taşralısı

Gönlünü ferâh tut niyet hâlisse
Mûkîm ol her saat ve her sâlise
Başına gelmesin büyük hâdise
Başa belâdır püsûrûn taşralısı

Sezâî yaylada yaylayamazsın
Aklımı fikrimi kavrayamazsın
Adımı sorarsın anlayamazsın
Benim adım huzûrun taşralısı.

Sezai Efiloğlu 2

Hünerim Yoktur

İstanbul rüyalarım Ankara başım
Özlü sözlü Erzurum da dadaşım
Orduluyum Giresunla gardaşım
İnsanım ya başka hünerim yoktur.

Azarbaycan eyle Nahçıvan eyle
Gönül bahçesine bahçıvan eyle
Gönülden gönüle cereyan eyle
Seviyorum! başka hünerim yoktur.

Nasıl yanmayayım yorulduğuma
Kördüğüm olup ta örüldüğüm
Bakma sen böyle görüldüğüm
Aslına bakarsan hünerim çoktur.

Sezai Efiloğlu 2

ISSIZ

Zamanın dili yok ketûmdu kördü,
Vakit biraz varda mekânlar ıssız
Kesif bir gece bulaşıp durdu
Fersiz gözlerimden düşerken ıssız

Umutlar ebruli karanfil açar
Seherin meltemi üflesem kaçır
Hasretin güzelde bırakır naçar
Yangınlar içinde üşürken ıssız

Zaman diliminde ömür içerim
Kıldan tüyden köprülerden geçerim
Gönül dergahında sevgi biçerim
Kızgın şiirlerle pişerken ıssız.

Sezai Efiloğlu 2

İssız Geceler

Kim derdi ki bizim izdivâç bitmiş
Sebep arıyormuş bir hata yetmiş
Merhamet duygusu körelmiş gitmiş
Vicdânına benzer yıldız geceler.

Takılma demiştım böyle bunlara
İnsan dayanmıyor acı sonlara
Onlar bana bakar bende onlara
Bana eşlik eder yalnız geceler.

Gidipte bir dağa çökesim gelir
Eğriyi doğruyu bükesim gelir
Kalbimi kökünden sökesim gelir
Bana yoldaş oldu ıssız geceler.

Kapıdan geçeni yâri görürmüş
İnsan çok sevince böyle ölürmüş
Bir ölüm sessizliğine bürünmüş
Nedendir bu akşam sessiz geceler.

Sabır ver Allahım sabır kuluna
Hiç bir işimiz girmiyor yoluna
Sezâiyi takmış ayaz koluna
Sessiz ve sedâsız sensiz geceler.

Sezai Efiloğlu 2

İflas Edersin

Gökyüzünün ellerinden tutunca
Mesh ediyor kâlbim kelâm yutunca
Sözlerin yüreğime oturunca
İsrâf edip beni, iflâs edersin..

Benim gibi böyle âsâf bulunmaz
Asâfa muâdil vasîf bulunmaz
Kuyu çoktur ama Yusuf bulunmaz!
Züleylâlar azdır iflâs edersin.

Avuçlarında morcivert gecenin
Sayıklarım,alfâbede hecenin
Sunduğu çözülmeyen bilmecenin
Muhâtabı olup iflâs edersin.

Dökülen kurşundur senin hasretin
Ağ göğsümün topraklarına rutin
Vâdesi geçmişse arz-ı nusretin
Sezâîyle yanıp iflâs edersin.

Sezai Efiloğlu 2

İflas İçinde

İnsanoğlu düşer derde
Hayır vardır her bir şerde
Görüşeceğiz mahşerde
Beyaz kefen toz içinde

İnsan kanı tas içinde
Gönüller kir pas içinde
Nasıl anlatayım bilmem
Ömrüm var iflas içinde.

Dünya allar pullar beni
Cehenneme yollar beni
Mahşer günü kullar beni
Bulmasın iflâs içinde.

Allâh Allâh ganiy Allah
Canımın cânânı Allâh
Görürsün yananı Allah
Ameller iflâs içinde.

Kıvılcımdan ürker benim
Beni bekler Cehennemim
Neye gücüm yeter benim
Nedenim iflâs içinde.

Yüce Mevlâm duy nidayı
Hak edersem kes cezayı
Diyorki kulun Sezai
Bedenim iflâs içinde.

Sezai Efiloğlu 2

İhtiyâr Olacaksın

Seni candan bezdirip
Diyar diyar gezdirip
Dert yüküyle ezdirip
İsyankâr olacaksın

Tellâllar yayacaklar
Vurupta bayacaklar
Seni yok sayacaklar
Sen çok vârolacaksın

Güneş vuracak dağa
Dağlar can verir bağa
Eğer kalırsan sağa
Bâhtiyâr olacaksın.

Dertler hammale biner
Çizgi cemâle iner
Yaşlar kemâle erer
İhtiyâr olacaksın.

Sezai Efiloğlu 2

İki Gözüm.nerelerdeydin

Acılar bıraktın giderken bana
Nasıl güveneyim bilmemki sana
Kızılıcak şerbeti sunarken bana
Eller, iki gözüm nerelerdeydin?

Şimdi gel diyorsun kolay mı öyle
Gittiğin gönüller saray mı böyle
Yalvarıp dururken merhamet eyle
Söyle iki gözüm nerelerdeydin?

Hayat mektebinde aşkı okurken
Sevdâ yollarında mekik dokurken
Kapınızın eşiğinde uyurken
Söyle iki gözüm nerelerdeydin?

Gözden ırak olan gönlüme girmez
Gönlüme kasdeden ömrüme girmez
Ah benim kadri kıymetimi bilmez
Söyle iki gözüm nerelerdeydin?

Sezai Efiloğlu 2

İki Lokma Bir Yudum Su

Nedir sorun ne kavgamız
İnsana kalkmaz baltamız
İnsânlıkta tek dâvâmız
İki lokma bir yudum su.

Yaraları kaşımaya
Yetmiyor mu yaşamaya
İki lokma bir yudum su.

Ne mal bâkî ne mülk bâkî
Giysen nolur saten hâkî
Mezara girerken tâki
İki metre bez ılık su.

İmânsız insan nasıl der
Kabul etmez insânı yer
Zengin fakîr demeden ver
İki lokma bir yudum su.

Çekinme gel Sezâiden
Korkum yoktur mezâlimden
Ver gönülden helâlinden
İki lokma bir yudum su.

Sezai Efiloğlu 2

İkiye Bölündük

İkiye bölündük tamda ortadan
Kimimiz insanız kimiz adsız
El attığım tombaladan torbadan
İnsan diye çektim o çıktı hadsiz

Topyekün birliğiz kinine karşı
Çıkmış bu milletin dînine karşı
Kalmış bir başına binine karşı
Ağzında salyalar saçıyor çapsiz.

Köprülere karşı SİHA'ya karşı
Metrolara karşı İHÂ'ya karşı
Dine diyânete Allâha karşı
Kadeh tokuşturur dinsiz kitapsız.

Örfü âdetimi talân ettiler
Aslımı neslimi yalân ettiler
İnsanı insana düşmân ettiler
Karşıdan seyretti dinsiz îmansız.

Bu millete bunlar nereden bulaştı
Yaptıkları rekorlara ulaştı
Bir oy için cami cami dolaştı
Sonra gereğini yaptı hitapsız.

Yolu ne ki yaptıkları dağ olsun
İsterdim ki aramızda bağ olsun
Bu zamanda kaybedilen çağ olsun
Çıktı meydanlara havlar kitapsız.

Gün bu yeniden bir başka doğar
Hâk gelir bâtili kökünden kovar
Deneme milleti gün gelir boğar
Musallâ taşında kalırsın cansız.

Ziyandadır dünyâ ile uğraşan
Ahreti es geçip dinsiz dolaşan
İflâh olmaz Mevlâ ile uğraşan
Sezâiye nazâr eyle amansız.

Sezai Efiloğlu 2

İlâhî Yarış

Garip hüznümdür kalbimi paklayan
Sakîl fikirlerim kemden aklayan
Bülbülün derdini gülden saklayan
Sabırdır umuttur ilâhî yarış.

Mukâddes kişikik târumâr oldu
Yarınlar bilinmez fal kumâr oldu
Zulümâta âlem göz yumar oldu
Bu bir imtihândır ilâhî yarış.

Münezzeh fâiller suça karışır
Satılık insanlık kaç'a barışır
Kararmış vîjdanlar bac'a yarışır
Mâhşerde son bulur ilâhî yarış.

Sezai Efiloğlu 2

İlk Beni Öner

Hey siz dünyâlık mal mülke tapın,
Merhamet variken kemliğe sapın.
Mezarımı buz kütlesinden yapın,
Kim bilir yangınım birazcık söner.

Ben beni banada görmezken layık
Sende görmüyorsun olsan da ayık
Fallarım kapalı yıldızım kayık
Kimbilir şansımız yarına döner.

Sezâî vazgeçtim artık leylâdan
Uyandırdı beni kâbus rüyâdan
Alacağım yoktur yalan dünyâdan
Azrâil gelirse ilk beni öner.

Sezai Efiloğlu 2

İlkmi Sonmu

Dert üstüne dert yüklüyor sözlerin
İlk mi son mu bir türlü sayamadım
Baharları getiriyor gözlerin
ilk mi son mu ismini koyamadım...

Gülersin hani cürmüne bakınca
Davadan vazgeçme derken karınca
Hatırlamam ilk darbeyi vurunca
İlk mi son mu say ki anlayamadım.

Sezai Efiloğlu 2

İlla Denilmez

Eylûl üç noktadır alaza ekim
Bilmem ki yaşar mı ölür mü kalbim
Uslanmaz nefsimle benim tek harbim.
Hani Yâ demeden iyyâ denilmez.

İsyân'ım ruhumu restore eder
Edebim haddimi onore eder
Gelmişim geçmişî tolere eder
Yarım tam olmadan, tamam denilmez.

Hakikatın köprüsünden geçerken
İyi kötüyü cüz'î seçerken
Hani dağ gibiyken birden göçerken.
Belâ, 'lâ' demeden, 'illâ' denilmez...

Sezai Efiloğlu 2

İlla Sen Demek İçin

Varlığım sevmek için
Murada ermek için
La demişim her şeye,
İlla sen ! demek için.

Derdimi biliyorsun
Halime gülüyorsun
Benden ne diliyorsun?
İlla sen ! demek için.

Aşkı böyle bilmezdim
Senden başka sevmezdim
Ben neleri vermezdim
İlla sen ! demek için.

İkram aylar içildi
Konumuza geçildi
Lal olmuş dil açıldı
İlla sen ! demek için.

Bitmedi gönül derdi
Birine gönül verdi
Sezâi mr verdi
İlla sen ! demek için.

Sezai Efiloğlu 2

İllede Sen

Ey ela gözlü ceylan
Sana bu fakir hayran
Ne aş derdim ne ayran
Sadece, illede sen

Ömrü hitam dolmasın
Aşk gülleri solmasın
Hiç bir şeyim olmasın
Sadece, illede sen.

Bu gönül hanesinde
Derdimin çaresinde
Sazımın nemesinde
Sadece, illede sen.

Ben sensiz yok olurum
Aç olsam tok olurum
Seninle çok olurum
Sadece, illede sen

Hedefler sapsa bile
Azrail kapsa bile
Kıyamet kopsa bile
Sadece, illede sen

Nice ıraksan bile
Aşka çıraksan bile
Naçar bıraksan bile
Sadece, illede sen.

Sezai Efiloğlu 2

İman Nedir Bilemedik

Kendini Allahta bulan
Bulmadı akılsız olan
İnsanın kalbinde olan
İmân nedir bilemedik.

İnsan, insan dedikleri
Kardeş eti yedikleri
İnsan kanı içtikleri
Helâl haram bilemedik.

İnsan kimdir nedir şimdi
Cehaleti ilim yendi
Yüce Allâh vâhîd dendi
Akledipte bilemedik.

Sezâî der Allâh kadîr
Elzem oldu bize Bedîr
Edep nedir âdâp nedir
Medyadan öğrenemedik.

Sezai Efiloğlu 2

İmdadın Dostu

Eğrildi bir türlü doğrulmaz belim
İmdâdın dostudur nasırlı elim
Doğru bilir doğru söylerken dilim
Sözümün kırıldı kolu kanadı.

Yollar uzun kullar ihanet huylu
Kimi asil kimi rezalet soylu
Yokuşlar dalga geçer uzun boylu
Dizimin kırıldı ferî tākâdı.

Sezai Efiloğlu 2

İmkansıza Sevdalıyım

İmkânsıza sevdâlıyım neyleyim
Esrik bir gönülün tezenesinde
Külüm savrulurken vakûr haldeyim
Ölüm fermanıyla yâr sînesinde

Izdırâbı damarıma verirsin
Ahvalime sırtarak gülersin
Ne âhımı bedduâmı görürsün
Hakîkatin mutlâk hazinesinde.

Sezai Efiloğlu 2

İmparatorluk

Ayrılığı mandalladım iplere
Bana değil bulaşsın şu tiplere
İster bir ata bin ister küplere
Benim sevdâm oldu imparatorluk.

Ayrılık taşınmaz kırık kürekte
Hasret vezîrimdir bâd-ı sürekte
Bir küçük ateşti koca yürekte
Şimdi sevdâm oldu imparatorluk.

Çizip attım gelmişimle geçmiş
Neyleyeyim benden başka seçmiş
Bir sen bir ben birde bebek üç kişi
Bu sevdâmımız oldu imparatorluk

Sezâi verdiği sözünde şimdi
Yansın ateşinde közünde şimdi
Ellerin indinde gözünde belki
Küçücutü oldu imparatorluk.

Sezai Efiloğlu 2

İnadına Yürüyeceğim

Sağnak yağmurların altında hayat
Olsun inadına yürüyeceğim
Hani olmasa da dünyada rahat
Gururla çulumu sürüyeceğim.

Kem gözlerin hududuna girmişim
Hayatımdan koca ömür vermişim
Muhtâç olmam şeytân kula dermişim
Canlımı ölümü sürüyeceğim.

Vazdeçen nâğmerttir yemin ahd'ından
Başa gelecekler gelir bahtından
Eğer ki gelirse benim ardımdan
Mezâra gönlümü sürüyeceğim.

Yoruldu yorgundur bu Efiloğlu
Bilmedi ahvalim bir Allah kulu
Hakkâ hakikate varacak yolu
Artık tek başıma yürüyeceğim

Sezai Efiloğlu 2

İncitme Kara Toprağı

Zemheride kardelende
Bak incinir el değende
Gölgesinde gölgelende
İncitme dalı yaprağı

Kemlikten geldik nazara
Pek hoş değil bu manzara
Aklan paklan gir mezara
İncitme kara toprağı

Hilâlim kaşından olsun
Düşmanın aşından olsun
Dökülen başından olsun
İncitme saçı tarağı

Aşk ölçerim var aşkölçer
Sevgi saygıyı başkölçer
Kendi kendinden taş, ölçer
İncitme gözüm ırmağı.

Musallât olanda nağmert
Başına dünyâyı dar et
Yalanlardan hicâp ar et
İncitme hâkka varmağı.

Kanın aksın azı olsun
Yangınının közü olsun
Tabut senden râzı olsun
İncitme sakın bayrağı

Anan baban incinmesin
Cânı cânan içlenmesin
Allâh sana güvenmesin
İncitme yolcu burağı

İsyân zulüme akındır
Acıma sabır takındır
Sezâî yakın yakındır
İncitme senden uzağı.

Sezai Efiloğlu 2

İndim Dere Düzüne

İndim dere düzüne oy
Bakamadım yüzüne
Bir ömür heba ettim oy
Su zalımın kızına

Arkada kayalıklar oy
Tutmuyor ayaklıklar
Yârinden ayrılanlar oy
Gece gündüz sayıklar.

Yaylaların dumanı oy
Bitmez derdi gümanı
Çok yalvardım olmadı oy
Yokmuş yarin imanı.

Ala ata atladım oy
Çayırlarda otladım
Ne bir selamı geldi oy
Sıkıntıdan patladım.

Bahar gelir alınan
Dolar petek balınan
Kız sen benim olmazsan
Götürsünler salınan.

Gece gündüz ağlarım
Karaları bağlarım.
Sezâi nerden bilsin
Yıkılacak dağlarım.

Sezai Efiloğlu 2

İnsan En Çok Kendisinden Yorulur

İnsân olan günâhlardan beslenmez
Gönül kırıp dili ile seslenmez
Allâhın râhmeti kuldân istenmez
"Affet "demek "suçu kabûl"demektir

Niyetler suistimalden sorulur
Kusursuza mahkemeler kurulur
İnsân en çok kendisinden yorulur
Neysel " demek "buda geçer "demektir

Benim gibi olmak kibirlik demek
Onun gibi olmak eksiklik demek
Tevâzû dediğın kişilik demek
"Oysa"demek "reddedilmiş"demektir

Kimi başbelâsı hemen her yerde
Kiminin varlığı yokluğu nerde
Üstelemez içi içini yer de
"Neysel " demek "buda geçer "demektir

Sezai Efiloğlu 2

İnsân Olmamız Gerek

Gönül dile geldi söylem yürekten
Ağaçlar yıkılır bağlı dilekten
Şu zaman geçmeden dönsem direkten
Dikenli yolları aşmamız gerek.

Ağızdan çıkanlar söz olsa gerek
İnsân olmak için öz olmak gerek
Ar nâmûs uğruna köz olmak gerek
Çarmıha geripte asmamız gerek.

Hâsıl oldu vakâ koskoca sorun
Sorunun ne diye gel önce sorun
Büyümü yapılmış bir hoca sorun
Yoksa ne diyerek azmamız gerek

Bu fırtına dinmez esmemiz gerek
Zafer bayrağını asmamız gerek
Anneye babaya dil uzatanın
Ağızından dilini kesmemiz gerek.

Nefret söylemleri ifrâta gebe
Gözüne battı mâsum bir bebe
Aklınla fikrinle et muhasebe
Bu günden yârını yazmamız gerek.

İsyân ediyorsun hemen her saat
Ölmüş İnsân eti yersin her sâat
Ömrün gelip geçti belki bir saat
Kârı zararımı yazmamız gerek

Sezâî uğraşma dünyâ işiyle
Hiç işin olmasın nakıs kişiyle
Hiç kimse doğmuyor zaten eşiyle
Bir başına insân olmamız gerek..

Sezai Efiloğlu 2

İnsan Yansa Kül Olur

İnsandır su topraktan
Farkı yoktur yapraktan
Mala mülke yapmaktan
Cehennemde yanmak var

Odun olup yanmak var
İnsan olup yanmak var
Odun yansa kül olur
İnsana dayanmak var

Odun yansa kül olur
İnsân yansa kul olur
Kulun gönlü gül olur
Buna da inanmak var.

Bir balçık birde ruhtan
Bir bedeniz Allâhtan
Şeytânlaşmış güruhtan
Mutlak uzaklaşmak var.

Sezai Efiloğlu 2

İnsân Yürekte Soğur

Zamânın mâhkumları
Âciz insânoğludur
İnsanın tutumları
Kaderinin yoludur.

Zamân ilâç değildir
Bazen soğukta soğur
Çay bardakta soğuktur
İnsân yürekta soğur.

Ezel ebed bir ömür
Sırtımızda bir kambur
Gözlerimden damlıyor
Zamansızca bir yağmur.

Sezai Efiloğlu 2

İnsan Yüzü Görsem Diye

Nerde geçmiş gelip gitmiş
Muhabbet mezara girmiş
Hakikat insanlık bitmiş
Yok ki hatır sorsam diye

Ben geçmişini özlüyorum
Dost kelamını duysam diye
Sağı solu gözlüyorum
İnsan yüzü görsem diye.

Yardımlaşma imeceydi
Dolu dolu her geceydi
Sorularım bilmeceydi
Bir dost bulup sorsam diye

Sezâî isterim gidip
Dostla musafaha edip
Husûmetleri terkedip
Özgönülden sarsam diye

Sezai Efiloğlu 2

İnsana Lisân Gerek

İnsana îmân gerek
Mû'mîn etsin insanı
El'den bel'den dilinden
Emîn etsin insanı.

İnsana Allâh gerek
Neylesin mâhlukâtı
Allâhın kullarına
Cennettir mükâfâtı.

İnsâna lîsân gerek
İnsân etsin insanı
İnsan insân değilse
Neyler insan lisânı.

İnsâna bir yol gerek
Göstersin hakîkatı
Yola düşen kul gerek
Gül eylesin hayatı..

Sezâîye can gerek
Fetheylesin kalpleri
Hâk bilen cânân gerek
Yok başka talepleri.

Sezai Efiloğlu 2

İnsanın Çürüğü Sözden Bilinir

Beyhude dolaştım arz-ı alemi
Aşkın harareti yazdan bilinir
Okudum hatmettim Arzu keremi
Ne kadar yansamda azdan bilinir

Ağacın çürüğü özden bilinir
Ateşin körüğü közden bilinir
Her söze inanıp aldanma sakın
İnsanın çürüğü sözden belinir.

Bir gönülde yer bulmuşum kendime
Seni buldum derman diye derdime
Düşeceksen yar diyerek ardıma
Senin zulümlerin nazdan bilinir.

Deli gönül can Gönüle bağlandı
Yürekleri kor alevli dağlandı
Toplanıldı aşikaren ağlandı
Gerçek aşk Gönülde hazdan bilinir

Garipsin Sezai Türküler gibi
İçin için sızla ezgiler gibi
Dönüp duruyorsun burgular gibi
Telin ağlaması sazdan bilinir.

Sezai Efiloğlu 2

İnsânlar İstiyorum

Hani insan çiğ süt emmiştir derler
Kaprisi egoyu yenmiştir derler
Sözü özü doğru eroğlu erler
Benden üstün insanlar istiyorum.

Mala mülke paraya değişmeyen
Eve kata saraya değişmeyen
Değer verdiğimde hiç değişmeyen
Adam gibi insanlar istiyorum.

Allahım kalplere ver merhameti
İnsan olan nas'a eder hürmeti
Allaha kul muhammedin ümmeti
Ademoğlu insanlar istiyorum.

Ş.efilim içimde büyüdü yangın
İçerim dışıma öfkeli dargın
Sözüyle özüyle sazıyla saygın
Sevgi dolu insanlar istiyorum.

Sezai Efiloğlu 2

İnsanlığı Yok Etiler

Çektiğim bunca zahmeti
Dedim Allah'ın rahmeti
İçimdeki merhameti
Bir kelâmıla yok ettiler

Ak libastan giyecektim
Gel gör bana çok ettiler
Bir insanım diyecektim
İnsanlığı yok ettiler.

Sitemim yok hiç kimseye
Allâh beni önemseye
Takılıp bir meseleye
Az olanı çok ettiler.

Dünyâ malına kananlar
Üç kuruşa aldananlar
Kendini bir şey sananlar
Az derdimi çok ettiler

Ne kötüyüm nede iyi
Her şeye dedim pekiyi
Bu fukarâ sezâîyi
Bir kalemde yok ettiler

Sezai Efiloğlu 2

İnsanlık Varsa

Garadaş olan kandan olur
Dost dediğın candan olur
Her ikisi senden olur
Özünde insânlık varsa.

Sanki ölümsüz gibisin
Oysa adamın dibisin
Belki utanma bilirsin
Yüzünde insânlık varsa.

Gel Mevlâya aç elleri
Sonbaharın güzğülleri
İncitmezsın gönülleri
Sözünde insanlık varsa.

Hiç demem önemse beni
Unut gülümsemeleri
Engellemez kimse seni
Gönlünde insanlık varsa.

Sezâî koyun kuzular
Bu yüregimde yazılar
Belki vicdanın sızılar
Azıcık insanlık varsa

Sezai Efiloğlu 2

İntiharın Gölgesinde

Âlemi cihâna giderim dümdüz
Soğudum dünyâdan olmuşum bumbuz
İster gece olsun isterse gündüz
İntihâr anının gölgesi olmaz.

Mihrâbım dağınık minberim çıplâk
Mâlikânem vîrân ışıklar patlak
Zamâne âhîsi Cennete ortak
Uhrevî dünyânın bilgisi olmaz

Kendini sanâtkâr sanan zavallı
Aslım inkârından senle davalı
Emireri üflemeden kavallı
Yücelerin tokadı sillesi olmaz.

Zerrem aşk hâlinde aslı canâna
Helâl olsun hâk aşkıyla yanana
Bir dost için kana ekmek banana
Sezâînin aslâ hîlesi olmaz..

Sezai Efiloğlu 2

İssızcana Gel

Güneş yükselmeden kuşluk vaktine
Geleceksen bana sessizcene gel
Yağmurdan üşürüm kardan donarım
Yazbahar ayında ıssızcana gel.

Zamansız eskimiş çağlar olmasın
Gülleri zehirli bağlar olmasın
Aramızda engel dağlar olmasın
Duvarları yıkıp hadsizcene gel.

Azrail ensemde bana göz eder
Günahı topladım çarptım yüz eder
Kimisi lâf eder kimi söz eder
Kimseler bilmesin adsızcana gel.

Adıma Sezâî derler hani ya!
Kalırmı sanırsın yerde kanı ya,
Vuruldu beyninden kanar solu ya
Mezarıma gelme cansızcana gel.

Sezai Efiloğlu 2

İstanbul

Taşı toprağında elbette altın
Kimseyi dışlayıp atmaz İstanbul
Var ise ekmeğin arabın katın
İnsan gibi adam satmaz İstanbul.

Bakmazki insanın etiketine
Dine dile ırka bakmaz İstanbul
İstemeyen gitsin memleketine
Gidene dur demez demez İstanbul.

Neresinden baksan bir tarih kokar
Zemzemle yıkanır kokmaz İstanbul
Her gece koynuna bir garip sokar
Yılan olsa insan sokmaz İstanbul.

Bir boğazı var ki evlere şenlik
Gözü tok her şeyi yemez İstanbul
Yüreğimi okşar tamamen benlik
Hadi öte otur demez İstanbul.

Yedi tepelidir göktür tavanı
Dünyanın incisi yıldız İstanbul.
Yedi düvel düşman görsün havanı
Fatihin toprağı yalnız İstanbul.

Sezai Efiloğlu 2

İstanbul Kokuyorsun

İstanbul kokuyorsun! yüreğim
Çok kere sevdâ,az kere gûrbet.
Var sana benim mecbûriyetim
Eğildi boynum ederken hürmet.

Kadıköy bekler boğaya inat
Boğanın falı kovaya inat
Dağlara düştüm ovaya inat
Çölün kumları etmez merhamet.

Badeler sunsam zemzemdir sana
Cehennem narı elzemdir bana
Sol yanda acı her demdir bana
Derdime devâ olsan bizahmet..

Harap duvarım yıkık hisarım
Bilsem suratına kan kusarım
Bildim söylerim yoksa susarım
Beklemem gayrisından bir himmet..

Şözlerim gerçek niyetim halis
İstanbul gibi aşığım bariz
Gülhane yalnız küsüyor nergiz
Sezâî Allâhına emanet

Sezai Efiloğlu 2

İstanbul'un Karı Böyle

Dünyanın merkezinde
Gözü var herkesin de
Biz varız arkasında
Can kurban İstanbul'a

Ayları yılı sayıver
Aralardan gir kayıver
Ara sıra uğrayıver
İstanbul'da Beyoğlu'na.

Yedi tepesi yemyeşil
Gece mehtâp ışıllı ışıllı
Uyunur mu mışıl mışıl
Uzansam yârin koluna

Yazı başka kışı başka
Boğazdan bakışı başka
İncisi nakışı başka
Yakışır İstanbul'uma

İstanbul'un karı böyle,
Gülüp geçer yâri öyle.
Varıp selâm bâri söyle,
Sezâî Efiloğlu'na.

Sezai Efiloğlu 2

İstemem

Dağların sümbülüyüm
Bağların bülbülüyüm
Cânânımın gülüyüm
Koklayan kul istemem

Tâhtıma kul istemem
Bâhtıma gül istemem
Yangınım sönse bile
Geride kül istemem.

Mevlâya olan aşka
Sende erseydin keşke
Hakîkî yoldan başka
Ârızî yol istemem.

Bin umut vardır bende
O da Mevlâdır hemde
Yanarsam Cehennemde
Tutacak el istemem.

Yelkeni yele açıp
Aklını bele açıp
Sırrımı ele açıp
Söyleyen dil istemem..

Daha dün değil yeni,
Mahcûp ettin sen beni.
Bundan gayrı ben seni,
İstemem,bil,istemem.

Sezai Efiloğlu 2

İstemem Demiş

Bu bayram huzurum tatile çıktı
Bir daha uğramam ona zor demiş
Adım mazlum iken katile çıktı
Meramını bile dinlemem demiş

Bu aşk yüreğimin nasırı olur
Muradı olanın huzuru olur
Çok seven insanın kusuru olur
Kelamını bile istemem demiş.

Efiloğlu der ki sormayın onu
Beni sevmiyormuş kapandı konu
Bahtı açık olsun nur olsun yolu
Selamını bile istemem demiş..

Sezai Efiloğlu 2

İster Azîzim

İnsan bir hamaldır yük vurulur da
Bazısı ezilir küçük olur da
Devlerin aşkları büyük olur da
Taşımak mâhâret ister azîzim.

Bir aşkın elinde olursun köle
Sevdan kabul görmez düşersin dile
Sürülür gidersin bir ilden ele
Alışmak mahâret ister azîzim

Bana neler neler verdin içimde
Nâğmerde muhtacım merdin içinde
Gâm kasavat bunca derdin içinde
Yaşamak mahâret ister azîzim.

Kimi hava atar sarayla yatla
Gel de engelleri sen uzun atla
Her safhâsı zehir olan hayatla
Barışmak mahâret ister azîzim.

Sezâi kızılıcık şerbet içer de
Yaban ellerinden derman biçer de
Canı yanan eşek atı geçer de
Yarışmak mahâret ister azîzim

Sezai Efiloğlu 2

İster İstemez

Üstüme düşenin kaldım altında
Aradım dost eli uzandığımda
Avaz avaz sesim çıktığı anda
Sokaklarda patlar, ister istemez.

Kırılmıyor ne yaptıysam inadı
Yüce Mevlam beni neyle sınıadı
Şu zalım hayatın acı tokadı
Yanaklarda patlar, ister istemez

Arş-ı semâ yücelerin gölgesi
İnletir yürekleri ezan sesi
Ölüm o ki, azrâilin bûsesi
Dudaklarda patlar, ister istemez.

Bala dökülür mü ağıyla zehir
Zindandır huzursuz olunca şehir
Söze dökülmeyen niyetle fikir
Mânâlarda patlar ,ister istemez

Sezâî yenice çıktın seçimden
Hoş değilsin gidişâttan biçimden
Öz gönülden bir âh gelir içimden
Duâlarda patlar, ister istemez.

Sezai Efiloğlu 2

İsyân

Lale sümbül gibi yalvarışlarım
Kelepçeli diller dilekte hüsrân
Fizandan duyulur yakarışlarım
Yitik duygularda yürekte isyan.

Mavi beyaz umudumu bağlayın
Yaralarımı har ile dağlayın
Ben ölürsem benim için ağlayın
Arzularda matem dilekte isyan

Biraz duman biraz yağmur gözlerim.
Biraz gergin biraz mahzun yüzlerim.
Biraz hoyrat biraz barak sözlerim
Zalim mızrap vurur sazımda isyan..

Sezai Efiloğlu 2

İsyân Şahlanır

Yalan dudaklardan miskin bir ıslık
Lâdes dirgeniyle savurur beni
Bileyenmiş durur kötü kör bıçak
Yaran hafif diye avutur beni.

Nefesim can verir istim üstünde
İfrât çöllerinde pistin üstünde
Rakkas eder âlem kıstın üstünde
Paramparça eder dağıtır beni

Ruhumu döğerken bir kara rüzgâr
Kirpiğim kirpiğime değer mi zâr
Yokluğunu savururken dalgalar
Kuytu bir köşede ağlatır beni.

Zifir tutmuş damarımdaki kanlar
Köpürmüş geceler başıma damlar
İrice cüsseli korkak adamlar
Fırsatı gelince bağlatır beni.

Bir isyân şahlanır dudaklarımdan
Kaçar cümle cenâh korkularından
Hiç kimse geçmesin sokaklarımdan
Sonra mum yakarak aratır beni.

Kırıp dallarını vurup diken
Yaprağının yeşiline göm beni
Bir avuç toprağı çok görüp hem
Olur olmaz ite çığnetir beni.

Sezâiyim bu dünyada kârsızım
Kâr'ı bırak zarardayım var sızım
Bu dünyaya değil öte arsızım.
Gelip gidip öyle oynatır beni..

Sezai Efiloğlu 2

İşgâldeyim

Mâkus talih gülmez yüze
Yüzüm küsmüş elâ göze
Hasret ektim tatlı söze
Gözlerimden farkedildi.

Gizli gizli işgâldeyim
Gönül kale'm fethedildi
Dünyâ ile meşguldeyim
Dört bir yanım terkedildi.

İçli içli ağlat beni
Git hocaya bağlat beni
Şok ederek dağlat beni
Hünerlerin methedildi.

Gelin buyrun cenaziye
Amellerim terâziye
Gelip âşık Sezâîye
Ağu zehir zerkedildi.

Sezai Efiloğlu 2

İşim Zor Bu Yaz Benim

Çıkıp tozlu yollara
Bir haber sor kullara
O sarmaşık kollara
Yatmam zor bu yaz benim.

Saçlarım beyâz benim
Geceler ayaz benim
Dört gözle bekliyorsun
Gelmem zor bu yaz benim.

Melevcen topla bensiz
İp atla hopla bensiz
Kaderi jopla bensiz
İşim zor bu yaz benim.

Mektupların mandalda
Asılıdır hangarda
Gece gündüz sandalda
Yatmam zor bu yaz benim..

Oyna körebe hemi
tutup ebele beni
Gelde sobele beni
Dersin,zor bu yaz benim.

Sezai Efiloğlu 2

İşin Zor

Yolun Ol'a benzer yüreğin kul'a
Libassız doğmuşuz düşmüşüz yola
Dost dediğin kastettiğim bir pul'a
Seni satıyorsa şimdi işin zor.

Giymişsin ipekten ilimsiz gömlek
İlim dediğimiz bir dipsiz çömlek
Bütün kazancımız görünen tümsek
İçinde amelin yoksa işin zor.

Karayı çalarsın hırsız değilsin
Malik'ül nefessin arsız değilsin
Ehl-i kitapta imansız değilsin
Şek ve şüpheden varsa inan işin zor...

Sezai Efiloğlu 2

İşte O Gördüğün Benim Sevdiğim

Nasıl anlatayım kelime yetmez
Dünyâ dediğiniz hiç mutlu etmez
Ölse bile yine beni terketmez
İşte o gördüğün benim sevdiğim

Bâzen ceylan gibi sekerek gezer
Bütün bakışları çekerek gezer
Sevgiyi gönlüme ekerek gezer
İşte o gördüğün benim sevdiğim.

İlgıt ılgıt esen yelimdir benim
Kolumdur kanadım elimdir benim
Kırık saplı sazda telimdir benim
İşte o gördüğün benim sevdiğim.

Toprağa can veren yağmur mîsâli
Düşer yüreğime bir nûr mîsâli
Yoğrulur aşkımla hamur mîsâli
İşte o gördüğün benim sevdiğim.

Sezâî bir canda iki bedende
Ayrılık aranmaz küçük neden de
Beni bu dünyâ da mâmur edende
İşte o gördüğün benim sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

İtirâz Ediyorum

Mahkum oldum ezâyâ
Kurban gittim kazâyâ
Şuçsuz yere cezâyâ
İtirâz ediyorum.....

Harâmın damlasına
Gönlümün kanmasına
Hakkımdan fazlasına
İtirâz ediyorum.....

Durun şöyle bir durun
Şanki bir bende sorun
İsterseniz kudurun
İtirâz ediyorum.....

Bir yar'ın kaşındayken
Olgunluk yaşındayken
Şu aklım başımdayken
İtirâz ediyorum.....

Mesnetsizce övgüye
Sahte gelen sevgiye
Şezâisiz türküye
İtirâz ediyorum.....

Sezai Efiloğlu 2

İyi Kötü İle Güreşiyorum

Hadsiz biri değil âciz biriyim
Adın ile sana yanaşıyorum
Hem kendi haline Naciz biriyim
Nefsim ile her gün savaşıyorum.

Mümkünse başısla mağfiret eyle
Nâr-ı cahiyiminden sen emîn eyle
Rahmete sığındım merhamet eyle
Allah'ım ben sana alışıyorum.

Hayat bir boş rüyâ gerçekler sende
Adâlet merhamet ölçekler sende
Zerre-i miskâli mercekler sende
İlm-i ummânına karışıyorum.

Eksik ibâdetim özürlüyüm ben
Seçkin olamadım mâzurluyum ben
Nasûh tövbesine hazırmıyım ben
Günlük tövbelerle sivişiyorum.

Hayat boşa geçti dönülmez geri
Bana kalan korku öteden beri
Yoluna koymuşum canımla ser-i
Boynum kıldan ince üleşiyorum.

Başısla Allah'ım Sezâi kulu
Biraz geç farketti hakîki yolu
Eski günahları dipdiri dolu
İyi kötü ile güreşiyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Kabul Ederse

Dışımıza çıktı sır'dı iç'imiz
Sırrımı tutmadı yordu dış'ımız
Bitmedi bir ömür sürdü iş'imiz
Umûda sarıldım kabûl ederse

Çürümüş fikirler bayat doluydu
Kimi gamsız Hâkkın rahat kuluydu
Bir dalın ucunda hayat doluydu
Yaprağa sarıldım kabûl ederse

Yazıma yanmaktan kış'ımdan oldum
Kış'ıma kızmaktan iş'imden oldum
İç'ime bakmaktan dış'ımdan oldum
Toprağa sarıldım kabûl ederse.

Burası toprağın sağır karası
Yüreğim derdimin ağır yarası
Bir gün belki gelir bana sırası
Uçmağa sarıldım kabûl ederse...

Sezai Efiloğlu 2

Kaç Gün Oldu Say Bana

Çıkmayisun yaziya
Yayliya eraziya
Ben elmişum aşkinla
Neylersun faraziya

Cehennem sensizliktur
Cennetum sensun benum
Koynuma almak için
Mezar olurum senun

Haber sorarum haber
Dikmişum kulaklari
Seni vermeyen şehrin
Kan dolsun sokaklari

Karadeniz canlidur
Hesaplar planlidur
Seni bendan alanun
Elusida kanlidur.

Kapi aralamissun
Mektup karalamissun
Bana işve naz edup
Kalpten yaralamışsun.

Elumda balta orak
Yayliya gideyirum
Senin için mevlâya
Dualar ediyurum..

Vay bana vay vay bana
Kaç gün kaldı say bana
Felluk felluk ararum
Neredesun gaybana.

Efiloğlu sezai
Aşkun ilan yanayi
Sensiz nefes alamaz
Her sözuna kanayi.

Sezai Efiloğlu 2

Kaç Kişi

Cihâd edin diyor bize yaratan
Her Şeyden vazgeçip gözü karartan
İki adım öne çıksın aradan
Vatan için candan gecen kaç kişi?

Albayrağın gölgesine sığınan
Azı yeter işi olmaz çoğunan
Vatan için koçyiğitler doğuran
Şehadete varım diyen kaç kişi?

Dağı taşı Cennet olan Vatanın
İhânete âhı vardır atamın
Kemikleri sızlar yerde yatanın
Dirilişe varım diyen kaç kişi?

Olmasada aş, taşı yiyecek
Beyaz bir mitilden kefen giyecek
Vatan Nâmus Bayrak Onur diyecek
On saflarda yerin alan kaç kişi?

Bu Vatanın her bir ferdi askerdir
Dağlar otağ mezraları meskendir
Yayı gergin kılıçları kesindir
Hak uğruna yola düşen kaç kişi?

Ey Türkoğlu aslına dön aslına
Boyunduruk vuramazlar nesline
Sen yaparsın yakışanı ismine
Nâmi diğer Türkoğlu Türk kaç kişi?

Sezâî sözünü uzatma sözü
Vatan söz konusu karartıp gözü
El açıp mevlâya çevirip yüzü
Fensûrnâ yâ Allâh diyen kaç kişi?

Sezai Efiloğlu 2

Kaçıncı Günahın Koynundasın

Nasıl geçti gitti sabahın beşi
Yağmur söndürmüyor bende ateşi
Kaçıncı günahın koynundasın sen
Köpekler koklamaz görünce leşi.

Kimbilir kaçıncı günah koynunda,
Kuyruğu fizanda yalan boynunda
Yere batsın adın,ahdın, huyunda
Ederim kadarsın görseñ beleşı.

Kimi doymaz bu dünyanın malıyla
Kimisi uğraşır tatlı canıyla
Öksüz bir çocuğun heyecanıyla
Bir umutla bekliyorum güneşi...

Hani sevgiliydik candık cânandık
Ekmeği bölüştük ateşte yandık
El ele göz göze günleri saydık
Gülşene döndürdük yanan ateşi

Nasılsa terkettin amansız beni
Yaktın içten içe dumansız beni
Oysa çok sevmiştim imansız seni
Sen çok şey kaybettin bende bir şeyi

Seni benden gacı ıraklaştırdı
Beni senden acı uzaklaştırdı
Kalbimdeki tâcı berraklaştırdı
Mâzi çöplüğüne gömdüm her şeyi

Sen yalansın yalan, ben bir gerçeğim
Hakikat yolunda yürüyeceğim
Sensiz yaşamayı becereceğim
EFİLOĞLU sensin bu aşkın beyi.

Sezai Efiloğlu 2

Kaderim Ol

Yazan yazar bana seni
Elbet bilir sevgimizi
Ancak bulduk dengimizi
Sensin han'ım sensin yurdum

Kaderim ol nazlı gülüm,
Helal olsun sana ömrüm.
Kadehimsin kan dolsanda,
Ben içerim yudum yudum.

Şelam olsun kucak kucak
İnşallah güzel olacak
Arıyordum köşe bucak
Ben dengimi ancak buldum.

S.Efilim bir gönüldeyim
Mutluluğun dem'indeyim
Evvel ahir ömürdeyim
Çok yol almışım yoruldu.

Sezai Efiloğlu 2

Kafamız Bozuktur Kanımız Değil

Vatan toprağına ateş tutana
Yaktığı yürekte aş kaynatana
Vatan sınırında at oynatana
Kafamız bozuktur kanımız değil!!

Marabalar olmuş elin itleri
Yorgan yakar tükenmeden bitleri
Kurumadan soylarınız git geri
Kafamız bozuktur kanımız değil!!

Şiper etme Vatanıma gölgeni
İt oğlu it kükremişken gör beni
Bilmiyorsan ortağına sor beni
Kafamız bozuktur kanımız değil!!

Altaylara dayanır asîl soyum
Kayılardan asaletli Türk boyum
Olmaz olsun şu merhâmetli huyum
Kafamız bozuktur kanımız değil!!

Yörü bre bozkurtlarım al doru
Düşmanların kaçsın görünce zoru
Dedi şu dünya'nın prof doktoru
Kafanız bozulmuş kanınız değil!!

Sezai Efiloğlu 2

Kahpelik Üzer Beni

Ağlama Anadolu,
Toprağın yiğit dolu.
Yol Őehadet hak yolu,
Evlâdın nâğmert değil.

Bu toprak bize Vatan,
Nasîp etti yaratan.
Őeninle bütûn atan,
Ölüm bile dert değil.

Demir çelik sert değil,
Ölüm bana dert değil.
Kahpelik üzer beni,
Zalım dűŐman mert deđil.

Asalet soyundandır
Oğuzlar boyundandır
Merhamet huyundandır
Allâh birdir dört değil.

Sezai Efiloğlu 2

Kahroldum Böyle

Ne çok yordular beni anlayamadan
Nasil darmadağınık oldum böyle...
Sahi, yıkıldım mı ben yoksa yıldım mı
Tükenmiş gibiyim kahroldum böyle

Ben maskeli yüzlü olamadım ki
İçim dışım belli saklamadım ki
Gerçekten hayaller toplamadım ki
Yıkılmış gibiyim savrulduş söyle.

İnsanlar insanı tanıyamıyor
Sevdanın dilinden anlayamıyor
Acıyı tatlıya bağlayamıyor
Aşkın ateşiyile kavruşduş böyle.

Sezaiye şiir türkü çalmayın
Bir umudu vardır onu almayın
Unuttu geçmişi bitti sanmayın
Bir varmış bir yokmuş anlayın böyle.

Sezai Efiloğlu 2

Kalbim Öldü

Bunca derdimi taşırken
Nefesim sana öşürken
Beni kim görmüş üşürken
Üşümedim kalbim öldü

Üşüyor asıl bir şeyim
Donupta kaldı yüreğim
Ölümüyüm bilmem neyim
Taşa geldim sabrım öldü.

Karanlıkta parlamadım
Aydınlıkta darlanmadım
Sevdim ama yar'lanmadım
Evvelimden ahırım öldü.

Beni vuran gavur dölü
İçerimde herşey ölü
Maya tutmaz aşkın gölü
İçimde baharım öldü.

Sen bile beni görmezsen
Garip halimi sormazsan
Rüyamı hayra sormazsan
Sezai kadarım öldü.

Sezai Efiloğlu 2

Kalbimdeki atlak Su Koyuverdi

Kimse sahîp olmaz oldu eline
Cehâleti sakız olmuş diline
Dayanmadı gitti duygu seline
Kalbimdeki atlâk su koyuverdi.

Yüce Allah'ıma zikrim arasız
Çok sevenler kalmıyormuş yarasız
Şabrim taşıverdi fikrim çaresiz
Aklımdaki atlak su koyuverdi.

özümdeki yaşa kan yedeklemem
Ölsem de ardımdan can yedeklemem
Herşeyden beklerim ondan beklemem
Gönlümdeki atlâk su koyuverdi.

Sezai Efiloğlu 2

Kan Akan Nehirler

Ne insanlar gördüm ahr-ı alemde
Hepsi farklı farklı güzellihteler
Kendimden geçtiğim seyr-i alemde
Hepsi ayrı ayrı özellihteler

Türkülü yüreğe kurbandır canım
Sazın hükümdarı kralı han'ım
Mızrabıma vuruver sen Sultanım
İyiler dünyada azınlıhtalar

Acılara ortak ettiniz beni
Zulüm harmanında buldum kendimi
Tanıyamamışım ben efendimi
Dünya malı için rezillihteler

Gül kokulu renkli düşlerim benim
Doyulmaz kardeşim bitmez özlemim
Hangi taraftadır acılı yerim
Misafir dünyada eziklihteler

Sezainin varı şiirleridir
Başına çöken bu şehirleridir
Gözünden kan akan nehirleridir
İş işten geçince naziklihteler.

Sezai Efiloğlu 2

Kan Bulaşmış Su

Gayrı ihtiyârım bak geçti çağım
Kırıldı umudum yıkıldı dağım
Gönül vurgun yedi bozuldu bağım
Bir "gül" için bin "diken"e su verdim.

Kaybolan yılları yeni bulmuşken
Târifi imkânsız mutlu olmuşken
Gönül sarayımda güller solmuşken
Bir "güzele bin "dereden"su verdim.

Akıl yordum fikreyledim çok zaman
Yüreğimi aç bıraktı tok zaman
Ömür gelir geçer artık yok zaman
Bir "gönüle"giremedim"ne verdim?

Hiç bir yerde onulmadım ilgiyle
Yaşanılan silinmiyor silgiyle
Târifi imkansız bütün sevgiyle
Şu "Gönüle"âb-ı hayat"su verdim.

Gönül dağı duman oldu serinle
Güzellikler soldu gitti seninle
Ayrılık çeşmesinden ellerinle
Sezâîye "kân bulaşmış"su verdin.

Sezai Efiloğlu 2

Kan Kusarken

Yine bir dn batımında yüreğim
Kan kusarken gelmişim geğmişime
Yokluyor her adımımda meleğim
Yan çizerken geğmişim gelmişime.

Yine bir gün batımında umutlar
Can bilirken elmişim sevmişime
Saklanır ardıma kara bulutlar
Gm çekerken selmişim gzyaşıma.

Yeni bir umutta gnlhnemiz
Tam diyorken ölmüşüm lşne
Kapandı hüzünle gönül sahnemiz
Sen diyorken glmşsn lşme.

Sezâi tabutta bekler ftih
Ham görmüşüm deyişini deyişime
Yüreğimden tutsun gönül slih
Yetişiversen son bekleyişime..

Sezai Efiloğlu 2

Kanımla Yıkanayım

Kime güveneyim kime kanayım
Hangi bir derdime durup yanayım
Kulların içinde çaresiz kaldım
Gel ölüm gel kanımla yıkanayım.

Kader çizgisinden asla çıkamam
Utanır Rahmandan elim açamam
Kul değmiş sularla ben yıkanamam
Gel ölüm gel kanımla yıkanayım.

Vuslat ne zamandır bilemez iken
Kullardan inayet edilmez iken
Necis pislikleri silemez iken
Gel ölüm gel kanımla yıkanayım.

Gördüğüm rüyanın hayrı görülsün
Aklımı alanın bağrı delinsin
Sezai feryadın gayrı duyulsun
Gel ölüm gel kanımla yıkanayım.

Sezai Efiloğlu 2

Kanka

Yahu kanka bana biraz borç versen
Üç güne öderim nasıl istersen
Hadî yaw yalvartma hakkı seversen
Sen bana üç ver de ben beş yaparım.

Teşekkürler kanka ilâç gibisin
Bilirim ki sen adamın dibisin
Sanki bu paraya muhtaç gibisin
Sıkıştırma beni repo yaparım.

Daha üç gün oldu para istersin
Yahu kanka sende ama betersin
Kirli çıkışın sen sana yetersin
Bir haftaya kalmaz sana atarım.

Epeyce hastayım hastanedeyim
İlaçlarım için eczânedeyim
Ölü ölmüş kanka cenazedeyim
Bilahere sana dönüş yaparım

Ula kanka ne değerliymiş paran
Sakin benimle açılmasın aran
Nedir benden korkun söyle ne yaran
Alacağım vardır sana atarım.

Kanka arıyorum telin kapalı
Tekrar arıyorum no'lar hatalı
Mesâide bitti banka kapalı
Bir aya kalmadan paran atarım.

Kanka beni bekle otobüsteyim
Otobüs bozuldu minibüsteyim
Aha şimdi bindim metrobüsteyim
Akşama paranla âlem yaparım.

Küfür etme kanka ağzını bozma
Tepemi attırma ne diyon kazma!
Dövme yaptırıyom burnuma hızma
Yeni işe girdim paralanırım.

Kanka beni hasta ettin neyledin
Neden beni tahkir hakir eyledin
Gittin bütün elaleme söyledin
Sözlerine küstüm yaralanırım.

Kanka paran kadar konuş konuş lan
Neyleyim tutmadı bir türlü plan
Sezâide olmaz bir tane yalan
Borcumu vermeye kararlanırım.

Sezai Efiloğlu 2

Kapkaçcı

Başıma bir hallar geçti
Yüreğim yerinden uctu
Masum masum beni seçti
Seni gidi kapkaçcı.

İşi gücü buymuş meğer
Çaldığı dünyâya değer
Karşımda boynunu eğer
Seni gidi kapkaçcı.

Hızlıydı rüzgardan yelden
Davacı olmadım senden
Bu kalbimi çaldın benden
Seni gidi kapkaçcı.

Hadi çaldın kıymetin bil
Sakla onu ziynetin bil
Şimdi iyi niyetim bil
Seni gidi kapkaçcı.

Sezâiye gel halleş gel
Sevgi bende bil beleş gel
Kalp hırsızı ol kalleş gel
Seni gidi kapkaçcı..

Sezai Efiloğlu 2

Kara Kovan Balın Zehir Sevdiğim

Hoyrat gönül kime meyil vermişsin
Gönül benim kim olursa der'mişsin
Demet demet çiçekleri dermişsin
Kara kovan balın zehir sevdiğim.

Dünyam senin yetinmiyorsun azla
Sana boyun eğdim sevgiyle hazla
Benim sevdam sana üç gömlek fazla
Sevgim sana kalın gelir sevdiğim

Ucûbe sokakalar tatmin etmiyor
Her şey sahte olmuş para etmiyor
Bu askerlik bilmem neden bitmiyor
Gurbet eller yalın şehir sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Karadeniz

KARA DENİZ

Karardı Karadeniz
Battı gemisi battı
Sevdalı denizlerde
Duyguları kabarttı.

Aşk ile haykırıyor
Denizlerin dalgası
Kıyıya sarılıyor
Gözü yaşlı kankası.

Ufuktaki sevgili
Bir kayadan ibaret
Yine hüsrana geldi
Yarı bekledi elbet.

Yunuslar yoldaşdır
Ummanın ortasında
Esir düşmüş gözyaşı
Sallanır oltasında.

Çılgın arzular vurur
Geminin sinesine
Ehliyetsiz kaptanın
Binmeyin gemisine

Ah deniz karadeniz
Sevdayı ara deniz
Sezainin içinde
Büyüyor yara deniz.

Sezai Efiloğlu 2

Karanlığa Söversek

Beyne ampul takmazsan
Bilgece öğünerek
Bir mum bulup yakmazsan
Karanlık görünerek

Bozuk kafa rol aynı
Yol mu bulur översek
Belki ışıklar gelir
Karanlığa söversek.

Yüreğim belkıs diler
Lüzumsuz sizinkiler
Karanlık kıs kıs güler
Aydınlığa söversek

Dünyâ beşere kalır
Hayırlar şer'e kalır
Huzur mahşere kalır
Ayrılığa gülersek.

Sezâî cama çıkar
Cansız karşıma çıkar
Gelip başıma çıkar
Onu bunu översek.

Sezai Efiloğlu 2

Karar Verdik Uzun Yola Çıkmaya

Karar verdik uzun yola çıkmaya
Allah'ım bizlere üç mürüvvet ver
Biri îmân biri şükür birisi sabır
Allah'ım bizlere güç ve kuvvet ver !

Her ne geliyorsa sendendir rabbim
Sana itâât etmek bendendir rabbim
Yolu kaybedersem yönlendir rabbim
Allahım kuluna istikâmet ver !

Niğmetine şükür rahmete şükür
Çekilen çileye zahmete şükür
Hesâp gününde merhamete şükür
Cennetinde bize istirâhat ver!

Yolumuz çetindir patika diken
Cennet kazanılmaz durup dururken
İsrâfil bir zaman sur üfürürken
Sırat köprüsünde bize sûrat ver!

Namert cirit atar er meydanında
İslâm dalgalanır her meydanında
Bizi mahcûp etme şer meydanında
Ya kıymetli ölüm ya şehâdet ver!

Vicdanım sızlıyor uykular kaçtı
Cehennem günâhkar kullardan taşı
Günahımız boydan bacadan aşdı
Affeyle bizleri misl-i rahat ver !

Sezai Efiloğlu 2

Karıncayı İncitmeye Ne Gerek

Bu gün varız yarın yokuz bilesin
Karıncayı incitmeye ne gerek
Garibi doyurup gözün silesin
Yaraları acıtmaya ne gerek

Şu yalan dünyada vaatlere bak
Şahte göstermelik taatlere bak
Ömrüne kurulan saatlere bak
Yelkovanı kaçırtmaya ne gerek

Gelen kalmaz göçer gider dünyadan
Uyanmadın şu tozpembe rüyadan
Mecnûn bile vazgeçmedi leylâdan
Umutları uçurtmaya ne gerek.

Rüzgâr olsan yüce dağda yellensen
Bülbül olsan nice bağda güllensen
Azrâilden önce sağda bellensen
Amelsizsen küçülmeye ne gerek.

Zevkine aldanıp daldığın rüyâ
Ne seni ne beni kurtarır dünyâ
S.Efili hafife alırsın gûyâ
Şu karşımda alçalmaya ne gerek.

Sezai Efiloğlu 2

Karlı Dağlar Görünmüyor Cürekten

Karlı dağlar görünmüyor cürekten
Bir âh etsem kan ağlarken yürekten
Ayırdılar kanatsız bir melekten,

Kan konusunda imdât diye yalvarın
Yıkılası zalım nice dağların.

Nicelerdir yanım yanım yanarım
Yaralandım kanım kanım kanadım
Neredesin canım canım canânım

Seni benden ayıranlar kör olsun
Cehennemim ateşleri kör olsun

Gece gündüz hayaldesin düştessin
Şimdi bilmem nerelerde iştesin
Zalimların ardı sıra peştesin

Gözlerime kanlar indi neredesin
Bekliyorum gözüm yolda gel desin..

Sezâiyim gayrı dünyâ boş gâye
Aldım gidiyorum nasibe pâye
Laftan anlamıyor neyleyim dâye

Allahım yardım et bu âcîz kula
Tez günde geleler galiz azâba

Sezai Efiloğlu 2

Karşılar Seni

İnsanı hayvandan ayıran fikir
Velhâsıl insandan ayıran zikir
Kim ki yaradana eylerse şükür
Cennet cemaliyle karşılar seni.

Hamd-ü senâ ile başlarsan güne
Nedamet edersen geçmişe düne
Pişmanlık duymazsın sen öldüğüne
Kâbrinde Cennetle karşılar seni.

Âbîd olup mâbuduna varanda
Dört yanını münker nekir saranda
Amelini makbul edip soranda
Havz-u kevser ile karşılar seni.

Mevlâdadır bütün dertlere merhem
Karşılıksız kalır ukbâda dirhem
Amelinde Cennet ile Cehennem
Bâb-ı Ceenetinde karşılar seni.

Sezai Efiloğlu 2

Karşilasınlar

Haber sal Ordu'lu gelin kızlara,
Yolu adım adım arşınlasınlar
Akşama olmazsa yarın sabaha
Uçağı Ordu'da karşilasınlar

Epey olmuş yıllar geçmiş aradan
Sağ ve sâlim kavuştura yaratan
Havadan olmazsa belki karadan
Samsun'u geçince karşilasınlar.

Eğer Merzifondan saparsak sağa
Niksarı geçince vururuz dağa
Akkuşta derlerki hoş geldin ağa
Dumantepesinde karşilasınlar.

Şu sâhil yolunda sapaklar vardır
İrmaklar üstünde kapaklar vardır
Sayılı gün geçer şafaklar vardır
Deniz kıyısında karşilasınlar.

Dakika sayarım fay geçmek için
Kırmızı ışığı bay geçmek için
Metro tesisinde çay içmek için
Mola verdiğimde karşilasınlar

Termeyi Ünyeyi fatsayı geçip
Perşembe düzünde soğuk su içip
Kırk kişi içinden bir beni seçip
Ordu'ya inince karşilasınlar.

Sezâinin fındık çekiyor canı
Memlekette kalır eksik bir yanı
Hiç bir kazâ belâ olmadan hani
Alkışlarla beni karşilasınlar..

Sezai Efiloğlu 2

Karşılıksız Var Oldum

İnsanlıkta bu fitrât
Âdâbı muâşerât
Bulduğum anda fırsat
Karşılıksız âr oldum.

Gören yabancı sandı
Verdim Sabancı sandı
Kiminin içi yandı
Karşılıksız kar oldum

Aşk için grevlerde
Hoş görüldüm evlerde
Girdiğim gönüllerde
Karşılıksız var oldum

Sazın vurup teline
Türkümü söyleyene
Beni büyüleyene
Karşılıksız yâr oldum.

Sezâi diyor ki ne?
Harbî sevgilerimle
Artı eksilerimle
Karşılıksız kâr oldum.

Sezai Efiloğlu 2

Kasım Kasım Kasılır

Yaprakmı dökersen erkenden Kasım
Nehirlere sığmaz kükreyen yasım
Bu bir rüyâ olsun yoktur ayasım
Sarhoşun dilinden anlatamadım.

Adımıza fermân çıkar basılır
Boynumuza suç dosyası asılır
Beş dil bilen Kasım kasım kasılır
Kendi dilimde dert anlatamadım.

Biri mi seslendi Kasım gel diye
İstersen ekimden sonra gel diye
Bıraktın ruhumu sanki kel diye
Ağacın dilinden anlatamadım

Bana seslenirsin dâl arasından
Sezâî farkın yok bâl arısından
Vakitsiz ölümü çal sırasından
Azrâil geliyor anlatamadım.

Sezai Efiloğlu 2

Kayalar Ezdi Beni

Ömrü karışık diye
Aşkla barışık diye
Allâha aşık diye
Kitaplar yazdı beni.

Zevk sefâda yaşıtım
Umarsız dert taşıdım
Bir zerrecik taş idim
Kayalar ezdi beni.

Aşk doluyum apaçık
Ama yollar daracık
Gönül gözleri açık
Bâzısı sezdi beni..

Kimisi dövdü beni
Kimisi kovdu beni
Kimisi sevdi gibi
Yaparak üzdü beni.

Sezâi dile verdi
Sözünü tele verdi
Türküler ele verdi
Şiirler çözdü beni..

Sezai Efiloğlu 2

Kaybolup Gittin

Merhameti küflü rafa koydular
Üstümde ne varsa alıp soydular
Yüreğimi oyum oyum oydular
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

Ayrılık dediler ateşten gömlek
Yüreği kandırmaz su dolu çömlek
Bu kadar da zormu acaba ölmek
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

İnce fikirliyim derdim çok olur
Elimi uzatsam ardım yok olur
Bir kuru ekmekle karnım tok olur
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

İştirâbım büyük derdime göre
Ölüme giderim göz göre göre
Batası bu nefret bu âciz töre
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

Ömrüm gurbet elde geçti geçiyor
Umutlar içimden kaçtı kaçıyor
Dostlarım arayı açtı açıyor
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

Eller gibi gülüp oynatamadım
Başımdaki derdi atlatamadım
Kimseye hâlimi anlatamadım
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

Adımı söylemem soyadım Efil
Senden başkasını etmedim vekil
Eyleme Allâhım sen beni sefil
Nerdesin benliğim kaybolup gittin.

Sezai Efiloğlu 2

Kayıbım Kayıp

Umutlarım sönük arzum pehrizde
Fizan sürgün yeri gönlüm tebrizde
Engin denizlerde kara dehlizde
Hülâsâ bu benim!(K)ayıbım (k)ayıp.

Gönlünden geçenler asıl biçimli
Nedenli nedensiz nasıl niçinli
Bana dinliyorken nasıldı çinli
Hülâsâ bu benim!(K)ayıbım (k)ayıp.

Cumhurun içinde umursanmadım
Yalancı dostluklara inanmadım
Ben onu sevmekten hiç usanmadım
Ayıpsa bu benim!(K)ayıbım (k)ayıp.

Benim dilsiz sazım telli değil ki
Yedi teli vardır elli değil ki
Sezâî varlığın belli değil ki
Hülâsâ bu senin(K)ayıbın (k)ayıp.

Sezai Efiloğlu 2

Kayyum Atanmalıdır

Amir memur herkes her gün borsada
Şükürsüz arzuyla gözü arsada
Fakirin ekmeği karaborsada
Fırınlara kayyum atanmalıdır.

Azından çok verip şükredenlere,
Ecrini Hâk verir rükmedenlere.
Borsada malını kaybedenlere
Acilen bir kayyum atanmalıdır.

Bilinmez ki nerde neler yaşanmış
Kimisinin sinirleri aşınmış
Zulüm görmüş kocasından boşanmış
Kadınlara kayyum atanmalıdır .

Sarmış dört bir yanı uyuşturucu
Tezelden mevlâya kavuşturucu
Haklıyı başından savuşturucu
Haksızlığa kayyum atanmalıdır.

Paraya para demiyorken hapçı
Adam diye meydana iner darpçı
Her köşe başında tinerci gaspçı
Sokaklara kayyum atanmalıdır.

Eşi dostu yüreğime kaydettim
El ayaktan düşüp çok ayıp ettim
Kendimi ararım beni kaybettim
Sezâîye kayyum atanmalıdır.

Sezai Efiloğlu 2

Keçi Rakı İçerse

Nedir kimdir seçilmez
Elinden su içilmez
Havasından geçilmez
Kel'im saçını tarar.

Gayrı sözden anlamaz
Gelipte beni yorar
Keçi rakı içerse
Kurdun evini sorar.

Kimisi safran anlar
Aksi taraftan anlar
Ne sözden laftan anlar
Suskun dilimi yorar.

Hayat değer herşeye
Herşey fazla bir şeye
Kemlik gütmek kimseye
Bilmem ne belâ arar.

Kulağımı çınlatır
Bazen kaval dinletir
Duvarları inletir
Sezâiden son karar..

Sezai Efiloğlu 2

Keman Telleri

Bazen bir keman eşliğinde gelir
Bazende ansızın ve apansızın
Notaya gömersin Aşk' ı Sevda' yı
Nameler yas tutsa dinermi sızın

Nerede kalmıştık" der girersiniz
Toprağın kuz tutan soğuk koynuna!
Gerçek hasıl olur açılır gözler.
Binbir türlü vebal biner boynuna.

Hayat bir kemanın telleri gibi,
Ne çalıp ne oynattığına bağlı
Yeter ki doğru yol notadan olsun.
Sana ne kadar kattığına bağlı.

Sezai elinde keman telleri
Girdiğin nefessiz kara bir kılıf
Münker ve Nekirin ateş dilleri
Ne ağa dinliyor nede bir sınıf.

Sezai Efiloğlu 2

Kemkümü Olmaz

Yanlışa yönelmiş Allah kulunun
Finişi Cehennem bil ki yolunun
Nedenleri sorulan her sorunun
Ama'sı fakat'ı kem kümü olmaz!

Garibin sırtından zengin olanın
Ölümü görünce rengi solanın
Zalim bir vicdandan medet umanın
Ama'sı fakat'ı kem kümü olmaz!

Sessiz gönüllere kafes olanın
Kısık umutlara bir ses olanın
Hakikat bağından nefes alanın
Ama'sı fakat'ı kem kümü olmaz!.

Sezai Efiloğlu 2

Kendi Namazını Kılar Mehmedim

Çanakkale boğazında kan kusar
Türk milleti yeni bir tarih yazar
Albayrağı göğün katına asar
Gölgesinde niyâzdadır Mehmedim.

Çanakkale kibirlinin kabusu
Çanakkale milletimin namusu
Vatanıma göz dikene namlusu
Kan kusan orduda nefer Mehmedim.

Kimi evli idi kimi nişanlı
Kimisi ihtiyar bir delikanlı
Bir savaşı Çanakkalede kanlı
Düşmanın böğrüne biner Mehmedim.

Saflar sıkılaştır önde komutan
Giremez bu saf'a hakkı unutan
Vurulsada düşmez bayrağı tutan
Nesilden nesile siner Mehmedim

Şağ kolu kopmuşsa sol elde silah
Ölümlle boğuşur her an her sabah
Ayağında pabuç yok başta külah
Durmuş namazını kılar Mehmedim.

Ne can vardır gözde nede cananı
Ölümüne kollar yüce vatani
Ey Türkoğlu Türk incitme atanı
En son namazını kılar Mehmedim.

Hakikât sözlü ölüme nisanlı
Kendi düşününe gider Mehmedim
Ezelden ebede Allâh yolunda
Kendi namazını kılar Mehmedim...

Sezai Efiloğlu 2

Kendimden Başka

Benim ipek yollu âciz dertlerim
Gönül hânesinde keder defterim
Hasret dokuyarak seni beklerim
Başka düşüncem yok derdinden başka

Sana başka hangi acılar benzer
Dokuz doğurtturan sancılar benzer
İçimizde en yabancılar benzer
Derdin merdi yok mağmerdinden başka

Yalnızlık mâhseri üstüme çöker
Hangi bir ayrılık dişini söker
İnsanlar derdini nereye döker
Bilenler söylesin kendinden başka..

Sezai Efiloğlu 2

Keşkesiniz Keşke

Bana sorma kimim diye
Ya bir 'keşke' sizin 'keşke'
Bilmiyorsan ismim bile
Ya bir 'neyse'siniz 'neyse'

Ya bir 'herkes'siniz 'herkes'
Gönlün bir gönüle değse
Ya bir 'kimse'siniz kerkez
Bildim bir 'hiç'sin meğerse.

Ahâ 'şey'siniz ama ney
Belki ağasınız ya bey
Sanki bildim gibi,oley!
Bilgim aklıma değerse..

Sezai Efiloğlu 2

Keyfimden

Günde üç dört defa say gülüyorum
Üçü sinirimden biri keyfimden
Ölüp ölüp sanki diriliyorum
Hâlâ sanıyorsun belki keyfimden.

Bâzen atarlıyım bâzen tutarlı
Gün günü kovalar acep tutar mı
Ölü numarası yapsam yutar mı
Belki sinirimden bilki keyfimden

Bende numaralar vardır şakalar
Eksik olmaz benden acil vakâlar
Bir gün biliyorum gerçek yakalar
Belki şansımındandır belki keyfinden.

Sezai Efiloğlu 2

Kınamış Ellerini Kan İle

Bu gün güneş neden farklı batıyor
Gelenler yok günü güne satıyor
Vurulmuş ardından yerde yatıyor
Kınamış ellerini kan ile

Mis-i amber kokuyormuş gülünde
İzi tozu görünmüyor külünde
Yuvası yok mekanı yok gönülde
Dağları kucaklar bir ceylan ile.

Bu ne acı ölüm ne büyük yasmış
Diyorlar ki kendi kendini asmış
Gazeteler boy boy resmini basmış
Yıkıldı dünyası bir yalan ile

Hayırlara yorun derim rüyayı
Unutma diyordu bana Mevlâyı
Neylesin leylâyı sahte dünyayı
Sezâî uğraşır tatlı can ile.

Sezai Efiloğlu 2

Kırık Dökük

Gerçeğe soyunun da
Umut/var oy/unumda
Gecenin koyununda
Lambalar sönük sönük

Umudun sırtı dönük
Ufuğun fer-i sönük
Ezipte geçer dertler
Katarlar bölük bölük.

Ne söylesem desem boş
Neler yapsam göze hoş
Ama hepside bomboş
Hakikât içe dönük.

Şansım yok bana dönük
Hayalden umut sökük
Düşmüş/tüm düşlerimden!
Gerçeğim kırık dökük..

Yoldurma saçlarımı
Doyurma açlarımı
Görmüş/tüm suçlarımı
Yüreğim kırık dökük.

Sezai Efiloğlu 2

Kırıklar Toplarım İnce Fikirden

Keskin eser zemheride yellerin
Dokunmasın kan kokarken ellerin
Uymaz saza kullanılmış tellerin
Paralanır mızrâb kızarsa bir gün.

Ağyar'ın merhemi yara'dır bize,
Büşe'ni kondurup sürmezsen öz'e.
Ahvâl bildirmezse ne gerek söze
Diller ayarını bozarsa bir gün.

Kırıklar toplarım ince fikirden
Diller geri durmuş gece zikirden
Farksız gelir sözler ağı zehirden
Püsküllü belayı sararsa bir gün.

Hiç bir ödül vermez bana teselli
Yanılmış iradem öteden belli
Sezâî edecek ecel tecelli
Yaratan alnıma yazarsa bir gün.

Sezai Efiloğlu 2

Kırk Gün Yas Tut

Dillerin saz, yüreğin de şiirse,
Çiğ damlası olmuş beyaz heceler,
Kara kirpiklerin ucunda; neyse
Sırrı fazla tutmaz ayaz geceler.

Geceleri yatırdılar tabuta
Yüreğimde kefenlendi niceler
Yıkandı şiirlerim matbûatta
Sirasından cân atlattı heceler

Anlamadın başkasından farkını
Hayâllere döndürürsün çarkını
Buldu yüreğimde yine arkını
Mısrasından kan damlayan heceler

Beş dostum var sazım sözüm şiirim
Birde yârim gönlümdeki şehirim
Bazen kurusam da yine nehirim
Düşlerimi çözemez bilmeceler

Düşsün gözyaşları su niyetine
Mezarıma bir duâ niyetine
Saçlarından teller gül niyetine
Kapansın yüzüme tüm pencereler

Yak defterlerimi kır kalemimi
Geceleri oku şiirlerimi
Yuttum kan kusturan zehirlerini
Ardından söylenip durur niceler.

Kırk gün yas tut kırk gün eğlen ardından
Sezâî utanmaz cânan adından
Vazgeçermi türküsünden sazından
Mızrâp elde türkü dilde geceler..

Sezai Efiloğlu 2

Kıyâma Durur

Şehâdet şerbeti içen ölünce
Cennetlik olurlar pürnûr düşünce
İsrâfil meleği sûr üfürünce
Kefensiz meyyitler kıyâma durur.

Karınca incitmez basan mîsâli
Eleği duvara asan mîsâli
Zâlimın önünde Hasan misâli
Azîzler seyyitler kıyâma durur.

Hakîkî müslümân cinnete girmez
Mutmaîn olmayan sünnete gelmez
Ümmeti olmadan Cennete girmez
Hazreti Eyyüpler kıyâma durur.

Tâatım Allâha,yok huzurumda
Günahımda vardır çok,kusurumda
Hakîkât önünde hâk huzurunda
Sezâî elpençe kıyâma durur.

Sezai Efiloğlu 2

Kızarmısın

Cumartesi pazarmısın
Derlerimi yazarmısın
Hafta sonu gelemesem
Pazartesi kızarmısın.

Pazartesi hafta başım
Biraz yoğunlukta işim
Çok ağrıyor azı dişim
Salı gelsem kızarmısın

Salı gününü sallarsam
Tatlı sözlerle ballarsam
Gidip uykuya dalarsam
Çarşambaya kızarmısın

Çarşamba hafta ortası
Elimde balık oltası
Sözü unuttum doğrusu
Perşembeye kızarmısın

Perşembe de buluşmasak
Zaten görüşmemiz yasak
Cumâ gününü atlasak
Cumâya da kızarmısın.

Vardım hocayı dinledim
Yaptıklarımı inledim
Kendi kendime söz verdim
Yarın gelsem kızarmısın

Ben bilirim sen kızmazsın
Bahâneler aramazsın
Sen bana yâr olamazsın
Desem bana kızarmısın?

Sezai Efiloğlu 2

Kim Alır Beni

Düştüm gönüllerden bir kur misali
Muhâsara altında sûr misâli
Göklerden dökülen yağmûr misâli
Kara toprak koynuna alır beni.

İmdâdına uyup gelme çağrım
Mesnetsiz işlerin gitti ağrım
Şöyle öz gönülden basıp bağrım
Kara toprak gibi kim alır beni.

Yaşadığım hayat gece sabâhsız
Derde dûçâr oldum hemde hesapsız
Anadan doğmaca suçsuz günâhsız
Kara toprak gibi kim alır beni.

Efil'im s.efilim güler mı yüzüm
Dost bildiklerime geçmiyor sözüm
Yangın içerimde sönmemiş közüm
Kara toprak söyle kim alır beni.

Sezai Efiloğlu 2

Kim Diyorki Yalan Dünya karımış

Beni yerden yere vurdu habîbe
Kaderimle mi oynamış kâtibe
Varıp sordun hekimlere tabibe
Bilinmeyen çok dertlerim var imiş

Geysen nolur sivri topuk kösele
Biraz düşün yeraltını örsele
Nefes alıp vermek anlık mesele
Kim diyorki yalan dünyâ kâr imiş.

Varlığın sâhibi yokluğa kânî
Ezelden ebede bu dünyâ fânî
Neyleyeyim köşkü sarayı hanı
Elde kalan işler hep zarâr imiş.

Hâkkikât sevdâlar ulaşır yar'a
Yârim sinesinde dönüşür hâr'a
Sen derdini anlat ulu mûhtâra
Derde dermân Mevlâ son karar imiş.

Tutamadım sözlerimi ahdımı
Boşa geçirmişim ömr-ü vahdımı
Sizlere bıraktım dünyâ tahdımı
Zalım dünyâ sezâiye dar imiş.

Sezai Efiloğlu 2

Kime Ne

Seviyorsak gönlümüzden
Söylüyorsak özümüzden
Harcıyorsak ömrümüzden..
Kime ne canım canım kime ne

Kimseden izin almadık
Kimsenin hakkın çalmadık
Allâh var açık kalmadık
Kime ne canım canım kime ne

Bana gelin akın akın
Bana sensin benden yakın
Sana benim senden yakın
Kime ne canım canım kime ne.

Her gönülde olmaz yerim
Beklemiyorum âferim
Her şeylere Allâh kerîm
Kime ne canım canım kime ne.

Sezai Efiloğlu 2

Kimi Geceye Saklı

Kötülükler hiçbir vicdana sığmaz
Benden geri dursun dertler her yerde
Şu gökyüzü hiçbir cüzdana sığmaz
Umudum tek renkte renkler her yerde

Kaçışlarım dürüldür gözünden
Sus'larım bohçamda sözlerim düşer
Şiirler içerim türkü yüzünden
Pes'lerim imdatta yüzlerim şişer.

Şu yüreğimin âh tînisı farklıdır.
Kimi heceye saklı kimi geceye
Her yüreğin yar canısı farklıdır
Kimi dileğe saklı kimi niceye.

Sezai Efiloğlu 2

Kimim Var Senden Başka

Bir kuş vurdum iki taşla
Sevdâ işte düştük aşka
Olmasaydı böyle keşke
Kimim var ki senden başka

Anılar tozlu rafımda
Kimse kalmamış safımda
Şöyle baktım etrafımda
Kimim var ki senden başka.

Arzuhâlimden bilecek
Ben ağlayınca silecek
Ele avuca gelecek
Kimim var ki senden başka.

Mahal vermem taşkına
Neden döndün şaşkına
Söyle Allah'ın aşkına
Kimim var ki senden başka

Sezâî düş görüyor
Her şeyi hoş görüyor
Âlemi boş görüyor
Kimim var ki senden başka..

Sezai Efiloğlu 2

Kimisi Çok Ağlar

Bu devrân bu şekil gidecek sanma
Maşere kalacak hakîkî dava
Kimin ne derdi var bilinmez amma
Kimisi çok ağlar kimi az ağlar

Dünyâ niğmetinden bekle ne düşer
Arâzî duygular sinende pişer
Perdeler yırtılır maskeniz düşer
Özün ağlar yüzün ağlar göz ağlar.

Havalanmış rüzgâr ahvâl bildirmez
Şâha kalkan mutluluğu indirmez
Şair olmak acıları dindirmez
Kağıt ağlar kalem ağlar söz ağlar.

Sezai Efiloğlu 2

Kimisi Gemi Yakar

Hayatı döndürmez geriye zaman
Zamanlı zamansız dertten el aman
Kimi gemi yakar kimisi liman
Benimse yanacak yüreğim vardır.

Bana dokunmayın yüreğe değmen
Sana zûl gelmez mi boynumu eğmen
Kar fırtına boran rüzgara rağmen
Sönmeden yanacak yüreğim vardır.

Sezaiyi dinle canın yakmadan
Belkide seversin hani bıkmadan
Dine dile ırka dönüp bakmadan
Herkesi sevecek yüreğim vardır.

Sezai Efiloğlu 2

Kimler Aşkı Dıyecek

Hadi yine bana bak Cennet yüzlüm
Ölüme nişanlıyım ölüm sözlüm
Söyle bana söyle kim ela gözlüm
Senden başka bana aşkı dıyecek.

Hani sen canımdın sen canıçımdın
Bu benim aşkımla sen o biçımdın
İnsan içinde sen iyi seçımdın
Şimdi kimler bana aşkı dıyecek.

Ne kadar da kolay geçersin benden
Canım sağ oldukça vazgeçmem senden
Kıskanırken seni tüm meleklerden
Söyle bana kimler aşkı dıyecek.

Hata ettim kusur ettim suçum çok
Özür dilemeye bile gücüm yok
Solyanda yaram var sancım acım çok
Şimdi kimler bana canım dıyecek.

Ardındayım sana verdiğim sözüm
Helal olsun bir değil iki gözüm
Senden başkasına dönermi yüzüm
Söyle kimler bana aşkı dıyecek.

Sezai demişti yarıyım sana
Sen bir çiçeksın arıyım sana
Aşkın peteğinin balıyım sana
Bana şimdi kimler balım dıyecek.

Sezai Efiloğlu 2

Kimler Bilecek

Karşıma geçipte irisi güler
Benim ölümümü dirisi diler
Gözümün yaşını birisi siler
Gönlümün yaşını kimler silecek

Kimi alay eder kimi üzülür
Şözler boğazıma dizim dizilir
İpteki düğümler elbet çözülür
Boğazımdakini kimler çözecek.

Kesti selamını açtı arayı
Viraneye döndü gönül sarayı
Bellidir sağımdan aldım yarayı
Soldaki acımı kimler bilecek.

Bakımsız inekte hiç süt olur mu
Aşısız ağaçta bak dut olur mu
Ahımı alanlar mesût olur mu
Sezâi ardından kimler gülecek.

Sezai Efiloğlu 2

Kimseyi Sevmedim Senden İleri

Benim hayallerim gerçek dışıymış
Gerçekler acıymış gönül düşüymüş
Bize bu zulümler insan!! işiymış
Nasıl bilemedim senden ileri

Üst üste çekerim derdi çileyi
Çözemedim insanları hileyi
Yedim darbeleri acı silleyi
Sabreden görmedim benden ileri

Gönül sabret diyor ehli kitaplar
Yalnızca sanadır sevgi hitaplar
İçine düşmesin şüpheler kurtlar
Kimseyi sevmedim senden ileri

Sevgi denen duygularla pişmişim
Kimine yaz kimi için kışmışım
Kimine dost kimisine işmişim
Ben iş bulamadım senden ileri

İnsanlar insanı kesip doğruyor
Sevgi nedir sevda nedir bilmiyor
İnsan bu dünyada bir kez ölüyor
Ölüm gelsin bana senden ileri.

İnsan olan insan kalbini kırmaz
Yalan dünya inan kimseye kalmaz
Ölürsem gözümü kimse yumamaz
Başka arzum yoktur senden ileri.

Gidiyorum selam söyle herkese
Seni kayıt ettim yarım merkeze
Sezaiye vurmuş mızrap tezene
Türkü söylemedim senden ileri.

Sezai Efiloğlu 2

Kirlenecek Kelimeler

Yok böyle bir acı düşürdü gama
İnzivadayım ben uyuyor sanma
Öyle fenâ küfredeceğim amma
Korkarım kirlenecek kelimeler..

Dört bir yandan vurulmuşum tûl oldum
Dikenlerin içinde bir gül oldum
İçim yandım içten dıştan kül oldum
Anlatmaya yetmiyor kelimeler.

Çocuklara uçkurunu çözene
Kadınları kurşunlara dizene
Ben böyle adalet böyle düzene
Küfretsem kirlenecek kelimeler.

Adâlet olsaydı zulûm olmazdı
Böyle şerefsizce ölüm olmazdı
Zalım olmasaydı mazlum olmazdı
Şiirimi bozacak kelimeler.

Şer diyorum at diyorum şer'i at
Allah'ın kânunu mutlak şer'iât
Oyunları Cehenneme serî at
Yoksaki incinecek kelimeler..

Sezai Efiloğlu 2

Kirpiğimle Süpürürüm

Yüreğimde sallıyorum
Aşkımızın beşiğini
Kirpiğimle süpürürüm
Ben gönlümün eşiğini

Yâr karşında kem kûm oldum
Yandım eridim mum oldum
Gecelere mahkûm oldum
Kaybetmişim ışığımı.

Yüreğimde kor bulunur
Yordun beni tor bulunur
Bu zamanda zor bulunur
Gel kaybetme âşığını.

Yaraları yenideşme
İki gözü iki çeşme
Ağlatıp bırakıp geçme
Karadeniz uşağını.

Sezai Efiloğlu 2

Kirpikleri Vurdu Ya

Allı Turnam gidersen sen Orduya
Gitti dersin gurbet elde kaldı ya
Benden bir hasbihâl eden olursa
Nazlı yâre dersin seni sordu ya.

Düşmüş gönlü Argan dağın ardına
Hasret kalmış Akkuş denen yurduna
Yayalsında koyun kuzu kurduna
Selâmımla dersin sizi sordu ya.

Allı turnam karlı dağlar bembeyaz
Tabip doktor yaralara merhem yaz
Benim nazlım hem allıdır hem beyaz
Ok eylemiş kirpikleri vurdu ya.

Keltepenin taşlarında gözleri
Zor çıkıyor ağızından sözleri
Soruyorsa ana baba kızları
Canı sağdır dersin gelir Orduya.

Allı turnam dönüp durma başımda
Çatıklık var gözlerimin kaşında
Belki bu yaz Ağustosun başında
Gelir dersin İnşallâh şu Orduya

Sezai Efiloğlu 2

Koçcuğazlım kurtboğazlım

Bir şiir yazayım size
Koçcuğaza kurtbuğaza
Selam olsun hepinize
Gül gül oyna kurboğazlım.

Duman çöker bir gam gelir
Keltepeye bir sam gelir
Düğün olur bayram gelir
Gel gel oyna koçcuğazlım

Şeker senin kaymak senin
Marifetli parmak senin
Davul senin tokmak senin
Çal çal oyna kurboğazlım.

Bahar gelir rahmetinen
Mahsûl topla zahmetinen
Ahmedinen mehmedinen
Sol sol oyna koçcuğazlım.

Harmanın düveni gibi
Geminin dümeni gibi
Sâdet değirmeni gibi
Fır fır oyna kurboğazlım

Yüzdenin sekseni gibi
Komşunun yükseli gibi
Dünyanın ekseni gibi
Dön dön oyna koçcuoğazlım

Bahar gelir çiçek açar
Sezâî gurbette naçar
Kimisi yaylaya göçer
Yol yol oyna kurboğazlım.

Sezai Efiloğlu 2

Kolay Değil

Savaştayız uyanalım
El tutalım dayanalım
Hangi acıya yanalım
Dost dűřman hię belli deęil!

Sesin gür çıksın Tűrkiye
Gün aęlama gűnű deęil
Yer yok yeise korkuya
Arslanlarım ölü değil!

Cihat bize artık farzdır
Vatan için ölüm azdır
Ölmeyi bilene yazdır
Gamlanmanın gűnű deęil!

Vurun arslanlarım vurun
Vurun Allâh için vurun
şu sesime kulak verin
Dűřmanların ölü deęil!

Bu gűn büyük acımız var
şehitlikten tacımız var
Ölmek için kaçınız var
Ciddi ciddi şaka değil!!

Ölüm nedir hâk yolunda
Korku yok Allâh kulunda
Askerim İdlip çölünde
şehid oldu ölü değil!

Dualar mîrâcımız olsun
şehâdet tâcımız olsun
Allâh yardımcımız olsun
Milletim iş kolay değil!

Sezai Efiloğlu 2

Konum At Ezrâila

Ay dođđayi karradan
Bullut çekil arradan
Açç ellerrun Mevlâya
Gavvuştura yarradan

Döksun kannumi doksun
Kürreklan kazma ila
Gelsun cannumi alsun
Konnum at ezrâila.

Yaylalarda dumman var
İççerumda gümman var
Sevda doli gemmiye
Yürreğumda limman var.

Arramuzda ne kaldı
Köy ilan mezrâ ila
Gelsun cannumi alsun
Konnum at ezrâila..

Hırçın dalgalarriyla
Demlendi karradeniz
Horron halkalarriyla
Çıldırđı karradeniz

Bir şeyler diyyeçeğum
İşşim var dünyâ ila
Muhlet isteyyeçeğum
Konum at ezrâila..

Birr ellumuz baldayken
Birr ellumuz yağdayken
Eccâip düşler gördum
Yaylalarda dağdayken

Neddur ki allacağun
Derdun ne Sezzâila
Varrup yalvaracağum
Konnum at ezrâila..

Sezai Efiloğlu 2

Konuş Evladım

Ata sözü küpe olur kulağa
Her işinde ona danış evlâdım
Evlat sözü şamar gelir yanağa
Dizginle zâfını konuş evlâdım.

Seni yaratana tavır yapamam
Hâlis mahlukâta çamur atamam
Yüküm sırtımdadır kambur yatamam
Menzilimden yoktur dönüş evlâdım.

Tertemiz ruhun var tertemiz kalbin
Taşı bile çatlatıyor her sabrın
Semtine uğrama ye'isin kibrin
Her yokuşa vardır iniş evlâdım.

Dokunursan bedenimden kir gelir
Hani gücenmişsin bana zor gelir
Ataya yapılan akla âr gelir
Hülâsâ nefsinle yeniş evlâdım.

Ulu mevlâ yaratmıştır her kulu
Kullarının içinde analar ulu
Atalar gösterir doğruyu yolu
Babanın yüreği geniş evlâdım.

Sezai Efiloğlu 2

Korkun

Câmide mescitte çocuk yok olmaz
Allâha güven îmânsızlıktan korkun
Vîcdânsız şerefsiz desem çok olmaz
Alkol esrâr ahlâksızlıktan korkun.

Beyin yıkıyoruz kelâmullâhla
Yürürüz yarına selâmullâhla
İlim irfân bilim biiznillâhla
Gece olup sabahsızlıktan korkun.

Allâhın emrini kullar bozamaz
Değişmez kuraldır kimse yazamaz
Mutmaîn müslümân hatâ yapamaz
Hazır Cehennemde yanmaktan korkun

Sınırsız özgürlük dediğin zulûm
Belki kendinize getirir ölüm
Bana değil hakka dönmezse yönün
Ey beyinsizler yalnızlıktan korkun.

Sezai Efiloğlu 2

Korkuyorum Azaptan

Asl'ım insân neslim türk
Kayılardan bozoktan
Müslümanım hamdolsun
İmân korur azaptan

İnsan insân olmalı
Alınmaz ki mezattan
Mahşer günü mîzanda
Korkuyorum hesaptan

Türklükle öğünürüm
Tenim farklı araptan
Üstünlük takvâdadır
Korkuyorum azaptan

Gerçekleri yaşarım
Anlamam hiç mizahtan
İnsanlığın hâlini
Seyrederim uzaktan.

İslâm şan verir bana
Türklük kan verir bana
Vatan !can verir sana
Olsun neslim kazaktan.

Ha Uygursun ha Çerkez
Türkten çekinir herkes
İslâm dînidir merkez
Yakından ve uzaktan.

Sezâî bir ümmettir
Sevmek farzdır sünnettir
Dünyâ inan Cennettir
Kurtulursun azaptan.

Sezai Efiloğlu 2

Koş Yavaş Yavaş

Ustanın ilmiyle yetişir çırak
Çırak usta olmaz yok ise merak
Hakikât dediğin değildir ırak
Yeter ki hâk yolda koş yavaş yavaş.

Dünyâ dar gelirken şâmil olana
İlim mâlûm olur âmil olana.
İnsânlık yaraşır kâmil olana
Yeter ki aşk ile çoş yavaş yavaş.

Pekte bal olup zakkum olmazsan
Sevgi hânesinde mûkim olmazsan
Eline diline hâkim olmazsan
Nefsinle savaş boş, hoş yavaş yavaş.

Ezanlar duyulmaz kulak ssğırsa
Elli beş kere de imam çağırsa
Amelde sevap yok günâh ağırta
İner başa kaya taş yavaş yavaş.

Sezâî'nin size yaptığı nazdır
Gerçi merhametten doğan marazdır
Sorulur sorular cevaplar azdır
İner göz üstünde kaş yavaş yavaş.

Sezai Efiloğlu 2

Koşa Koşa Şehâdete Giden Kim

Ar ve nâmus birde alnı pâk için
Ayyıldızlı şânlı bu bayrak için
Vatan için ezan için hâk için
Koşa koşa şehâdete giden kim ?

Dostlarına söyle silsin yaşını
Allâh için bölüp yesin aşını
Dikiver kabrine mezâr taşını
Muhâmmede komşuluğa giden kim?

Ardından kızanı küseni varmı
Körpe yüreğini üzeni varmı
Acabâ kardeşi kuzeni varmı
Bizim için şehâdete giden kim?

Albayrak örtünüz asîl askere
Borclusun kardeşim nesîl askere
Zenginler gitmezmiş nasıl askere
Fukara mı şehâdete giden kim?

Üstünüzde bayrak tutan sağolsun
Gözyaşını kana katan sağolsun
Ben ölürsem aziz Vatan sağolsun
Diye diye şehâdete giden kim?

Bu azîz milletim Vatansız olmaz
VatansızvBayraksız Ezansız olmaz
Türküm destanlarım yazansız olmaz
Cennetülâlâya hazla giden kim?

Sezai Efiloğlu 2

Köpek Ulur

Mevlâ kalbe dokunurken
Yüreğimiz sökölürken
Neden ezân okunurken
Bilir misin köpek ulur?

Dert dermanla atışırken
Gece günle öpüşürken
Kalk horozlar ötüşürken
Eli açmak dilek olur.

Beni dinle deli fişek
Kalmadı mı yatak döşek
Şeytan görür nice eşek
Anırması neden olur?

Sezai Efiloğlu 2

Kör Diye

Yansın istemedim benim közüme
Göremedim gülermiydi yüzüme
Güvenmedi ne dediysem sözüme
Sevilmez mi insan olan kör diye.

Her ne yapsam hoşgörüp beğenmedi
Allâh için aşkımla eğlenmedi
İnanmadı bana hiç güvenmedi
Sevmez oldu gönül gözüm kör diye.

Sezai Efiloğlu 2

Kör Dügüm Gibi

Dünyaya aşk ile baktığım sensin
Gönlümü aşk ile yaktığım sensin
Aklıma fikrime taktığım sensin
Düğümlüyüm sana kör düğüm gibi.

Hakîkât üzerine sağlanmışım
Dört bir yanım yaradır dağlanmışım
Karışık duygularla bağlanmışım
Kolay çözülemem her düğüm gibi.

Durulmaz içimde bulanık sular
Kararmış kalpleri aşkla yudular
Bilirim bulunur kementle yular
Her düğüm olamaz bu düğüm gibi.

Sezâî gönül'ler yanaşmalıdır
Arada râbîta oluşmalıdır
Cümle cihan beni konuşmalıdır
Benim toyum olmaz her düğün gibi..

Sezai Efiloğlu 2

Kör Olma Da Gel Gör Beni

Ben sana âh etmiyorum,
Sensiz sabâh etmiyorum.
Bil ki bana yetmiyorum,
Kör olma da gel gör beni.

Fikir nefise uyar mı?
Akıl başından kayar mı?
İnsan insana kıyar mı?
Kör olma da gel gör beni.

Seni benden biliyorum,
İnsân diye seviyorum.
Kör olası demiyorum,
Kör olma da gel gör beni.

Hiç kimse eksik olmasın,
İnsân insânı yormasın.
Senden başkası sormasın,
Kör olma da gel gör beni.

Sezâîyi sana sorsun,
Allâh senden râzı olsun.
Her ne oluyorsa olsun,
Kör olma da gel gör beni.

Sezai Efiloğlu 2

Kör Osman'ın Kuralisi

Kör Osman'ın Kuralisi
Yarı akıllı birisi
Bizim köyün bu delisi
Mahkemede haklı çıktı.

Meydana münâdi çıktı
Dilinden muradı çıktı
Kör Osman'ın Alisinin
Emineylen adı çıktı.

Konu komşu ayıpladı
Kem küm edip sayıkladı
Ağzın arayıp yokladı
Emine'yle aşkı çıktı.

Cümle âlem bunu duydu
Meydanda Aliyi soydu
Herkes ar namus ! doluydu
Kurali zararlı çıktı

Köylüler bir haber saldı
Cendermeler gelip aldı
Kuralimiz donup kaldı
Meydana göz bağı çıktı

Ali çekildi merkeze
İrkilipte geldi dize
Eğlence oldu herkese
Bu işin de tadı çıktı.

Sulh olundu en sonunda
Kurali hâlâ oyunda
Emine'yle dün toyunda
Aslolan maksâdı çıktı.

Kaçtı düğünden Alimiz
Dedilerki çok zâlimiz
Şimdi nolacak halimiz
Dilden söz aksadı çıktı.

Kuralimiz emineyi
Alıp terketmiş haneyi
Tutmuyor millet çeneyi
Kuralimiz HAKLI çıktı.

Sezai Efiloğlu 2

Körde Okur Sağırda

İnsân öyle bir el ki
Âr'da vurur ağır'da
Sevgi öyle bir dil ki,
Kör de okur, sağır da.

İnsânda îmân vardır
Gönlünde liman vardır
Aşk sevgi yaman vardır
Çekemezsin ağırda.

İnsân odur gül olur
Hakîkate kul olur
Aşka varan yol olur
Kör de varır, çağır da.

Basîret bağlanmasın
Vazîyet yağlanmasın
Sezâî ,dağlanmasın
Yüreğimiz, bağır da.

Sezai Efiloğlu 2

Kördüğüm

Ey can dilde sözüm keskin
Gönül denen gözüm keskin
Kim edecek özüm teskin
Kandan duvar ördüğümde

Eski günler karartılmış
Fellik fellik aratılmış.
Dost bildiğin yaratılmış
Yüz çevirir gördüğünde

Dünya yalan yaşam öykü
Neyleyeyim malı mülkü
Cepleri boş beyaz kürkü
Geydirirler öldüğünde.

Efil söyler gündüz gece
Dilinde hak hece hece
Sanki hayatım bilmece
Çözülüyor kördüğümde.

Sezai Efiloğlu 2

Körmüşüm

Gönül seni ilmek ilmek örmüşüm
Gündüz hayâl gece düşte görmüşüm
Közlü yüreğimin nâif rafında
Nasıl olur görmemişim körmüşüm...

Aşkım seni nakış nakış işledim
Yüreğimi yüreğine eşledim
Gelin ettim kollarımda düşledim
Asîl idin nasılını sormuşum..

Bir hayaldin gerçeğimsin yârimsin
Tamamlandım şimdi diğer yarımısın
Neyleyim dünyâyı bütün vârimısın
Bu bedeni sensiz niye yormuşum.

Efiloğlu hakîkate mâşuktur
Hakîkatin yolu çok dolaşıktır
Deli gönül bir gönüle âşıktır
Murâd edip ben yârimi bulmuşum.

Sezai Efiloğlu 2

Köy Yerinde Duruyormu

Emmimoğlu havadis ver
Karakoyun meliyir mu
Akgerdanlı komđu kızı
Köy yerinde duruyor mu.

Nasıl düştüm yaban ele
Gurbetliği bile bile
Hele varım bizin ele
Köy yerinde duruyor mu.

Horoz sesi sabah sabah
Ezân gelir Allâh Allâh
Kusrum varsa görün mübâh
Köy yerinde duruyor mu.

Yaban oldu tüm akrabam
Gurbette yontuldu kabam
Soyle bana anam babam
Köy yerinde duruyor mu.

Efiloğlu burda darda
Ne işi var sanki burda
Sevgi saygı vardı orda
Köy yerinde duruyor mu.

Yayık yayık ayrarıyla
El opülür bayramıyla
Sezâinin hayranıyla
Köy yerinde duruyor mu.

Sezai Efiloğlu 2

Köz Olur Yanar Durur

Dinlenir velî olan
Kaldırır eli olan
Sevdâsı deli olan
Köz olur yanar durur.

Yiğidim gâm içinde
Ne işi var seçimde
Güzellerin içinde
Yârini arar durur

Her sözü yutmayınca
Yaş yere yatmayınca
Hesaplar tutmayınca
Kenarda zarar durur

Biz bizeyiz bizlice
Aşikârız yüzlüce
Sezâinin gizlice
Yarası kanar durur

Sezai Efiloğlu 2

Kul Bozuk Bozuk

Geceyi gündüzle karayım dedim
Şu deli yaramı sarayım dedim
Bir koşuda yâre varayım dedim
Dağı taşı aşım yol bozuk bozuk !!

Sevdâlı gönülde aşk nasîr imiş
Sevene her mekân bir kasır imiş
Sözleri kişiye münhasîr imiş
Nâgmertler çoğalmış kul bozuk bozuk!

O güzel muhabbet anılar günde
İnsan olan özler dünü bu günde
İnsanlık ölürken menfaat önde
Harcanır pazarda pul bozuk bozuk.

Sezâî akledip şaşıp kalmışsa
Geçmişten gelmişe bakıp dalmışsa
Hâlîkîn yerini mâhlûk almışsa
İmânı eksilen sol bozuk bozuk..

Sezai Efiloğlu 2

Kul Olur

Gönlüm zengin şehir dersen,
Her murâdın İKBAL olur.
Sabır etmek zehir dersen,
Huy edinirsen BAL olur.

Herkes gerçek sözler yalan
Yokmuş muradını alan
Denizde tuttuğun yılan
Can havliye bir DAL olur

İnsân dininden çark etmez,
İlim câhile park etmez.
Asfalt patika farketmez,
Eğer gidersen YOL olur.

Vicdân değil üst baş yırtık
Olsun, hatalara ütük.
İster odun ister kütük,
Eğer yanarsan KÜL olur.

Cehâlet muğlâk konuşur
Mârifet mutlâk konuşur
Hâk söyleyip Hâk konuşur
Sezâî Hâkka KUL olur

Sezai Efiloğlu 2

Kul Vermedi

Gidem dedim memlekete
Nakis cebim pul vermedi
Azık soğan ekmek kete
Bir yudum su kul vermedi.

Özlem büyük hasret büyük
Gurbet ele nefret büyük
Aramızda ifrat büyük
Barış için gül vermedi.

İçimde vatan hasreti
Bilmezsın yatan hasreti
Dilendim aman nusreti
Yalvarsamda kul vermedi.

Gel gel diyor yollar bana
Kavusmuyor kollar bana
Engel olur kullar bana
Gelem dedim yol vermedi.

Yanar sezai kor gibi
Bakar durur bir kör gibi
Bu yılda gelmem zor gibi
Devlet nakit bol vermedi.

Sezai Efiloğlu 2

Kula Râm Olmam

Kokusunu özlediğim çiçekler
Dikeniniz kanatmıyor kâlbimi
Hakîkâti sağlam acı gerçekler
Yalanlarla tükettiniz sabrımı

Hayâlime duman çöktürmeyiniz
Dünyâyı kökünden söktürmeyiniz
Kanlı gözyaşları döktürmeyiniz
Yoksa kaybederim küçük aklımı

Bekleyişin günü ay belli değil
Ok gerilmiş ammâ yay belli değil
Bitmeyen şafaklar say, belli değil
İki büklüm oldum gel gör farkımı.

Gel desem nolacak gelemezsin ki
Pejmûrde hâlimi bilemezsin ki
Eskisi gibice sevemezsin ki
Senden beklemiyorum ben yardımını.

Beklerim ölümün yakınlığını
Sanmayın gönlümü sakındığımı
Söylemem kimseye yakındığımı
Tersine döndürdü felek çarkımı.

Hâkka râm olmuşum kula râm olmam
Kuldan gelen belâ olsa gâm olmam
Her şeye yetişsem yine tam olmam
Ölürsem tutmasın nâciz salımı.

Dünyanın tasası sırtıma çökmüş
Ayrılık hasreti belimi bükmüş
Sezâînin sizde hiç yeri yokmuş
Hırsınızdan talân edin kabrini

Sezai Efiloğlu 2

Kurşunla Yarışanlar

Ergenekon arslanı
Türkler yazar destanı
Haçlılara fistanı
Giydirir âlî şanlar.

Kurmuş haçlılar pusu
Gelmez Türkün uykusu
Kâbusu Türk ordusu
Şehâdete koşanlar.

Yiğitlerin adı Türk
Asâletin adı Türk
Adı Türk soyadı Türk
Kurşunla yarışanlar.

Ortasyadan kükredi
Avrupayı titretti
Gönülleri fethetti
Küsüpte barışanlar.

Yurt oldu Anadolu
Yolu Allâhın yolu
Mazisi zafer dolu
İslâmla tanışanlar.

Yiğitlik soydan gelir
İnsanlık huydan gelir
Türklüğüm kandan gelir
Mert cesûr sarışınlar.

Türke hüküm yazılmaz
Karşısında azılmaz
Türke mezâr kazılmaz
Biliyor bulaşanlar.

Sezai Efiloğlu 2

Kurtboğaz

Aah göresim geldi kurtboğaz seni
Dumanlı karşılar keltepe beni
Hasretin kor oldu öteden beri

Ağgöl kokuludur bağı bahçası
Sandıkta saklıdır kızın bohçası

Altı ay doyulmaz bahara yaza
Sonbahar çekiyor bilhassa naza
Vurur emmimoğlu akortsuz saza

Baharı gelinlik yazları kızdır
Zemheri sevimli nazları azdır

Tarlalar sürülür nîsân başında
Herkes ekmeğinin aşın peşinde
Huzur tavan yapar kara kışında

Muhabbet eğleşir çam duvarlarda
Bakraçlar buz tutar yan puvarlarda.

Yaratan bir başka güzellik vermiş
Akgerdan üstüne nazarlık vermiş
Kula ayrı ayrı özellik vermiş

Düğünü derneği muhâbbet dolu
Kivrılır bel gibi kurtboğaz yolu

Öküzler eğeste sürülür tarla
Talâk kazmak güzel güzeldir yarla
Örtülür necâset bembeyâz karla

Buz gibi sulara el mi dayanır
Düşer bahar yerler renge boyanır.

Efiloğlu Duranoğlu meselâ
Kuroğlu çöpoğlu hepsi akrabâ
Dayı teyze emmi anne ve baba

Tüter gözlerimde yanar bir ocak
Bilmem bu gidişler ne olacak.

Sezai Efiloğlu 2

Kurtlar Sofrasında

Kurtlar sofrasında ava çıkaran
Yumurta içinden düve çıkaran
Beni öldürmeden göğe çıkaran
Bir kaşık su ile boğmak istiyor.

Göle maya çalar gösteriş için
Babayı tanımaz bir karış için
Şikeli yarışta son varış için
Ayağıma çelme takmak istiyor.

Bize az gelecek diyor bu şehir
Altında makamlar elinde mühür
Bala kaymağıma suyuma zehir
Katıp,oluk gibi akmak istiyor

Ekmeğimi yiyip döşekte yatıp
Üç kuruşa gidip mezatta satıp
Herkesin önünde ateşe atıp
Canlı canlı beni yakmak istiyor.

Sezâi döküldüm der dillerimden
Utandım incitilen güllerimden
Karıncı incitmeyen ellerimden
Çarmıha gerip te çakmak istiyor.

Sezai Efiloğlu 2

Kurtuldun Sevdam

Amansız çöllerde yurtlar edindin
Yaşam sofrasında kurtlar edindin
Uçsuz ve bucaksız dertler edindin
Umudun dalına tutundun sevdâm...

Lâlezârda örselenmiş bir gülün,
Ebrûli hüznüyüm garîp bülbülün,
Hâdeminde bu can bu ten ömrünün
Azarın şekline yutkundun sevdâm..

Baharı ağlattın yazımı yaktın
Derd-i gâmin ile derine aktın
Aşkını sevgiyle ukteme çaktın
Sanmaki sevdâmdan kurtuldun sevdâm...

Sezâî sevmekten vazgeçer sanma
Elâlem ne demiş inanıp kanma
Rotayı şaşırılmış dediler amma
Kaybolmuş yolumda bulundun sevdâm.

Sezai Efiloğlu 2

Küçük Bir Mutluluk

Bana bir gökyüzü ısmarlarmısın
Yüzünde gülücük atan ay olsun
Senin gülüşünde güneşim batsın
Çevrende dönüşüm sana say olsun

Küçük bir mutluluk isterim senden
Onu istemesin hiç kimse benden
Çokmu görüyorsun sevdiğim neden
Ö zaman çektiğin ok'un yay olsun.

İlk defa en yüce aşkla tanıştım
Sevdanın yeliyle aşka karıştım
Bazen küsüverdim bazen barıştım
Katım yok atın var sana tay olsun.

Sezai bir sana yangındır alkız
Gözleri elalı yanağı balkız
Altımızda hasır üstümüz yıldız
Bir simit bir sıcak bardak çay olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Kükremek Gerek Cân

Yüce Mevlâ yaratana dayanıp
Hâk üzere hakîkati arayıp
Miskin miskin uykulardan uyanıp
Kükremek gerek cân kükremek gerek.

Şerefsiz soyuyla sopuyla gelsin
Zincirle kırbâçla jopuyla gelsin
Dünyâ düşman olsun topuyla gelsin
Ürkmemek gerek cân ürkmemek gerek

Dağlar bize geçit verir yol olur
Hakîkatın düşmanları bol olur
Sanmasınlar köle olur kul olur
Sabretmek gerek cân sabretmek gerek.

Sezai Efiloğlu 2

Küllü Nefsin Zâigatül Mevt

Varoluşun kim bilmez nedenini
Hangi güç durduracak gidenini
Bir âyet sarsıyor tüm bedenimi
"Küllü nefsin zâigatül mevt"derken!!

Belki sâdık olamadım ahtıma
Her ne vâki ise çıksın bahtıma
Aldanmam dünyanın tâcı tahtına
"Küllü nefsin zâigatül mevt"derken!!

Elinden dilinden belden emin ol
Dağlara gizlenmiş yelden emin ol
Hazreti Kur'ândan dilden emin ol
"Küllü nefsin zâigatül mevt"derken!!

En büyük günâhtan koru kendini
Yaratana bildir el aç derdini
Aldı Rasûl gibi sevgilisini
"Küllü nefsin zâigatül mevt"diye!!

Komşunu hoş eyle asla yerinme
Makam için hiç kimseye eğilme
Hevâ heves ve nefsine yenilme
"Küllü nefsin zâigatül mevt derken!

Fukarayı doyur garibi koru
Seni yoldan etmek şeytanın zoru
Çalıştır saksıyı yaman motoru
"Küllü nefsin zâigatül mevt"derken!!

Yolun Hâk yol olsun şansın bol olsun
Hakikât üzere yer gök yol olsun
Sezâi su gibi artık durulsun
"Küllü nefsin zâigatül mevt"derken!!

Sezai Efiloğlu 2

Lâ Sûpürgesi

"Lâ" sûpürgesiyle Şer sûpürmeden
"illâ"sarayına ulaşamazsın.
"Vav" olup kapı aşındıramazsan
"Elîf"siz ruhunla barışamazsın..

"Âmennâ"diyorken sökölüyordun
"Gâlû belâ" derken dökölürdün
"Rabbenâ"eğilip bükölüyordun
"Nâğbûdü"diyenle yarışamazsın.

Sezai Efiloğlu 2

Lanetler Olsun

Sana seslenirim ela gözlü yâr
Her dem bu başıma belâ sözlü yâr
Yalvarışlarıma hâlâ nazlı yar
Senin inadına lanetler olsun.

Yanıyor yüreğim inan tam içim
Dertlerle doluyum keder gâm içim
Hani ben ömründüm sende canıçım
Seni sevdiğime lânetler olsun.

Cümle âlem yanlış bir sen doğrusun
Gün gelir gözyaşım da boğulursun
Acıyla kıvranıpta yoğrulursun
Kahroluyorum ya lânetler olsun

Aşkima inanmazki kansız olan
Şadece ölümdür imkansız olan
İmana gelirdi îmânsız olan
Döktüğüm dillere lanetler olsun

Şimdi ağlıyorsun hissediyorum
Bu tatlı canıma kasdediyorum
Şana ben ölmekten bahsediyorum
İnanmıyorsan ya lânetler olsun.

İlkimde sonumda yazda sen varsın
Çok istemiyorum azda sen varsın
Şiirde sen varsın sazda sen varsın
Adın her türküde lanetler olsun..

Seni ben tarifsiz sevmiştim başka
Karşıma çıkmasaydın hani keşke
Ben böyle sevgiye böyle bir aşka
Sezâî diyor ki lanetler olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Leyl Dedi

Gönlümün gözüne uyku girmede
Tarifsiz aşka firâkın veyl dedi
Tepeden tırnağa çöktü şehrim
Eyyâmül fukarâ nursuz leyl dedi.

Râbitâ hâlinde yâre yüreğim
Yuvarlandı âsâr bitti süreğim
Aslında var idi bir tek dileğim
Yollar zifirlendi gündüz leyl dedi.

Makamsız âbîdsin nedir ederin
Semâda yer etmiş hâdsiz kederin
Çamura bulanmış senin kaderin
Âpansız hesapsız dümdüz leyl dedi.

Hiç olmadık yerde nerden belirdi
Ukte'i âlemde fikren delirdi
Husûsî âsâbı apaçık gerdi
Dalgayla karışık soysuz leyl dedi

Rüzgarınoğluyum deli doluyum
Tükenmiş umudumun sağ koluyum
Kula biât etmem Allâh kuluyum
Ağzından kaçırdı sonsuz leyl dedi..

Sezai Efiloğlu 2

Lütfullâhım Ben

Neslimi aslımı sorarsan eğer
Mütedeyyin insân Abdullâhım ben
Birazcık aklını yorarsan eğer
Mükemmel yaratık Lütfullâhım ben.

Az ile yetinir çokta gözüm yok
Karınca incitmem okta gözüm yok
Fazla methiyeye beñce lüzum yok
Yokluğa şükreden Gayrullâhım ben.

Kin gütmem desemde hakkım ararım
Mazluma el tutar yara sararım
Değişmez imânım hâktır kararım
Varlığa yokluğa Hamdullâhım ben.

Bu fânî dünyayı bölüşemedik
Bir türlü sevmeye alışamadık
Kendi kendimizle tanışamadık
Şeksiz ve şüphesiz Hayrullâhım ben.

Allâhın indinde farksızım senden
Yanılıırım belki arksızın benden
Şu yalan dünyâda çarksızım dünden
Şezâî diyorlar eyvallâhım ben.

Sezai Efiloğlu 2

Maskeler

Alem sarhoş olmuş mahpushanede
Zil takip oynasın Vakkas sana ne
Meflûç fikirlerle rakkashanede
Basîreti perdeleyen maskeler..

Her zaman her yerde zâlim var olur
Garibân çakısı zülfikâr olur
Ulûhî vasıfa zulümkâr olur
Basîreti perdeleyen maskeler..

Uçsuz gönüllerde endamda mağrip
Arz'ına ilticâ etsem çağırıp
Zelil bir akılda ahvâli garîp
Basîreti perdeleyen maskeler..

Müşkül bir dert ile kapına varsam
Efiloğluyum ben desem yalvarsam
Durdurun arzumu bazen şımarsam
Basîreti perdeleyen maskeler..

Sezai Efiloğlu 2

Matem.avuçlarımda

Yüreğimde tân yeri kızılığı,
Yine şehlâ bir gönlün kırıklığı.
İttim kenara mâkus yalnızlığı,
İşte geldim dîde'm avuçlarımda.

Savruldum da düştüm amber-i mîse
Nasıl gelip geçti bilmem hâmise
Keder katar yüreğime lâmise
Yine geldim mâtem avuçlarımda.

Kuru gürültüye bırakmam papuç
Yangınım meltem avuçlarında
Ne olursa olsun kabûlüm sonuç
Sezâî de zâten avuçlarında.

Sezai Efiloğlu 2

Mâvi Yaşadım

Aklım teâtide fikirler olsun
Cümle âzâlarda zikirler olsun
Bu günü de gördüm şükürler olsun
Siyâh düşünürken mâvi yaşadım

Asâletim yâre esâs duruşta
Delikanım mâsumane yarıшта
Umudumu kestiler bir vuruшта
Siyâh düşünürken mâvi yaşadım.

Ölsemde unutmam inân ki seni
S.efiloglu diye anarsın beni
Mevlâ nasîp etti cânânım seni
Siyâh düşünürken mâvi yaşadım.

Sezai Efiloğlu 2

Mecnun Gibiyim

Sığarım sanmışım dostun kalbine
Yenildim nefsimin keskin kibrine
Dirisinden çektim küstüm kabrine
Leylâdan vazgeçen mecnûn gibiyim

Mükerrer lym ,iklimsiz gözüm
Cmlesiz âşığım,kilimsiz yüzüm
Açıktır ambarım kilitsiz zm
Adâlet hükmünde kânun gibiyim

Ambere sarıpta banardım dostu
Dost için yakardım yattığım postu
Bu gariban cana neyidi kasti
Sınırsız sevgiyle kârun gibiyim.

Kr bahârım yazım topal kış nankör
Yüzüm yara gözüm kara kaş nankör
şezâinin gzyznde yaş nankör
Alemin indinde sorun gibiyim.

Sezai Efiloğlu 2

Meçhûlem

Gânzeli gülüşünden öpüyorum,
Tân yerinin,tam yerinin meçhûlem
Ettiğin yeminden utanıyorum,
Cân dediğim,râm dediğim meçhûlem.

Hâlâ yüreğinde şüphelim sende
Zarîf kulağında küpeyim sende
Aklının alınından öpeyim gelde
Hâk dediğim,cân bildiğim meçhûlem.

Sabır teknesinde yoğurdum umut
Umut vâkî oldu dağıldı bulut
Üzülme kardeşim diyordu Mahmut
Cân dediğim,hâk bildiğim meçhûlem.

Aşkın tezgâhında sevgi dokudum
Sevgi dergâhında seni okudum
Alemde vâridim sana yokudum
Sezâiyim tek bildiğim meçhûlem.

Sezai Efiloğlu 2

Mehmedim

Bu ülkenim tapusunu
Çiğnetmezsın namusunu
Hiddetinin namlusunu
Çevir düşmana Mehmedim

Yık bencillik dağlarını
Ör düşmana ağlarını
Ben ölürsem sağlarımı
Koruyup kolla Mehmedim.

Türk dünyası arkanızda
Hâinler var aramızda
Asillik var kanımızda
Şüphən olmasın Mehmedim.

Düşman câni canlar alır
Çoluk çocuk siper alır
Yedi düvel şaşar kalır
Azâmetine Mehmedim.

Türkoğlu Türk câhit olsun
Düşmanına lahîr kazsın
Gâzilerim şahit olsun
Şehâdetine Mehmedim.

Sen şehâdete nâilsin
Hâk hakikate mâilsin
Düşmanlara Azrâilsin
Cennet senindir Mehmedim.

Sen ölürsen Cennet senin
Ya ölmezsen devlet senin
Oğuz soylu millet senin
Asımdan neslin Mehmedim.

Kanatlanmış uçakların
Sayısızdır kaçakların
Hâinlerin alçakların
Cehennemisin Mehmedim.

Yâ şehit ol yada gâzî
Üçüncüye olma râzî
Yanıdadır Osmângâzî
Şanın büyüktür Mehmedim.

Sen evlâdı fâtihânsın
İnsansın imtihândasın
Damarlarımda kandasın
Kanın kutsâldır Mehmedim.

Söz sırası artık sende
Davét et icâbet bende

Neylerki bu can tende
Vatan olmazsa Mehmedim.

Dağ gibi düşmân aşılır
Deniz deryâdan taşılır
Türklüğümüz tartışılır
Kanın olmazsa Mehmedim...

Sezai Efiloğlu 2

Memleketim

Dağlarına bahar gelmiş
Gözün aydın memleketim
Kavuşmanın vakti gelmiş
Sözüm olsun memleketim.

Yollar uzun yıllar uzun
Biter hasret belki yazın
Yaz olmazsa geldim güzün
Sözüm olsun memleketim.

Kuzular meleşir dağda
Bülbüller ötüşür bağda
Gençlik kalmadı bu çağda
Çeker misin memleketim.

Doğduğum yer toprağının
Gözümdeki yaprağımsın
Hasret kokan bayramımsın
Anadolu'm memleketim.

Dağlarında kuşun olsam
Kınalı bir taşın olsam
Gözün üste kaşın olsam
Kabûl eyle memleketim.

Gurbet elde parçalıyım
Dost elinden yaralıyım
Gökyüzünün kartalıyım
Yeryüzünde memleketim.

Sezâiyim atma beni
Yabanlara katma beni
Acılıyım tatma beni
Derdim yakar memleketim.

Sezai Efiloğlu 2

Meşgulüm

Dünyânın vârını ittim kenara
Âhiretle uğraşmakla meşgulüm
Vakit bulabilir isem bir ara
Hatırlatıver sen,şimdi meşgulüm.

Ben bende değilim sen biliyorsun
Hem söyleniyorsun hem gidiyorsun
Aramıyor sormuyorsun diyorsun
Ben benimle uğraşmakla meşgulüm.

Allâk bullâk oldum tamâmen yine
İhtiyâç var akîl fikir beyine
Kim eğlenmiş kimi gülmüş neyime
Ben derdimle uğraşmakla meşgulüm.

Eşim dostum diyorlar revire git
Doktor tabip dedi var evine git
Sezâî sanırım son devire git
Azrâille uğraşmakla meşgulüm.

Sezai Efiloğlu 2

Metrûk Bir Kapının Önüdeyim

Bahtımın tam aksi bir yönüdeyim
Dönsem güç sayılır dönmesem biraz.
Metrûk bir kapının tam önüdeyim
Girsem suç sayılır girmesen ayaz.

Tadımı tuzumu saklıyor kiler
Almıyor yanına beni yedi'ler
Ardımdan kimbilir neler dediler
Bilsem hiç sayılır bilmesem beyaz

Kontra yediğim tutar elimden
Yedi yad yabancı anlar dilimden
Acılar inliyor gönül telimden
söylesem çok olur söylemesem az.

Meçhûlü bilemez kâhîn olmayan
Avla başedemez şâhin olmayan
Derdimi bilemez yakın olmayan
Desem kaç sayılır demesem biraz

Cümle alem bilir hâkka zikrimi
Kurur içimde merhamet iklimi
Sezâî diyor ki garip fikrimi
Desem uç sayılır söylemesem naz.

Sezai Efiloğlu 2

Mevlâda Duruldum

Nefsimin arzı ile
Sevdâyı tâc eyledim
Dünyâyı arzu ile
Leylâya bâc eyledim.

Mevlâya varan yolda
Leylâlar bahânedir
Ol bâkî sıfatlarla
Mevlâmız şahânedir.

Fikrimi bu aklıma
Yendirip pes eyledim
Sarındım bu saklıma
Hâkka hevês eyledim.

Deryâ gibi günâhı
Affeder siler Mevlâ
Sezâî günâhkârı
İnşallâh diler Mevlâ

Deryâları aşımnda
Leylâlarda boğuldum
Dünyâ kadar kirlendim
Hâk Mevlada duruldum.

Sevdânın çöllerini
Adımlayarak geçtim
Ak'ı selîm üzere
Yüce Mevlâyı seçtim.

Durul Sezâî durul
Hakkın yolunda yorul
İster güll ister vurul
Vâsıl olup Mevlâya

Sezai Efiloğlu 2

Mihrâcem

Güneşten ışık yontar
Ayı kucaklar gecem
Ezilmiş dertten kantar
Fikre damlar bilmecem.

Yangınları püskürtmüş
Hoyrat gülüşlüyümdür
Gizli sihirler sürtmüş
Algın görüşlüyümdür

Topraktan yoğrulmuşum
Güç bela doğrulmuşum
Dünyaya savrulmuşum
Anlat beni mihracem

Hasret yağdı hazlara
Alışmadım nazlara
Türkü oldum sazlara
Vur teline mihracem.

Efiloğlu yoruldu
Onikiden vuruldu
Bir gönülde duruldu
Sor gönlüme Mihracem.

Sezai Efiloğlu 2

Mûcize Elinde

Aslında,ne sen bensiz,ne ben sensiz
Yapamıyoruz,belki sessiz sessiz,
Olanları seyrederiz nefessiz,
Mûcize elinde tatlı dilinde.

Ayağımın altından kayar yollar
Halime bakarak gülüyor kullar
Aşkım nasıl olur bu aşkı sonlar
Mûcize elinde tatlı dilinde.

Üstüme geliyor kâbûs geceler
Dilim her türküde adın heceler
Kızsada kussede bize niceler
Mûcize elinde tatlı dilinde.

Sezâî diyor ki döngel canıçım
Şözüm söz dönersem inan kan içim
İnadım inattır dersen, yan içim
Mûcize elinde tatlı dilinde..

Sezai Efiloğlu 2

Mükâfatı Sevgi Olan Yoldayım

Bakışıyla tanıdığım bahâra
Bâri dokunma, dönmesin enhâra
Gözümdeki mercanlar, koy ezhâra
Panzehri sevgiden içen kuldayım

Kara leyl'in kristal duvağında
Hasretim sabahlar kör duvarında
Affedilmiş vebâlin sokağında
Mükâfatı sevgi olan yoldayım

İnşirâh limanlarını seyreder
Leylâ gördüğünde beni neyleder
Melteme kapılır hazzı kaybeder
İkilem çilede solan eldeyim

Dünyâ gözü ile gördüğüm anda
Yaşamla ölüm eşitlenir handa
Geçer gider heves canda canânda
Sezâî cesâret bulan haldeyim.

Sezai Efiloğlu 2

Müphem

Nedendir bilinmez görüldüm hakîr
Gizlenmiş yaramı görürmüş zâkir
Gazeteler yazmaz kitaplar fakir
Acabâ ne diye benmişim gündem

Ne harâretin var nede közün köz
Nankörlük içinde olmuş iki göz
Ne kelâmın düzgün nede sözün söz
İnceden inceye efkârın mübhem.

Sezai Efiloğlu 2

Nasıl Eğleneyim Nasıl Güleyim

Arzular hataya sürüklüyorken
İki yanlış bir doğru götürüyorken
Hasret yüreğime oturuyorken
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim.

Farklı şiirlerin güftesiyiz biz
Tasadüf aşkların ertesiyiz biz
Acılara beşik kertmesiyiz biz
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

İçimdeki yaranın çekilmez kanı
Tabip doktor eyletemez yaramı
İnsanın günbe gün yanarken canı
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

Gök var üzerimde yerler altımda
Biçâre kalmışım yükün altında
Gözüm yok para pul nede altında
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

Sevdânın günyüzü aşkın dibisin
Ne oldu ne bitti şaşkın gibisin
Gözlerimdeki sel taşkın gibisin
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

Yaramızda kalsın acılarımız
Sirâyet etmesin sancılarımız
Bize düşman oldu bacılarımız
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

Sığmam şehirlere şiirde kaldım
Şiir deryâsında nehirde kaldım
Ele bal sunuldu zehirde kaldım
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim

Kadeh bekliyorum kalem kırıldı
Yıldızlı geceler bana darıldı
Gönlümün hırsız bana sarıldı
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim.

Unutamam ki o ân-ı gönülden
Helâl ettim sana kanı gönülden
Sezâî diyor ki cân-ı gönülden
Nasıl eğleneyim nasıl güleyim.

Sezai Efiloğlu 2

Nasîple Kavga Edilmez

Kızmaca yok darılmaca
Yok,umuda sarılmaca
Hakîkate varılmaca
Azapla kavga edilmez.

Kin ve nefreti belirdi
Oysa beni çok severdi
Gelesi varsa gelirdi
Yollarla kavga edilmez.

İstemem nedenden gitsin
Ben istemem böyle bitsin
Tutmuyorsa benden gitsin
Hesapla kavga edilmez.

Şükredelim Mevlâ için
Ölmek olmaz leylâ için
Şu üç günlük dünya için
Kullarla kavga edilmez

Benim derdim çoktu diye
Derde dermân yoktu diye
Arı beni soktu diye
Ballarla kavga edilmez

Ömür kısa yaşam zordu
Yüreğime düşen kordu
Olası varsa olurdu
Nasîple kavga edilmez.

Şöyle sana bakmadıysa
Yürek yağı akmadıysa
Papatyada çıkmadıysa
Fallarla kavga edilmez.

Sezâiyim söz kâr etmez
Bu hayatta böyle gitmez
İncinir beni affetmez
Gönülle kavga edilmez.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Ben Anlatabilirim

Ne ben anlatabilirim
Anlamak istediğini
Ne sen anlayabilirsin
Anlatmak istediğimi.

Öyle işte, her şey sorsan
Bu fikrimi hayra yorsan
Derince düşünüp dursan
Ne demek istediğimi

Masumâne duygularım
Kaçırırsın uykularım
Söyle nedir bulguların
Bil,bilmek istediğimi.

Bâzen öyle bâzen böyle
Neden olur insân söyle
Karşıma geçipte dinle
Ne demek istediğimi.

Az diyeyim sen çok anla
Fikir yıkanır mı kanla
Anlaşılırım zamanla
Kesme sen destediğini.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Bir Kulu Nede İnsânı incit.

Hakîkât şehrinde hancı değilsen
Ne yolcuyla eyle ne hanı incit
Denizin dibinde inci değilsen
Ne bir yalan söyle ne canı incit.

Her söze inanıp içerenipte
Amaçsız gayesiz köçeklenipte
Eğer bal değilsen çiçeklenipte
Ne çiçeği incit ne balı incit.

Gönül derdâhında talebe olup
Aştan bilmiyorsan onca yorulup
Âlem-i cihanda adın sorulup
Ne soranı nede anan'ı incit.

Feyz alamadıysan gönül ehlinden
Demek yudumladın câhil zehrinden
Geçmek istemezsen ateş nehrinden
Ne sevgiyi nede yanarı incit.

Zuhur eylemezse sende muhabbet
Ne hürmet görürsün nede merhamet
Sezâiyi dinle derim bizahmet
Ne bir kulu nede insânı incit.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Gele Gele

Başımda dolandır kara bir şahin
Uğursuzmu bilmem nedir hergele
Eğer müneccimsen yada bir kâhin
Gel gör bakalım bu başa ne gele.

Yola çıktım yollar yokuşa düştü
Yokuşuma akbabalar üşüştü
Bana benden fazlaları rüküştü
Çık meydâna gör başına ne gele.

İnceldim tel olamadım kopuza
Bir dost diye yaslanmadım omuza
Şansım varmış teğet geçtim topuza
Yarın bilmem gör başıma ne gele.

Rüzgâr idim bir yel aldım sağımdan
Koklamaya gül kopardım bağından
Yer gök inler durur benim âhımdan
Allâh bilir başa ne gele gele.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Güzel

Kar boran yemişim gönül dağında,
Dağlara sırtımı vermek ne güzel.
Aşk sarhoşu olsam yar otağında,
Sevda ile esmek tozmak ne güzel.

Çıka geldim ben sevdalar yurdundan
Korkmuyorum ıssız dağın kurdundan
Keşke gelsen düşüp benim ardımdan
Şafaklara seni yazmak ne güzel.

Derdime dermansın elinde ferman
Canlı dilekleri öldürür zaman
Kuş tüyü yatakta uykuyu harman
Eyleyip koynunda sızmak ne güzel.

Gözüm kan kusuyor hicran tasına
Alem tempo tutar gönül yasıma
Kapatıpta beni aşk odasına
Seni duvarlara çizmek ne güzel.

Damla damla can çıkıyor gözümden
Dönen dönsün ben dönmezem sözümden
Mızrap vurup inileyen sazımdan
Türkülere seni yazmak ne güzel...

Rüzgarım ya gönülleri serperim
Sensin benim huri meleşim perim
Senden gelen her belayı öperim
Dünya ahiret seni sevmek ne güzel...

Sezai Efiloğlu 2

Ne Kalpgözü Koymuşlar Ne Yâryüzü

Dünyanın ahvâli insânı üzen
Fikr-i teâtîde kalırım bazen
Menfâat üzere kurulmuş düzen
Ne kalpgözü koymuşlar ne yâryüzü

Sebebim dediğim canından bıkmış
Şu güzel dünyâyı üstüme yıkmış
İnsân bildiğimiz duvara çıkmış
Ne gökyüzü koymuşlar ne yeryüzü.

Âlâya varmaya yol vermez sırât
Kirlenmiş vicdanlar kararmış sûrat
Her gün ibrik ibrik yıkasa fırat
Ne hâkyüzü koymuşlar ne pâkyüzü.

Sevgi dergâhına dost meclisinde
Hoş sohbet içinde ermişcesine
Varıp bâde içip temsilcisinde
Ne kâlyüzü koymuşlar ne hâlyüzü

Her görüşte yüze gelip paylayıp
Hâk olanı muhâkkak ayıplayıp
Sezâînin hayatıyla oynayıp
Ne ünyüzü koymuşlar ne günyüzü.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Mutlu Müslüman Türküm Diyene

Aslımız Âdemden neslimiz Oğuzdan
Kıpçak Kırgız kazak Çeçen gagavuzdan
Fatih Sultan Mehmet, Kanûnî Yavuzdan
Ne mutlu bu gün bile hür'üm diyene

İçimizde sevgi ağrı dağı kadar
Türk oğlu Türk'üz biz tanrı dağı kadar
Müslümanız şükür hîra dağı kadar
Ne mutlu Müslümân Türküm diyene !!

Aynıdır dilimiz dinimiz töremiz
Aynıdır türkümüz sazımız yöremiz
Birlik olun dedi son Peygamberimiz
Ne mutlu hâk yola ülküm diyene..

Ş.Efilim varolur hayaller kurdukça
Âhı arşı deler kederi vurdukça
Hayat varoldukça dünya varoldukça
Ne mutlu Müslüman Türküm diyene.

Sezai Efiloğlu 2

Ne Mutlu Türküm Diyene

Sel olupta aktık Ortaasyadan
Şanımız duyuldu ayak basmadan
Şeslendik âleme hiçte susmadan

Ne mutlu ne mutlu Türk'üm diyene
İmân nasîp olsun Allâh diyene.

Biz Âdemoğluyuz atam Oğuzdan
Ûrker leş kargası Sultân Yavuzdan
Söylenir marşımız hep bir ağızdan

Ne mutlu ne mutlu Türk'üm diyene
İmân nasîp olsun Allâh diyene.

Beyaz kefen giyip çıkmışız yola
Kürd'ü Türk'ü laz'ı verip kolkola
Allâhın yolunda vermeden mola

Ne mutlu ne mutlu Allâh diyene
Ûlkü nasîp olsun Türk'üm diyene.

Asırlardır hüküm sürdük bu yerde
Dermân olduk çare bulduk her derde
Rabbim îmân nasip eyle her ferde

Ne mutlu ne mutlu Türk'üm diyene
İmân nasîp olsun Allâh diyene..

Sezai Efiloğlu 2

Ne Sandın

Rûhumuz dolaşır argan dağında
Bendeniz çürür toprak altında
Feryadımız inler göğün katında
El ağlıyor, ben yanarım,ne sandın?

Gayemiz köreldi yarın bilmece
Her nereye baksam zulüm işkence
Derdimi ırmağa döktüm her gece
Sel ağlıyor,ben yanarım,ne sandın?

Efiloğlu vurulmuş bak yatıyor
Gözlerinde nice aylar batıyor
Sen yerine eller güller atıyor
Gül ağlıyor,ben yanarım,ne sandın?

Sezai Efiloğlu 2

Neden Beni Es Geçersin

Bu tarafa yol mu düşmez
Neden beni es geçersin
Yüzüme gülen mutluluk
Sen bile adam seçersin

Gayrı umut kestim senden
Çek elini üstümüzden
Aldın tatlı canım tenden
Geri bakmadan kaçarsın.

Hayal imiş bize aslın
Bana nedir neden kastın
Yağlı ilmeklere astın
Karşıma geçip içersin.

Garipoğlu Efiloğlu
Şaşırđı bulamaz yolu
Yaşamadı dolu dolu
Şimdi kefen mi biçersin.

Sezai Efiloğlu 2

Neden Niçin

Şu dünyada her insana
Yanar içim hem o biçim
Bu husûmet düşmanlıklar
Bilemedim neden niçin?

Ekmekleri bölüşseydik
Her bir dilde görüşseydik
Ecel ile ölüşseydik
Yanlış mıyım söyle niçin?

Ƙaldırsak tüm sınırları
Öldürseydik sinirleri
Çiğnenmesi omurları
Ölmaz mıydı neden niçin?

Kan içenler kan kusarlar
Can alıp ipte asarlar
Hâinlikler tasarlarlar
Zalımlıklar neden niçin?

Kimi beyaz kimi kara
Kimi kırma kimi ala
Kaldı yüreklerde yara
Allâh için şöyle niçin?

Üstünlükler takvâdadır
Yüce hakkâ sevdâdadır
Cennette bu dünyâdadır
Cehenneme neden niçin?

Efiloğlu ağrıdadır
İnsanlığa çağrıdadır
Yaraları sağrıdadır
Sol yanımda bilmem niçin?

Sezai Efiloğlu 2

Nedenim Çıplak

Feryâdım var aman başka biçimde
Sen gittin ya güman kaldı içimde
Ateş bitti duman kaldı içimde
Yaktın yüreğimi bedenim çıplâk.

İnsanı sevmenin sevâbı çoktur
Hatanın kusurun vebâlı çoktur
Bazı imtihânın cevâbı yoktur
Sorgusuz sualsiz nedenim çıplak

Geceyi ay'ladım gündüzü güneş
Seni görüyorum yıldızlara eş
Gönlüme kâr etmez yuttuğum ateş
Dilimde dönüyor her gün bir plâk

Beni anlamazsın bir kuble ile
Ararsan bulursun bir kıble ile
Üstünü örtsekte gökkubbe ile
Deryâsız deniz okyanuslar çıplâk.

Kırılmaya mahkûm çalıdır limit
İnsanın tutacak dalıdır umut
Suyun kurumuş hâlidir bulut
Ama görüyorsun damlalar ıslâk.

Beni anlamaya gidip dil ara
Kaderim yazılmış karadan kara
Şezâî vururda bir gün kenara
Ömür kıyısında dalgalar ıslâk.

Sezai Efiloğlu 2

Nefisler

Neler olup biter garip dünyâya
İnsanlar uykuda hâlâ rüyâda
Kimi aş peşinde kimi leylâda
Mevâyî kenara itmiş nefisler..

Gelip geçeceğiz yalan dünyâdan
Hayden uyanalım tatli rüyâdan
Bize ne arzudan küllî leylâdan
Gaflete bürütmüş bizi nefisler.

Gelip geçiciyiz yalan dünyâda
Kimi zevk sefâda kimi cefâda
Kimisinin akli kalmış leylâda
Sevgiyi kenara atmış nefisler..

Sezai Efiloğlu 2

Nerdeydin

Gittiğın günden beri
Günler getirmez geri
Kaldım bir kemik deri
Söyle sen neredeysin.

Ben sana yanıyorken
Yanıp tutuşuyorken
Sensiz yapamıyorken
Söyle sen neredeysin.

Gözlerimde ki kanlar
Avuç içime damlar
Beni vurdu adamlar
Söyle sen neredeysin.

Aşkınla hislenirken
Omzuna yaslanırken
Ben sana seslenirken
Söyle sen neredeysin.

Hasretim dolu dolu
Ateşten sevda yolu
Severken Efiloğlu
Söyle sen neredeysin.

Sezai Efiloğlu 2

Nereye Gidem

Susarsam sesime sarılır feryât
Samanyolu kadar dert yüklü sînem
Gönlümün bestesi kâr etmez heyhât
Köşe bucak dolu nereye sinem..

Haykırsam çatala takılır nâme
Dertler yüreğimde eder idâme
Gelmek isteyene yollar bahâne
Kükreyip gelirse nereye gidem.

Çentikli duvarım çatladı sabır
Şabırla döndüğüm mezarın yatır
Seni nasıl kabul etti bu kabir
Sen ölürsen söyle nereye gidem

Hayâl topal umut sönmüş Sezâi
Nice bâdireler görmüş Sezâi
Seni yüreğine gömmüş Sezâi
Bu başımı alıp nereye gidem.

Sezai Efiloğlu 2

Neyleyek

Hayatın gerçeği acıttı hemi
Paraya kul köle etti herkesi
Ava çıkmış gider kaptansız gemi
Alabora olduk balık neyleyek.

Bence zenginlerde züğürt kalmalı
Fukarânın hâlini anlamalı
Şokaklar dolusu kıcı yamalı
İplik bulamadık şalvar neyleyek.

Boy boy çıplâk dolu bütün dergide
Gudümsüzler makamlarda mevkîde
Fâhişe rekortmen oldu vergide
Hazînemiz batır oldu neyleyek.

Usanmadık haram lokma yemekten
Utanmadık pûr günâha girmekten
Ölmüş eşek katır eti yemekten
Anırıpta kişner olduk neyleyek..

Alın teri ile fatura satarsın
Terörle ortamı kana katarsın
Cezâsı n'olacak üç gün yatarsın
Accâip suç işler olduk neyleyek..

Sezâiyim hür'üm özgür değilim
Kepâzelik etmem cazgır değilim
Verilen nîmete nakör değilim
İnsanlığı taşlar olduk neyleyek.

Sezai Efiloğlu 2

Nicedir Ağlarım

Unutamam başa gelen sevdâyı
Sanmaki bir daha
Gönül gönül gönül deli gönül
Gelmez mi dersin
İkimize dar eyledin dünyâyı
Yolumuz Üsküdar'dan
Gönül gönül gönül deli gönül
Geçmezmi dersin

Nicedir ağlarım göremezsın sen
Gözlerimden yaşlar
Gönül gönül gönül deli gönül
Akmaz mı dersin
Vcdansız değildin hele bu kadar
Aşkımın ateşi
Gönül gönül gönül deli gönül
Yakmaz mı dersin.

Aklımı okursun fikrimi değil
Hata kusur benim
Gönül gönül gönül deli gönül
Bilmez mi dersin
Arzımı bilirsin zikrimi değil
Hatasız kul olmaz
Gönül gönül gönül deli gönül
Olmaz mı dersin.

Ben senin aşkımdım sevdim seveli
Artık bu canıma
Gönül gönül gönül deli gönül
Yetti mi dersin
Keşke sevmeseydim seni evveli
Bu muhteşem sevdâ
Gönül gönül gönül deli gönül
Bitti mi dersin.

Sezâiyim sana kul köle oldum
Sen benim sevdâma
Gönül gönül gönül deli gönül
Yalan mı dersin
Bir zâlim elinde ben böyle oldum
Bizi bizden eden
Gönül gönül gönül deli gönül
Falan mı dersin.

Sezai Efiloğlu 2

Nihâyetin Niyeti

Herkesin içindedir yalnızlığı
Ruhuna aykırı ise varolan
Hangi güç yokeder bu şanssızlığı
Silinirmi kaderine yazılan.

Maratona yazılmışsa kavgalar
Magazini süsler olmuş dalgalar
Ahvâlime güler kara kargalar
Harcandıkça hergün benim azalan

Huzursuz sevgiler huysuz arzular
Taarruza geçmiş arsız korkular
Ötelerden el sallıyor türküler
Ölüm niyetine mezar kazılan.

Nihâyetin niyetine varıpta
Şezaiyi dertleriyle sarıpta
Ölüm-kalım çamuruyla karıpta
Akıl dümeni değil mi bozulan...

Sezai Efiloğlu 2

Nupeldâ

Ne zaman açıldın geldin
Her yere saçıldın geldin
Şu oldun içildin geldin
Âb-ı hayattın Nupeldâ

Baharla barışık dalda
Gönlümüz petekte balda
Gelde biraz bende kalda
Mutlu edersin Nupeldâ.

Diyarlara öz bırakan
Yüreklere köz bırakan
Sevdâlara iz bırakan
Bâb-ı gönüldün Nupeldâ.

Çevirmeyiz yüzümüzü
Âlamadık gözümüzü
Aevlendir közümüzü
Leb-i şerbetten Nupeldâ.

İşte bahar işte yazlar
Bitmezimiş sende nazlar
Adına çalıyor sazlar
Türküler sana Nupeldâ.

Sezai Efiloğlu 2

O Senin Gardaşındır

Ey gönül havalanma
Ellere dayalanma
Dost olan vardır amma
O senin hâldaşındır.

Yollar yolcusuz olmaz.
Yol bilen yolda kalmaz
Satarım kimse almaz
O senin gözyaşındır

Sözleri serin olan
Gönlünde yerin olan
Şadece senin olan
Ömürlük yoldaşındır

Bağrına bastıkların
Umuttur astıkların
Yorgansız yastıkların
Bir ömür sırdaşındır.

Seni ona bağlayan
Her derdine ağlayan
Bir anadan doğmayan
O senin gardaşındır.

Sezâî yolun nere
Katlandın çilelere
Sıgmıyor gönüllere
O senin sözyaşındır.

Sezai Efiloğlu 2

O Sır

Fâni-ül vücûdun toprak
Toprak kabul eder mi bak
Yelsiz sallanır mı yaprak
Hâkkın arzındaydı o sır.

Kâsr'a meftûn olan asır
Oysa hasırdıydı o sır.
Efkâra düşme ey mansûr
Mutlâk nâsırdıydı o sır .

Ne olup biter hayatta
Hata olmaz bu sanatta
Alında dizde ayakta
Katî nasırdıydı o sır.

Günâhkarlar hiç hoş ölmez
Kabirlerini loş gormez
Aç elleri hiç boş dönmez
Kâbe kasrındaydı o sır.

Dökül duâ Efiloğlu
Hâkka varsın yolun sonu
Ölümsüz mü insânoğlu
Cennet asrındaydı o sır.

Sezai Efiloğlu 2

O Yara Açtı

Neyleyim dünyanın sahte yüzünü
İnsan bildiklerim bozar özünü
Nâmus bilip kim tutuyor sözünü
Görmezden gelipte bir ara kaçtı.

Sönmüştü hayatı közümden verdim
Yumuşak huyluyum sözümden verdim
Kanaat edipte özümden verdim
Kime yâr dediysem o yara açtı.

Bir gördüm pîr gördüm hır'ını gördüm
Ne etim olmadı zır'ını gördüm
En sonunda gitti mır'ını gördüm
Bana yüreğini kapkara açtı.

Ben doğdum doğalı garîp böyleyim
Övmedim kendimi işte söyleyim
Hani kim diyorsan bekle söyleyim
Canımın ciğeri o yara açtı.

Kısıtlıyor demiş hürriyetimi
Bana düşmân etti zürriyetimi
Kırk yıldır tanırım milliyetini
Kime yâr dediysem o yara açtı.

Sezâî sus artık şöyle bir silkin
Uzatma mevzûyu çıkacak cılkin
Cümle âlem gelip görececek farkın
Kime yâr dediysem o yara açtı..

Sezai Efiloğlu 2

Oğul

Oğul bak ben dardayım
Nâçâr dũçar haldayım
Gözũme uyku girmez
Aç susuz sokaktayım oğul

Âh oğul oğul oğul
Gözbebeğimsin oğul
Aramışsın dün gece
Duymadım ben sağol oğul.

Suç kusur yapan benim
Aç susuz yatan benim
Ortada kusur varsa
Uç kusur hatam benim oğul

Özlem akar gözũmden
Hasret yakar derinden
Adın düşmez dilimden
Düştün be yüreğime oğul

Gün geçmez özlüyorum
Yolunu gözlüyorum
Gözũnden öpüyorum
Çok özledim canım oğul

Cevâp ver duyuyorsan
Bana şans veriyorsan
Zerrece seviyorsan
Affet beni sen oğul oğul.

Baban hasretle yanar
İçinde yara kanar
Çıkış yol çare arar
Gelde bana yardım et oğul.

Bu dünyânın altı var
Babalığın hakkı var
Ömrũmũn saati var
Günler sayılı oğul oğul.

Sezai Efiloğlu 2

Okudum

Tâkât üzre oldukça bu hayatım
İlden ele dolaştırır kanadım
Gönül işlemektir benim sanatım
Ehl'in arasında insân okudum

Ömür kaldıramaz binbir hektarı
Acı kanar susturamam oktavı
Acziyet içinde gücüm miktârı
Cehl'in arasında irfân okudum..

Varoluş gâyemi kastımı buldum
Yandım kerem gibi Aslımı buldum
Arz-ı edâ ettim asl'ımı buldum
Keh'lin arasında lîsân okudum.

Gönlümdeki çiçeklerin içinde
Yâr ararım gecelerin içinde
Yalanlanmış gerçeklerin içinde
Mehl'in arasında hüsrân okudum.

Kederde elemde var ağaçımda
Yaralarından kan sağaçığımda
Gerilmiş çarmıha darâğacında
Behl'lin arasında bir cân okudum

Mutmaîn değilsem yapmam zorunan
Eşdeğer hiddetim hâr-ı korunan
Kelle de veririm dönmem yolumdan
Sehl'in arasında Kur'ân okudum

Sezai Efiloğlu 2

Okyanus

Ne zaman ne ara oldu bu yara
Gücüm yetmez artık bu âhuzara
Sen de bir ada,ben dedim kara,
Kıyısı olmayan özlem okyanus.

Ruhum kulaç kulaç yaş alıyorken
Halbilmez elinde yaşlanıyorken
Aşk ile suçlanıp taşlanıyorken
Gasbolmuş ruhuma mesken okyanus.

Sezai Efiloğlu 2

Olmazki Yar

Saldım içimdeki hoyrat atları
Yolar başımdaki kara otları
Kırılmış kâlbimin bu kanatları,
Yüreğine tayyâre olmaz ki yâr!

Sustukça yürekte bütün heceler
Dem tutar rakkasla tüm kelimeler
Sırra kadem bastı ayaz geceler
Aşkî zikir seyyâre olmaz ki yâr.

Sezai Efiloğlu 2

Olursan Dostum Ol

Şöhret sana şanslı kapı açarsa
Seni gören huzurundan kaçarsa
Mertlik meydanında sözün geçerse
Alacaksan nâm al kahrımı değil,

Hele otur bir su içip serinle
Hakîkatten konuşalım seninle
Aynı yola çıkacaksan benimle
Olursan dostum ol düşmanım değil

Sırrımı veremem o bende kalsın
Gönlümü istersen al sende kalsın
Hani sende benim gibi insânsın
Alacaksan şan al âhımı değil

Biraz çekingen ol, çekimser değil.
Nâif ol hassas ol, kırılğan değil.
Atacaksan demir at bu başıma
Alacaksan keyf al huzurum değil.

Sezâi gönlünde gül'den küstüm var
Yolumda rehberim benim üstüm var
Beyhûde kükreme senden üstün var
Alacaksan fikr al aklımı değil.

Sezai Efiloğlu 2

Ona Âttir

Bilmem kime sadık,bağlıdır özüm,
Hiç geriye kalmıyorsa bir sözüm.
Kiminle gülerse eğer bu yüzüm
Vallâhi yüreğim ona aittir.

Derler ki iyilikten maraz doğar
Buyüyen marazdan bin garaz doğar
Sahte sevgilerden bak âraz doğar
Sevâbı günâhı ona aittir.

Benim yokluğumu var edinirse
Ellerin yurdunda dâr edinirse
Benden başkasını yâr edinirse
Nâr-ı Cehennemler ona aittir.

Sezai bakamaz hûri de olsa
Hûrinin peşinde nûri de olsa
Dünyalar kadar da hüneri olsa
Billâhi yüreğim ona âttir..

Sezai Efiloğlu 2

Onbeş Yıl Yedim

Gariptim fakirdim günbegün açtım
İnsanlardan ürktüm yıllarca kactım
İzinsiz sevene gönlümü açtım
Yardım yataklıktan onbeş yıl yedim !

İnsanları sevmek şekerdi baldı
Hatıralarımda o günler kaldı
Tanrı misafiri kapımı çaldı
Yardım yataklıktan onbeş yıl yedim !

Üçbeş genç belirdi aldım yedirdim
Aşîymiş suçluymuş nereden bilirdim
Hâkim karar verdi duydum delirdim
Yardım yataklıktan onbeş yıl yedim !

Vatan hainiymiş sonra öğrendim
Öğütler vererek ayak direndim
Silahlı ellere göğsümü gerdim
Yardım yataklıktan onbeş yıl yedim !

Garîp sezâiyim aldım dersimi
İnsanlık yapmanın gördüm tersini
İttim bir kenara hemen hepsini
Yardım yataklıktan onbeş yıl yedim !

Sezai Efiloğlu 2

Onbeşmart

Bu gün onbeş martmış doğum gnmmş
Kimisine göre yoğun gnmmş
Ipliği hasretle boğum gnmmş
Onbeş martta arayanım olmadı.

Bu gün özel bir gün diyorlar hani
Aranmak istiyor insanın canı
Yine de bir evlât,çekiyor kanı
Babm! diye bir arayan olmadı.

Merdiven dayadım damlara ıktım
Kapılara ıktım camlara ıktım
Daraldı yüreğim gmlara ıktım
Bu gün geçti, bir arayan olmadı.

Kuş uğmaz yollara bakar dururum
İcten ie yürek yakar dururum
Dnpte mâziye bakar dururum
Hatırlayıp bir arayan olmadı.

S.efilsin dediler babalık nene?
Boşuna bekleyiş kabalık nene?
şu yalan dünyâda yaba'lık nene?
Babm diye bir arayan olmadı.

Sezai Efiloğlu 2

Ordudan Geldim Bekâr

Ordudan geldim bekâr
Ettirmedi bana kâr
Şimdi ger dönüyom
İstanbul beni yakar.

İstanbul yere batsın
Biri sözüme baksın
Beni Orduya atsın
Gözümde şimşek çakar

İstanbul mu Ordu mu
Hatırımı sordumu
Yoksa kalbim durdu mu
Oldum burada sakar

Yüzüm gülmez ağlarken
İnsanlar sahtekârken
Orduda güzel varken
İstanbulda kim bakar.

İstanbulun suyu sel
Adamı kof kızı el
Dökülüyorum tel tel
Kalmadı bende vakar

İstanbul mayın gibi
Devâsâ kayın gibi
Bırak tutmayın beni
Bu yol Orduya çıkar .

S.Efili kudurttular
Kumpasa oturttular
Buradan soğuttular
Orduya gönlü akar.

.

Sezai Efiloğlu 2

Orduya Doğru

Özlendin memleketim güzel Ordu
Senden ayrı kalmak bizi hep yordu
Büyüdü bebeler Orduyu sordu

Uçun kuşlar uçun Orduya doğru
Sana kurbân olsun Rüzgarınoğlu

Ordunun başında karlı boztepe
Boztepete vardık durduk nöbete
Elimde azığım su ekmek kete

Uçun kuşlar uçun Orduya doğru
Seni çok özledi Rüzgarınoğlu

Ordunun içinden geçiyor yollar
Açılmış yanlara uçuyor kollar
İyi kötü dite seçiyor kullar.

Kaçın İstanbuldan Orduya doğru
Seni çok özledi bu Efiloğlu.

Yetmiş yedi renge boyanır Ordu
Baktıkça bakmaya doyulmaz Ordu
Öyle kolayca unutulmaz Ordu

Kaçıp gidin burdan Orduya doğru
Seni çok özledi Rüzgarınoğlu

Sezai Efiloğlu 2

Otur !diyor Yalnızlığım

Bir yangın var yüreğimin içinde
Dert kovalar amansız bir biçimde
Ne işin var hengameler içinde
Otur diyor yalnızlığım sen otur.

Dalımı kırdılar soldu yaprağım
Tükendi yağmurlar susuz toprağım
Telimi incitir sapsız tarağım
Hatır diyor şansızlığım var hatır.

Sezai ne yüzün güldü ne şansın
Bu hayatla dem vurupta son dansın
Kadir kıymet bilen adını ansın
Bilmem kimi anlatıyor son satır..

Sezai Efiloğlu 2

Oyy Ben Ne Edeyim

Öyle çıkmazdayım sözler çaresiz
Duvar oldu herkes karşıma durdu
Umuda çevrilmiş gözler çaresiz
Kapalı afaklar çarşıma vurdu.

Oy ben ne edeyim nere gideyim
Cehennem denilen yere gideyim
Gönül derdim büyük kime diyeyim
Sevdanın ateşi başıma vurdu.

Sınırları aşsam zorlarsam hani
Duvarları yıksam kırmasam yani
Durmazki akacak durdursam kanı
Yıllar geçip gitti yaşıma vurdu.

Sezai gönülden çağrı mı geldi
Ne oldu solyana ağrı mı geldi
Sözü kurşun gibi bağrımı deldi
Sabredip durduğum taşıma vurdu.

Sezai Efiloğlu 2

Öl Deseydim Ölürmüydün

Sözüm kâr etmiyor sana
Eller yâr etmiyor bana
Hani desem yana yana
Öl"deseydim ölür müydün?

Eğer beni tanıyorsan
Sevdiğimi biliyorsan
"Git"deyince gidiyorsan
"Öl"deseydim ölür müydün?

Su değilim durulayım
Kurşun gele vurulayım
Vallâh billâh kahrolayım
Öl"deseydim ölür müydün?.

İçim dışım sen kokuyor
Ayrılık benden korkuyor
Şezâî seni yokluyor
Öl"deseydim ölür müydün?.

RÜZGÂRINOĞLU
SEZÂİ EFİLOĞLU.

Sezai Efiloğlu 2

Öldü Bilin Beni

İçimdeki keder büyük
Sanki dünyâ sırtıma yük
Sizde yapın bir büyüklük
Varın öldü bilin beni

Kem söyleyin yerin beni
Anılardan silin beni
Benim bana bir hayrım yok
Varın öldü bilin beni.

Hayâta tutunam dedim
Tutupta kurtulam dedim
Son defa yutkunam dedim
Varın öldü bilin beni.

Dertlerim başımdan aştı
Yine deli gönül coştı
Sizinle olmak çok hoştu
Varın öldü bilin beni.

Sezâiyim gâm çekerim
Ben derdimi tam çekerim
İlâhîye râm çekerim
Varın öldü bilin beni.

Sezai Efiloğlu 2

Öldükmü Dondukmu

Çiğ bir kor olduk!çiğlendik mi ne
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...
Van'da çiğ altında ciğnendik mi ne
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Bizden bildik Hâkka kul olan yeri
Körükledi düşman kül olan yeri
Perişan eyledi dul olan eli
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Acılar feryâtlar inletir göğü
Gökten ecel iner can verir çoğu
Dilimde duâ var edemem yoğu
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Acılar katlandı bir buçuk ayda
Niceler can verir savaştta karda
Elden bişey gelmez Zühre'm ne fayda
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Nereyi sayayım fâcia büyük
Elazığ Malatya yaralar büyük
Şuriye bataklık savaştta büyük
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Yerde fâcialar gökte dehşet var
Çiğ düşer uçak düşer yer kaynar
Şezâi diyor ki bunda bir iş var
Öldük mü,donduk mu bilmedik Zühre'm...

Sezai Efiloğlu 2

Öldürsün Beni

Yağmursuzum çöl misali
Bulanmışım göl misali
Ayak altı yol misali
Kim var ki kaldırsın beni.

Doğanderen doğduğunu beni
Söndüren söndürsün beni
Cümle âlem ağlıyorken
Kim var ki güldürsün beni.

Yürek sesi yele benzer
Sızlaması tele benzer.
Konuşmayan dile benzer
Gün gelir anlarsın beni

Aklım fikir yokuşunda
Dilim zikir yokuşunda
Gönül şehir yokuşunda
Nedendir gâmlarsın beni.

Dönebilsem gençliğime
Yanıyorum hiçliğime
Aşkın ile açlığım
Doysam tamamlarsın beni.

Yine döndürdün acıya
Hasretim ana bacıya
Ölmeden ölmek acı ya!
Nasıl hatırlarsın beni.

Şezâîye sorun gelin
İçindeki sorun derin
Bu dünyada yokmuş yerin
Diyenler öldürsün beni.

Sezai Efiloğlu 2

Öleceğiz İki Gözüm

Dünyâ denilen handasın
İnsânoğlu ziyandasın
Ahirette ne yandasın
Benden yana gerçek mi var?

Suâl zorlu hesap çetin
Kızarmış but olur etin
Hesap versin hürriyetin
Kurtuluşuna çek mi var?

Mîzâna varacak öz'ün
Ondan gayrı ölçek mi var?
Öleceğiz iki gözüm
Ondan âlâ gerçek mi var?

Sezai Efiloğlu 2

Ölmeden Önce

Neçe umutlarım toprak olsa da
Kefenimden önce ölmeden önce
Sevmekten vazgeçmez deli yüreğim
Azrâil gelmeden ölmeden önce.

Nefse düğüm kalbe ölüm sevmemek
Yâre zulüm sevildiğin bilmemek
Hıfzedip adını aşkı demlemek
Gönlüm hoş olurdu gülmeden önce.

Her koşulda sevdim her şartta sevdim
Ocak Şubat derken bu Mart'ta sevdim
Başımın üstüne her dertte sevdim
Ağzım dilim baldı sevmeden önce.

Sevgi bir niğmettir aşk ise hasret
Sevmek insân olanda güzel haslet
Sende Sezâîyi sevmekten bahset
Bu can bu bedenden çıkmadan önce.

Sezai Efiloğlu 2

Ölmesi Gerekir Bâzı Şeylerin

Umutsuzluk ihrâç eden dillerin
Kiprit çaktım köküne ellerinin
İnzivâyâ çekilmiş durur kurşun
Tetiğini çektim bâzı şeylerin.

Sarrafım kalbimi sedeflemişim
Aklımı fikrimle rediflemişim
Kın nefret adâvet hedeflemişim
Ölmesi gerekir bâzı şeylerin..

Merhamet marazadan ezik yattım
Her öne gelenden bir kazık tattım
Hiddetle üstüne bir çizik attım
Kırmızı kalemle bâzı şeylerin.

Sezâî yağıyor kar ağacına
Yâdın eli değmiş nar ağacına
El ayak bağlanıp darağacına
Gerilmesi gerek bâzı şeylerin.

Sezai Efiloğlu 2

Ölmeyeceksiniz

Seyreyle âlemi bütün intizâmı
Dünyâya bir daha gelmeyeceksiniz.
Altına yeminle atarım imzâmı
Sanmayın bir daha ölmeyeceksiniz.

Anlarsın gerçeği iş işten geçince
Mezarın üstüne güller dikilince
Dallar kırılıpta suyun çekilince
Sanma yaprak gibi solmayacaksınız.

Göster mîmârını sultan-ı şâhını
Kimseler duymayacaktır eyvâhını
Aldınız mazlumun dilinden âhını
Sizde onlar gibi gülmeyeceksiniz

Niye bu kavgalar artıyor zulümler
Hoşnutmu sanıyorsun mahzûn gönüller
Sırayla gelmiyor ecelsiz ölümler
Sanmayın kendini gömmeyeceksiniz.

Silinip giderim ben adımız kalmaz
Kalsa bile bir gün ananımız olmaz
Allâha and olsun yalanımız olmaz
Sezâiyi daha görmeyeceksiniz..

Sezai Efiloğlu 2

Ölmeyi Öğren

Ne oldum demeden neler bildim de
Ne bildin denmeden haddim bildim de
Kendini bilmezsen asıl öldüm de
Olmadan önce gel! ölmeyi öğren !

Boşver şu ellerin nâatlarını
Göster hünerini sanatlarını
Çırpmadan önce şu kanatlarını
Uçmadan önce gel! açmayı öğren.

İstemek sendendir dört bir yanın yön
İyi kötü çirkin ne istersen dön
Hayat bir maraton görünüyor son
Kaçmadan önce gel! koşmayı öğren..

Ömür bir kuş gibi daldan uçsa da
Gelen senden usanıpta kaçsa da
Sezâi diyor ki yıllar geçse de
Gülmeden önce ağlamayı öğren.

Sezai Efiloğlu 2

Ölü mü Sandın

Sevdiğim bu günde yâdıma düştün
Ben yandım!ellerin külü mü sandın
Gönülhanendeki gülşene düştüm
Kokladın yâdelin gülü mü sandın.

Bütün dertlerimi uyutmuş gibi
Uyutupta dilekler tutmuş gibi
Gönlümü göğsünde unutmuş gibi
Bu gün ayrılığın günü mü sandın

Saçlarım ızdırâp rüzgarlarında
Bir kaç tutam teldir,marazlarımla
Sineme kök salmış garazlarımla
Cehennem nârının külümü sandın.

Gönülden sevene hayrân olurum
Aşk ile yanana ayrân olurum
Dört mevsim seversen bayram olurum
Sezâî yaşıyor ölümü sandın.

Sezâinin yetmez herşeye cürmü
Ey ceylan bakışlı güvercin kumru
Zaman öldürüyor üç günlük ömrü
Bu günü yarının dünü mü sandın

Sezai Efiloğlu 2

Ölüm Bile İsyân Etti Kâtile

Her türlü uğraşın boşa nâfile
Adaletinde mi çıktı tâtîle
Ölüm bile isyân etti kâtile !!
İnsanoğlu susar hâlâ ne diye..

Deryâ oldu kadınların gözyaşı
Dinermi sanırsın böyle sözyaşı
İstiyorum kır kalemi vur başı
Mahkemeler susar hâlâ ne diye.

İkrânur'um giyemedi sandalet
Günden güne çoğalırken dalâlet
Mahkûm isen ağırlısın adâlet
İdâm susar Tokat susar ne diye.

Vicdan titremezse eğer ki sizde
Adalet tecelli etmez öksüzde
İnsanlık aranmaz aslı köksüzde
Neyi bekliyoruz bilmem ne diye..

Dayısı olanlar dayılanıyor
Mazluma zûlmedip ayılanıyor
Velevki zâlimler kayırılıyor
Mahkeme ne diye kadı ne diye..

Sezâi adam'ın olmasın kimse
Allâhın adâletini benimse
Adalet tecelli eder hâkimse
Cenneti bekliyor ! Hâlâ ne diye..

Sezai Efiloğlu 2

Ölüm Gelsin Nefsime

Genliğimi Őmartan
Her yolumu daraltan
Arzusu her gün artan
Ölüm gelsin nefsim.

Mkftı hâkezâ
Ahirette var ceza
Bu dünyâda ver cezâ
Ağır gelsin nefsim

Nefsime oy nefsim
Vurun benim nefsim
Çan'a ölüm gelmeden
Ölüm gelsin nefsim.

İhtiyrlık gelmeden
Sonsuz yola girmeden
Hani ölüm gelmeden
Zulm gelsin nefsim.

Dünya nefsim zuldr
Ölüm gelmeden öldür
Beni ahrette gldr
Ölüm gelsin nefsim.

Sezâinin telâşı
Kararmadan güneşi
Yanıp görsün ateşi
Çağır gelsin nefsim

Sezai Efiloğlu 2

Ölüm sessizliğinde

Bir dağbaşı yalnızlığı yaşarım
Ölüm sessizliğindedir bedenim
Duygu yüklenmişim benden taşarım
Gönül vurgun yedi budur nedenim

Derindir görünmez yürek yarası
Erken mi geldi ne! ölüm sırası
Araya girenler yüzün karası
Gayrı geri gelmez benden gidenim.

Huzuru arayan kusur aramaz
Başa bela olan huzur aramaz
Gönülde yar olan hasır aramaz
Kara topraklara geldi bedenim.

Duygusalsın romantiksin diyorlar
Gıyabımda insülahme yiyorlar
Ben Aşkımdan vazgeçmem biliyorlar
Ölüm olsa idam olsa nedenim.

Sezai insanlar iki yüzlüdür
Elleri maşalı kömür közlüdür
Seni mecnun eden ela gözlüdür
Bir kötü kumpasa kurban giderim.

Sezai Efiloğlu 2

Ölümdür Gerçek

Hatalarım günâhlarım dağ gibi
Eriyorum günden güne yağ gibi
Bulunmamış gençlik denen çağ gibi
Ömrün hitâmında ölümdür gerçek.

Hiç farketmez ot değilde et yesen
Para pulla dolsa cepkenin kesen
Azrâille biraz zaman ver desen
Vakti saatinde ölüm gelecek.

Allâhtan izinsiz gel söyle bana
İltimas geçer mi azrail sana
Dünleri ararsın bak yana yana
Bir saniye kadar belki gelecek.

Ne ağalar ne sultanlar gelmişler,
Gerçekliği gün yüzüne sermişler
Canlarını istemeden vermişler
Ten toprakta öldüğünü bilecek

Kimisine ölüm gerçek kurtuluş
Kimisine göre gerçek varoluş
İnsan oğlu bilsin yoktur yok oluş
Ya Cennet ya Cehenneme girecek.

Nâmın olsa şânın olsa ne fayda
Asıl soydan kanın olsa ne fayda
Hiç çıkmayan canın olsa ne fayda
Kaderinde yazılanlar çıkacak

Kibir kötü haslet mağrur olma gel
Nefsi habîsine Mansur olma gel
Sezâî gibice mağdûr olma gel
Hayat filmi mahşerde izlenecek.

Sezai Efiloğlu 2

Ölümü Gör İnanmazsan

Sevgi sana aşk sendedir
Böyle sevdâ sor nerededir
Şevgi deryâ köşk bendedir
Ölümü gör inanmazsan.

Şeni seviyorum dedim
Ölümü gör inanmazsan
Sen Cehennem olsan bile
Nağmerdim inan yanmazsam.

Sevgiyle kuruldu dünyâ
Mecnûna vuruldu leylâ
Kurânda buyurdu Mevlâ
Ölümü gör inanmazsan.

Ömür senin gönül benim
Bülbülüm goncagül benim
Şeni sevdim işte yemin
Ölümü gör inanmazsan..

İşte bu ben ben böyleyim
Deli türkü söyliyeyim
Söyle daha ne diyeyim
Ölümü gör inanmazsan.

Değdin ömrüm dediğime
Sana gönül verdiğime
Her şeyden çok sevdiğime
Ölümü gör inanmazsan.

Sezai Efiloğlu 2

Ölümü Kucaklarım

Vazgeçilmez yoldayım
Düşmem araçlarından
Derde dûçâr zordayım
Bıktım ilâçlarından

Ölümü kucaklarım
Dönmem amaçlarımdan
Sevdâ'm nasıl parlıyor
Hâsret yamâçlarından..

Şimdi her şey yolunda
Yemem tutmaçlarından
Ölüm olsa sonunda
Korkmam sımaçlarından.

Ölüm kucaklar beni
Nâr'ın sıcaklarından
Kucaklar Gönül beni
El kol bacaklarımdan.

Tüter dumanım tüter
Yürek bacalarından
Külünden yine biter
Sevdâm ocaklarından.

Sezai Efiloğlu 2

Ölün Yerime

Kimse yerime yaşamaz
Kimseler için yaşanmaz
Sanma engeller aşamaz
Senin yerine yerine.

Yaşamaya çoktur neden
Hani diyorsun her gün sen
Senin için ölürüm ben
Sıkıyorsa öl yerime

Senin için yaşıyorum
Diyenlere şaşıyorum
Bâzen haddi aşıyorum
Ölün yerime yerime

Ne yazım var ne kışım var
Gâileli bir başım var
Daha yapacak işim var
Ölün yerime yerime.

Hazırladığım kabrime
Girersen,girdin kalbime
Yenik düşme gel kibrine
Ölün yerime yerime.

Sezâîyim sek yaşarım
Ahvâlinize şaşarım
Bir gün dünyâdan taşarım
Gülün yerime yerime.

Sezai Efiloğlu 2

Ölüver Gitsin

Yürekte sükût var sessiz fırtına
Rüzgarın elinden çaliver gitsin
Derdimi yükledim sensiz sırtıma
Seninkileri de sarıver gitsin.

Sürdün yüreğinden fizâna kadar
Beni dinleseydin kızana kadar
İki satır mektup yazana kadar
Gelip te gönlümü aliver gitsin.

Canım bana yazık elbet sana da
Bırakma sonraya nolur sona da
Hadi bir mûcize olsun bana da
Şu deli gönlüme dalıver gitsin

Ne ele bakıpta oldum hovarda
Parmakla gösterilirim civarda
İşmin yüreğimde resmin duvarda
Öylece benimle kalıver gitsin

Git sen ! Gölgem seni tâkip edecek
Bir gün başkasını rakîp edecek
Başka bir duyguyu câzip edecek
Çözüp iplerimi salıver gitsin

Gözyaşlarım seni uğurlamakta
İyi olacaksın benden ırakta
Giderken göz ucu arkana bak da
Pejmürde hâlime yanıver gitsin.

Umudum inatçı eline kaldı
Hayâlim gözümün seline daldı
Seninle hayatım şekerdi baldı
Yarama tuz biber banıver gitsin.

Seni bilemedim çok kararlısın
Hata kusur ettim çok yaralısın
Bu aşta benden çok sen zaralısın
Şu âcil karardan cayıver gitsin.

Derdimi unuttum seni düşündüm
Aklımı yitirdim yönü şaşırdım
Gâliba sevgiyi fazla aşardım
Mutluluktan bana payı ver gitsin.

Diyorsun seninle tutmaz burcumuz
Sevgiyle yoğruldu bizim harcımız
Allâhtan gayrıya yoktur borcumuz
O da tatlı candır veriver gitsin

Artık diyorum ki bir rüyâ gördük
Bize acımasız bir dünyâ gördük

Azâba dûçarız biz güyâ öldük
Artık benim için ölüver gitsin.

Mârifet affetmek zulmetmek değil
Senden başkasına veremem meyil
Varıp kula değil Allâha eğil
Bana mutluluğu geri ver gitsin

Ben yolumu çizdim sensiz giderim
Gittiğim yerlerde sensiz ederim
Eğilip kulağa sessizce derim
Ateşten gömleği giyiver gitsin.

Hiç kuşkun olmasın dediğin olsun
Benim değil senin bildiğin olsun
Senin için bu gün bir düğün olsun
Adına elveda koyuver gitsin

Bu hayatta aslâ tekrâr yok imiş
Bizim aşkımız da esrâr çok imiş
Olmayan duada isrâr yok imiş
Diyorsun sezâî yaniver gitsin

Sevdiğim Sezâî bir nefes diyor
Elâlem gönlümden ümit kes diyor
Ben varım diyorum oysa pes diyor.
Gözümden gönlümden kayiver gitsin.

Sezai Efiloğlu 2

Ömrümce

Uykularım haram oldu geceye
Hayal ettim düş aradım ömrümce
Ne bir küstüm, ne darıldım niceye
Yaslanmaya döz aradım ömrümce.

Kan akıyor su içeyim fırtattan
Bu günâhla nasıl geçem sıratlan
Kahtelik damlarken nice surattan
İçi doğru dış aradım ömrümce.

Seyre çıktım yükseklerden âleme
Nice vasıf vermiş Mevlâ Âdeme
Kader yazısını yazan kaleme
İncecikten kaş aradım ömrümce

Hiç bir işim olmadı ki gününde
Küskünlük var kırgınlık var gülümde
Hayallere yuva kurmuş gönlümde
Kanatlanmış kuş aradım ömrümce

Aşk yükünü çekemedim az geldim
Küllenmişim ben bu aşka köz geldim
Kimisine tatlı acı söz geldim
Geri döndüm duş aradım ömrümce.

Sevdâlı gönlümü terkmi edeyim
Yâri bu sevdâma ek mi edeyim
Tek geldim dünyâya tek mi gideyim
Bu yaşımda eş aradım ömrümce

Görülmez âfâkım şu tümseklerden
Kurtulamam vurulan dirseklerden
Nâğmertler bakıyor hep yükseklerden
Alçaklarda, baş aradım ömrümce

Sevgi dergâhımı sevdâyâ açtım
Baktım manzarama, kuş olup uçtum
İçim kan ağlarken, gülücük saçtım
Intihara kaş aradım ömrümce.

Makus talih çilem bitmemiş gibi
Bana dünyâyı dar etmemiş gibi
Sanki bana derdim yetmemiş gibi
Garip başa iş aradım ömrümce

Gün senindir süregele sefâyı
Şükür eder garip çekse cefâyı
Ne hikmetse bana takmış kafayı
Yarmak için taş aradım ömrümce

Sezâî düzeni göçürmek için
Zalıma zehrini içirmek için

Vatan hâinine geçirmek için
Kırılmayan diş aradım ömrümce.

Sezai Efiloğlu 2

Ömrümden Ömrüne Damlıyorum

Bak ömrümden ömrüne damlıyorum
Görsem aşkım bana karıştığını
Şu gönlüne bakınca anlıyorum,
Bu ömrüme nasıl yakıştığını.

Âsiyim yarının arefesine
Uyamam herkesin târifesine
Serpilmiş menekşenin nefesine...
Bilsen kokunu saklamışlığımı.

Kör zamanın kirpikleri ağlıyor
Çâresizliğin ağıdı damlıyor
Konuşamam, gönül dilim ağrıyor
Söyleme derdimle barıştığı mı.

Kemlikleri gördüm sultan melikten
Yürek bile erir olsa çelikten
İnceden inceden kılcal delikten
Bilirim kanıma karıştığını

Sezai Efiloğlu 2

Ömrünce Seveceğim

Doğduğum yerlerde kaldı yüreğim
Doyduğum yerler de aldı dileğim
Dünyanın mekânı yurt olmaz bana
Koyduğun o yerlerde öleceğim.

Ben seni (h)ıçımdeki aşka sevdim
O gönlünü işgâl ederek sevdim
Bu gün ve de her gün bir başka sevdim
Ben seni ağlarken güldüreceğim

Tükense lûgâttaki kelimeler
Yaşadıkça susmaz kâlbimdekiler
Oysa daha neler bilirim neler
Ölüp kulağına söyleyeceğim..

Yoluna vermişim varım yoğumu
Ancak sen çözersin bu kör düğümü
Bir uçtan bir uca gönül göğümü
Fethederken seni izleyeceğim.

Nerde sonsuzluğun şehlâ baharı,
Yangına müsebbîp aşkın buhârı
İçten gelip hîçe akar enhârı
Çatlayan leblere bekleyeceğim

Kristâl kadehlerle Sezâiye
Sevdânı sun şöyle sevgiliye
Her gün sevdiğimsin bu Şubat niye
On dört değil ömrümce seveceğim.

Sezai Efiloğlu 2

Önümüz Yok Ardımız Yok

Önümüz yok ardımız yok
Darbeler çok gardımız yok
Yarınları Allâh bilir
Ömrümüz yok arzumuz çok.

Şözler var tozlaşır durur
İnsanlık yozlaşır durur
Yürekler buzlaşır durur
Isıtmaya gönlümüz yok.

Dünya sana olsa saray
Laf gelişi dile kolay
Belki bir yıl belki bir ay
Ne mühlet var,ömrümüz yok

Sezai Efiloğlu 2

Öpmeye Utanma

Garibim yuvamı mevlâ kurdurur
Habis garip malı görüp kudurur
Güngörmez yüzümü elim yudurur
El üstünde başın olacak bir gün.

Mağrurlanıp göğe dikme başını
Şeninde gözyaşın akacak bir gün
Öpmeye utanma mezâr taşını
Seninde bir taşın olacak bir gün.

Günler gelir geçer seller misâli
Ömür uçar gider yeller misâli
Kırpiğe dokunmaz kıllar misâli
Kaşına uzanmış olacak bir gün.

Daha bu yaşlara dönen olmadı
Gidenden veriye gelen olmadı
Sezâi haddini bilen olmadı
Aklını sevenler olacak bir gün.

Sezai Efiloğlu 2

Öte Yanda

Eyy yüceler yücesi
Gönlümün düşüncesi
Ölsam cennet yolcusu
Öte yanda öte yanda.

Canı al cananı al
Yarı al yarını al
Lazım tutunacak dal
Öte yanda öte yanda.

Günah çok sen sayma
Yok itikaddan cayma
Beni şefaatsız koyma
Öte yanda öte yanda.

Günahlarım benden ağır
Yakma beni cayır cayır
Allahın sen beni kayır
Öte yanda öte yanda.

Niyazlarım dualarım
Yalnız sanadır Allahım
Şenden medet umarım
Öte yanda öte yanda.

Rasûllerim Peygamberim
Yolum da yanan fenerim
Muhammed olsun rehberim
Öte yanda öte yanda.

Affet beni ulu sultan
Bu can sana olsun kurban
Şefaatchim olsun kur'an
Öte yanda öte yanda..

Sezai Efiloğlu 2

Özledim Yarım

Kalsam da sokakta kuru ayazda
Ben kara kışları yaz'ladım yârim
Gönlümü çeliver bir mektup yaz da
Sensiz türküleri saz'ladım yârim

Varlığın cân verir ölmüş insana
Hakîkât sorulmaz görmüş insana
Bu kadar zûlm olmaz sevmiş insana
Herkesten aşkımı gizledim yârim.

Her nereye baksam sanki ordasın
Bilsem ki koşarım say ki dardasın
Şimdi yoksun belki yarın vardasın
Menekşe gözünü özledim yârim.

Yerine koymam ki güneşi ayı
Aylar yıllar geçer bitmiyor sayı
Geçirdi boynuma kirşsiz yayı
Sensiz ölüşüme sızladım yârim.

Bu günde gelmedin yarına belki
Beni teskîn eden bir tutam el ki
Sezâi iç'lenip ağlayıp der ki
Umudu sac'lara bazladım yârim.

Sezai Efiloğlu 2

Özlüyorum Allâhım

Ey Allahın Rasûlü
Raydan çıkıyor tren
Dünyanın rezaleti
İmana koydu fren

Özlüyorum Allahım
Hazreti Muhammedi
Göster bize doğruyu
Bulalım selameti.

Ebâbekri Ömeri
Osman gibi serveti
Aliyyül mürtezayı
Özlüyorum Allahım.

Hasan ile Hüseyin
Hakikatı söyleyin
Şabah akşam öğleyin
Özlüyorum Allahım.

Para ile îmanı
Sen bilirsin rüyamı
Namuslu müslümanı
Özlüyorum Allahım.

Rasûlü kibriyâyı
Embiyâ evliyayı
Allâh diyen nidâyı
Özlüyorum Allahım.

Fatîhi fâtihânı
Kanûnî Süleymanı
Ol Abdülhamit hanı
Özlüyorum Allahım.

Ömer adaletini
Bekir sadakatini
Osman merhametini
Özlüyorum Allahım.

Gelecek kara bakar
Onulmaz yara akar
Cehennem bizi yakar
Korkuyorum Allahım.

Şek şüphe yok îmanda
Âmellerim gûmanda
Mahşer denen limanda
Affet bizi Allahım.

Sezai Efiloğlu 2

Papuç

Bilirim istersin yeni bir papuç
Alamam diyemem alırım oğul
Hele bu gece bir sabâh olsun
Akşama papuçla dönerim oğul.

Çaresiz yoksulluk gider ya güce
Şeni boynu bükük görmek işkence
Bilemezsin sessiz sessiz her gece
İçin için kanar ağlarım oğul.

Bugün yarın dersin yalan söylersin
Papuç alamazsın beni eylersin
Ahvâl kötü oğul ama neylersin
Allah kerim derim inşallah oğul.

Yaram çok param yok diyemedim ki
İşim yok aşım yok neyleyeyim ki
Sana başka neler söyleyeyim ki
Erim erim erir yanarım oğul.

Babacım anladım yoktur paramız
Papuç için açılmasın aramız
Eller değil biz sararız yaramız
Dersin beni mutlu edersin oğul

Sana bir papuç alamadım ya
Utanıp yüzüne bakamadım ya
Sana Allâhı anlatamadımsa
Affet Cehennemden korkarım oğul.

Sezai Efiloğlu 2

Parlamaz Yıldız

Bakmayı bilmeyen gözlerin varsa
Bütün yüreğimi közlerin sarsa
Ne kadar cilalı sözlerin olsa
Karanlık olmadan parlamaz yıldız.

Alem ateş olup yangın kor'sada
Gelip kabir azabından sorsada
İki cihan bize karşı dursada
Karanlık olmadan parlamaz yıldız.

Solmayı beklerim güllerim gitti
Düşüğüm hallere dostlarım itti
Geceyi neyleyim günlerim bitti
Karanlık olmadan parlamaz yıldız.

Karanlıktan çıkıp aydınlıklara
Sevgi merhem olur dargınlıklara
Yıldızlar gebedir karanlıklara
Karanlık olmadan parlamaz yıldız.

İçinden geçirme kavga nizayı
Allahıdan bekle cümle rızayı
Bilesin ki şunu sefil Sezai
Karanlık olmadan parlamaz yıldız.

Sezai Efiloğlu 2

Paşpa Paşpa Gelirim

Aslında ben çok iyi biriyim
Akılsızlar içinde az deliyim
Kötü de olmam gerekiyorsa
Canınızı yaka yaka gelirim.

Gafletim dağıl artık başımdan
Yüreklerden taşpa taşpa gelirim
Dalga geçip eğlenmeyin bosuna
Seviyorsam koşpa koşpa gelirim

Açmayın kapımı sorman halımı
Ben kapıya baka baka ölürüm
Duvarlara yazdım arzuhalımı
Bu bedeni yaka yaka ölürüm.

Nefsî arzulara dünyâ küçükmüş
Sezâî bu sevdâ sırtına yükmüş
Çâre yarda olan derdin büyükmüş
Hele seslen paşpa paşpa gelirim.

Sezai Efiloğlu 2

Paşa Paşa Yaşarım

Hayat bana engel koyma ne olur
Atarlıyım o engeli aşarım
Gelmişi geçmişi sayma ne olur
Tâç takarım paşa paşa yaşarım

Bilmezsin aşkımın azâmetini
Yaşattın hayatın rezâletini
Bilirim aslının asâletini
Ferhât olur aşı aşı yaşarım.

Aramızı bozdun yalan dünyayla
Plan hazırladım gece rüyâyla
Saklambaç oynarım çölde leylâyla
Mecnûn olur koşa koşa yaşarım.

Hayat beni sınıyorsun seninle
Maratona çıkıyorsun benimle
Sezâiyi deniyorsun kiminle
Deryâ olur taşa taşa yaşarım.

Sezai Efiloğlu 2

Paşa Sevdiğim

Ölümlü rûhuma hayat verensin
Varlığa yokluğa kanât edersin
Her türlü zorluğa kanat gerensin
Ömrünü gönlünce yaşa sevdiğim.

Bahâra değişmem yaza değişmem
Arada yaptığın naza değişmem
Sensiz inettiğim saza değişmem
Dünyâyı damlayan yaşa sevdiğim.

Deli duygularım sende eğleşti
Derin yaralarım senle iyleşti
Hayat anlam buldu hemde yeğleşti
Ömrüm hizmetinde paşaya sevdiğim.

Sezâi sevginiz olacak kâim
Girmesin araya fitneler hâin
Ömrün uzun olsun huzurun dâim
Değmesin tırnağın taşaya sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Pirâye'm

Hergün açardın beni
Elden uçurdun beni
Kırıp geçirdin beni
Çok kırıldım pirâye'm

Vusûlât benim gâyem
Sanma biter hikâye'm
Ne cân bâki ne canân
Sen üzülme pirâye'm!

Sevip sevmezden geldin
Görüp görmezden geldin
Beni bilmezden geldin
Haksız mıyım pirâye'm.

Yüreğim şâha kalktı
Eller Allâha kalktı
Hazin son muhakkaktı
Sen bilmezsin pirâye'm.

Yazdır Sezai yazdır
Yeni baştan hikayem
Şana olanlar azdır
Öyle hemî pirâye'm!

Sezai Efiloğlu 2

Pişman Etme Binkere

Uçurtma olaydım çocuk elinde,
O sevinse bende uçsam göklere.
Türkü olsam âşıkların dilinde,
O söylese ben ağlasam bin kere.

Çoban olsam koyunların peşinde,
Kaval olsam ekmeğinde aşında.
Hilâl olsam sevdiğimin kaşında,
O yar baksa ben seyretsem bin kere.

Kemer olup dolanaydım beline,
Gitme diye sarılaydım eline.
Mızrap olup kırık sazın teline,
O yar vursa ben sızlasam bin kere.

Ayağında çarık olam ez beni
İnce ince içten içe süz beni
Çok bağlandım ilmek ilmek çöz beni
Şezâiyi pişman etme binkere.

Sezai Efiloğlu 2

Pişmanlığın Tohumları

şu zamanın ıssız sokaklarında
Bâzen sus'un yorganları çekilir.
Herşeyin üstüne, yanaklarıma
Pişmanlığın tohumları ekilir

Noktalardan sonra yazdıklarıma
Okuyup anlarsan şiir denilir.
İçime atıpta sustuklarıma
İçten içe sessiz çığlık denilir.

Mâvi göğü söker nisân yağmuru
Kirlendir dünyayı insan çamuru
Bulaşsa ellere ihsân hamuru
İkrâm sofrasında huzur yenilir.

Avaz avaz sustum içime doğru
Bilmem ki nerede doğrunun yolu
Elemi acının kederin tonu
Hani sol yanımdan böğre dikilir

Vuslât özleminden besleniyorken
Sukût orucuyla sesleniyorken
Râhmet yağmuruyla ıslanıyorken
Sezâi köşeye siner çekilir.

Sezai Efiloğlu 2

Razı Değilim

Hüzünlü akşamın türküsü başka
Bu deli sevdanın öyküsü başka
Bu hikaye başka türlü başka
Ben başka baharın yazı değilim.

Baharda güllerim açıp salsada
Yüreğime ateş korlar dolsada
Telim eski mızrap eski olsada
Ben başka diyarın sazı değilim.

Ömrümden gönlünüz serpilip giden
Bu garip halimden irkilip giden
Her istediğinde silinip giden
Defterde kitapta yazı değilim.

Allah'ım neyleyim kulundum diye
Küçük bir arzuda bulundum diye
Önüne gelene yolundum diye
Hele hiç kimsenin kazı değilim.

Bazen güler oynar çocuk gibiyim
Kimi zaman yitik boncuk gibiyim
Şişerim bazen baloncuk gibiyim
Ben bazı babayım bazı değilim.

Sezâî bu hayat olur mu beleş
Herkesin başına olur metelleş
Gecelere bile vururken güneş
Selamsız sabaha râzı değilim.

Sezai Efiloğlu 2

Recep Tayyip Erdoğan Çıktı

Gelmedi dünyaya gelmez bir daha
Uyandırdı sonu felâh sabaha
Dua ettik tâ yürekten Allaha
Gönül sandığından Erdoğan çıktı

Hâlis niyet fallarına ok attım
Istiare namazına çok yattım
Yazı attım tura attım dik attım
Reis Recep Tayyîb Erdoğan çıktı.

Baştan başa mâmur etti ülkeyi
Hizmetine sundu bütün herşeyi
Eğledim katarı deştim heybeyi
İçinden reisim Erdoğan çıktı..

Ayrımcılık bitti ümmetiz dedi
Ehl-i kitaptanız sünnetiz dedi
Allaha kul olmuş milletiz dedi
İşte bu yüzyılda Erdoğan çıktı.

Ehl-i imandandır Allâh aşığı
Gelipte yaktırdı sönen ışığı
Daldırdım deryaya kürek kaşığı
Denizin altından Erdoğan çıktı.

Sana selâm olsun eyy yalnız adam
Seni methetmeye yetmiyor sadâm
Sana az geliyor dünyada makâm
Milletin tahtına Erdoğan çıktı..

Başkoyduk yoluna yolun yolumuz
Vatan millet için çarpar solumuz
Dara gelsek kesilsede kolumuz
Korkma! Bizden nice Erdoğan çıktı.

Hizmetkarsın bu ülkenin mimârı
Görmeyenin çatlamış ar damarı
Zalimlere yapıştırdın şamarı
Wanminit diyecek Erdoğan çıktı.

Dünya beşten büyük Allahtan küçük
Allahın nezdinde âlem küçücük
Bazen başkan oldun bazende çocuk
Çocuk yüreğimden Erdoğan çıktı.

Evlâdı fâtihân Recep Tayyîb hân
Yâr ve yardımcındır Allâhürrahmân
Zalimin gözünde olsan da yalan
Doğrunun içinden Erdoğan çıktı

Takdir gördün Amerikadan Çinden
Galip geldin kaç kereler seçimden

Bu aziz milletin tâ ki içinden
Reis Recep Tayyîb Erdoğan çıktı

Senin hizmetini görmez kör doğan
Cehâlet değil mi insanı boğan
Bize azık olsun ekmekle soğan
İçimizden reis Erdoğan çıktı.

Sezai âh eyler geçen yıllara
Allah akıl versin akılsızlara
Mihenk taşı diye baktım yollara
Her taşın altından Erdoğan çıktı.

Sezai Efiloğlu 2

Rikkatimi Dağıtma

Hayatının rovanşı yok ağbeyim
Deplasmanda oynuyoruz ah beyim
Ne sultanlar kaldı nede şâh beyim
Hâk aşkına rikkâtimi dağıtma.

Berrâk bir gönülden kirli söz akmaz
Helâl olayana yeşil göz bakmaz
Gece gündüz abdallâhı koz yakmaz
Allâh için dikkatimi dağıtma.

Marabayım hâk yolunda azizim
Bir savaş var sol yanımda azizim
Döğülmüşüm tam tavımda azizim
Varoluştur hilkâtimi dağıtma.

Uzaklarda durda gelme yanıma
Azap veriyorsun tatlı canıma
Girme rü'yâlara girme kanıma
Gelip gelip Cennetimi dağıtma.

Sezai Efiloğlu 2

Ruhsuzların Şehri

Tatlı dilleriyle ömrümsün diyen
Afrayı tafrayı atlayayım mı
Ey şu benim mücbir ömrümü yiyen
Doyduysan sofrayı toplayayım mı?

Ruhsuzların şehri parlatılır mı
Dokunuşun sihri anlatılır mı
Aşka düşen Mihri ağlatılırmı
Ağlatılmaz deme anlatayım mı?

Durulmaz kanlıca gözümde seller
Düşer yanağıma dökülen güller
Vicdana sığınmış kalkmıyor eller
Gönül zindanında yan yatayım mı?

Efkar bastı kan kusuyor yüceler
Baskın yemiş zehirlenmiş serçeler
Çivilenmiş yüreğime pençeler
Tertemiz aşkıma kan katıyım mı?

Sarmaş dolaş olmuş iyiyle kötü
Kurusun namlusuz sözlerin kökü
Hörgüçe benzedi boynumun bükü
Sezaiye varıp can katıyım mı?

Sezai Efiloğlu 2

Ruhum Acıyor

Pejmürde ahvalim ben bende yokum
Bedenim titriyor ruhum uçuyor
Öyle boş laflara sözlere tokum
Balyoz inmiş gibi ruhum acıyor.

Gören öcü görmüş gibi kaçıyor
Ne kimse gelipte kapım açıyor
Kan revân olsada umrumda değil
Yaralarım değil ruhum acıyor.

Çirkef hengâmeden çıkarım bir gün
Bunun hesabını sorarım bir gün
Sanma bir gün değil inan ki hergün
Yüreğim dayanmaz ruhum acıyor.

Sezâi meyletmez paraya pula
Hele boyun eğmez bir zalim kula
Bütün güzellikler heybemde zula
Kesilmiş yollarım ruhum acıyor.

Sezai Efiloğlu 2

Rüzgarınoğlu Candır

Evleri kerpiç yarım
Su getüdüüm iç yarım
Anam bubam var benim
Eller diyo piç yarım

Kerpiç duvardan bir ev
Evin önünde gelev
Giz halımı bilmiyon
Yanıyom alev alev

Gırkkatırın gırkını
Eğerledim sırtını
Giz sen benim olursan
Görürsün sen farkımı.

Tenceresi tamtakır
Galaylanmamış bakır
Nazar değmez inşallâh
Benim gözüm çamçakır.

Rüzgarınoğlu candır
Can olana cânândır
Bir sevdaya düşeli
O gün bu gün yanandır.

Sezai Efiloğlu 2

Sadaka Olarak Bağışlamışım

Ben koskocaman sevgimi kimine
Kiminin ihtiraslı dileğine
Kimisinin fakara yüreğine ,
Sadaka olarak bağışlamışım...!!

Gözyaşı dolu kara bulutlara
Söz geçmez duvarlara hudutlara
Ufukta kaybolan son umutlara
Ben boşu boşuna bel bağlamışım.

Sonunda anladım uğraş boşuna
şartlandım bağlandım krsiz koşula
Ben kendi kendimce boşuboşuna
Kiminin de hoşuna ağlamışım.

Sezai Efiloğlu 2

Sadık Dostundur

Sözü kifâyetsiz yüzü maskeli
Taarruza geçmiş şeytan askeri
Düşman arıyorsan en tehlikeli
Düşmeni bekleyen sâdık dostundur.

Yaprak gibi solmak revâmı bize
Alemin derdiyle gelmişiz dize
Kimi top tüfekte vururken size
Karşında gülenler sâdık dostundur..

Dünyâ isteyeninin malı arsızın
Sezâî nerede bulunur sızın
Beklenmedik anda hemde ansızın
Sırtından vuracak sâdık dostundur

Sezai Efiloğlu 2

Sağlar

Derdimi dağlara taşa söyledim
Bana Ferhat diye yol verdi dağlar
Gidip içimi binbaşa söyledim
Bana düşman oldu bildiğim sağlar.

Çıkarmıyım çıkmazmıyım yarına
Älem kulak vermez ah-u zarıma
Kerem gibi düştüm aşkın narına
Su bile vermedi gördüğüm sağlar

Düştüm bir zındana umut tükendi
Yüce Mevla ahvalimi bilendi
Gönlüm "bir merhamet" diye dilendi
Bakarken kör olmuş gördüğüm sağlar..

Sezai Efiloğlu 2

Sağolsun

Derdini dağladığım
Koynunda ağladığım
Umutlar bağladığım
Anâm gibi bağ olsun

Damarında aktığım
Yollarına baktığım
Kar olupta yağdığım
Babam gibi dağ olsun

Baba gibi dağ olsun
Ana gibi bağ olsun
Yâr dediğin eldendir
Kız kardeşim sağolsun

Bana benzesin tipi
Göğüsleyelim ipi
Kükresin arslan gibi
Birâderim sağolsun.

Sırrına erildiğim
Görmeyip gerildiğim
Aşkıyla dirildiğim
Senin gibi yâr olsun.

Evvel Allâh her işi
Basarırmış erkişi
Sezâinin kardeşi
Dermiş âbim sağolsun.

Sezai Efiloğlu 2

Sallan be İstanbul Sallan

Sen bir uğta ben bir uğta
Sallan be İstanbul sallan
Aşılmazsın bir kulağta
Hâllan be İstanbul hâllan.

Şu âleme seni tek tek
Anlatırım peltek peltek
Ben bir arı sende petek
Ballan be İstanbul ballan.

Umutvarsın dileğimde
Balıkçının küreğinde
Bu milletin yüreğinde
Dallan be İstanbul dallan

Âlemde sulh send barış
Sevgi için olsun yarış
Tüm dünyâya karış karış
Yollan be İstanbul yollan.

Eğrisiyle doğrusuyla
Yetimliğin yavrusuyla
Şehîd Gâzî duâsıyla
Kollan be İstanbul kollan.

Sezâîye oldun mekân
Tartışılmaz üstün zekâm
Benim valî memur dekan
Allan be İstanbul allan.

Sezai Efiloğlu 2

Sana Geliyorum

Gurbet denen şehire sor
Balımdaki zehire sor
Azgın sele nehire sor
Taşıp sana geliyorum

Ayan beyân berrâk gibi
Yaralarım yaprak gibi
Bekle kara toprak gibi
Koşup sana geliyorum.

Medet umulmaz zehirden
İçimdeki şu nehirden
İstanbul denen şehirden
Kaçıp sana geliyorum

Neyleyeyim tapuları
Çelik beton yapıları
Kapatılmış kapıları
Açıp sana geliyorum.

Sezâi çektiğin cefâ
Dostlarından yoktur vefâ
Bu akşam belki son defâ
İçip sana geliyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Sana Umut Adayacağım

Bir gün yanılır da sana gelirim
Mecrh yutkunuşlar gelse delirim
Sihir lambasından çıkıp belirsem
Gönlümü gönlüne yaslayacağım.

Gönlüm dağlar kızı âhu ceylânda
Beni bekliyormuş kızıl meydanda
Bu bayram olmazsa gelen bayramda
Bekle sana umut adayacağım..

Kara derler peteğimin balına
Geldim ayrılığın kâhpe al'ına
Umut parçasını ağaç dalına
Bir tek senin için bağlayacağım..

Sezâi aşk ile bu gün şirin de
Her ne varsa gönül senin dirinde
Eğer sen gelmezsen günün birinde
Ben kendi kendime ağlayacağım.

Sezai Efiloğlu 2

Sanma Dost

İzinsiz ne düşer bindiği daldan
Kader de! yazı de ! daldan sanma dost !
Elmaymış armutmuş deme ki nardan
Aldığın lezzeti baldan sanma dost !

Bahar yaza döner yaz sonbahara
Her ne arıyorsan Mevlâda ara
İsyân edip deme yazımız kara
Elin yazısını aldan sanma dost !

Mukadderât dediğimiz Mevlâdan
Gelip göçücüyüz fânî dünyadan
Ne yârdan fayda var nede leylâdan
Uç günlük sefâyı kârdan sanma dost !

Kûnfe yekûn emri varlık sebebin
Ondan başkasından olmaz talebin
İnsânî vasfındır adâp edebin
Hâktan olmayanı kuldân sanma dost !

Varlık âlemleri onun bilminde
Teveccüh tevâzu senin hilminde
Özünden geçenler onun ilminde
Ağızdan çıkanı dilden sanma dost !

Dara düştüğünde eller tavanda
Kara günlerinde kim var yanında
El getirir yel götürür bir anda
Zenginlik parayla puldan sanma dost !

Hayat sahnesinde oyun içinde
Yaşam idâm ettin doyum içinde
Kim sana ne kattı soyun içinde
Evlâd-ı ıyâli hâldan sanma dost !

Ayakbağı olan amelden ıra !
Yoksa Cehennemde bekliyor çıra
Öyle yatıp kalkıp ta ara sıra
Kendini Cennetlik kuldân sanma dost !

Yaşlar elbet geçti kemâle erdi
Sezâî bu hâlê düştü kim derdi
Ettiğim dualar gökleri deldi
Gözümün yaşını gölden sanma dost !

Sezai Efiloğlu 2

Sarar Be Gülüm

Görülen manzara hiçte hoş değil
Salonlar kapalı içim coş değil
Sazın teli kırık içi boş değil
Beni saz değil söz kırar be gülüm.

Sözler tükenipte sazlar susunca
Beni bin ıstırap sarar be gülüm
Şahneler küsüpte sûrat asınca
İçerimi mızrâb yarar be gülüm.

Doluca severim bütün salonu
Şönsün avrupanın caz rock balonu
Operim mirofonunu kolonu
Üzer beni yersiz karar be gülüm.

Türküler yetimdir türküler öksüz
Halkın bağındaki öyküler öksüz
İçimize soktu kaygılar köksüz
Türkülere bunlar zarar be gülüm.

Nerede gazino nerede konser
Bir furya var beni ediyor kanser
Gülerdik söyledik hemde berâber
Sezâi geçmişi arar be gülüm.

Sezai Efiloğlu 2

Satan Satana

Çayımız mı acı dilimiz sivri
Duruşummu yamuk kalbimiz eğri
Bitmiyor gardaşım çakallık devri
Tereciye tere satan satana.

Günâhım kaddarda sevâbım vardır
Her türlü dâvete icâbım vardır
Her söze verecek cevâbım vardır
Yalnız arkamızdan atan atana..

Sezai Efiloğlu 2

Savaştayım

Kavli kâhırlı sesimle
Barışamadım nefsimle
Derdim göğüs kafesimle
İçimdeki savaştayım.

Gönlüm yoktur leylâlarda
Leylâ yaşar dünyâlarda
Hayallerle rüyâlarda
İçten içe savaştayım.

Sözler acı ruhum hapis
Nefsimde saçma bir kapris
Gitgellerde yolda kasis
Durup durup savaştayım.

Bir dert bin derdi doğurdu
Üfledim içtim yoğurdu
Hamuru kanla yoğurdu
Kanlı canlı savaştayım.

Benim nefsimle savaşım
Umulur olur barışım
Kimseyle yoktur yarışım
Nefsim ile savaştayım.

Yıkılmam anî bir şokla
Gelip gelip beni yokla
Bâzen kurşun bâzen okla
Sezâiyle savaştayım.

Sezai Efiloğlu 2

Sayılmazsın Parmak İle

Oğuzlardan kayı boyu
Asildir kutludur soyu
Ne it tanırsın ne ayı
Arslan gibi heybetlisin..

Sayılmazsın parmak ile,
Tükenmezsin kırmak ile...
Yok olmazsın ölmek ile,
Bin ölür bin doğarsın sen...

Türk'üm şanlı silahınla
Vur gönül mülkü düzelsin
Şen vursanda vurulsanda
Ölürken bile güzelsin..

Türk oğlunun türk dünyâsı
Tûrancılık tek rü'yâsı
Yüce Allâha duâsı
İhlâsınla çok güzelsin.

Sezai Efiloğlu 2

Saza Gel

Otağ kurdum çayıra,
Mevlam beni kayıra.
Ah! güzelim naz edip,
İşi sürme bayıra.

Yaylaya gel taz'a gel,
Bahane et tuza gel.
Tel bende mızrap sende,
Gnldeki saza gel.

Yaylanın yokuşuna,
Suyunun akışına.
Can nasıl kurban olmaz?
Kız şöyle bakışına.

Gln deremedim,
Koklayıp sevemedim.
Gönül istiyor amma,
Bir sana diyemedim.

Sezai Efiloğlu 2

Sazın Teline Teline

Alıp gitmişim yaşımı
Taşırma sabır taşımı
Benim bu deli aşkıımı
Anlat kelime kelime

Şöyle hayaller kuralım
Sınırları zorlayalım
Başbaşa verip vuralım
Lafın beline beline

Yağmur yağar camdan vurur
Bazıları candan vurur
Derdi olan gamdan vurur
Sazın teline teline.

Bağlama saz bazen ney'le
İşte hayat geçer böyle
Sezâiden selam söyle
Seher yeline yeline..

Sezai Efiloğlu 2

Secde

Nasıl anlatayım görmeniz lazım
Ölmeden önce de ölmeniz lazım
Kıyâmdan rükûdan inmeniz lazım
Göklerden yerlere inmektir secde.

Rûhun, deryâ-deniz coğrafyasının
Beden toprağında, tam varlığının
Yeşerdiği bin bir renkli baharın,
Yazıdır tadıdır adıdır secde.

Çara vicdânlarda beyâzdır secde
İmân dergâhında piyazdır secde
Duâ ve yakarış kula olur mu?
Râhmân ve Rahîyme niyâzdır secde.

Yerin yüzeyinde inleyen çoktur
Helâl haram bilmeden yiyen toktur
Aslında gerçeği bilmeyen yoktur
Yerin altını dinlemektir secde.

İnsan baş edemez kendi başıyla
Ömür geçip gider sabır taşıyla
Kurumuş gözlerle gönül yaşıyla
Yüce Mevlâyâya ağlamaktır secde..

Sanmayın yerlere bir yatış secde,
Allâhın Râhmetinden tutuş secde,
Sezâîye umut kurtuluş secde,
Anne karnındaki vâroluş secde..

Sezai Efiloğlu 2

Selâm Olsun

Yaban ellerden Orduya
Kucak kucak selâm olsun
Gurbetten Anadoluya
Bucak bucak selâm olsun.

Eli nasırlı anaya
Dağ gibi duran babaya
Hatır soran akrabaya
Kucak kucak selâm olsun.

Yeşiliyle Akkuşuma
Her şeyi gider hoşuma
Her hatırlayan komşuma
Kucak kucak selâm olsun.

Kurboğazın başlarına
Keltepenin taşlarına
Dağlarına kuşlarına
Çiçek çiçek selâm olsun.

Sezâî düşmüş ellere
Bülbülden gonca güllere
Bumbuz olmuş gönüllere
Sıcak sıcak selâm olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Selam Sana Türkoğlu Türk

Damarına basmadıkça
Türkler kolay öfkelenmez
Çakal rüya gördü diye
Bozkurtun soyu tükenmez.

Hoşgörü var asalet var
Gözün kırpmaz cesaret var
Hak katında adalet var
Türlere kuyu kazılmaz.

Dost bilirler dost olanı
Allar pullar post olanı
Pişman eder kast olanı
Türklerin boy'u azalmaz.

Cenk tutarken gel gör onu
Düşmanın feci sonu
Allaha giden yolunu
Bir it soyu çeviremez.

Çekil dünya gelen Türktür
Dost düşmanı bilen Türktür
Karanlığı silen Türktür
Asil huyu anlatılmaz.

Selam sana Türkoğlu Türk
Ata yurdun Türkoğlu Türk
Ana yurdun Türkoğlu Türk
Her insan bir Türk olamaz.

Sezai Efiloğlu 2

Selâm Verelim

Yeni baştan bu hayata
Canlı cansız mahlûkata
Pazarlıksız tek fiyata
Alın bir SELÂM verelim..

Esselâmüaleyküm cân
Vealeykümesselâm cân
Sağolsun geride kalan
Onada SELÂM verelim..

Allah halkeyledi yoktan
Az konuşmak yeğdir çoktan
Perakende vede toptan
Alın bir SELÂM verelim..

Ecel gelipte ölmeden
Yetim hakkını yemeden
Gel!küçük büyük demeden
Alın bir SELÂM verelim..

Sezai Efiloğlu 2

Selamlar Olsun

Dört bir yanı Cennet güzel vatana
Altından üstüne selamlar olsun
Vatan için şehîd düşen yatana
Üstünden altına selamlar olsun.

Üstü Albayrakla süsleniyorken
Altından şehitler sesleniyorken
Fâtihler duayla besleniyorken
Asîl neslimize selamlar olsun.

Bu toprağı kanlarıyla sulayan
Sancağını bedenine bağlayan
Vatan derken yürekleri dağlayan
Muzaffer askere selamlar olsun.

Şehâdete umut bağlayanlardan
Derin yaraları dağlayanlardan
Allâh Allâh deyû ağlayanlardan
Gönül dostlarına selamlar olsun

Demirin pasını silenlerime
İnsanın hasını bilenlerime
Benimle ağlayıp gülenlerime
Öz gönülhânemdem selamlar olsun

Besmeleye bereket diyenlere
Bölüpte paylaşarak yiyenlere
Bu toprağa memleket diyenlere
Edirne'den Kars'a selamlar olsun.

Safları sık tutun diyorken Allâh
Rehberimiz sensin ya Rasûlüllâh
Bu güne de çıktık Elhâmdülillâh
Sezâiden size selamlar olsun..

Sezai Efiloğlu 2

Sen anlat.

Sen anlat Garadeniz
Seni dinleyeceğum
Nankörun gayuğuna
Daha binmeyeceğum

Kapatun ışıkları
Dostları sayacağum
Açul be Garadeniz
İnsan avlayacağum.

Vurun dalgalar vurun
Kiyılara tam vurun
Durun dalgalar durun
Aman diyurum durun

Sendelenur takamız
Kızdımı Garadenüz
Akşam akşam yakamız
Gördünmü garadenüz..

Sen dinle garadenüz
Ha benim dertlerimi
Eğer seni sevmezsam
Düresun defterimi.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Bana Adını Başışlarmısın

Ah o gözlerine kurban olduğum
Şen bana adını başışlarmısın
Ömrümü ömrüne helal ettiğim
Sen bana aşkını başışlarmısın.

Bu ne tevâzûdur bu nice vakâr
Her bir nazarıyla yüreğim yakar
Bir günlük değil sonsuza kadar
Sen bana ömrünü başışlarmısın

Hele sen sus gülüm gözler konuşsun
Gönülden gönüle özler konuşsun
Seni anlatmaya sazlar konuşsun
Sen bana aklımı başışlarmısın.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Bana Kalbimin Yansımasıdır

Mecnûna mübtelâ leyla mîsâli
Serveti umûmî dünyâ mîsâli
Gonlümün gördüğü ayna mîsâli
Sen bana kalbimin yansımasıdır.

Gözlerimin ferî nerdesin nerde
Senin eşsiz sevgin dermândır derde
Sözlerin bittiği yerdesin yerde
Sen bana kalbimin yansımasıdır.

Sezâî aşkınla dem'dedir demde
Tutturmuş maya'yı çaldığı gölde
Misâfir ettiğim gönül hânemde
Sen bana kalbimin yansımasıdır.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Beni Boş Ver

İçime attığım sensin sevdiğim
Sevgi şefkat kibri yensin sevdiğim
Sözler kifâyetsiz en'sin sevdiğim
Ben seni sevdim ya! sen eli boş ver !!

O güzel adını melekler ansın
Kimi boşa giden dilekler sansın
Bize nazâr eden yürekler yansın
Ben seni sevdim ya! sen eli boş ver !!

Sanma ki seninle senden bıkarım
Aşkın ile arşâlaya çıkarım
Senin için bu dünyayı yıkarım
Ben seni sevdim ya! Âlemi boş ver !!

Gün olurda yaşam gülüm solsada
Ayrılık olamaz ecel bulsada
Yerimiz nerede hangi arsada
Ben sende öldüm ya! Mezârı boş ver !!

Bizi seyredenler döner şaşkına
Bana davet varmı gönül köşküne
Saygın varsa Sezâ'nin aşkına
Ben seni sevdim ya! sen beni boş ver !!

Sezai Efiloğlu 2

Sen Benim Türkümü Söyleyemezsin

Ecnebiden eser bir moda gelir
Halkın türküsüne bin kota gelir
Banal gelir sana demode gelir
Sen benim türkümü söyleyemezsin

Bizde insan yüce sevmesi beleş
Kalp kırmamak için bütün bu telâş
Sevdâsı ateştir sevgisi güneş
Türküyle bir olup ağlayamazsın

Anlamazsın benim elâ gözümden.
Aşk ile Sevdâyla yanan közünden
Ne sazından anlarsın ne sözünden
Sen benim türkümü söyleyemezsin.

Dünyâya meyletmiş olan zavallı
Sakin benim ile olma davalı
Yürekler sızlatan ince kavali
Koyunla bir olup dinleyemezsin..

Türküyüm öyküyüm beni sevmezsen
Kör gönlünü türkülere vermezsen
Yedi fırın ekmek yesen meyletisen
Sen benim türkümü söyleyemezsin..

Sezâî yim dertli çalarken sazım
Ağa paşalara geçmiyor nazım
İnsandır insana her zaman lâzım
Sen benim türkümü söyleyemezsin.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Çok Bekle

Elli bilmem kaç seneliktir ömrüm
Her derdi çekmeye yetmedi cürmüm
Yaş kemale erdi,ama genç gönlüm
Şu yalan dünyada hiç maya tutmaz.

Koynuna alacak yârini makber
Dünyâ küçük gelir umutlar ekber
Sanada diyemem gel bana hak ver
Benim garip fikrim aklına yatmaz

Şûr'uma üfürmüş tamam isrâfil
Üzülme! Beni de eyleme gâfil
Vaktolanda gelir o an, Azrâil
Sıra takip numarası dağıtmaz.

Sen ağlama mezar taşım ıslanır
Garip başım tahtalara yaslanır
Sen çok bekle bu Sezâi uslanır
Bil ki bu mezarda boşa yatılmaz.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Değilsin

Ela gözlüm aklımdasın
Zulayerde saklımdasın
Sevdiğimin farkındasın
Karşı duran sen değilsin

Yola düştü gönül göçüm
Ahirete kaldı öcüm
Ne mecal var nede gücüm
Beni yoran sen değilsin.

Etmiyorsun tek kelime
Bakmıyorsun hiç halime
Mum yakarak elaleme
Beni soran sen değilsin

Sezaiyim bağrım yara
Sözüm kar etmiyor yar'a
Benim için yarınlara
Hayal kuran sen değilsin.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Doğru Ol

İtikadın sağlam yol Allâh yolu
Rasûle ümmetsin Allâhın kulu
Allâha varmaksâ bu sonun sonu
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Cennet varken Cehennem yerin değil
Hiç kimse hakyolda rehberin değil
Ondan gayrısı Peygamberin değil
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Edep ve âr-ını yerlere serme
Umutsuzluk edip ruhunu germe
Vasf-ı insanlıktan ödünler verme
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Özünü sıkı tut ruhunu serin
Allâh var ya gam yok düşünme derin
Dua et Cehennem olmasın yerin
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Kırılısanda kırma insan kalbini
Eyyüp pegamberden vere sabrını
Cennet eyler Mevlâ belki kabrini
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Yerin yüzü yerin altından beter
Yeryüzünde nâr'ın ateşi tüter
Dost istersen yüce yaratan yeter
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Dön kibleye çeviriver yüzünü
Var Allâha teslim eyle özünü
Yabanaatma Sezainin sözünü
Sen doğru ol kem belâsını bulur.

Sezai Efiloğlu 2

Sen Elini Aç

Çaresiz değilsin zorun belâ'ysa
Âhvâlin karışık durum leyla'ysa
Dikenler gül olsun yolun Mevlâ'ysa
Râhmet yağmur olur, sen elini aç!

Küçüğe sevgini büyüğe hürmet
Göster,kimseye eyleme minnet
Gelen bereketiyle gelir elbet
Misafir olana sen kapını aç!

Şimdi laf etmenin yeridir mâdem
Ne rütbe beklerim nede bir kıdem
Beni sevmeyenler akıllı adem
Seni sevenlere sen gönlünü aç!

Bende bir gönül var namzet dünyâya
Değişmem kimseye dahî leylâya
Ne dileğin varsa arzet mevlâya
Susmak kabullenmek sen dilini aç!

Sezâi sevmeyi iyi biliyor
Allâh için seni sevmek diliyor
Bu gün yarın sana gelmek istiyor
Kaldır engelleri sen yolunu aç!

Sezai Efiloğlu 2

Sen Geliyorsun

Ansızın beklemediğim zamanda
Elim telefona gidiyor tamda
Bazen her şeyi boş verdiğim anda
Aklıma fikrime sen geliyorsun.

Bu gün canım sıkkın bayağı dar ya
İçinden çıkılmaz işlerim var ya
Uçurumun kenarında duvar ya
Atlasam aklıma sen geliyorsun.

İnsanlar aklımı kaçırdığında
Kızılık şerbeti içirdiğinde
İpleri boynuma geçirdiğimde
Sallanmadan ipten sen geliyorsun.

Öyle çok güzelsin bir sivilcelik
Ölüm var bir tanem olsanda çelik
Hayata küsüp yapsam acemilik
İşte tam o anda sen geliyorsun..

Gel gelmiş geçmiş unutalım
Ömür bayrağını geniş tutalım
Güzel söz söyleyip kem-i yutalım
Dünyâ benim olur Sen geliyorsun !!

Tevekkül ederim yaradanıma
Ağrılar giriyor şu sol yanıma
Yetiş Sezâin'in son imdâdına
Biri müjde dese ! SEN geliyorsun?

Sezai Efiloğlu 2

Sen Nelerin Peşindesin?

Âdemoğlu sen kadarsın
Fazla eksik ben kadarsın
Varmış yokmuş ân kadarsın
Sen nelerin peşindesin?

Ahvâlü hâl işindeyken
Yaş kemâlde kışındayken
Ölüm senin peşindeyken
Sen nelerin peşindesin?

Dünyâ durmaz döner durur
Umutlar mum söner durur
Benlik beni yener durur
Sen nelerin peşindesin?

Zaman derde devâ imiş
Devâ kimde nerde imiş
Ölüm gözde perde imiş
Sen nelerin peşindesin?

Efiloğlu Âdemoğlu
Göster hadi doğru yolu
Şimdi para değil konu
Sen nelerin peşindesin?

Sezai Efiloğlu 2

Sen Nolacaksın

Ne diye nefesi boşa harcarsın
Gördüm ki kendinden bile kaçarsın
Tabîp olmayana derdin açarsın
Bilmiyorum böyle sen nolacaksın?

Eğildim toprağa dedim yükmüyüm?
Dedi ki içimde kaybolacaksın.
Her şeyi dert ettin başından aşkın
Bilmiyorum böyle sen nolacaksın?

Üç günlük ömrünü hebâ ederken
Can-ı cânânına vedâ ederken
Kirli gönüllerde vebâ gezerken
Bilmiyorum böyle sen nolacaksın?

Ben toprak anayım yüreğim geniş
Dünyâya geldin oluverdik tanış
Çok yerde kusrun var çok yerde yanlış
Böyle günâhlarla sen nolacaksın.

Ey Sezâi son durağın bendedir
Et kemiğin el ayağın bendendir
Cehennemün odunları sendendir
Allâh affetmezse sen nolacaksın?

Sezai Efiloğlu 2

Sen Öürken

Dünya çekti dirilerden çocuğum
Bir büyüsen korkularla dururlar
Sakin korkma irilerden çocuğum,
Seni küçük kurşunlarla vururlar.

Susmuyor îmansız tanklar silâhlar
Kan ile boyanmış eller külâhlar
Sende bir Allah var onda ilâhlar
Seni küçük silahlarla vururlar.

Sen Allâhı Peygâmbere seversin
Cennete sorgu suâlsiz girersin
Sen öürken bile güzel gülersin
Seni büyük planlarla vururlar.

Koy atını üzerine sür gitsin
Amân diliyorsa affet dur gitsin
Dölüsünü ölüsünü vur bitsin
Yoksa seni yalanlarla vururlar.

Îmansız düşmandan amân dilenmez
Aman vermeyenden zaman dilenmez
Allâhın azâbı yaman bilinmez
Îmansızlar kalanlarla vururlar.

Hele sen bir büyü titret dünyayı
Allahın ismiyle kükret deryâyı
Sînesine sapla ger oku yayı
Birleşerek düşmanlarla vururlar.

Sezâide huysuz gam keder gümân
Aleyhte bulunur argüman zamân
Ne amân dinlerler ne hâkka îmân
Çocukları silahlarla vururlar...

Sezai Efiloğlu 2

Sen Pişman Olacaksın

Unuttun sözünü kestin selâmı
Kanattın küllenmiş açtın yarımı
Dilerim Allâhtan versin belânı
Sen pişman olacak,ben başkasının..

Aklına gelipte soruyormusun?
Acaba hiç beni duyuyormusun?
İlerde nolacak biliyormusun?
Sen pişman olacak,ben başkasının..

Dedim ki aklıma gelmeyeceksin
Ölsem bir yudum su vermeyeceksin
Bende öldün artık sevmeyeceksin
Sen pişman olacak,ben başkasının..

Yaralar içinde umarsız kal da
Kanasın yüreğin ağrısın solda
Adımı anasın giderken salda
Sen pişman olacak,ben başkasının..

Neydi senin derdin zehir içirip
Sezâîyi kıt aklınla kaçırip
Gelmişî geçmişî gözden geçirip
Sen pişman olacak,ben başkasının..

Sezai Efiloğlu 2

Sende Haklısın

Her hâlin bana hoştu
Sensiz bu kalbim boştu
Yüreğın ele koştı
Sende haklısın canım

Aranıp sorulmuşsun
Kalplere kurulmuşsun
Benimle yorulmuşsun
Sende haklısın canım

Herkesle yürüyorsun
Çulunu sürüyorsun
Benimle ölüyorsun
Sende haklısın canım.

Dert benim gâle benim
Derdime çare benim
Yokmuş yanında yerim
Sende haklısın canım.

Sezâî kaçık olsun
Sözün apaçık olsun
Yolların açık olsun
Sende haklısın canım.

Sezai Efiloğlu 2

Sende Vur Evlât

Bu gün bir başkayım dert tavan yaptı
Başım göklerdeydi gör taban yaptı
Her neler yaptıysa bu baban yaptı
El gibi acıma sende vur evlât.

Başımı sokacak mekânım yoktur
Aç susuz gezerim sanma ki toktur
Eğlerin yaptığı fazladır çoktur
Elinden geldikçe sende vur evlât.

Tutunacak dallar kökünden koptu
Elimde kalanlar bir kırık saptı
De ki benim babam ahmaklık yaptı
Haklısın belki de sende vur evlât.

Kucaklamak istedim kaçiverdin
Kuş gibi kanatlanıp uçuverdin
Bayramlık ağzını bir açiverdin
Gönlün rahatlarasa sende vur evlât..

Kaderi kısmeti attın kenara
Durur diri saktun beni mezara
Nasıl görünüyor hazîn manzara
Bakma göz yaşıma sende vur evlât.

Artık ben değilim baba bildiğin
Ömrümden gönlünden atıp sildiğin
Duysanda babanın bir gün öldüğün
Ölü dirisine sende vur evlât.

Sezâî diyor ki şimdi kaçarım
Ben kimden korkarım kimden kaçarım
Gelseydin kapımı sonsuz açarım
Bana baba deme sende vur evlât.

Sezai Efiloğlu 2

Seni Dünya Telâşına Değişmem

Boş giderde dolu gelmez kaşığım
Soğan ekmek olsun bir tek aزیğım
Sana îmânıma kadar aşığım
Seni dünya telâşına değişmem.

Unutma adımlı hecele olur
İnzivaya çekil gecele, olur.
Belki bazı işler acele olur
Seni dünya telâşına değişmem.

Sazım sızım dinmez inlerim inler
Bana alkış tutar onbinler dinler
Önüme dizilse güzeller binler
Seni dünya telâşına değişmem.

Yere batsın sarayın saltanatın
Sezâi dünyayı nasıl yanılttın
Serilse önüme para pul altın
Seni dünya telâşına değişmem

Sezai Efiloğlu 2

Seni İstemiyorum

Ben seni öylesine çok severken
Ömrümü gönlümü sana verirken
Son nefeste kalıp bin kez ölürken
Bundan sonra seni istemiyorum

Yalvarışın yüreğimi delse de
Deli gönlün vazgeçipte sevse de
İki cihan bir araya gelse de
Bundan sonra seni istemiyorum

Özür dileyerek hayran da olsan
Yılın her bir günü bayram da olsan
Altın gümüş olsun pırlanta olsun
Bundan sonra seni istemiyorum.

Yüzüme bakmadın çekip giderken
Ayrılık ateşi yakıp giderken
Koluna elleri takıp giderken
Bundan sonra seni istemiyorum.

Tükettin ömrümü bitirdin sabrı
Gönlüme kazdırdın daracık kabri
Göstermedin bana kıymeti Kadri
Bundan sonra seni istemiyorum.

Yolun açık olsun hakkım helâldir
Yüreğim kan kusar dillerim lâldir
Allâhü teâlâ azze celâldir.
Bundan sonra seni istemiyorum.

Efiloğlu der ki sona gelindi
Mutluluk balonu birden delindi
Derlerki o ne güzel bir gelindi.
Aşkım artık seni istemiyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Senin Gibi

Dağlar gibi çiçek koksan
Olmasa bir eksik noksan
Kalbime saplanan oksan
Sözün gibi sözün gibi

Hayalimdedir gözlerin
Yaraladı her sözlerin
Benden silinmez izlerin
Közün gibi közün gibi

Sezaiye umut versen
Yaparım ne dilersen
Soldurma beni istersen
Yüzün gibi yüzün gibi

Senden şimdi uzaktayım
Görülmemiş tuzaktayım
Bilesin ki azaptayım
Sızın gibi sızın gibi

Sezaidir dertli naçar
Cümle alem benden kaçır
Yüreğim bu pır pır uçar
Senin gibi senin gibi..

Sezai Efiloğlu 2

Seninle Güzel

Midye kabuğuna saklı bir inci
Sanki bir meltem idin hazıranda
Gönül diyarlarımdaki gezginci
Hsrette seninle güzel,vsltde..

Savruldun düşlerime gece gece
Szldn sözlerimden hece hece
Çekerim azabını ince ince
zapta seninle güzel,sevapta.

Çiziktirdim resmini bir tuvala
Şz dktrdm delikli her kavala
Gündüzleri koydum bazen çuvala
Akşamda seninle güzel,sabahta.

Sezai Efiloğlu 2

Seninle Güzeldir Benimle Özel

Parkurları bir bir aşılan dünyâ
Âh ile vâh ile aşınan dünyâ
Acıyla tatlıyla yaşanan dünyâ
Seninle güzeldir benimle özel !

Neyime çaredir sensiz eceler
Dilinin ucunda diken heceler
Bazen kâbûs gibi çöken geceler
Seninle güzeldir benimle özel !

Herkesi sevgili sandıran o aşk,
Zehire bal diye bandıran o aşk,
Uğruna keremi yandıran o aşk,
Seninle güzeldir benimle özel !

Sezâî diyor ki bayrâm olayım
Şeni yaratana kurbân olayım
İster düğün olsun ister balayım
Seninle güzeldir benimle özel !

Sezai Efiloğlu 2

Sensizde Yaşayacağım

Gözlerin yüreğime değdiği gün
Varlığını güncellemişim her gün
Her ne yana baksam aşkar zulüm
Arz-ı şikayeti başlatacağım.

Vuruldu bu gönlüm ela gözlerine
Nasıl inanmayayım sözlerine
Öpüp kokluyorum bakıp izlerine
Senin için her gün savaşıcağım

Ölüm olsa benim sevdamın sonu
Sonumu bilerek yaşayacağım
Kalbime çaktığın sevda mührünü
Bu ömrüm oldukça taşıyacağım

En sevdalı yanım aşkına yanım
Silinmez gönlümden suretin adın
Susmuyor yüreğim söyle ne yapım
Ben seni sensizde yaşayacağım

Aşkını yazarım tükenir kalem
Sana bu sevdamı bilecek alem
Beni sevmiyorsan neylesin adem
Davamı mahşere taşıyacağım.

Sevda ağacının dallarındayım
Gözlerim ıslanmış yağmurundayım
Bir kara sevdanın yollarındayım
Yükümü ömrümce taşıyacağım.

Seni görmek için hayalde düşte
Her gece uyurum sokakta köşte
Beden can çekir ruhum ölüşte
Dermansız yaramı kaşıyacağım

Ela gözlerini zincire vurup
Astım yüreğimin alnına durup
Bütün olanları hayıra yorum
Önce kendim ile barışacağım.

Ölümüne bir tutkudur bu sevda
Şezai önünde duramaz dünya
İster şirin olsun isterse leyla
Seni almak için yarışacağım.

Şezai Efiloğlu 2

Serinlet Beni

Elâ gözlüm muhabbetin azmıdır
Sîmânız ay gülüşünüz yazmıdır
Kaşın keman elâ gözün sazıdır
Dokun mızrâp ile inlet telimi

Sazım sensin sözüm sensin özüksün
Ayn'ül-âmâ oldum iki gözüksün
Cehennemim olsan sayki közüksün
Söndür ateşimi serinlet beni.

Salma beni aşkın ağyelerine
Sürme yüreğinden yâdellerine
Sinende dalmışım hayallerine
Uyandır uykudan berinlet beni.

Elâ gözlüm hayalmisin düşmüsün
Sürmeli gözlere inci kaşmısın
Cennet bahçesinde ankâ kuşmusun
Uçur Sezâîyi bir dinlet beni.

Sezai Efiloğlu 2

Sessiz Yutkundum

İnce bir kasivetle sarıldı ruhum
Daha düne kadar ben bir bütündüm
Ayaklar altına düştü gururum
İmdât ile geldim sana tutundum

Sanki Cehennem ateşiydi gözün
Bıçak gibi keskin ağırdı sözün
Gülmeyen yüzüme çökünce hüznün
Ağlamadım sessiz sessiz yutkundum.

Ahvâlin çıkmaz bir sokağındayım
Kararmış umudun şafağındayım
Dertler sofrasının mutfağındayım
Lokmaları sessiz sessiz yutkundum..

Meflûç fikirlerle doludur serim
Yoğumuş uktende zerrece yerim
Acılı bir hayat benim eserim
Âh ettikçe sessiz sessiz yutkundum.

Sezâi sel oldum şimdi duruldum
Bütün hengâmeli işten yoruldum
El oldu yakınım en yakınlarım
Kimsesizce yüreğime tutundum.

Sezai Efiloğlu 2

Sev Beni Sınırsızca

Koştur ardından beni ârafsızca
Varlığıma şahit ol tarafsızca
Değerli değersiz kelimelerle
Şiir şiir sev beni sınıfsızca

Özlenen Vatanın gurbeti gibi
Toprağın yağmura hasreti gibi
Yüce Hâkkın bize nusreti gibi
Lîme lîme sev beni sabırsızca

Ateşle suyun nefesi kesilsin
Kitaplara hikâyesi basılsın
Bağlamamın sesi bile kısılsın
Türkü türkü sev beni sınırsızca.

Sezai Efiloğlu 2

Sevda Türküleri Ton Değiştirmiş

Nasıl ahvâlimi arzetsem size
Hangi yardımınız dokunur bize
Sevgi saygı sunarım hepinize
Selamı almayan kan değiştirmiş.

Kapanmış kapılar bomboş istasyon
Sevdâ trenleri yön değiştirmiş.
Aşka düzenlenmiş bir operasyon
Sevdâ türküleri ton değiştirmiş.

Yalnızlık içinde çırpınır âdem
Binilmiş sırtına tutmuyor kadem
Bu âmâl aklına yatmıyor mâdem
Senden gayrısı racon değiştirmiş.

Rüzgarınoğlu'yum gâmdir yükümüz
Sevgiyle dolmuşuz tamdır yükümüz
Sazla efsâneyiz "bam"dır türkümüz
Sanmayın Sezâi ton değiştirmiş.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdam

Ruhumun ölümsüz yanıyla sevdim
Bu gönlüm gönlüne biâtlı sevdâm
Küllenmiş yaramın kanıyla geldim
Deli taylor gibi bir atlı sevdâm

Okşadın ruhumu sezdin sevgimi
Sözlerin kabardı ezdin dengimi
Evet'inle gösteriverdin rengini
Şimdi baldan bile bir tatlı sevdâm

Gülüşünle bahar geldi gül açtı
İçimdeki korku keder gam kaçtı
Şu varlığın huzur mutluluk saçtı
Bu günümüz dünden bin tatlı sevdâm.

Efiloğlu sevdi seni gönlünce
Gönül aşka gelir seni görünce
Yüreğini mezâr eyle ölünce
Ölüm bile güzel seninle sevdâm.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdânın Dalgıçları

Sessiz sedâsızca alıp gönlümü,
Sarıldım râhmetin papuçlarına.
Görünmeze mahkûm kalan ömrümü,
Koydum Azrâilin avuçlarına..

Gözümün önünden geçen resimler
İfâdesiz bana gâmsiz isimler.
Belli belirsizce cansız cisimler
Mahkum olmuş naktin yandaşlarına.

Baharımı yazım ile toyladım
Dertlerimi musîbetle soyladım
Denizlere düştüm deryâ boyladım
El verdim sevdanın dalgıçlarına

Daralır ağyüzüm yüzsüz görünce
Gama düşer ezgi sözsüz olunca
Neye yarar meclis sazsız olunca
Mızrap gerek telin paydaşlarına.

Sezâî hesabın tutarmı sandın
Mahkûmsan nefsine o zaman yandın
Acıya ekmeği bal diye bandın
Vârını bağışla gardaşlarına.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdâsı Toz Olmuştu

Aşk ile kavruldu yandı olmadı
Korku saldı ama sonuç almadı
Tutunacak dalı yolu kalmadı
Hemde suya düştü ateşin gönlü

Devâsa bir aşkı çok söz olmuştu
Ayrılıktan yüreği buz olmuştu
Yangını kül sevdâsı toz olmuştu
Okyanusa düştü çöllerin gönlü.

Ozanlar elinden karne alsada
Saz ile küşüşüp harbe kalsada
Ne kadar mızırâptan darbe alsada
Tezene'ye düştü tellerin gönlü.

Yalvarıpta dilen amân kâtil de
Affetmek yokmuş fermân katilde
Devâ hastalanmış derman tâtilde
Sezâîye düştü dertlerin gönlü.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdiğim

L
Ruhumun gölgesinde soluklandığı
Mevsimlerden bahsedemem sevdiğim
O güzel kalbine aşkı sevgiyi
Mevlâ gibi nakşedemem sevdiğim.

Kehribâr tesbihine iki kelâm
Şiir dizsem çekermisin sevdiğim
Keremden ferhattan mecnûndan selam
Getirmişem alırmısın sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdim İşte

Neden nasıl niçin bilmemde seni
Deli gibi sevişime yanarım
Şimdi gelip hani bir görse beni
Sensizliğe tuz biberler banarım.

Sorma nedenini sorma niçini,
Sana döktüm sana sudum içimi
Şimdi biliyorum yersin içini
Sevdim işte sensizliğe yanarım.

Sevdim işte dokunmadan durmadan
Sevdim işte başka kimse olmadan
Sevdim işte bu ömür son bulmadan
Sessiz sessiz gidişine yanarım.

Gidiyonmu bir hoşçakal demeden
Gidemezsin ben bu canı vermeden
Sevmezsin başkasını ölmeden
Hoşsedasız gidişine yanarım.

Efiloğlu titrer durur bedenini
Çok sevmişsin belli çoktur nedenin
Ağlanırmı arkasından gidenin
Şu gönlüme söz kar etmez kanarım.

Sezai Efiloğlu 2

Sevdim Sevdiğim

Start aldı gâileler bulvarda
Koşuyoruz sevda denen kulvarda
Bir resmin var asıdır duvarda
Tuâllere sığdıramam sevdiğim.

Sen gülünce zamânın tebessümü
Dökülüyor duvarlardan sevdiğim.
Hoş eyler cemâlinin tecessümü
Ayrılırım davarlardan sevdiğim.

Zamânı durdurup hesap sorarım
Geçen günü geleceğe yorarım
Bundan sonra değişmeyen kararım
İşte seni çokça sevdim sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Sevenlerim oktur Sanmayın

Ŗu yalan dünyâya deldim geleli
Beni sevenlerim çoktur sanmayın
Kimseye bir çelme takmıyor diye,
A canım ayağım yoktur sanmayın.

Kapılıp giderim hayât seline
Umutlar bağladım ince beline
Dünyâyı yeseler versen eline
A canım gözleri toktur sanmayın.

DŖmŖm bir deli kara sevdaya
Sözüm kâr etmiyor gönül leylâya
Numne mi geldim ben bu dünyâya
Benim gibi benden çoktur sanmayın.

Sezâinin sana helâldir kanı
Elinden vurulmak istiyor canı
KurŖun yesem bâri gam yemem hani
Beni vuran sözü oktur sanmayın.

Sezai Efiloğlu 2

Sevgi

Allah'ın adıdır sevgi
Haz verir insana hissi
Ne makamlar ne de mevkî
Hepsi ardında kalacak.

Bölüp paylaşarak yeriz
Yaratan için severiz
Benim sevgim deryâ deniz
Bende zebîl hem n'olacak.

Avuç avuç kucak kucak
Benden sevgi boşalacak
Çuval çuval al sımsıcak
Hemde zebîldir n'olacak.

Yetişenler kapar gider
Gönülde yer yapar gider
Vak'ti saat dolar gider
Ömür dediğin n'olacak.

Sezâide herkes farksız
Devran dönmez imiş çarksız
Bâri sevin aralıksız
Mal değil ki bu n'olacak.

Sezai Efiloğlu 2

Sevmek

İmân nezdinde yol sevmek
Allâh nezdinde kul sevmek
Cennet misâli gül sevmek
Eskidendi eskidendi.

Kurdu kuşu taşı sevmek
Okşanacak başı sevmek
Soğan ekmek aşı sevmek
Eskidendi eskidendi.

Başa yakılan kınayı
Baba denilen atayı
Sevmek yâr olan anayı
Eskidendi eskidendi.

Yaratanı mâhlûkuyla
Yağmurlarını doluyla
Sevmek Allâhın kuluyla
Eskidendi eskidendi.

Hâk Muhâmmed Rasûlünce
İncitmeden usûlünce
Sevilmek güzel gülünce
Eskidendi eskidendi.

Bağların gülünü sevmek
Mevlânın yolunu sevmek
Allâhım ölümü sevmek
Eskidendi eskidendi.

Adamı insanlığıyla
İnsânı bâl lisânıyla
Sevmek hakkın ihsânıyla
Eskidendi eskidendi.

Sezâîyim sevilmedim
İstenmedim öğülmedim
Çıkarsız seven görmedim
Eskidendi eskidendi.

Sezai Efiloğlu 2

Sevmez Oldun Bir Kere

Kattın hayatına kara geceler
Her gün kanar durur yara geceler
Kabusum oldu bu ara geceler
Yüreğın duyarmanız olmuş bir kere

Sevdiğim bir haber salsan ne olur
Aşkın deryâsına dalsan ne olur
Gitme demesem de kalsan ne olur
Gönlün çoktan yola çıkmış bir kere.

Benden yana dönmez olmuş yüzlerin
Yaşarken mezara soktu sözlerin
Bakmaya doyamadığım gözlerin
Hakîkati görmez olmuş bir kere.

Susmayı bilmedin dilin papuçtu
Aşk ile kanatlanın kuşum uçtu
Seni çok sevmişim belki bu suçtu
Bilmem neden sevmez oldun bir kere

Aklını çelmişler fikrini bilmem
Kalbime yazdığım adını silmem
Bundan sonra daha gel desen gelmem
Sezâi belâyı bulmuş bir kere.

Sezai Efiloğlu 2

Sevmiyor Aşkım

Sana duadayım ahlarda değil
Giden günlerime vahlarda değil
Meclislerde kahkahalara değil
Bir dakika yüzüm gülmüyor aşkım.

Bindir çeşit çiçek güller içinde
Hiç bir şey sen gibi kokmuyor aşkım.
Sen gittin gideli kanlar içinde
Gözlerimden yaşlar akıyor aşkım.

Nasıl perişanım nasılda şaşkın
Beni candan eder canıçım aşkın
Nice badireyi uğruna aştım
Hiç aklım başıma gelmiyor aşkım.

S.efilim bilirsin malım mülküm yok
Hayatım bir roman oku öyküm çok
Mızrap bana vurur sazda türküm çok
Senin gibi kimse sevmiyor aşkım.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâi Deli Uşak

Denizdeki taşları
Bak yosunlar sarayı
Tüküreyim şansıma
Kimse hatrumn sormayı

Yeni vizyona çıksam
Seyircum olurmusun
Bu yaralı galbuma
Tâmirci olurmisun

Gemilerun dümeni
Döner kendi kendine
Ben seni yâr bilmişum
Derman sensin derdume

Sezâi deli uşak
Çikâyi rüyaları
Kız bir senun yüzünden
Yakayı dünyaları.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâi Efiloğlu

Türkölere ahenk verir dem verir
Sahnelerin pâdişahı en denir
Ben bilirim dinlerken annem erir
Nâm-ı diğer Sezâi Efiloğlu

Bülbül olup sahnelerde şakiyor
O gözleri gönüllere bakıyor
Türkü olup saz telinden akıyor
Nâm-ı diğer Sezâi Efiloğlu

Niceleri türkü ile yoğurmuş
Gönülleri türkü ile doyurmuş
Eli öpülesi ana doğurmuş
Nâm-ı diğer Sezâi Efiloğlu

Efiloğlu selâm derken canlara
Türküler karıştı canda kanlara
Hoş bir muhabbete inananlara
Mihmândır bu Sezâi Efiloğlu.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâî Gözden Düşerse Ölür

Yalandan kim ölmüş demeyin sakın
Güven ölür sevgi ölür aşk ölür
Vefasıza gönül vermeyin sakın
Aşk ile dans eden ölür başkölür.

Mevla kader çizgisinde yürütür
Yüreğimde muhabbeti büyütür
Gönül neden koca ömrüm çürütür
Aşkım ile eriyen kalpte taş ölür.

Çetrefilli yola çıktık beraber
Açılara sabır ola muteber
Ölümüne sevdalıydık, ne haber
Kimseye eğilmeyen bu baş ölür.

Gözlerindeki yaş için ölürüm
Omuzumdaki baş için ölürüm
Ela göz üstü kaş için ölürüm
Sezai sensiz yavaş yavaş ölür.

Sevda ölür Leyla ölür can ölür
Kral ölür sultan ölür han ölür
Sezai gözden düştüğü an ölür
Damlalar tükenir gözde yaş ölür.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâî Koca Değil

Yedi beyzâ ilinden
Kokuyorsun yelinden
Adın düşmez dilimden
Silsem de silinmiyor

Visâlin hayâl düşü
Etti aklımı şaşu
Sinemde sabır taşu
Kaldırsam da kalkmıyor

Hasretin közü kordan
Yakıyor bizi burdan
Kalbimde sızı ordan
Baksan da görünmüyor.

Umudun kuşu ile
Vuslatın düşü ile
Gönlümün kışı ile
Yaşasam yaşanmıyor..

Gelirim arsızlanma
Giderim yâr sızlanma
Gel de kararsızlanma
Oluyor mu olmuyor.

Sezâî koca değil
Tütüyor baca değil
Çok bilir hoca değil
Anlatsam anlamıyor.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâi Paşa

Çocukluk desinler gönlünce yaşşa
Gez toz ağa gibi dünyayı paşşa
Aç susuz gezilmez iki lokma ye
Gel de kaşık salla şu pişmiş aşa

Çocukluk dediysem kır dök demedim
Evi barkı kapıyı yık demedim
Çok istedin ama ben yok demedim
Aslında harçlığım hiç yoktu paşa..

Kurtlanmış kirazlar hep yarık gibi
Çıkmak mümkün değil bir sırık gibi
Ülen düşeceksin dal kırık gibi
Kafan sağlam iken hele in paşa

Kabak topluyorum sen bakıyorsun
İş verdim eline savsaklıyorsun
Neden kabakları yuvarlıyorsun
Ülen nedir senden çektiğim paşa.

Vurmuşsun baltanın ağzını taşa
Dökmüşsün fındığı getirip kaşa
Islanmış şalvarın oturup taşa
Beni güldürdün ya hemi çok yaşa.

Komşunun tavuğunu kesmişsin
Tarlasından gartubular eşmişsin
Yayığının gövdesini deşmişsin
Akşama şaplaklar geliyor paşa.

Taşlamışsın kiremidi sacını
Neden kestir kızlarının saçını
İşte böyle kaçırlar bacını
İntikam tatlıdır şekerden paşa

Sapankaya ile nişan alıpta
Emmimi vurmuşsun karga sanıpta
Ayaklı ambardan elma çalıpta
Kuzu kuzu yiyemedim mi paşa.

Komşunun kızına asılıp durma
O ne elma armut ne dalda hurma
Elindeki davul belinde zurna
Aval aval gezmek yaraşmaz paşa.

Bak sözümü dinle yaşa çocukluk
Çıkıp sahnelere yap oyunculuk
Yakışır bilirim ki koyunculuk
Çobanlık mesleğin bilirim paşa

Kör danayı topal ettin taş ile
Bıraktın anayı gözde yaş ile

Gel karnını doyur sıcak aş ile
Len gel beri işte Sezâi paşa.

Sezai Efiloğlu 2

Sezâi Sen Uslanma Hiç

Sezâi sen uslanma hiç
Deli olsun sende sevinç
Bekleme kimseden övünç.
Büyüme sakın çocuk kal

Seni savuran sevdânın
Toz duman olsun harmanın
Kalmazda hiç dermânın
Ölürken de sevdalı kal.

Boyun eğme hiç kimseye
Sarıl yürüyen gölgene
Güven aklına bilgine
Dilersen de hep yalnız kal.

Sakın üzülme gidene
Sana bu zulmü edene
Her gününü tane tane
Yaşa yaşa hep mutlu kal.

Bilmediklerini öğren
Her gece çılgınca eğlen
Bir bakmışsın ömür öğlen
Akşam olmadan bende kal.

Bu dünyânın derdi büyük
Kim diyorsa bence küçük
Kiminin akli küçücük
Boşver benimle zinde kal.

Deli gönülde büyüdüm
Günden güne hep çürüdüm
Kendi kendime öğüdüm
Kendine gel ve sende kal.

Gönlünü kapat dünyâyâ
Aşk ile bakma leylâyâ
Sezâi yüce Mevla'ya
Eller açıp duâda kal..

Sezai Efiloğlu 2

Sezâiyi Çıkardınız Çileden

Nefret ettirdiniz gerçeğinizden
Yılan gibisiniz yalanı sevdim
Bal olsanız almam çiçeğinizden
Zehir olsa dostun balını sevdim.

Hatalarım ile beni yeriniz
Başımın üstünde elbet yeriniz
Dedikçe sırtıma biner diriniz
Diri başa belâ ölünü sevdim

Şiir yazdım amma demedim sanat
Garîp gurabaya gererim kanat
Sende gelip ağlat yaramı kanat
Yaram kanadıkça gülünü sevdim.

Kötülük aslınızın meziyeti
Zalım kula düşüp gör eziyeti
Nasıl besliyeyim iyi niyeti
Allâhım verdiğin belânı sevdim

Ömrümce sıktılar cânım cânânı
Öteye iterler aşkla yanarı
Söylerler yalanı yerler haramı
Bir gün okunacak selânı sevdim

Hırsı rolantiye aldım ağırdan
Aklımı yitirdim çıktım çığırdan
Farkınız yokmuş damda ki sığırdan
Sığır sizin olsun dananı sevdim.

Kesin şamatayı kesin gırgırı
Duymayı istemem artık dırdırı
Günümü yaşarım kestim bildiri
Benim aşkım ile yanarı sevdim.

Nasıl oldu bilmem düştüm dile ben
Ahvalimi anlatmadım ele ben
Sezâiyi çıkardınız çileden
Nezâketim gitti "ulan"ı sevdim.

Sezai Efiloğlu 2

Sıĝmadın Ele

Deli gönül her gün benim üzülen
Tatlı söze bir bakışa çözülen
Gece gündüz gözlerimden süzülen
Sıĝmadın yağmura sıĝmadın sele.

Acı olur yüreğimden sarkarsın
Nehre düşer sağa sola çarparsın
İçin için hop oturup kalkarsın
Sıĝmadın avuca sıĝmadın ele.

Siper olup fırtınadan yellerden
Engelledim uzak eden yollardan
İçliğimde saklamışım ellerden
Sıĝmadın kuşaĝa sıĝmadın bele.

Sezâî konudur gerçek öyküye
Kusursuz sahiptir âlî ülküye
Dökülmüşsün şiiirlere türküye
Sıĝmadın sazıma sıĝmadın tele.

Sezai Efiloĝlu 2

Sır Olmasaydı

Ufak kusurları melek görmezdi
Cehenneme bile direk girmezdi
Yağmur sularına gerek kalmazdı
İnsanlar bu kadar kir olmasaydı.

Kimisi ecelli ecelsiz ölür
Kimisi der dua secdesiz olur
İyilik kötülük bedelsiz kalır
Cennetle Cehennem sır olmasaydı

Kıyamet ateşi köz olur gider
İnsanlık bir anda toz olur gider
Dünyanın nizâmı bozulur gider
Allâhü teâlâ bir olmasaydı.

Âlemi cihana neden gelmiştik
Kıyamet kopmadan yitip bitmiştik
Yoldan yordamlardan çıkıp gitmiştik
Hazreti Muhammed pîr olmasaydı

Sezai Efiloğlu 2

Sızın Varmı

İnsandır ister arasın
Yılda bir işe yarasin
Bana dört mevsim karasin
İlkbaharın yazın var mı?

Diyar diyar uçuyorsun
Selamsızca geçiyorsun
Her yarımı açıyorsun
Kapatmaya yüzün var mı?

Alıştırdın sensizliğe
Bürünmüşsün sessizliğe
Gidiyorum sonsuzluğa
Söyleyecek sözün var mı?

Pınara taslıyım bu gün
Kerem'e Aslı'yım bu gün
Türküyüm yaslıyım bu gün
Kırık telli sazın var mı?

Varlığım bir fârâziye
Tutulmuşum marâziye
Vakit bulup Sezâîye
Hiç sordun mu sızın var mı?.

Sezai Efiloğlu 2

Sızıntı

Boşuna yarıştı derim zamanla
Kime söz geçirip diyeyim anla.
Al rengini aldı karışıp kanla
Benim elâ gözümdeki sızıntı

Ruhum ıssızlığa alıştı yine
Nefs'i emmâreyle yarıştı yine
Ah ile vahlara karıştı yine
Benim deli gönlümdeki sızıntı.

Ruhumuz yoruldu döndü revire
Kim ola ecelden bizi çevire
Dize geldi gidip düştü şiire
Benim tatlı dilimdeki sızıntı...

Sezai Efiloğlu 2

Sil Gitsin

Olmuyorsa olmaz koyver kendini
Yeşil gözlerinden bırak sel gitsin,
Kimse bilmiyorsa meflûç derdini
Kırmızı kalem çek hadi sil gitsin

Kim kime acıyor yalan dünyada
Kim kimi görüyor sahte aynada
Sen oyununu kuralıyla oyna da
Yenilsende kâle etme gül gitsin.

Bakıyorsun herkes senden akıllı
Kimi kıravatlı kimi sakallı
Adam arıyorsun adamakıllı
Ateş olan sende sönsün kül gitsin.

Niceleri gördüm göklerde başı
Nicesini gördüm eğilmiş başı
Değmez hiç bir şeye dünyâ telâşı
Göster hedefini bırak yol gitsin.

İnsânı inciten kalası yalnız
Ateşte yürüsün ayağı nalsız
Sanırsın bir insân ağız ayarsız
Sen değil o Cehenneme kul gitsin.

Bencillikle her gününü dem eden
İnsanca bir yaşamayı men eden
Sana bu dünyâyı Cehennem eden
Her kim varsa hayatından sil gitsin

Efiloğlu muhtâç olma nâmerde
Derdî veren dermân verir her derde
Zaman gelir vâde dolduğu yerde
Bir başına olsan bile öl gitsin.

Sezai Efiloğlu 2

Sinsi Acılar

Doldur karanlıkları ceplerine,
Uzaklaş göğsümden sinsi acılar
Sarılırım sanma çiğ iplerine
Aman vermez bana cinsi acılar.

Bırakmadın tâkât dermân dizimde
Ne arar durursun bilmem izimde
Yangın arıyorsun sönmüş közümde
Bağlamış çarmiha nefsi acılar.

Ardarda acılar târruza geçmiş
Telef fikirlerim maraza seçmiş
Yuvasız umutlar garaza gelmiş
Lâl etmiş dilleri kâvlî acılar.

Muzdarîp sezâi ağyâri hâlden
Kaçırıldı muallâk nigârı elden
Kurtaramaz kanlı pınarı selden
Ardarda dökülür lafzî acılar.

Sezai Efiloğlu 2

Siz Kimsiniz Yâ

Yalan dolan talan hemde bol sizde
Her ne kadar yanlış olan yol sizde
Her delikte başınız var kol sizde
Ahtapot musunuz,siz kimsiniz yâ!

Size direnmeye cesâreti yok
Garip gurâbanın selâmeti yok
İnsan diyeceğim alâmeti yok
Hangi mâhlûksunuz siz kimsiniz yâ!

Çol çocuk bilmez sizin aklınız
Kâbillerden anladım yok farkınız
Bu dünyada sizin döner çarkınız
Sûret-i deccâlmı? siz kimsiniz yâ!

Ne haddiniz vardır ne hududunuz
Fırsatı buldukça hep kudurdunuz
Nerede yeriniz hele yurdunuz
Ecûcmü yecûc mü siz kimsiniz yâ!

Zülüm sizden ölüm sizden beyinsiz
Hak sahibi olursunuz izinsiz
Kimin fesi neyin nesisiniz siz
Sizi tanımadım,siz kimsiniz yâ !

Şûreti cemâliniz benzer insana
İnsan olan zulûm etmez bir cana
Sezâi'yi ararsın yana yana
Gel de şimdi söyle, siz kimsiniz yâ!

Sezai Efiloğlu 2

Sizin Ele Bahar Gelmiş

Sizin ele bahar gelmiş
Bizim eller kan ağlıyor
Hasretinen gurbet elde
Bilinmez kaç cân ağlıyor.

Har vurup harman savurma
Beni dert ile kavurma
El vurdu birde sen vurma
Derdime derman ağlıyor.

Yaylaları çiçek bürür
Kimi gurbet elde çürür
İt ürür kervanlar yürür
Adıma ferman ağlıyor

Dağları bürüdü duman
İçimde bin türlü gümân
Durmuyor belimde tuman
Ak saçlı anam ağlıyor.

Yollarıma bakan yokmuş
Kimi açmış kimi tokmuş
Sezâî düşmanın çokmuş
Çok korkmuş baban ağlıyor.

Sezai Efiloğlu 2

Sokaklar

Dönene köşen var gidene yolun
Benim sadık dostum sensin sokaklar
Koynunda uyurum yastıktır kolum
Evinden kovulmuş densin sokaklar

Kara gecelerde loştur yüreğın
Nıceleri için hoştur yüreğın
Dertsiz kasıvetsiz kuştur yüreğın
Benim gibilere şensin sokaklar.

Sezai Efiloğlu 2

Sokaklara Dert Dağıttım

Mevlâm çok dert verdin bana,
Çok şükürler ettim sana.
Sokaklara dert dağıttım,
Ağır geldi derdim bana.

Dert adamı pert edermiş
Çeke çeke mert edermiş.
Şimdi beni dert edermiş,
Nerde aklın derdim sana.

Bu gün varım yarın yokum,
Vaatlere artık tokum.
İster bal ol ister lokum,
Azığımdır derdim bana.

Kullar seni sordu bana
Dünyam ters düz oldu bana
Mezâr oldu Ordu bana
Bu dünyayı verdim sana.

Sezâiyim dert saçarım
Alemler aram açarım
Kendimden bile kaçarım
Yeter kalan derdim bana.

Sezai Efiloğlu 2

Son Uyarım

Aklı fukarâ dili ukalâ
İnsan sanmıştım seni budala
Kesik atarsın bindiğin dala
Ne bellersen belle son uyarım.

Kalpte îman yok dilde zikir yok
Akıl var gibi mâkûl fikir yok
Uğrak liman yok amma küfür çok
Bu aciz halin bak son uyarım.

Kırıpta döktün cânı cânânı
Üzdün gariban ana babanı
Kalpte büyüttün ürü çıbanı
Bir doktora görün son uyarım.

Ne dost bildin nede bir arkadaş
Anla gönül gözün kör arkadaş
Sözlerimi hayra yor arkadaş.
Dost olarak sana son uyarım.

Sezai Efiloğlu 2

Sonbahar Geldi

Zemherinin ortasında
Yüreğime bahar geldi
Bal içirirken tasında
Zamansız sonbahar geldi

Kötüyü ey eyleyen var
İyiye metheyleyen var
Beni de defneyleyen var
Amansız sonbahar geldi

Bahar geldi bahar geldi
Zehir değil nahar geldi
Şeker şerbet sunacaktı
Zamansız sonbahar geldi.

Yaz gelende çime düştüm
Güz gelip hiçime düştüm
Diyemeden kime düştüm
Zamansız sonbahar geldi.

Kar gelende kara düştü
Çok gelende dara düştü
Şezâiye yara düştü
Yaman bir sonbahar geldi..

Sezai Efiloğlu 2

Sonsuzluğa Sığmayan Sensizliği

Sonsuzluğa sığmayan sensizliği
Tavâf ediyorken benlik mâbedim
Issızlığı günceller sessizliğim
Karanlığın ketûm sarkâcı derdim

Arşâ çarpan kalbi avutmaktayım,
Mevla!menzilinden sapamam dedim
Dikenli yollarda kül olmaktayım
Başım gözüm üstüne merhametim.

Sezai Efiloğlu 2

Sonunda

Makâma mevkiye gönlümüz kaymış
Sanırsın her şeyin gider yolunda
Pusulamız şaşmış gözümüz kaymış
Yolumuzu kaybetmişiz sonunda.

Örf âdet tükenmiş bayda bayanda
Utanma kalmamış yetim soyanda
Merhamet olurmu cana kıyanda
Ruhumuzu kaybetmişiz sonunda

Yalandan güleriz gerçekten öte
Bize az geliyor villalar site
Tepeden bakarız azîz millete
Para pula köle olduk sonunda.

Dün canımız olan bu gün yabancı
Yalnız biz doğruyuz herkes yalancı
Biz bizden olmuşuz işte bu acı
Dokunmayan yılan sevdik sonunda.

Görünen köy kılavuzu neylesin
Yanlış isem doğru bilen söylesin
Hata yapan Cehennemi boyласın
Günâhlara çanak tuttuk sonunda.

Ecnebîler çekiyorlar tuzağa
Ben demekten bakamadık uzağa
Cehennem yolunda kâfir kızağa
Cümbür cemâât biniverdik sonunda.

Ezânın yerini çanlar almadan
Şerefsizler fazla canlar almadan
Allâh için nice kanlar akmadan
Sanma dostum her şey gider yolunda

Sezâi özüne bağlı bir Türksün
Bazen şiir bazen gamlı türküsün
Gün gelirken kitaplarda öyküsün
Ecel gelir gidersen sen sonunda.

Sezai Efiloğlu 2

Sor Beni

Şiir olsam yüreklerden dökülsem
Nağme olsam ciğerlerden sökülsem
Türkü olsam dudaklardan dökülsem
Gelip sazın tellerine sar beni.

Yüreğinde hangi derdi taşıyor
Onulmayan dertleri var kaşıyor
Şimdi nerde hangi halde yaşıyor
İstiyorsan yâdellere sor beni.

Kesildim icmeden kaldım yemeden
Alacağım kaldı gelen seneden
Adam yanı şalgâm yanı demeden
Yerer gerer birde görür hor beni

Bir suçum yok olsa hani üslenem
Verdikleri ağı zehir beslenem
Mecâlim yok nefeslenem seslenem
Diyar diyar süründürür yâr beni

Garîp Sezâîyim dertlerim boldur
Az geldi diyorsan biraz sen doldur
Kula değil ancak Allâha kuldur
Allâhın aşkıyla nolur yor beni.

Sezai Efiloğlu 2

Sorma Be Hayat

Beni boş işlerle yorma be hayat
İşim baştan aşkın anlayamazsın
Bana eksigimi sorma be hayat
Aşkım derim sen tamamlayamazsın.

Hedefim önünde durma be hayat
Kurşun nasıl yenir anlayamazsın
Bana gel aşkınımı sorma be hayat
Vurgun nasıl yenir anlayamazsın.

Benim eksigimi sorma be hayat
Babam derim sen tamamlayamazsın
Herkes gibi sende vurma be hayat
Sen benim derdimi anlayamazsın.

Gözümdeki yaşı sorma be hayat
Sen benim gibi ağlayamazsın
Gönlümdeki yası sorma be hayat
Ölürüm ardından ağlayamazsın.

Şiirlerim küstü sorma be hayat
İçimde ağıtlar saydıramazsın
Mızrapla telime vurma be hayat
Beni türkülerle kandıramazsın

S.efile gideni sorma be hayat
Gidenin yerini dolduramazsın
Benim güllerimi yolma be hayat
Sözlerim ağırdır kaldıramazsın.

Sezai Efiloğlu 2

Sorulsun mu Sorulsun

Mehmedimin kasabı
Kâtilidir nisâbı
Husûmetin hesabı
Sorulsun mu sorulsun

Başlattı savaşları
O korkak yandaşları
Hâinlerin başları
Vurulsun mu vurulsun

Onlar dağcı biz bağcı
Hem solcuyuz hem sağcı
Hâinlere darağcı
Kurulsun mu kurulsun.

Sezâî sözüm gayr'a
Yoruldum düştüm bayr'a
Güzel rüyâlar hayra
Yorulsun mu yorulsun.

Sezai Efiloğlu 2

Sosyeteğe Girmiş

Beğenmiyor köyü Azîz köylüyü
Köyde inek pislîğinden iğrenir
Sosyeteğe girmiş bebekten öte
Çantada köpek pislîğı gezdilir

Bir furyadır bu aralar gündemde
Hayvan sever olduk hemde bir demde
Köpekler et yerden sahibi yemde
Evler ahır olmuş köpek bezlidir.

Köylüyüz biz bir çanaktan doyarız
Duvarları kemre ile boyarız
Hâk edeni baş köşeye koyarız
Şehir bozuk insan bozuk beslidir.

Bizde kedi köpek eşek at vardır
İnsanın nesline döşek kat vardır
Köylerde düğünler keşkek tat vardır
Edepsiz hayâsız hayvan neslidir

Allah'ım aklımı mukayyet eyle
Bu yolculuk nere hidâyet neyle
İnsanoğlu boğazlanırken öyle
Çoluk çocuk sevmelere nazlıdır.

Her şeyin yeri var ev değil amma
Bu işler kasıtlı sebepsiz sanma
Örfe âdete saldırı var kanma
Düşmanların emelleri gizlidir.

Sezâiyim parmak bastım yarama
Hayvan değil insan yakın harama
Köpek değil yetim mahkûm parama
Canı yanan eşek attan hızlıdır.

Sezai Efiloğlu 2

Soyan Bizdendir

Mutluluk pahalı huzur daha da
Riyâkarlık dolanıyor sahâda
En sonunda olan oldu aha da
Bize dinamiti koyan bizdendir.

Bundan sonra artık yolumuz ayrı
Kimseden beklemem inâyet hayrı
Elde hata kusur aramam gayrı
Altımı üstümü oyan bizdendir.

İstemem kimseden insanlık buysa
Keşke biri kendi yerine koysa
Malı hamuduyla götürüp oysa
Soframızda nankör doyan bizdendir.

Tamda mutluluğu yakalamışken
Dertleri mâziye kakalamışken
Asıl azrâili şakalamışken
Kefenimi bile soyan bizdendir.

Sezâi son gelir bak ağır ağır
Düşersen biçare umûdu çağır
Gözleri kör bakıp kulağı sağır
Yalnızca kendini duyan bizdendir..

Sezai Efiloğlu 2

Soyluluk

Zâhirî niyetler sözde saklıdır
Subûtî olanlar özde saklıdır
Yangının vahşeti közde saklıdır
Sevdâ ile yananlara işlemez.

Mahâret killardan yorgân dokumak
Sihirli ellerle kalbe dokunmak
Suskunluk soylu bir meydan okumak,
Ama soysuz insanlara işlemez.

Ârifin uğraşı ilimle olur
Zâlimin uğraşı zulümle olur
Herkesin uğraşı benimle olur
Hedefsiz kör kurşun bana işlemez.

Beynin ellerine hükümsüz ise
El açıp yalvarman rükûnsuz ise
İçinde fırtına sükûnsuz ise
Dört duvar izole olsa işlemez.

Sezâi içinden necisi attın
Aydınlık yarına meşâle yaktın
Sözü gümüş olsa sukûtu altın
Meymenetsiz insanlara işlemez.

Sezai Efiloğlu 2

Soyunacaksın

Garip bir toplantı kadın erkekli
Kimi süslü püslü bir tekerlekli
Sıfatsız sûratsız değişmiş şekli
Diyor inadına soyunacaksın.

Biri dazeteci birisi adam!
Karşıda oturur püsküllü madam
Diyorki ben İslâm kuran tanımam
Şimdi inadına soyunacaksın.

Modern kadın demek minili olur
Başı açık dişi çinili olur
İçki sofraları sinili olur
Orda inadına soyunacaksın.

Özgürlük dediğin sonsuza kadar
Soyunun soyunun donsuza kadar
Boyunuz büyüdü boynuzda kadar
Boşver inadına soyunacaksın.

Kurânmiş dinmiş hepsi safsata
Meyler doldurulsun gelsin salata
Minili görünce tutmaz balata
Önce inadına soyunacaksın.

Gözüm inanmadı girmişim şoka
Köpekte değil ki desem ki çok'a
Müslümanın gözüne soka soka
Tâ ki inadına soyunacaksın.

Kardeşim cihât var kimine karşı
Biraz dik duralım kinine karşı
Arabın uydurma dinine karşı
Der ki inadına soyunacaksın.

Etmedi etmezse Rasûle biat
Eski bir gelenek doldurdu miât
Diyor ki şerrefsiz İslâma inat
Tâ ki inadına soyunacaksın...

Sezâî diyorki bu maratondur
İslâm âlemine ültümatomdur
Konu ne açıklık nede bir dondur
İslâm inadına soyunacaksın.

Sezai Efiloğlu 2

Söyle Nereye Gideyim

Ela gözlüm bitti dersin
Bu canıma yetti dersin
Sorarlarsa gitti dersin
Diyorsun da ben ne deyim.

Git diyorsun uzaklara
Ben düşmüşüm tuzaklara
Hedef oldum mızrâklara
Söyle şimdi ne edeyim

Elimdeki fotoğrafın
Belli etmiyor tarafın
Ağır gelir sözün lafın
Söyle nereye gideyim.

Silip gittin anıları
Kâle ettik zan'ıları
Sebep oldu sanı'ları
Söyle şimdi ne edeyim.

Unutulman mümkün değil
Hiç kimseye vermem meyil
Sezâî kaderine eğil
Söyle nereye gideyim.

Sezai Efiloğlu 2

Söyle Şen Dilim

Mutlu mesûd olamadım yuvamda
Derdim aynı acı aynı kıvamda
Hata kusur aranırken davamda
Bari benden taraf söyleyen dilim.

Şu derdi bir türlü atlatamadım
Bombalar yüklendim patlatamadım
Kendimi kendime anlatamadım
Bazen soruyorum acaba kimim.

Onulmaz yaraya sarak mı seni
Ağlatıp sızlatma barakla beni
Sazın tellerine bırakma beni
Bazen acı tatlı söyle Şen dilim.

Tutacak dalım ol yorulduğumda
Ayağa kalkmaya doğrudüğumda
Son sözün ne diye sorulduğunda
Durun! diye kalksan Şöyle sen elim.

İşte Sezâiyim aman dilenen
Yola gidilmezmiş yaban elinen
Mizrabın kavgası bir kaç telinen
Benim için türkü söyle sen telim

Sezai Efiloğlu 2

Söyler Ağaçlar

Aldırma yağmura borana kar'a
Çocukça bir ıslık gönder o yar'a
İçi sıkılınca sarılıp tar'a
Mugamla türküler söyler ağaçlar

Gönülde seller var sözyaşlarıyla
Kimler aşka gelir özyaşlarıyla
Korkma! türküsünü gözyaşlarıyla
Giderde rüzgara söyler ağaçlar.

Dallar filizlenip göğe değerse
Yere kur yaparmış ağaç meğerse
Bir fırtına gelip başın eğerse
Nasıl gamlı türkü söyler ağaçlar

İşte Efiloğlu türkülü ağaç
Her zaman sevgiye o yare muhtaç
Ne mal isterim ben ne başıma taç
Gamlı gamlı türkü söyler ağaçlar..

Sezai Efiloğlu 2

Söyler Bizi

Et kemikten insânız
Ahmet Mehmet ihsânız
Gönüllerde lîsanız
Şanımız söyler bizi.

Bilenler bilir bizi
Bilmeyen neyler bizi
Bir damla çamurdanız
Nâmınız söyler bizi.

Kara olsada yazımız
Ele bakmaz gözümüz
Senet sepettir sözümüz
Andımız söyler bizi.

Kimi şans diyebilir
Tolerans edebilir
Adım anons edilir
Mikrofon söyler bizi

Sezâî gönüllerde
Mızrâb inler tellerde
Tele vuran ellerde
Türküler söyler bizi.

Sezai Efiloğlu 2

Söyletmediler

Kırk yıllık hatıra bir sâde alıp
Gelmişten geçmişe sohbeta dalıp
Ondan bundan şundan musâde alıp
Kalayım istedim bırakmadılar,

Çulu sordular bu nedir üstünde
Libâsım işte yenidir üstümde
Viran bir köşede sedir üstünde
Oturayım dedim oturtmadılar!...

Sordular sen kimsin kimin nesisin
Kimin uşağısın neyin fesisin
Şâhibiyiz bu dünyanın tesisin
Ölüm var diyecektim meyletmediler.

Kime ne fayda var dünya malından
Hiç kimse kurtulmaz ecel elinden
Sazın tellerinden gönül dilinden
Türkü diyecektim söyletmediler.

Sezai Efiloğlu 2

Söz

İş olsun da torba dolsun
Torba dolup çorba olsun
Şöz olsun da harbî olsun
Öz herkesi inandırır.

Söz vardır hakkı kaldırır
Söz vardır halkı kandırır
Bir eşşeğe libâs giydir
Kendini adam sandırır.

Söz odur ki baş kestirir
Söz odur ki aş kestirir
Söz odur ki taş kestirir
Yarayı tuza bandırır.

Doğru sözün kalptir yeri
Adam olur sözün eri
Hakîki söz kalmaz geri
Yalan insan usandırır.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Dilde Saklı

Ömür biter yıl içinde kaybolur
Gönüllere sevda düşer kahrolur
Bu gidişat hayır diyek hayrolur
Aşk bulmaca söz saklı dil içinde

Kaldır dedim deli gönlüm perdeyi
Gönül gözüm seçemiyor zerreyi
Sana açtım şu gönlümü yer deyi
Zor bilmece aşk saklı kul içinde

Yağmur olsan süzülse gözlerimden
Şiir olsan dökülse sözlerimden
Ar'ım olsan okunsan yüzlerimden
Aşk yormaca kul saklı yol içinde

Saçlarımda beyazların haresi
Umutlara asılı dert çaresi
Neredesin şu gönlümün paresi
Söz varmaca el saklı gül içinde

Hele bir gör ahvalimi halimi
Hiç gördün mü mezalimi zalimi
Aşk yolunda eder her gün talimi
Can vurmaca kan saklı hal içinde

Sezaiyim umutsuz bir vakayım
Dedim şöyle geçmişime bakayım
Kimine ciddi kimine şakayım
Öz sarmaca köz saklı bal içinde.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Hayâ Eder

Dökme zülüflerin vech_i kamere
Gözüm haya eder söz haya eder
Muhabetin benzer mis_i ambere
Yüzüm haya eder öz haya eder

Leblerin dokunsun mahzun feys_ime
Derinden her duam sana ay sima
Gün be gün çalıştım ben bu dersime
Yalanım var ise yüz haya eder

Sezai yiğidim korkusu susar
Gün gelir ölünce öyküsü susar
Dili tutulursa Türküsü susar
Mızrap tele vurmaz saz haya eder.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Oğul

Ben ölürsem bir gün ağla her gün gül
Ara sıra mezarımı gez oğul
Sana olan sevgim bil ki bir ömür
Gizli sevdim bilesin ki sez oğul

Bu dünyada kimse kalmadı bâkî
Ne bana ne sana kalmazdı tâki
Nasîbimiz olsun Cennet'ül bâkî
Dünya fânî ama alın hâz oğul

Gel şöyle derinden sarıl babâm de
Titret vücudumu neler yapam de
Vasiyyet ederim oğul tamam de
Verdiklerin nolur deme az oğul.

Geleceği nasıl bilebilirim
Gidişimi tâhir edebilirim
Her an her sâatte gidebilirim
Ayrılık vaktidir içim köz oğul

Allâhı bilmeyen hatırı bilmez
Allâhın râhmeti boldur eksilmez
Yüce yaratandan umut kesilmez
Belki buluşuruz bir gün söz oğul

Şiirlerim türkülere dökülmüş
İnci mercan perdeleri sökülmüş
Teknesi kırılmış sapı bükülmüş
İnler içirimde telli saz oğul

Oğul bak hâk olsun hakîkât dersin
Mevlâm seni seven gönüller versin
Allâh sağlık versin ömürler versin
Sen gönlünce eğlen eğlen gez oğul

Gelmiş geçmiş hâtıralar yok olsun
Salâ okut cümbür cemât çok olsun
Gelen geçen bir fâtiha okusun
Yol üstüne mezarımı kaz oğul.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Saklı Dil İçinde

Ömür biter yıl içinde kaybolur
Gönüllere sevda düşer kahrolur
Bu gidişat hayır diyek hayrolur
Aşk bulmaca söz saklı dil içinde

Kaldır dedim deli gönlüm perdeyi
Gönül gözüm seçemiyor zerreyi
Sana açtım şu gönlümü yer deyi
Zor bilmece aşk saklı kul içinde

Yağmur olsan süzülse gözlerimden
Şiir olsan dökülse sözlerimden
Ar'ım olsan okunsan yüzlerimden
Aşk yormaca kul saklı yol içinde

Saçlarımda beyazların haresi
Umutlara asılı dert çaresi
Neredesin şu gönlümün paresi
Söz varmaca el saklı gül içinde

Hele bir gör ahvalimi halimi
Hiç gördün mü mezalimi zalimi
Aşk yolunda eder her gün talimi
Can vurmaca kan saklı hal içinde

Sezaiyim umutsuz bir vakayım
Dedim şöyle geçmişime bakayım
Kimine ciddi kimine şakayım
Öz sarmaca köz saklı bal içinde.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Şenlik Eder

Bakmayı bilersen gönül gözüyle
Gönül bayram eder, göz Şenlik eder
Hakikati söyle dilin özüyle
Ömür bayram eder öz Şenlik eder

Sadakası çoktur eğri yüzlerin
Hakikati olmaz cehli özlerin
Kirası bulunmaz doğru sözlerin
Diller bayram eder söz Şenlik eder

Mevla'ya borçluyuz umumiyetle
Boyun eğmek kalır mecbûriyetle
Duâya açılır mâhcûbiyetle
Eller bayram eder yüz Şenlik eder.

Sezâî diyor ki yüreğim koşar
Bu hızla dağları çölleri aşar
Mızrâp aşka gelir türküler coşar
Şiir bayram eder saz Şenlik eder.

Sezai Efiloğlu 2

Söz Verdim Sözlerim Bir Ömür İdi

Gönlümün bâhtımın rûhum bayramı
Seni sevdiğimde bir ömür idi
Kaşların hilâldi yüzün ay gibi
Sevdiğim gözlerin bir kömür idi

Seni gördüğümde çoktan bitmişim
En dar zamanında sana yetmişim
Ömrümü ömrüne helâl etmişim
Söz verdim sözlerim bir ömür idi.

Ben beni bir sana kurban edeyim
Âlemi yeniden seyrân edeyim
Hadi durma da gel bayram edeyim
Bana âşık olan o gönül idi.

Uçsuz bucaksızım dert ile gâmla
Her şey hallolacak inan zamanla
Aşkım çok ekşiğim gelip tamamla
Adaklar adadım sana gül idi.

Kara kışı döndür baharistana
Ömrümüz gidiyor zararistana
Uğratma aşkını mezâristana
Aşkınla sezâî yanmış kül idi

Sezai Efiloğlu 2

Söz Yüğü

Söz odur ki haklanır
Aslı var mı yoklanır
Yüreklerde saklanır
En ağır yük söz yüğü.

Mertte nâmûs gibidir
Zırhlı fânûs gibidir
Nâğmerde nûs gibidir
Anlamalı yük söz yüğü

Söz odur ki hâk ola
Yalanlardan pâk ola
Ölüm ile yok ola
Bu ağır yük söz yüğü.

Kalkamazsın altından
Atmayasın batından
Değerlidir altından
Dilde ki yük söz yüğü.

Ağzı ketum fert ister,
Zulalarda yurt ister.
Taşımaya mert ister,
Bu ağır yük, söz yüğü.

Bazen kelle aldırır
Bazen diller aldırır
Hoş gönüller aldırır
En tatlı yük söz yüğü.

Hâk hukuku bilene
Yutkunmayı bilene
Taşması bilene
Mükâfââttır söz yüğü.

Sözdür kestire aşı
Sözdür bastıra taşı
Sözdür astıra başı
En ağır yük söz yüğü.

Sezâî sözünü bil
Aslolan özünü bil
Cehennem közünü bil
Şimdi taşı söz yüğü.

Sezai Efiloğlu 2

Söze Gerek Yok

Doğarken bir beyaz beze sararlar
Ölürsen bir beyaz kefen sararlar
Ölüm var! insanlar neyi ararlar
Gâyesiz insana söze gerek yok.

Bize ekmek soğan,kefen yeter de
Allah muhtâç etmesin bir nâmerde
Yeter mi bu dünya size bilmem de.
Bize biz yeteriz, size gerek yok.

Senin nefsin,benim nefsim ne köpek,
Yetmez aç nefise atlastan ipek
Bir günlük ömürle insan kelebek
Bu yalan dünyada bize gerek yok.

Sezâi şiiri sokup hizaya
Sazın akorduyla girer nizaya
Teller dayanırmı bilmem ezâyâ
Türküler susarsa saza gerek yok.

Sezai Efiloğlu 2

Sözü Öz Söyle

Ar edep deryası ihsânın işi
İhsân sahipliği insânın işi
Mâlûmat mercîi lîsanın işi
Lîsânın hâk olsun sözü öz söyle.

Söz vardır İNCİ dir bulabilirsen
Söz vardır incitir duyabilirsen
Kelâmın kılıçtan keskin olmasın
Gönül var incinir hayâ bilersen.

Kavli sulandırma sözü süz söyle
Suyu bulandırma sözü diz söyle
Hakikat gönülde yersiz yurtsuzsa
Kabûl görmez ister sözü yüz söyle.

Sezai Efiloğlu 2

Su Gibi

Ele gelmez hoş,yapılan övgüler,
Hayâ eder nâgmert dilde türküler
Hebâ oldu bunca koca sevgiler
Aşktan yana fakîr gönlüm,nerdesin?

Bu dünyâyâ bağlamışlar her şeyi
Unutmuşlar hâk denilen bir şeyi
Gözleri var görmüyorlar kimseyi
Kul içinde zâhir ömrüm,nerdesin?

Akmaz bana mutluluğun arkları
Garîp döner hayatımın çarkları
Mesken tuttun köşeleri parkları
El içinde hakîr gönlüm,nerdesin?

Gülmez talîh gel de yakamı bırak
Aşk erbâbı beni bıraktı çirak
Issız bir köşede gözlerden ırâk
Eldeğmemiş bâkir gönlüm,nerdesin?

Sezâiyi ezip geçtin su gibi
Yıllarımı içip geçtin su gibi
Anlamadım nasıl geçtin su gibi
Gelip geçen âhir ömrüm,nerdesin?

Sezai Efiloğlu 2

Suçlu Benim

Sevdam bana deli oldu
Şimdi aşkım yetim öksüz
Vuranlar dost eli oldu
Suçlu benim benim haksız.

Bu sevdada kan kokuyor
Aramıza zan sokuyor
Ölüm her gün an yokluyor
Suçlu benim benim haksız.

Söyle n'olur benim halim
Tutunacak yok bir dalım
Herkes haklı ama zalim
Suçlu benim benim haksız.

Son sözü yarin dilinde
YOKUM dedi ben seninle
Vallahide billahide
Suçlu benim benim haksız..

S.efiloğlu sen yana dur
Susamışlar can kana dur
Kim hatalı sen bana sor.
Suçlu benim benim haksız.

Sezai Efiloğlu 2

Suçsuzum

Çatallanmış dertlerine dermânlar
Mahkûm oldum okunuyor fermânlar
Umudun yerini almış gûmânlar
Yok diyemem çok diyemem, suçsuzum.

Hüzünlerim kucağında elbebek
Büyür gider yüreğimde kel bebek
Dört yanımı sarmış dert öbek öbek
Çek diyemem tek diyemem, suçsuzum.

Sabırdan alevlerim arşı deliyor
Dilimde sevdanın marşı geliyor
Nefsim yüreğime karşı geliyor
Kör göremen sor diyemem, suçsuzum.

Özlemsin,özlediğim bir bilmece
İbriğimden dökülürsün her gece
Hüznün kucağında başlar işkence
Dur diyemem vur diyemem suçsuzum.

Sezâî düşüyor tut ellerini
Gelipte gör şu somut hallerini
Rüyâyla karışık hayallerini
Hayra yorma bana sorma ,suçsuzum.

Sezai Efiloğlu 2

Sultanım

Takdîri ilâhî tahâkkûk etti
Rızâenillâhi tamam sultânım.
Gülüşün ömrüme tasaddûk etti
Ağyârdan bir medet ummam sultânım.

Su olsan gözümün pınarlarında
Düşme diye ben ağlamam sultânım
Aşk-ı deryâ olsam kıyılarında
Dalga olup sana vurmam sultanım

Tat deseler yârin zehrini seçer
Bal olsa ağyârı tatmam sultânım
Saçının teline dünyâdan geçer
Sensiz mezarlarda yatmam sultânım.

Bir dilek tut dense sığmazsın arza
Şansım döner diye tutmam sultânım
Şezâi duâda dilekte arşa
Helâlimsin harâm katmam sultânım.

Sezai Efiloğlu 2

Susmaz Sevdiğim

Sanma sakın ben gidersem unuttur
Benden gider başkasına tutulur
Unut dersin bu söz nasıl yutulur
Benim ömrüm sana helal sevdiğim

Yağmur olur dolu olur kar olur
Horon olur halay olur bar olur
Sezaiyi çok seversen yar olur
Benim gönlüm susmaz susmaz sevdiğim.

Şiir yazdım şiir gibi yarime.
Damla damla aktın deli gönlüme
Türkü oldun sazımdaki telime
Benim türküm susmaz susmaz sevdiğim.

Kırık saza ne tel taksan ses vermez
Cahil ele ses verirsin es vermez
Deli gönlüm ele seni kes vermez
Benim sözüm sözdür sözdür sevdiğim.

Uktesinde saklar RÜZGARINOĞLU
Gece gündüz yoklar Efilinoğlu
Belki halis halim efendioğlu
Sezai yolundan dönmez sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Sussun Heceler

Gün doğsun bağrından yâr senin ardından
Lûtfetsin dökülsün cümleler ağzından
Sözümde sitem yok gözümde biten çok
Umitvâr ol bâri yârim en azından

Kararsın tüm geceler sussun heceler
Mâkûs kara tâlihmi bu bilmeceler
Gidende gözüm yok gelene sözüm çok
Gelen de lîme lîme beni inceler

Eser Efiloğlu yanan yüreklere
Sarıldı arzuhâl aynı dileklere
Baharım yazım yok türküyüm sazım çok
Bağladım mızrâbı telden bileklere.

Sezai Efiloğlu 2

Suyu Yıkayalım

Sabır tahtaları köz diyarında
Yangında,sahipsiz söz sınırında
Kirlenmiş vicdanın göz pınarında
Suyu yıkayalım arza serelim.

Ölenler dirilip canlı bakarsa
Yüreğimi masum zanlı yakarsa
Şu ela gözlerden kanlı akarsa
Suyu yıkayalım arşı delelim..

Ruhumu okşardı kayıp azabın
Terazi yorulmuş tutmaz mizanın
Ağız bozuk banamıdır gazabın
Suyu yıkayalım tarzı çekelim..

Sezai Efiloğlu 2

Sürgün Gittim öllere

Gecenin koynunda sabâha kaldım
Fikir dünyâsında semâha vardım
Müsebbiplerimi Allah'a saldım
Bir gönülden sürgün gittim çöllere.

Eşimden dostumdan sevenim var mı?
Kadir kıymetimi bilenim var mı?
Ardımı yokladım gelenim var mı?
Bir gönülden sürgün gittim çöllere.

Beni bilen bilir ârif istemem
Yalağ dünyâda muhârip istemem
Gittiğim yollara târif istemem
Bir gönülden sürgün gittim çöllere.

Sevmeyi bilmeyen gönül bilir mi?
Merhamet etmeyen gönül alır mı?
Bana yapılanlar akıl alır mı?
Bir gönülden sürgün gittim çöllere.

Müdâhil oldunuz diliniz sivri
Hesâbı sorulur gelince devri
Perde arkasından görünür cevri
Bir gönülden sürgün gittim çöllere

Rüzgârınoğlunu fakîr gördünüz
Hani nezdinizde hakîr gördünüz
Bütün zulmünüze şükür gördünüz
Bir gönülden sürgün gittim çöllere.

Sezai Efiloğlu 2

Sürgün Yedik

Sürgün yedik şehirlerden
Bizi kabul etmez eller
Geçemedik nehirlerden
Gözümüzde kanlı seller

Eller eller yaban eller
Kan içinde akan seller
Bizi kor ateşte yaktı
Baldan tatlı olan diller

Sözümüzü tutamadık
Kem sözleri yutamadık
Geçmişini unutamadık
Geri götürmüyor yollar.

Eşten dosttan sürgün yedik
Kem sözleri her gün yedik
Güler bahtım bir gün dedik
Fırsat vermiyor ki kullar.

Sezâiyim sürgündeyim
Şer akılda gündemdeyim
Âhır ömrüm son demdeyim
Yürüdüğüm kıldan teller.

Sezai Efiloğlu 2

Sürükle Zamanı

Bu gece ıssızım her yer karanlık
Uykuya mı daldı gökte yıldızlar
Yüreğime çöküp giden ayrılık
Hasret özlem benim gibi yalnızlar.

Umutlarım yanan mumla yaşıyor
Ölmedikçe beni can'a taşıyor
Akşam oldu gün ufuktan aşılıyor
Gecenin koynunda uyur yıldızlar.

Sürükle Zamanı tut kulağından
Otursun,öpüver alyanağından
Ağlatmasın dertle en sağnağından
Kanamış yarama basılsın tuzlar.

Azametle yürür gelir üstüme
Kör kurşun,meydana çıkar destime
Ilık bir meltemmi yel mi esti ne
Yarin aşkı ile çözülür buzlar.

Haddini bilmedi deli yüreğim
Mahpusta gün sayar durur dileğim
Sözler vurgun yedi şaştı feleğim
Dört bir yanı sardı yordu uyuzlar..

Sezai Efiloğlu 2

Süslümân

Ellerinden kalamullah düşmezken
Dillerinden dedikodu düşmezken
Cennet onun bizlere pay düşmezken
Sana ne diyeyim süslüman mısın?

Hele göğе baksa göğü inletir
Gözü yere baksa yeri titretir
Şartı şurtu bilmez bana öğretir
Ben müslüman demem süslüman mısın?

Dilinden zikrullâh tesbîh akıyor
Fiyakan göz kamaştırıp yakıyor
Komşunuz aç yatıyor aç kalkıyor
Müslüman mısınız süslüman mısın?

Garipler yurdundan gece gidersin
Hak hukuk bilmeden nice gidersin
Vergini vermeden hacca gidersin
Helâllik istemen süslüman mısın?

Altında cheroke çip uçar gider
Mekanına göre saç açar gider
Derde devâ diye tek içer gider
Ben müslüman demem süslüman mısın?.

Faize haram der repoda para
Altını zulada depoda ara
Konu komşu bilmez düşünce dara
Müslüman mısınız süslüman mısın?.

En fazla Allah'ı anarım dersin
Her türlü naneyi hatları yersin
Allâhım belânı tezgünde versin
Müslüman mısınız süslüman mısın?.

Belirtiler fazla riyâkarlık var
Namazda niyazda münâfıklık var
Umumda temizlik birde saflık var
Sezâî diyor ki süslüman mısın?

Sezai Efiloğlu 2

Şâirin Taarruz Timidir Şiir

Yerimiz varmı kalb-i hüsnâlarda
Şâirin değeri kıymetidir şiir.
Hüzünle kîyam eden mısralarda
Şâirin tâârruz timidir şiir.

Edepsiz edepiyi bastırıyorken
Haksızlar haklıyı astırıyorken
Sazlar türküleri kastırıyorken
Şiddete mâruz gibidir şiir..

Kimi sevdâlarda yer bulup coşan
Nice engelleri dağları aşan
Gönülden gönüle yol bulup koşan
Dilden dile bâriz sevgidir şiir.

Türkü olur âşıkların dilinde
Şarkı olur mâşukların gönlünde
Yeri çoktur Sezâinin ömründe
Kimi zaman hâlis tipidir şiir.

Sezai Efiloğlu 2

Şampiyon Oldu Kötülük.

Sıfırdan bir mutluluktu
Bir ömür uzun soluklu
Ak bayrak biraz soluktu
Hücûma kalktı kötülük

Çalım yaptı oyun etti
Gâlibiyete gol yetti
Bir sezonda böyle bitti
Şampiyon oldu kötülük

Meydan döndü balçıklara
Tuşa geldim açıklara
Ayân beyân açık ara
Ofsayıt oldu kötülük.

Kasıt olmadı dilimden
Dokunup geçti elimden
Ansızın vurdu kalbimden
Penaltı yaptı kötülük.

Alana saldım piyonu
Anlamadım ispiyonu
Bu hayatın şampiyonu
Toz kondurmayan kötülük.

Gözlerinin karasına
Merhem olsam yarasına
İki takım arasına
Transfer olmuş kötülük..

Ağlayan sen bir ben oldum
Gol yedim saçları yoldum
Taca çıkan bir ben oldum
İçerde kaldı kötülük.

Yüklenirken arâz doğar
Yürekleri garaz boğar
İyilikten maraz doğar
S.Efil yaşasın kötülük.

Sezai Efiloğlu 2

Şerefsizler İdâm Edilmedikçe

Âhır zamandayız serbest livâtâ
Âr nâmus sorulmaz mâlûm kavata
Şerefsiz birini makama ata
Ehilsiz makamlar şerefsizleşir

Sûratsızlar adam edilmedikçe
Kimisi de hadım edilmedikçe
Şerefsizler İdâm edilmedikçe
Beklenen İdamlar şerefsizleşir.

Ṭeneffûs edilen hava olmazsa
Ölüm kol gezerken can hissizleşir
Şer-î hükümlerle davâ olmazsa
Şapıtır adamlar şerefsizleşir.

Sezai Efiloğlu 2

Şerikte Bulur

Ağ zülüflerini yan yan tarayan
Aşkın dergahında işe yarayan
Sıcak iklimlerde ateş arayan
Antalyaya varıp serikte bulur.

Gülüşüne dünyaları verdiğim
Gülyüzünden sevdaları derdiğim
Al yazmalı selvi boylu sevdiğim
Gözümün rengini erikte bulur.

Yolunda eskisin bir çarık bir bot
Sermayem sevgi istemem banknot
Düşelim tarihe sevdadan bir not
Masal isteyenler derikte bulur.

Aramazsan gelmez derde tabibin
Benden gayrı olmaz senin talibin
Hani sezaiydi senin habibin
Mahbubu kaybeden şerikte bulur.

Sezai Efiloğlu 2

Ŗiir Bile Ağlıyorken

Mutluluğun Ŗiirini Ŗairler!
Yazamadı yazdırmadı sâirler
Gönül nedir bilmeyen Ŗu câhiller
Düşürdüler çölden çöle bir beni.

Düşmek lazım kitaplara cüzlerden
Düşmek lazım Zühre gibi gözlerden
Yara alıp kerem gibi közlerden
Döndürdüler külden küle bir beni.

Ŗiir bile ağlıyorken hâlime
Türkü olur bağlamama telime
Ağıt yaktım beni yakan zâlime
Çevirdiler elden ele bir beni.

Efiloğlu hoŖtur çabası boŖtur
Gönülden yaptığı en güzel iŖtir
Zaman bir hipodrum koŖturda koŖtur
Savurdular yelden yele bir beni

Sezai Efiloğlu 2

Şiir Dediğın Nedir

Şiir dediğın nedir
Dilde kuru bir kelâm
Aşk her şeye muktedir
Varise hoş bir selâm.

Arz ettiğın dünyaysa
Senindir, senin olsun
Güzel gönlün deryaysa
Dalmalar benim olsun.

Bana bir kalem ile
Bir defter silgi yeter
Dostlardan selâm ile
Sıcak bir ilgi yeter.

İlk hocam anam oldu
Bana beni öğretti
Hayatım babam oldu
İnsanlığı göstertti.

Okul okul dolaştım
Ehil elde vâir oldum
Şehrilmine ulaştım
Şimdi ilimdâr oldum.

Kendimce Türküleştım
Şiir şiir okundum
Gönüllere yerleştım
İçten içe dokundum.

Şimdi şâir diyorlar
İnanın bir zerreyim
Türkümü söylüyorlar
Hayatımda merreyim.

Efiloğlu Sezâi
Yeter uzatma sözü
Allâhtan başkasına
Yönelmez bilki özü.

Sezai Efiloğlu 2

Őir Değilsin

Neyleyim ki Şair Şiir değilsin
Şair bile demez içimdeki ses
Kimsin ki önünde alem eğilsin
Bana ait değil sanki bu nefes

ullanır sözcükler dile her hece
Mefluç eder beni bütün bilmece
Sıkarlar ruhumu inceden ince
Daralır tenimde kemikten kafes

Yerer beni gerer beni Şu tüysüz
Boş laf eder sezaiye lüzumsuz
Alem dürüst olmuş ben ise yüzsüz
Tkrr yüzüme yüzsüzce herkes..

Sezai Efiloğlu 2

Şiir Deryâsında Ürkek Balığı

Şâirim diyemem usûl erkansız
Kendi halimdeyim hayat ekransız
Yaşamı insânı sevdim akransız
Bazen kara bazen alabalığı

Dalkavuklar gibi sızmayı bilmem
İnsânım insânı üzmeyi bilmem
Daha yeni doğdum yüzmeyi bilmem
Şiir deryâsında ürkek balığı.

Yolumdan eylemez insân-ı kâmil
Sirâyet etmedi lîsân-ı kâbîl
Kâbile kar etmez ihsân-ı hâbil
Zuhur meydanında kalabalığı.

Mevlâ lûtfeylemiş bana sevmeyi
Sevdiğini yüreğinde görmeyi
Sezâî istemez yalnız ölmeyi
Son nefeste biter marabalığı.

Sezai Efiloğlu 2

Şiir Sensin

Tartışmaya hiç gerek yok
Ana tema fikir sensin
Şiir yazmaya gerek yok,
Şair benim şiir sensin..

En önemli sen anasın
Kız ve erkek hamalısın
Arı onlar sen balısın
Tezek benim şehir sensin.

Kadın dediğin anadır
Cennetin anahtarıdır
Bu düzenin muhtarıdır
Evvel sensin ahir sensin..

Kadın mimar kadın doktor
Kadın çiftçi vardır çoktur
Çilesiz bir kadın yoktur
Bebek benim ana sensin

Kadın kadın ne Murad'ın
Neden gülmedi suratın
Sana el vuran zevatın
Eceliyim bil bendensin.

Sana vuran maldan olsun
Cana kıyan candan olsun
Dininden imandan olsun
Sezainin yarı sensin.

Sezai Efiloğlu 2

Şimdi Bayram Etsin

Beni yüreğinden taburcu ettin
Zulmne eyvallah sabırcı ettin
Bilcümle alemi kabirci ettin
Şimdi bayram etsin gururun kinin.

Bu aşkı bağlayamadık tatlıya
Bekle çıkmam belki ben bu haftaya
Severmi sevmezmi sor papatyaya
Şimdi bayram etsin gururun kinin.

Bayram etsin papatyalar çiçekler
Benim için çok sevmiş diyecekler
Dikişsiz gömleği giydirecekler
Şimdi bayram etsin gururun kinin.

Sefil geldi sefil gider Sezai
Dost düşmana dua!eder Sezai
Bak! kendini etti heder Sezai
Şimdi bayram etsin gururun kinin.

Sezai Efiloğlu 2

Şirin Bir Güzellik Dokunuverdi

Şirin bir güzelliik dokunuverdi
Şevdâ gemisinin tayfalarından
Bir yanık türküdür okunuverdi
Şu zamanın nârin sayfalarından..

Yutuldu kem sözler başta yutuldu
Parladı gönüller aşka tutuldu
Kerem nârdan mecnûn çölden kurtuldu
Zâlimin zulmünden mafyalarından

Geçmişî gelenle sorgulamadım
Kahpelik ne imiş algılamadım
Ne ettimse olmadı, kurtulamadım
Şu deli sevdâmın kâhyâlarından

Ëfilođlu kör bir sözle vurulur
Ölüp gider sanki meydan durulur
Sevgiden sevdâya köprü kurulur
Gönülde kurulu mahyalarından

Sezai Efiloğlu 2

Şirin Gibiyim

Tarihe kazınır adımız bir bir
Talihe yazılır yazımız bir bir
Kaçar ağızımızdan tadımız bir bir
Ferhatın dağında Şirin gibiyim

Ben darken ne gerek kedere gama
Yırtılmış perdeler çekilmiş cama
Yaralı sevdalar tutmuyor yama
Leylanın çölünde Mecnun gibiyim.

Yüreğim arzunun nefsin esiri
Eksik fazla ömrün attım küsürü
Geçmiyor sevdanın aşkın tesiri
Arzunun peşinde kerem gibiyim.

Bu bizim aşkımız bir masal öykü
Gönlümün sinesi ardıma söykü
Akortlu akortsuz söylerken türkü
Gönlüme yazılmış şiir gibiyim.

Sezai Efiloğlu 2

Şu Yalan Dünyayı Neyleyim Gardaş

Şu yalan dünyayı neyleyim gardaş
Bâzen hızlı döner bâzende yavaş
Kim kime dum дума çetin bir savaş
Almış aklımızı al'ınan bizim

Fânî dedik cânî dedik duyulmaz
Gönül verenleri hiç iflâh olmaz
Suyundan içenler sarhoş ayılmaz
Zehrini yağurmuş balınan bizim

Farzettik olası hayallerimiz
Uyudu beşikte gâyelerimiz
Köpeklere üleş pâyelerimiz
Gözümüze batır dalınan bizim

Kim geçer gider hesapsız deryayı
Mecnûna döndürdü kalpsiz leylâyı
Nereden tutayım kulpsuz dünyayı
Oynayıp duruyor aklınan bizim

Gidelim dediğim kalmayı ister
Derince deryaya dalmayı ister
Allah'ım aklımı almayı ister
Gayrı işimiz kalanınan bizim

Misâfiriz dedik handa hamamda
Sevgiliyiz bildik canda cânanda
Biz gideriz kimki bizi ananda
İşimiz yoktur yalanınan bizim

Dikensiz ağaçta töngel olur mu?
İncecik bir daldan çengel olur mu?
Yolunda gidene engel olur mu?
Yolumuz sonsuza sal'ınan bizim

Sezâî bilesin hâle gülesin
Ebedî olanı çâre bilesin
En sevgili olan yâre gidesin
İşimiz olur mu pulunan bizim?

Sezai Efiloğlu 2

Tahammülüm Yok

Ellbette isterim î mânı olsun
Ahvalden anlayan lisanı olsun
İ mânlı ihlâslı insanı olsun
İ mansız insana tahammülüm yok

Ben dost arıyorum,dili vefâlı,
Olsada farketmez,yolu cefâlı.
Bana lazım gelen,gönlü vefâlı
İ nsân olmayana tahammülüm yok.

Garip gurabâyı gözeten olsun
Hasretle içimi sızlatan olsun
İ nsânlığı ile özleten olsun
Yalancı insana tahammülüm yok.

Dertlilerle dertlenmeyi bilmeli
Akan yaş gözlerinden silmeli
Sol görmeden sağ eliyle vermeli
Nakis insanlara tahammülüm yok.

Haya bilsin edep bilsin ar bilsin
Hukuk bilsin rıza bilsin hâr bilsin
Allâh için beni ona yâr bilsin
Gayrı beklemeye tahammülüm yok.

Sezâî der çalmasınlar mülkümü
Terketmesin insanlığı ülkümü
Dilden dile söylenecek türkümü
Unutan sazlara tahammülüm yok.

Sezai Efiloğlu 2

Taksinin İçinde Bile koşarım

Aşka varan yoldan bir anlık dñnsem
Öyle ki bu dñnek akla şaşarım
Sana gelmek için taksiye binsem
Taksinin içinde bile koşarım..

Seni sevdiren var yaratan diye
Her gece ve gñndüz aratan diye
Hani bir yariş var maraton diye
Hipodrumda at olur da koşarım.

Yüreğime açtın sıcak bir kucak
Dedim ya toprak ya benim olacak
Yerde burak olur göklerde uçak
Ardıma rüzgarı takar koşarım..

Deli gönül gülüver Sezaiye
Bu azapta neden bu ceza niye
Bilet aldım uğrayıp yazaneye
Gelme deme sensiz nasıl yaşarım..

Sezai Efiloğlu 2

Talebimiz Yok

Dert belendi gönül devâsı hâktır,
Hakkikatın varlığı muhakkaktır
İyyahü nağbüdü yüce Allahtır
Gayrının hayrına talebimiz yok.

Zehir-i bal eylerip dermansız derde
İmdada yetişir Allah her yerde
Yeşil gözlerime inerse perde
Gönlümün gözüne zevalımız yok.

Hoş görüp insanı hoşbeş eyledim
Zaman vurdu yaşı kırkbeş eyledim
Koskoca ömrümü bomboş eyledim
İyyahü esteğıyn hacetimiz çok.

Nedense gözkoyar cümle var'ıma
Bir gönül ar'ımdır yanar har'ıma
Sezai basmazmı onu bağrına
Ahvali bilecek zevatımız yok.

Sezai Efiloğlu 2

Tatsız Manzara

Gönlümün sahilllerinden süpürürken
Billûr sesin âciz yalnızlıklarımı.
Gıkı çıkmaz kaktûs dikili kalbimin
Her lîsân okuyamaz yazdıklarımı.

İçimden sürüklenir bütün arzular
Düğümleir boğazımda sirâyetler
Yorgun düşer mecel derinleşir mevzûlar
Dar ağacında sallanır şikâyetler.

Toplanıp çıkarılmış tatsız maraza
Bölünüp hisseme hastahâne düştü
Hayat musluğunda çıkarır arıza
Çarpılıp endâmım mahpushâne düştü.

Sezai Efiloğlu 2

Tebessüm Etmeye Geç Kalmazsınız

Sesimi duyar mı üstüm astlarım
Bazen yola düşmüşlere rastlarım
Hayat yaşamaya değer dostlarım
Tebessüm etmeye geç kalmazsınız.

İnsanlık ölmedi nolur etmeyin
Bir düşkünü hor görüpte itmeyin
Sakin sırtınızı dönüp gitmeyin
Tebessüm etmeye geç kalmazsınız.

Kim nasıl olacak belli değildir
İki kere iki elli değildir
Azrâil gelirken zilli değildir
Tebessüm etmeye geç kalmazsınız.

Ölüm dediğimiz sırayla değil
Onurla yaşanır karayla değil
Gülümse bedava parayla değil
Tebessüm etmeye geç kalmazsınız.

Sezâî ağlarken bile gülüyor
Hayatını iki kısma bölüyor
Rastladınız en son insan ölüyor
Tebessüm etmeye geç kalmazsınız.

Sezai Efiloğlu 2

Teġet Geçer

Hüzün saġnaġı vardır ruhumda
Huzur teġet geçer kut teġet geçer
Ölümlle bir oyun oyun içinde
Mavzer penaltıda Őut teġet geçer.

Zambak kokar bahar yangındadır yaz
Mutluluk sirayet etseydi biraz
Kimine kaderi beyazdan beyaz
Hayat acı dolu tat teġet geçer.

Gölmeyi emanetime bıraktım
Sevmeyi merhametine bıraktım
Ahvalimi hürmetine bıraktım
Sevgim ağır basar had teġet geçer.

Sezai Efiloġlu 2

Tek Başıma Ağlarım

Gülsem,bütün dünya benimle güler.
Ben ağlarsam tek başıma ağlarım.
Kimse bilmez içimdeki yarayı
Ben yaramı bir başıma bağlarım..

Kara düşer ay söğünür geceme
Hasret gider şu yüreğim niceme
Bakma öyle heybetime yüceme
Yangın yeri şu sînemde dağlarım

Doğru yoldan uzak etti sapaklar
Ölsem kabûl etmez belki topraklar
Soldu gazel oldu yeşil yapraklar
Viran olmuş gülistânım bağlarım

Bahtımız karaymış karadan kömür
Kömürüm alevli söndürmez yağmur
Zaman potasında erirken ömür
Geçer gider gençlik denen çağlarım.

Gittiler yüreğimde ateş yakıpta
Şöyle ahvâlime dönüp bakıpta
Âmân dileyene kılıç çekipte
Yerden yere vurdu beni sağlarım.

Sezai Efiloğlu 2

Tel İsyân Eder

Yeryüzüne yağmur yakışırken
Akgerdana çamur karışırken
Ellerime tambur alışırken
Sazım isyân eder tel isyân eder..

Güven kapısının dili sökülmüş
Doğru sözün hemde beli bükülmüş
Belik belik akgerdana dökülmüş
Saçlar grev yapar kel isyân eder..

Görmedim bilerek zehir içeni
İsteyerek bu dünyadan göçeni
Kucaklarken kollar gelip geçeni
Yasaklar içinde el isyan eder..

Sezai Efiloğlu 2

Tencerem Var Tavam Var

Avaz avaz hançerem
Kalaylınır tencerem
Eğer gelmek istersen
Açık durur pencерem.

Boztepe den bakta gel
Gir kanıma akta gel
Kız sana söylüyorum
Gemileri yakta gel.

Tencerem var tavan var
Orduluyum havam var
On gün fındık toplarsan
Bir çuval bedâvam var.

Harmana serdim çadır
Çadıra girdi katır
Güzel günler uğruna
Hiç bilmiyorsun hatır.

Fındık dalı incedir
İnceler nârincedir
İhtiyarı neyleyim
Aklım fikrim gencedir.

Bastın yer göl olur
Tuttuklarım gül olur
Kız senin aşkın ile
Efiloğlu kül olur.

Sezai Efiloğlu 2

Terörist Denir

Câmî mescîd bilmez bir dîni yoktur
Başı boş geziyor sâhibi yoktur
İnsân katilidir şerefi yoktur
İşte tam bunlara terörist denir.

Yüreği yoktur ki meydana çıksın
Benim oğlum diyecek ana çıksın
Ortalık karışsın tantana çıksın
İşte tam bunlara terörist denir

Dağlardan inemez vatani yoktur
Kızılay'a gitmez ki kanı yoktur
Şerefi namusu satanı çoktur
İşte tam bunlara terörist denir.

Terörle bir olan yanyana baksın
Yanyana gelipte cancana baksın
Bana ithâf eden aynaya baksın
İşte tam bunlara terörist denir

Kadın bilmez çünkü nâmusu yoktur
Serrefsiz güruhtân hâmisi çoktur
Anası babası âbisi yoktur
İşte tam bunlara terörist denir.

İnsana benzemez sıfatı yoktur
Ahmet'i Mehmet'i Rifatı yoktur
Yanar döner olan kavatı çoktur
İşte tam bunlara terörist denir.

Şöyle kayda değer bir ismi yoktur
Yaşayan ölüdür bir cismi yoktur
Adama benzeyen bir resmi yoktur
Gidipte suratsız aynaya baksın

Sezai Efiloğlu 2

Tez Gel Sultanım

Mekân mı eyledin gurbet elleri
Bekleme sevdiğim tez gel sultanım
Yaralı yüreğim gözler yolları
Sıyrılmış kabuğundan tez gel Sultanım

Bulaşma gurbete dönüş zor derler
Sessiz rüyâları hayra yor derler
Ondan ayrı kalmak sana kor derler
Bu müşkül hâlimi sez gel Sultanım

Nasıl dindireyim ben bu ağrımı
Yaktın yüreğimi deldin bağrımı
Yabana atma gel sen bu çağrımı
Her ne engel varsa ez gel Sultanım.

Sana cevreyemez garip Sezâi
Hesap bile sormaz varıp Sezâi
Beni yüreğine sarıp Sezâi
Dermisin deryâlar yüz gel Sultânım

Sezai Efiloğlu 2

Tipler Gördüm

Heey dost buralarda bulanmış sular,
Garibân âhıyla yanar kuyular
Zalımın eline dolanmış yular,
Boyuna geçirilmiş ipler gördüm

Silinmiş edebin âdâbın izi
Sızlıyor vicdanın ahlâkın dizi
Kim düşünür Allâhtan başka bizi
Mevlâya küfreden ne tipler gördüm.

Hatır bilmezlerin büyük hesabı
Tutturamaz haram bilmez nisabı
Allâme-i câhîl insan kasabı
Gözü kan bürünmüş amipler gördüm.

Gardaş biliyorum yol yanlış yoldur
Beleşe bulduğun ne varsa doldur
Kirlenmiş sevginin çaresi yoktur
Derde devâ olmaz tabipler gördüm.

Bence bu sözlerim gider havaya
Kapıldı nefsimiz heves hevâya
Maşşerde kadılar bakmaz davaya
Allâha kul olmuş habîpler gördüm.

Sezai neylesin âhır zamanda
Ahvâli perişan hali yamanda
Yüce mevlâ vardır harbî duamda
Varıma yoğuma sahipler gördüm.

Sezai Efiloğlu 2

Toprağı Öpenlerin

Bir fidan büyür gider
Dalları bayram eder
Hakkını kimler öder
Toprağı öpenlerin.

Arşın âsâsı yetti
Amel kasası gitti
Derdi taşası bitti
Toprağı öpenlerin.

Kargaşa neyin nesi
Duyulur düdüğü sesi
Allâh der son nefesi
Toprağı öpenlerin.

Bir çınar yere düşmüş
Ak alınından vurulmuş
Dili dudağı şişmiş
Toprağı öpenlerin.

Kim etmişse yurdundan
Vurup gidin alınından
Elfâtihâ ardından
Toprağı öpenlerin

Sezâi ser'e takmış
Durup yüzüne bakmış
Ardından türkü yakmış
Toprağı öpenlerin.

Sezai Efiloğlu 2

Toprak

Ne göklere sığar ne arşa sığar
Ne dünyaya sığar ne marsa sığar
Benim naciz cismin bir arza sığar
Nice insanlardan sıcaktır toprak..

Sormuyorlar dizlerinde fer varmı
Bu dertlere dayanacak er varmı
Senden sıcak senden âlâ yer varmı
Yorgun bedenime kucaktır toprak..

Yaşam denen süre bir kaç saniye
Kim rastlamış haktan başka bani'ye
Kilit vurulsada viran haneye
Tüten bacalara ocaktır toprak..

Başımdaki dertler sanki aşiret
Meflûç fikirlerim bağlı basiret
Garip Sezaiye dünya ahiret
Hem şehirdir hem köy bucaktır toprak..

Sezai Efiloğlu 2

Topraktan Geldim

Kardeşlerin kavgasından korkmuşum
Anasından avradından korkmuşum
Kimi zaman evlâdımdan korkmuşum
Topraktan geldim toprağa giderim.

Anladım insansın sandığım kadar
Acıları gördüm yandığım kadar
Yükümü yükledim aldığım kadar
Topraktan geldim toprağa giderim.

Korktum ben sizlerden yıldım bi kere
Sonsuzluğun kucakladığı yere
şayet soruyorsan yolculuk nere
Topraktan geldim toprağa giderim.

Efiloğlu söyler sözü yürekten
Gün görmedi ahû gözlü melekten
Tökezledim belki şimdi direktten
Topraktan geldim toprağa giderim.

Sezai Efiloğlu 2

Turnâm

Nereye gidersin turnâm
Yâr için kendimi yormam
Bu sevdâdan vazgeçerim
Ben senin yerinde olsam.

Yüceleri aşmaya gör
Türkülerden taşmaya gör
El ayaktan düşmeye gör
Halin nice olur Turnâm

Türkülerden hoş sesini
Toplamaya başlamışsın
Kanatlanıp ince ince
Avcıları taşlamışsın

Vurulmuşsun turnâm derin
Kanlar içinde her yerin
Avcıların insafının
Namlusunda hayallerin.

Turnâm halim nice benim
Her gündüzüm gece benim
Hayatım bilmece benim
Çözemedim allı turnâm.

Efiloğlu sanatında
Yaran var mı kanadında
Dünyanın saltanatında
Gözüm yoktur allı turnâm.

Sezai Efiloğlu 2

Tut

Akıl fikre sarılmışsa
Fikir zehre darılmışsa
İşin Allaha kalmışsa
Dua edip bir dilek tut.

Bilinmeyen nedenlerin
Senden çekip gidenlerin
Hakkını gasbedenlerin
Yakasına yapışıp tut.

Gayrı zulümden bıcarsan
Tüm tabuları yıkarsan
Er meydanına çıkarsan
Paçasından yakala tut.

Özü sözü bir adamsın
Göze gelir hayat dansın
Belki bu senin son şansın
Koyuverme pekala tut.

Efiloğlu sen eğilme
Eğilene beğenilme
Ulu ortaca yenilme
Sezainin elinden tut..

Sezai Efiloğlu 2

Tut Aklımın Ellerinden

Göğü ağlat yeri kanat !
Kan dökülsün her yerinden
Doğ gönülden ele inat
Cân bulasın ellerimden

Sana olan hislerimi
Duy! saklımın dillerinden
Aşkla dağıt sislerimi
Tut aklımın ellerinden.

Sal yıldıza selâmları
Tükenmeden pillerinden
Bal toplayıp sabahları
Gülün ince tellerinden

Gecelerde ara beni
Sonsuz akan sellerinden
Hadi bakalım Sezâî
Tut aşkının ellerinden.

Sezai Efiloğlu 2

Tutmuyor Uykular Sabaha Kadar

Sebebi mâlûmum mükemmel vücûd
Eğildik eyledik mâhlûka sücûd
İçimde hezeyân dilimde sükût
Tutmuyor uykular sabaha kadar.

Alevera yaptım tutmuyor hesâp
Hîleli mâmülû tutmuyor kasap
Aklımdan fikrimden çıkmıyor azâp
Tutmuyor uykular sabaha kadar.

Sobelenmiş dört bir yanım cenâhım
Cehenneme direk diyor günâhım
Karanlığı yırtıyorken bu âhım
Tutmuyor uykular sabaha kadar.

İlâhi kulvarda yarış hâlinde
Mâbûdu râhmâna varış halinde
Azaplar vicadânı sarış hâlinde
Tutmuyor uykular sabaha kadar..

Ebedî felâhâ ebedîyyen Hayy
Fikirler aklımda ediyorken sa'yy
Eyy fânî Sezâî vâyy hâline vayy
Tutmuyor uykular sabaha kadar.

Sezai Efiloğlu 2

Tutsam Yanarım

İki aradayım birde derede
Dereyi atlasaydım bir kerede
Sormayın bana Cehennem nerede
Dokunsam yanarım tutsam yanarım

Silinmez içimden kötü izleri
Erittim göğsümde yanmış közleri
Akla hayâle gelmeyen sözleri
Duymasam yanarım duysam yanarım

Üzerimde nazar eden gözcükler
Yara olmuş yüreğimde özcükler
Düğümleir boğazımda sözcükler
Yutkunsam yanarım yutsam yanarım.

Şezâi yola gelmiyor bir türlü
İçini ısıtmaz bir türlü kürkü
Şöyle içli içli sazımla türkü
Şöylesem yanarım sussam yanarım.

Sezai Efiloğlu 2

Tutturma Oğul

Duğersem sol yanım el olur oğul
Güvendiğim dağlar kül olur oğul
Bu baban kapına kûl olur oğul
Zehiri bal diye yutturma oğul

Sırtını gel dönme garîp babana
Şorgu sual etme varıp babana
Ölünce kefeni sarıp babana
Bir fâtiâ oku unutma oğul.

Aramıza yaban eller girerse
Bu garîp ahır ömrüne ererse
Kendini bilmezler beni yererse
Babana çamur toz kondurma oğul

Âhır evvelimi soranlar olur
Gece gündüz seni yoranlar olur
Hatırına geldiğim anlar olur
O güzel günleri soldurma oğul

Dik dur oğul dik dur sakın eğilme
Dost görünen yılanlara sarılma
Sözlerim bir nasîhattır darılma
Bir bir ak saçımı yoldurma oğul.

Fânîdir bu dünya hanların hanı
Zevk-ü sefa ister kiminin canı
Doğumdan ölüme verdiğim kanı
Umutumu kırıp dondurma oğul

Baban Sezâiyi kaldır elinden
En yüce duâlar sana dilimden
Su içirme nâmertlerin elinden
Nâmerdi salımdan tutturma oğul.

Sezai Efiloğlu 2

Tutuğu Őirlerim

Nolacak dersin halim
Söylesene Şâirim
Olsun sizlere mâlum
Tutuğu Őirlerim

Mısralarım ıslandı
Düzyazılar kıskandı
Türkölere yaslandı
Tutuğu Őirlerim

Özgönülden döküldü
Bir alevlendi söndü
Yangın yerine döndü
Tutuğu Őirlerim.

Zalım dünyaya küstü
Siğmadı benden kustu
Sanki cümleler sustu
Tutuğu Őirlerim..

Sezâi dileğinde
Çatılmış direğinde
Şu deli yüreğimde
Tutuğu Őirlerim.

Sezai Efiloğlu 2

Türk

T a Oğuzlardan geliyor beylik
Ü lküsü Turân olanlardır Türk
R ükûyla boynu Allâha eğik
K itâbı Kur'ân bilenlerdir Türk.

T ürlük insanlık şemsiyesidir
Ü zerinde ar terbiyesidir
R uhullâhın kutsî meyvesidir
K utsal yolda yürüyenlerdir Türk

T üfeksiz öksüz ama yürekli
Ü mmetin aslı çelik bilekli
R icâmız varlığımız sürekli
K atî bir duâ edenlerdir Türk.

T abuta girmez sokmadan önce
Ü fleyen tekdir yıkmadan önce
R uhu teslim et korkmadan önce
K ör avcılarını vuranlardır Türk.

T itreyin! sesim inletir göğü
Ü rksün düşmanım olursa doğu
R ahatlık vermem kalleştir çoğu
K erîmallâh söz verenlerdir Türk.

T abîdir Allâh yolunda duran
Ü lküsü turân ilkesi kur'ân
R ızâ Allâhtan o dur olduran
K i MİLLÎ BEKÂ diyenlerde Türk.

T ürkün Millî Bekâ Hareketi
Ü stünde Allâhın bereketi
R ahmân ve Rahıyımın merhameti
K ıyamda rükûda olandır Türk..

Sezai Efiloğlu 2

Türk Milleti Yazdı Temmuz Destâni

Onbeş temmuz yeniden bir diriliş
Onbeş temmuz ilélebet varoluş
Onbeş temmuz içimizde kahroluş

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Hâin plan yürürlüğe konuldu
Azîz millet silâhıyla vuruldu
Çok geçmeden defterleri dürüldü

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Çoluk çocuk düştük tankın peşine
Akbabalar konsun hâin leşine
Rastlanmadı tarihinde eşine

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Reîs verdi millete cesâret
Kim yasatır bu millete esâret
Türk oğlu Türk kanındadır asâlet

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Hâinler tanklarla ezip geçiyor
Şehîd sînelerde güller açıyor
Milletin önünde tankla kaçıyor.

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Eşiyle helâlleşti çıktı sokağa
Hâin matadora karşı bir boğa
Böyle analardan yigitler doğa

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Aldı abdestini şehâdet için
Dalıyor haine hemde o biçim
Temmuzu beklemiş ihânet için

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Yazmakla bitermi bu koca destan
Gâzî milletimin gönlü bedestân
Şehitlerin yurdu ülkem gülîstan

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Vârolduk o gece yok olacaktık
Sabah seherinde şok olacaktık
Reîs haykırarak çok olacaktık

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Hâinin mumları yatsıda söndü
Uyuyan irade aslına döndü
Temmuz zaferinin ucu göründü.

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Allâh bu millete zillet vermesin
Hâin emellere mühlet vermesin
Milletin içjnden illet vermesin

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Kanadı Sezâî yaran kanadı
Hâinler kahpece darbe sınıadı
Zulme çanak tutan bizi kinadı

Şerefsizler sandı karpuz bostanı
Türk milleti yazdı temmuz destanı

Sezai Efiloğlu 2

Türkiyem

Vatân millet gönül yaram sızımdır
Albayrağım ar nâmusum kızımdır
Gök girsin kızıl çıksın sözümdür
Seni candan öte sevdik Türkiyem.

Gel diyene gidip varıp cân olduk
Allâhin izniyle hükümrân olduk
Sakaryada Albayrağa kan olduk
Yüzbinleri şehîd verdik Türkiyem..

Çanakkale nâmus dedik ar dedik
Bu dünyaya Türk Milleti var dedik
Ana dedik baba dedik yâr dedik
Hepisinden öte sevdik Türkiyem.

Alparslandan devir aldık vatani
Unutmam Allâhı şehît atamı
Yâdeyledik toprağında yatani
Başımıza tâç eyledik Türkiyem..

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Alaca Bulacali

Bir yel vurur serindanda
Düşiniyorum derindan
Nedir benim çektiğim
Ha bu kızın elundan

Alaca bulacali da
Geyduğu karacali
Tanimayırım onida
Kimdir bu güzel cadı.

Şöyle durdu bir baktıda
Baktı yurağum yaktı
Ansızın opti benida
Sonra gitti birakti.

Kızmidur kızıanmidur
Niyeti bozanmidur
Hani deli gonluma
Gizlica sizanmidur.

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Ben Kimim Biliyormusun

Ben bir Anadolulu
Ben bir köylü çocuğu
Ananın göz bebeği
Babasının oğulu

Ben gibi eriyormusun
Ben gibi seviyormusun
Ben kimim biliyormusun
Ölümüne sevenlerdenim.

Atadan böyle gördük
İlmek ilmek örüldük
Sevdikleriniz için
Ol deseler ölürdük

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Gâm Değirmeni

Zamâne dünyası dönerse çarkı
Kan ile göz yaşı doludur arkı
Bu da bir zalıma yakılan türkü
Söyletir sana bana gam değirmeni

Ne baharlar gördüm nede yazları
Ömrümce yaşadım kara guzleri
Bal şeker diyerek kötü sözleri
Dinletir sana bana gam değirmeni

S.efilim yâr sarpa sarar her işim
Elden bir şey gelmez daralır içim
Ne kabahatım var nede bir suçum
Bakmadan öğüttür yel değirmeni

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Hücrelarimdesin Atamıyorum

Aklından ne geçer onu bilmemde
Şunu bilki seni çok seviyorum
Ferman dinlemiyor şu deli gönlüm
Bir an bile sensiz yapamıyorum.

Ne gece ne gündüz yatamıyorum
Sana bir söz verdim tutamıyorum
Diyorsun ki unut öldü bil beni
Hücrelerimdesin atamıyorum.

Sensiz anlamsız benim hayatım
Sensiz nefes bile alamıyorum
Dolanıp durursun deli kanımda
Damarlarımdasın atamıyorum.

Elimde olmadan seni sevdimse
Ne olmuş sanki aşkım dedimse
Özür diliyorum seni üzdümse
Ele yâr olmanı yutamıyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Hür Olur

Gerilmişiz tetikteyiz yaylarda
Asalet kalmadı yeni soylarda
Çılgın Türkler düğünlerde toylarda
Tulum gölgesinde Türkü bar olur.

Eskilerde bölüşürdük ekmeği
Yuruyorduk dibeklere tokmağı
Öz gönülden dokundurup parmağı
Sazlar sustuğunda Türkü târ olur.

Kızılırmak karakana bulanır
Yakar yürekleri yara sulanır
Aşıklara kefenleri sarılır
Ağıtlar yakana Türkü zor olur

Gâm yüklü günlere az dayanmamış
Küle dönmüş yangın köz dayanmamış
Aşığın derdine saz dayanmamış
Alevlenip durur Türkü hâr olur.

Dostlara açıktır gönül kapısı
Bir başkadır sevgi aşkın yapısı
Kimlerin elinde kalmış tapusu
Zalime kapanır Türkü dur olur

Sürünsede şu gurbetin elinde
Elleri kavuşur bükük belinde
Garip gurabânın tatlı dilinde
Bazen dua bazen Türkü nûr olur.

Yüce dağ başında figan renginde
Yeni tazelenmiş fidan renginde
Elinde kavalla çoban renginde
Bu yalan dünyaya Türkü dar olur.

Bir sözüm var kulakların açın da
Aşka düştüm hemde öyle biçimde
Binbir çeşit güzellerin içinde
Tadına doyulmaz Türkü yâr olur

Tatmayın Cennetin incirlerinden
Korkmayın dünyanın ins cinlerinden
İhtiyar zindanın zincirlerinden
Kurtulurda bir gün Türkü hür olur.

Sezai'den bir gün hesap sorulur
Biliyorsa tüm cevaplar verilir
Aşk elinde ölüp ölüp dirilir
Bir gün ben ölsemde Türkü var olur.

Sezai Efiloğlu 2

Türkü İsyanda

Günden güne artan acılar zamda
Hafiften bulanık geceler camda
Satırlar kan ağlar heceler gamda
Gönül defterim de şiir isyanda

Yüreğim yangında közyaşları var
Kalemin ucunda sözyaşları var
Sazımın telinde gözyaşları var
Dilimden dökülen türkü isyanda.

Perişan gönlümü arayım derken
Kanamış yarayı sarayım derken
Yanan yüreklere varayım derken
Mecrâyı kaybetmiş nehir isyanda

Deli gönül sen işime karışma
Benle aşık olmaz sakın yarışma
Ne kavuşmalar var nede barışma
Sonu bilinmeyen öykü isyanda.

Zaman olur bir gün sular durulup
Hatalar günâhlar bir bir sorulup
Sezâi bal diye sana sunulup
Aşına konulan zehir isyanda.

Sezai Efiloğlu 2

Türkü Mümkün Değil

Aramızda engeller çok
Engel kaldıracaklar yok yar
Kavuşmanın imkanı yok
Unutmam da mümkün değil

Mümkün değil mümkün değil
Seni sevmem mümkün değil yar
Amma şunu da bilesin
Unutmam da mümkün değil.

Aramıza koydun setler
Verdim bana bunca dertler yar
Üzerimde bitse otlar
Unutmam da mümkün değil.

Sen orada ben burada
Erilirmi hiç murada yar
Evvel âhır bil ukbada
Unutmam da mümkün değil.

Sezai Efiloğlu 2

Türküdür Şiirdir Bizim Dilimiz

Türküdür şiirdir bizim dilimiz
Aşkın ekseninde gönül ilimiz
Birbirimiz içindir her birimiz
Sevgi dergâhında bir hoş oluruz

Sınırsızdır bizim dilin vatanı,
Dost elinde kalbimizin atanı.
Mest eyleriz bize atıp tutanı,
Aşkın dergâhında sarhoş oluruz.

Gönül telimizin akordu hüzzâm
Ehli gönüllerin yolu muntazam
Aşkın kitâbının dili muazzâm
Muhabbet ehliyle pûr coş oluruz.

Allâh eş yaratmış güle bülbülü
Sevgiye bağlamış aşkın ömrünü
Banada nasîp eylemiş gönlümü
Sezâî yâr ile var, hoş oluruz.

Sezai Efiloğlu 2

Türküler

Uyandırır beni gâm uykusundan
Hiç vazgeçilir mi saz tutkusundan
Köyünde kentinde yavuklusundan
Ayrılanı kavuşturur türküler

Seher vakti yaprak kımıldanırken
Dereler seslenir şırıldanırken
Şöyle içli içli mırıldanırken
Dert tasayı savuşturur türküler.

Türküler gelindir telli duvaklı
Elleri kınalı şallı saçaklı
Bir kötü söz ile kanlı bıçaklı
Küsülüğü barıştırır türküler.

Verin şu elime oyma şişmanı
Türkü mızraptaysa tel danışmanı
Gönül dergâhında dostu düşmanı
İyi kötü buluşturur türüler..

Türkü söylemeye çağır herkezi
Gönüllerdir insanlığın merkezi
Kürdü Türkü Abhaza Laz Çerkezi
Türkülerle konuşturur türküler..

Sezai Efiloğlu 2

Türkülerdedir

TÜRKÜLERDEDİR.

Hastayım diyerek hekime vardım
Sordu Efiloğlu derdiniz nedir
Yüreğim kanadı elimle sardım
Dedi sana çare türkülerdedir.

Dediki ruhlara gıdadır müzik
Sevgidir namesi aşk ise azık
Dediki kavuşamazsan çok yazık
Şifayı sorarsan türkülerdedir

Dedim nasıl gidilir o canana
Reçeten yokmudur aşkla yanana
Dedi sözlerimi atma yabana
Rotayı sorarsan türkülerdedir

İnsan aşık olur kanı hızlıdır
Aşığın yüreği yanık sazlıdır
Sevdiğinin adı canda gizlidir
Notayı sorarsan türkülerdedir.

Şu türkülerimiz her derde deva
Kim aşık olupta sürmüştür sefa
Gücün yetiyorsa çekmeye cefa
Çitayı sorarsan türkülerdedir

Haydi garip dostum yola revan ol
Sevda seni bekler aşkla devam ol
Sazınla sözünle yare derman ol
Mayayı sorarsan türkülerdedir.

Sezai hastasın bence derdin çok
Bu tabipte derde derman çare yok
Dilerim ömrünce yaşamazsın şok
Devayı sorarsan türkülerdedir..

Sezai Efiloğlu 2

Türküleri Sırılıklam Etiler

Sormuyorum insanları yorupta
Neden niçin sızlattınız durupta
Gönülleri en derinden vurupta
Türküleri sırılıklam ettiler.

Baştan başa ezberledim kitâbı
Aşkı anlatmanın sevgi hitâbı
Ayırıpta tellerinddn mızrâbı
Türküleri sırılıklam ettiler.

Bulanık havadaki karışık esip
Fason rüzgârları reklâm ettiler
Sazın dillerinin bağını kesip
Türküleri sırılıklam ettiler.

Sezâi yi görmeliydin sahnede
Türkülere cân veriyor mâhlede
Notalarla gözgözeyken râhlede
Türküleri sırılıklam ettiler..

Sezai Efiloğlu 2

Türkümüz Bizim

Sevdaya tutulmuş yanık bağırda
Ses ver çoban seslen otur çayırd
Yaylada ovada dağda bayırda
Kokar buram buram Türkümüz bizim.

Herkes kötü olmaz iy kul olurda
Kimisi kimine hep yol olurda
Gönülden gönüle bir yol bulurda
Akar şırıl şırıl Türkümüz bizim.

Notalar dizilir örnek kilimden
Türkünün kötüsü olmaz birinden
Sahnede solistin tatlı dilinden
Çağlar gürül gürül Türkümüz bizim

Sezâî duvara sazı asarsa
Akortsuz tellere hep kin kusarsa
Mızrâp kırılırd sazlar susarsa
Ağlar hazin hazin Türkümüz bizim.

Sezai Efiloğlu 2

Ula Kadın

Gözlerin eli görmeden
Memleketini sormadan
Paran pulun da olmadan sevdim .

Dağınık saçlarınla
Ökçeli papuğlarınla
Gelmiş geçmiş suçlarınla sevdim.

Dallarıma konar kuzgun
Hangi dalın kökü düzgün
Olmayasın diye üzgün sevdim.

Irmak kıvrım aka aka
Beni sevdan yaka yaka
Gözlerine baka baka sevdim.

Karanlığa dokunup ta
Kanadıma sokulup ta
Seni bulup son solukta sevdim.

Dağ olurmu hizasıyla
Olmam mal mülk nizâsıyla
Seni Allâh rızasıyla sevdim.

RÜZGARINOĞLU
SEZAI EFİLOĞLU.

Sezai Efiloğlu 2

Ula Söyle Ben Ne Giyem

Pazartesi dar'ı giysem
Bu gün salı sarı giysem
Çarşambaya hârî giysem
Yâhu söyle ben ne giyem.

Benbeyaz giysem söz olur
Simsiyah giysem toz olur
Her ne giysem göz olur
Ula söyle ben ne giyem.

Arzularım baskıda da
Gündelikler askıda da
Bayramlıklar eskidi de
Ula söyle ben ne giyem.

Her ne giysem yakışıyor
Dünyâ kimle yarışıyor
Bâzen aklım karışıyor
Ula söyle ben ne giyem .

Sezai Efiloğlu 2

Umurunda Değilim

Düne kadar tasandım, endişendim kaygındım
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!
Gönlümün efendisi, yalnız sana baygındım
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!

Çırpınmaktan kollarım, kanatlarım kırıldı
Tükettin umutları, hayallerim yıkıldı
Ayrıldı bu yüreğim, gitti sana sarıldı
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!

Yalnızlığa aşıksın, aşkımdan korkuyorsun
Sen beni sevmiyor, sevmemden ürküyorsun
Bu gönlümdür mekanın, başka yer arıyorsun
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!

Hayallerimi yıkıp, murat mı süreceksin?
Neler kaybettiğini, yaşarken göreceksin
Karalara bürünüp, burkaya gireceksin
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!

Gönlünden sürgün olup, yetinmiştim azına
Hasret kaldım bu aşkın, baharına yazına
Türkülere söz oldum mızrap oldun sazıma
Artık acımıyorsun, umurunda değilim!

Anladım ki bu sevda sana çok ağır gelmiş
Aşkımın yanmak sana bilakis kahr gelmiş
Senin bana yangının aynıyla zehirdenmiş
Artık acımıyorum, umurunda değilim!.

Sezai Efiloğlu 2

Unutanlar Var

İnsanoğlu derler şaşardır beşer
Kendi elleriyle kuyusun eşer
Tek tek az gelirmiş yer beşer beşer
Fakîr fukarâyı unutanlaar var.

Ar ve nâmus rafa kalkmış tozlanmış
İçkiyle kumarla kalbi közlenmiş
Soğumuş yüreği donmuş buzlanmış
Merhamet nehrini unutanlar var.

Îmân ihlâs gitmiş solundan çıkmış
Muhabbet ehlinin kolundan çıkmış
Özgürlük adına yolundan çıkmış
Gerçek kimliğini unutanlar var.

Beden şowu TV ekranlarında
Teccâl zuhûr etmiş reklamlarında
Dünyânın nâmahrem mekanlarında
Aklını fikrini unutanlar var.

Karıştı ortalık kim kime benzer
İnsanın ameli kendine benzer
Küfür dediğimiz benzine benzer
Ateşlenir patlar unutanlar var.

Sezaî neylersin insanlık hâli
Gitmiyor bu kervan kırılmış nalı
Sersen ayağıma kırmızı halı
Benim hiddetimi unutanlar var..

Sezai Efiloğlu 2

Unutma

Bu dünya yalandır yalanı âyân
Giderken mezara bırakır yayan
Sanki dünyaları yaratmış bayan
Unutma!Âh var günâh var Allâh var.

Bazen nasîhatler ederdi ninem
Kalp kırma ustası yok derdi annem
İftirâ edenin yeri Cehennem
Unutma!Âh var günâh var Allâh var.

İnsânoğlu yitirmeden aklını
İmâm verir sen ölünce tavkını
Mazlumun ahını garîp hakkını
Unutma!Âh var günâh var Allâh var.

Benden bildim bir dost diye ben seni
Sezâiye mahcûp etme kendini
Seccâdede el açarken sen beni
Unutma!Âh var günâh var Allâh var.

Sezai Efiloğlu 2

Unutma Beni Beni

Dost elinden yara aldım
Göze geldim aralandım
Dile düştüm paralandım

Unutma beni beni yâr
Unutma beni beni yâr
Unutmam seni.

Eller gitti aya maya
Garip düştüm kaldım yaya
Her günümü saya saya

Unutma beni beni yâr
Unutma beni beni yâr
Unutmam seni.

Gözlerimde kara perde
Derde düştüm çare nerde
Belki bilinmeyen yerde

Unutma beni beni yâr
Unutma beni beni yâr
Unutmam seni.

Gideceğim yol tutulur
Sanma Sezâi kurtulur
Bir gün adım unutulur

Sen unutma beni beni yâr
Ben unutmam seni seni yâr
Unutmam seni.

Sezai Efiloğlu 2

Unuttum Gitti

Dilimin ucundaydı diyeceklerim
Her gnk dersimdi unuttum gitti
Ne akıl ne fikir bıraktın bende
Ahh! Ne diyecektim,unuttum gitti.

Dilimin ucundaydı hatırımdaydı
An be an yazdığım hâtıramdaydı
Gnl defterimin satırındaydı
Ne diyecektim ben,unuttum gitti.

Unutkanlık bana kazara geldi
Gidip gidip dnd azara geldi
Dilimin ucundaydı nazara geldi
Ahh!Ne diyecektim unuttum gitti

Sezai Efiloğlu 2

Usanmaz mı

Âleme eylerken derman
Elinde değilmi ferman
Beni unutan o canan
Zulûmâttan usanmaz mı.

Kanlıdır çeşmi giryânım
Yakar cihânı efkârım
Sâhi nerde diğer yarım
Sır olmaktan usanmaz mı.

Derdi hafif tutardım ben
Yansa bile aşkla beden
Bana bu eziyyet neden
Kem olmaktan usanmaz mı

Olam dedim sana mâil
Eyledin aklımı zâil
Benim katlimdeki fâil
Kötülükten usanmaz mı

Şezâi bülbülü şeydâ
İçinde tükendi sevdâ
Mecnûn olsa bile leylâ
Bu sevdâdan usanmaz mı..

Sezai Efiloğlu 2

Uslûp

Akıllı insana fikir beleştir
Hüsn-ü niyetini kalbe yerleştir
Edep hayâ görgü ile kardeştir
Evrensel ahlâkın adıdır uslûp..

Fevrî davranıştan olursan pişmân,
Bir kalbi kaybetmen ile kazanman.
Zaman aralığında billûr camdan,
İncecik çizginin adıdır uslûp...

Meziyyetli insân gönül kıramaz
Merhametli olan kusur aramaz
Vasf-ı ihsâniye olmaz yaramaz
Mârifet yolunun adıdır uslûp..

Sezai Efiloğlu 2

Utandı Sıkıldı Kara Geceler

Utandı sıkıldı karageceler
Hasretim oralı bile olmadı
Şiir umursamaz mazlum heceler
Anlamsız cümleler çile dolmadı

Makamsızlık makâmındaki dâvet
Sınırsız kıyısız olursa râhmet
Şâkire diyemem hadi gel şükret
Mânâyı cisminde bulan olmadı.

Sezai Efiloğlu 2

Uyan Ey Milletim

Ŗu Regâip gecesinde
Analar göz yaşı döktü
Türkiye'nin üzerine
Yine kara gece çöktü.

Kan kustu şerefsiz dölü
Kopardılar gonca gülü
Ŗanmayın siz onlar ölü
İlk umutlar boyun büktü.

Geldi yine acı haber
Ŗehîd olmuş otuz asker
Gül bahçesi olmuş makber
Nâşına mis amber döktü.

Uyan artık ey Milletim
Tehlikede hürriyetim
Ŗehâdettir tek niyetim
Yine bu gün alkan aktı.

Yedi düvel birlikdedir
Gâlibiyet dirliktedir
Ŗehâdetlik erliktedir
Çınarlarım yaprak döktü.

Savâştayız hemde çetin
Metin ol milletim metin
Yeter sana asâletin
Deme bir rehâvet çöktü.

Sezai Efiloğlu 2

Uyan Türk Milleti Uyan

Uyan Türk milleti uyan
İçimizde bizi soyan
Kahrolsun bu hale koyan
Gülüp geçer yata yata.

Yolumuz ak sözümüz hâk
Özümüz ak yüzümüz ak
İkibin yirmi üç şafâk
Günü güne sata sata

Geliyoruz azîz ata
Sözünüzü tuta tuta
Bize engel olanları
Önümüze kata kata.

Korkun Türkün gölgesinden
Ürkün tokat sillesinden
Mızrak olup sînesinden
Kan alırız bata bata.

Korku salar dirliğimiz
Düşmana iriliğimiz
Vatan iç8n birliğimiz
Yürekleri çata çata.

Yüce Mevlâm gâlîp olan
Düşman olsun mağlûp olan
Şehâdete tâlîp olan
Düşkün olmaz şatafata.

Yürü bre akyolcular
Yoldan çıkmış çok yolcu var
İçimizde davulcular
Kahkahalar ata ata.

Efiloğlu hâk yolunda
El yarası var solunda
Biiznillâh bak sonunda
Ereceğiz mükâfâta.

Sezai Efiloğlu 2

Uykular Tâtile Çıktı

Uykular tâtile çıktı bu gece
Soldan aldım en acılı yarayı
Kolay değil hayat denen bilmece
Ne kendimi buldum nede parayı.

Her gün gelir darbe üstüne darbe
Sevdiklerim tutuşmuşlar bir harbe
Her birisi kurşun sıkırlar kalbe
Bulamadım ne yaptım sa arayı..

Şimdi git diyorsun ben gel diyorken
Kalmadı arada engel diyorken
Nereye gidiyorsun gel diyorken
Gel berâber kapatalım yarayı.

Sezai Efiloğlu 2

Uzak Dur Sezâiden

İnsanların rengarenk
Gözümde yoktur âhenk
İnsan olmalıymış denk
Uzaksın tarifimden.

Üstüme dağlar geldi
Ölümlü sağlar geldi
Artık gınağlar geldi
Gereksiz mahfilinden

Arar oldum merkezi
Alt üst olmuş terkesi
Kemlik güden herkesi
Uzak tut sâhilimden

Bıktırdın yalan dünyâ
Esfele sâfilînden
Ne olur kurtar Mevlâ
Her türlü gâfilinden

Kalp kırar lîsanların
İstemem ihsânların
Korkarım insanların
Ukalâ câhilinden

Beklemiyorum vefâ
Mustehâktır bu cefâ
Yalvarırım bu defâ
Uzâk dur sezâiden.

Sezai Efiloğlu 2

Uzak Olsun

Dünyâya gönül veren,
Bizlere gönül koysun,
Zâlîme ödül veren
Bizlerden uzak dursun

Husûmeti yaratan
Yokluğunda aratan
Yüreğimi kanatan
Sözlerden uzak dursun.

Sevdâ sizde pek âlâ
Aşk ile olsam lala
Elem keder gâm belâ
Sizlerden uzak olsun.

Sarsılmasın direğim
Sensin hâktan dileğim
Zaten yanık yüreğim
Közlerden uzak olsun.

Beni boşa yoranlar
Türkü­süz uyananlar
Mızraâbımı kıranlar
Sazlardan uzak olsun.

Sezai Efiloğlu 2

Üsküdâr Çekti

Canım birkaç parça Üsküdâr çekti
Atladım tekneye indim sâhile
Bir ağrı solumda biri kulakta
Dayan dedin ama, nerde,,nâfile.

Solundaki ağrı eyledi kaçık
Arıza veriyor kemikle balçık
Yoğun duygudayım yaralar açık
Beni izliyormuş mâlûm kâfile.

Sen nelere şahîd oldun Üsküdâr
Yâr eyledin bende oldum bâhtiyâr
Alem kral oldu bana hükümdâr
Ne diyeyim ben böyle bir câhile.

Üsküdâra gitmek için cân çeker
Ne bileyim çok hastayım kan çeker
Öte beri sebep arar yan çeker
Doktor dedi sana çare nâfile.

Eh ne deyim herkes benden bilgili
Kimi kaderim der kimi sevgili
Kararım yok gelecekle ilgili
Anı yaşa bitmez sende gâile.

Adım Üsküdüdardır soyadım sâhil
Kimi soytarı der kimisi câhil
Koskoca ömrümü eyledim zâil
Efiloğlu giremedi dâhile.

Sezai Efiloğlu 2

Üzerime Hasret Dökün

Ne söylesem her sey yalan
Ölüm gerçek ayân beyân
Ömrümüz olmadan ziyân
İmdâdîma nusret dökün

Yalan dünya üç gün tekin
Dedi gitti Ahmet mekin
Mezarıma üç gül ekin,
Üzerine hâsret dökün...

Zora gitmesin sözlerim
Kızarmiyorsa yüzlerin
Beni görmeyen gözlerin
Özüne basîret dökün.

Kim pâdişâh vezir ise
Mala mulke nezîl ise
Eğer çoğu rezîl ise
Azına asalet dökün..

Ecel gelmiş vals mı olur
Azrâille dans mı olur
Bu kadar da şans mı olur
Sezâîye kısmet dökün.

Sezai Efiloğlu 2

Vaktin Kırık Kâsesi

al sunsa mship gnlhanesinde
lm kalım vaktinin anaklarından
Meczbiyet bdesi içmeden geçmem
Yalan dnynın hoyrat sokaklarından.

Ktre ktre kan akıp yanaklarımdan
Vaktin kırık ksesi doludur anla !
Bıktım irkefliklerin sanaklarından
Bedel ödenir ama kn yada cnla.

Sezai Efiloğlu 2

Vallâhi Dedi Mehmedim

Bir millet düşünün yokluk içinde,
Bir savaş veriyor zorluk içinde,
Bir ölüp bin dirilirken mehmedim,
Çanakkale geçilmez! der mehmedim.

Yedi düvel düşmanlar durmadan teper,
Bak! mehmedim etmiş göğsünü siper.
Kolum kopar,bacak kopar,baş kopar,
Vermem bir taşını! dedi mehmedim.

Oluk oluk kanı aksada yine,
Gülle olup yağdı düşman üstüne.
Kim ölür! bu vatan millet uğruna?
Ben! ben! ben ölürüm dedi mehmedim.

Düşmanın topları patlar sinede,
Mehmedim ayakta dimdik yinede.
Bir amansız savaş Geliboluda,
Siperden sipere koştu mehmedim.

Yedi düvel son bir hamleyle yürür.
Mehmetlerim her vudukça köpürür.
Zafer bizimdir,Yaşayanlar görür,
Vatanım sağolsun! dedi mehmedim.

Çanakkale; bu vatanın kilidi.
Yedi düvel azametle yürüdü.
Her tarafı bir sessizlik bürüdü,
Gözünü kırpmadı aslan mehmedim.

Sıra sıra dizilmişler mehmetler,
Tek elle,tek gözle düşmanı bekler.
Yokluk içindeki bunca zahmetler,
Vatan için vatan! dedi mehmedim.

Çanakkale toz-dumana karıştı,
Mehmetlerim ölmek için yarıştı.
Kimileri Hak-Rahmete kavuştu,
Kalanlara selam! dedi mehmedim.

Çanakkale bir muamma değildir.
Hak ile batılın korkunç cengidir.
Vatanı bir,Milleti bir-dili bir,
Olanların zaferidir, mehmedim.

Bu tarihi bir destandır gerçektir.
Çanakkale bir kanıttır,ölçektir.
Bu Vatanı korumayan alçaktır!
Dedi,vallahi dedi mehmedim.

Sezai Efiloğlu 2

Var Ettin Beni

Bir seher vaktinde düştün gönlüme
Tuttum ellerinden yar ettim seni
Yepyeni bir sayfa açtın ömrüme
Aldın küllerimden var ettin beni.

Gün be gün alıştın yanarım oldun
Bu deli sevdama kanarım oldun
Dostum arkadaşım canarım oldun
Yandın yüreğinden kar ettin beni.

Gayrı bu can tenden sensiz çıkamaz
Seni seven gönül senden bıkamaz
Aşkımız yüceldi kimse yıkamaz
Sessiz sessiz içli zar ettin beni

Sezai ayları günleri sayar
Şanmaki yerine birini koyar
İhanet edersen gözünü oyar
İkinci baharda yar ettin beni.

Sezai Efiloğlu 2

Vardır Yürek Yarası

Küheylanın nârası
Neye yarar parası
Beni kötü bilenin
Vardır yürek yarası.

Az dedim sözüm kaldı
Çok gitti az'ım kaldı
Tutuştum közüm kaldı
Yok benimle arası.

Gereği yok durmanın
Boşa kafa yormanın
Bir gün hesâp sormanın
Elbet gelir sırası.

Gün geçmez ki hep kanar
Yaralara tuz bağlar
Ateş olmadan yanar
Sezâinin çırası..

Sezai Efiloğlu 2

Vargoda

Bahçeye inemiyom
Eşşeğe binemiyom
Hele dinlenemiyom
Gün aşırı vargodan.

Karakolda sorguda
Elim kolum sargıda
Başıma ne geldiyse
Gün aşırı vargodan.

İzledi seyran oldu
El bana hayran oldu
Yoğurttan ayran oldu
Gün aşırı vargodan.

Uğraşımı dağ yaptım
Çok uğraştım bağ yaptım
Kilolarca yağ yaptım
Gün aşırı vargodan.

Her gün zarar kârın ne
Dünyadaki vârin ne
Sezâi çıkarın ne
Gün aşırı vargodan..

Sezai Efiloğlu 2

Var'ım

Bana düşmanmış düşlerim
Gönlüme geçmez dişlerim
Kül renginde gülüşlerim
Ben sustuğum kadar var'ım..

Gözden düşürdüm burkayı
Giydim sükûtlü hırkayı
Yaşamadım yılı ayı
Yalnızlığım kadar var'ım.

Pişmanlığım seçmişime
Bana vâde biçmişime
Gelmişime geçmişime
Kin kustuğum kadar var'ım..

Sezâî her derdi çeker
Gönüllere sevgi eker
Gönül pamuk arzu şeker
Kuş yastığı kadar var'ım.

Sezai Efiloğlu 2

Varıp Gidin Sorun

Cümle âlem beni konuşuyormuş
Başiboş avare dolaşıyormuş
Bilmezler nefsiyle savaşıyormuş
Varıp gidin sorun canım anama.

Hasbihâl ederek sormuyormuşum
Kibirten önümü görmüyormuşum
Merhamet nedir ki bilmiyormuşum
Varıp gidin sorun can gardaşıma.

Elimden çok çekip âh ederlermiş
Gelip geçiyorken evvâh derlermiş
Akşam yemeğini sabah yerlermiş
Varıp gidin sorun kardeş ablama

Balık büyük olmazsa yutmuyormuş
Sızlayan yüreği avutmuyormuş
Bir sözüm bir sözümü tutmuyormuş
Varıp gidin sorun cân-ı cânâna

Kimileri dermiş çıkarır baştan
Kimileri dermiş gamlanmaz yaştan
Kimisi de dermiş yüreği taştan
Varıp gidin sorun aslan babama..

Vazgeçilmez değilim, korkularım
Vardır, unuttur diye evlâtlarım.
Karıncayı incitmekten korkarım
Varıp gidin sorun çocuklarıma

Beni bilen bilir kem söz söyletmez
Sırıma erişen beni terketmez
Nefsine hâkimdir ele hükmetmez
Varıp gidin sorun komşularıma

Sezâiyim hepsi yalandan yalan
Ne işim para pul nede bir talan
Varını yoğunu bölüp paylaşan
İşte o benim sorun dostlarıma..

Sezai Efiloğlu 2

Varoğlu Var Sizde Var

Sizde fazladan beyaz
Bende fazla kan rengi
Sizde mâvi gökyüzü
Bende kara yeryüzü.

Sizde tatlı bir gülüş
Bende hüzünlü bakış
Sizde edâlı duruş
Bende acı haykırış

Sizde tamam bir öykü
Bende yarım bir şiir
Sizde taman bir türkü
Bende yanan bir şehir

Sizde mal mülk ve para
Bende onulmaz yara
Sizde doksanlık dara
Bende sessiz bir nâra

Varoğlu var sizde var
Hâkka şükür bizde var
Gaza gelmez Sezâî
Efiloğlu bizde var.

Sezai Efiloğlu 2

Varol Türkiyem

Dört bir yanın Cennet
Ataya var minnet
Ne güzel memleket
Bâhtiyâr türkiyem

Lazıyla Kürt'üyle
Abhaza Türk'üyle
Sazıyla türkü'yle
Sen var ol türkiyem.

Bayrak nâmus ar'sa
Nolur düşman olsa
Edirnedden Karsa
Büyüksün türkiyem.

Düşmanın sürünsün
Kanınla üstünsün
Bölünmez bütünsün
Şen ola türkiyem.

Sezai Efiloğlu 2

Vatan Sağolsun

Can ekersek bu kara topraklara
Misli ile kan alanım sağolsun
Kefensizsem sar beni yapraklara
Hepimiz askeriz Vatan sağolsun.

Mekanınız Cennet olsun askerim
Şehâdetin kutlu olsun askerim
Ruhunuz şad mutlu olsun askerim
Emânetin bizim Vatan sağolsun.

Başımız sağolsun güzel Türkiyem
Kahpeler kimseye edemezler yem
Müslümân milletiz îman sermayem
Allâhın izniyle Vatan sağolsun.

Gül kokarsın Cennet mekân mezarın
Gece gündüz bahâr olsun hazanın
Gönlündesin bu Sezâî ozanın
Milletçe askeriz Vatan sağolsun.

Sezai Efiloğlu 2

Vatansız Olurmu

Toprağa can katarsan harman olur
Toprağa kan katarsan Vatan olur
Kimi Şehîd,kimi leş, yatan olur.
Türkoğlu Türk hiç Vatansız olur mu?

Ay yıldızsız yıldız aysız olur mu?
Albayrağım Şeref Őansız olur mu?
Uğrundâ ölünen eğer Vatansa
Vatan odur hiç bayraksız olur mu?

Vatan aşktır bayrağımız bir sevdâ
AŞktan nasipsize âh'ta Őühedâ
Edep erkân ile donatmış Mevlâ
İnsân odur hiç ahlâksız olur mu?

Sezai Efiloğlu 2

Vay Seni Dinsiz İmansız

Duydum ki ikmâle kalmış
Sınıfta imâle yapmış
Türkçesi finale kalmış
Vay seni ilmi îzânsız.

Zar zor kazanırken azık
Anaya babaya yazık
Fiziği kimyâsı bozuk
Vay seni dilsiz limansız

Watsap Tiktoklara dalmış
Bu sene sınıfta kalmış
Din dersinden sıfır almış
Vay seni dinsiz imansız.

Edep bilmez Ahlâk bilmez
Hâlıkını mâhlûk bilmez
Derslerine ilhâk bilmez
Vay seni insiz plansız.

Ata bilmez ezelinden
Ol'mak ister tez elinden
İster hemde güzelinden
Vay seni pimsiz alansız.

Vay gençliğin bu haline
Bilim sahibi cahile
Sezâi söz boş nâfile
Gün geçmiyor ki yalansız.

Sezai Efiloğlu 2

Vay Töreye Kurban Gittim

Amcam geldi,dayım geldi,
Teyzem geldi,halam geldi.
Anam ile babam geldi,
Vayy! töreye gurban gittim! !

Hoca geldi muhtar geldi,
Kocaman ihtiyar geldi.
Ağadan da ihtar geldi,
Vayy! töreye gurban gittim! !

Ben tanımam el kızını,
Ne kaşını ne gözünü.
Kesiverdiler sözümü,
Vayy! töreye gurban gittim! !

Ne bana onu sordular,
Ne ona beni sordular.
Beraber karar verdiler,
Vayy! töreye gurban gittim! !

Karar verdiler düğüne,
Sanki giderim ölüme.
YAZ! ! arabanın önüne!
YAW! Töreye gurban gitti

Sezai Efiloğlu 2

Vazgeçerek Kurtulursun

Dostum sözüm özümdendir
Et kemiğim yüzüm tendir
Günâh benim yüzümdendir
Vazgeçerek kurtulursun.

Suskunluğum asâletten
Mert oluşum cesâretten
Bunca gamdan kasâvetten
Vazgeçerek kurtulursun.

Tutma nâğmerdin salından
Merdi ayırma yanından
Fâni dünyânın malından
Vazgeçerek kurtulursun

Hesapların tutmuyorsa
Huzur seni bulmuyorsa
Çok uğraştın olmuyorsa
Vazgeçerek kurtulursun.

Ümit kesilmez Mevlâdan
Uyan artık şu rüyâdan
Sonu gelmeyen sevdadan
Vazgeçerek kurtulursun.

Hayat güzeldir sâhiden
Fire verme mesâîden
Efiloğlu Sezâiden
Vazgeçerek kurtulursun..

Sezai Efiloğlu 2

Vazgeçme Gönül

Eğer sevgi ise konu
Düşünme yarıla yolu
Ölüm olsa aşkın sonu
Sakın ha vazgeçme gönül

Her söze kulağı asma
Gönül rabıtayı kesme
Küçük şeye hemen küsme
Söz verdin vazgeçme gönül

Engel olan çıkar elbet
Allāha güvenip sabret
Vardır bunda da bir hikmet
Aşkından vazgeçme gönül

Efiloğlu sefil sensiz
Koydun beni sen nefessiz
İçin için sessiz sessiz
Ah edip vazgeçme gönül.

Sezai Efiloğlu 2

Vazgeçtim

O elâ gözlerin geldi aklıma...
Mâvi deniz deryâlardan vazgeçtim.
Yalın ayak düştüm uçsuz çöllere
Mecnûn oldum leylâlardan vazgeçtim.

En güzel maviydin benim gözümde
Tebessüm oynaşır senin yüzünde
Yansam bile Cehennemün közünde
Ben Cennet-ül âlâlardan vazgeçtim.

Lâyık görmediler sen gençsin diye
Zehir ağı sundular içsin diye
Neler vermediler vazgeçsin diye
Senin için dünyâlardan vazgeçtim...

Aşk sana bakınca yakışıyordu
Yüreğim gönlüne alıştıyordu
Beni yâr etmeye çalıştıyordu
Bu sahte sevdâlardan vazgeçtim..

Efiloğlu yoluna revân edip
Ekmegi soğanı karavân edip
Yanık kerem gibi ferevân edip
Aslılardan hülyâlardan vazgeçtim.

Sezai Efiloğlu 2

Vız gelir Bana

Kemlikle bakmayın yüzüme dik dik
Biz acıdan gam'a kelepçelendik
Yalnızca Mevla'ya bir boyun eğdik
Kulun azapları vız gelir bana.

Başıma tokmaklar elden inende
Tokmaktaki eller nere sinende
Menfaat koşarken hemde en önde
Makamın adamı az gelir bana

Yüzhattımda yıllar ayrı bir desen
Hele bu başımda nedirki esen
Hani benim için bir duâ desen
Zemheri çölünde yaz gelir bana

Bana benden başka olur mu cezâ
Başıma çökerken dertler hâkezâ
Ey dipsiz berraklık, mânîdar feza
Efkârı inceden haz verir bana.

İnsanın nefsidir başına belâ
Eğer istiyorsan vermez mi Mevlâ
Vazgeçilmez denen dünyâlık sevda
Ubudiyyet varken kaz gelir bana

Nur topu günlerde kana bulaştın
Kutsal bedenimde cana bulaştın
Durup duruyorken bana bulaştın
İşte bu diyarlar az gelir bana

İçten içe kaynar oynar mı vicdan
Vicdan mahkemesi herkese meydan
Bakamaz yüzüne Sezâî, sultan,
Gaydalı ağlarım saz gelir bana.

Sezai Efiloğlu 2

Vicdan Azapları Cehennem Diyor

Yüceler yücesi ulu Allâhım
Boyumu aşıyor bütün günahım
Kimlere yanaşsın bu sol cenâhım
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Rabbim! Umut sende inâyet sende
Bu aciz kuluna rahmet etsende
Merhametinle sen Cennet desen de
Vicdân azapları Cehennem diyor.

Ölümden korkarım yoktur çaresi
Bir nefescik alımlıkmiş arası
Ne zaman gelecek bilmem sırası
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Adımlarım tökezliyor yürürken
Yolları şaşırdım beden sürürken
Affına sığınırım ben ölürken
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Anlamsızca yaşıyorum hayatı
Hammal gibi taşıyorum hayatı
Gece gündüz yaşıyorum hayatı
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Kabusla uyandım hemen her gece
Hayatım sır dolu sanki bilmece
Usul usul yüreğime gizlice
Vicdan azapları Cehennem diyor.

İçimde yangın var dışımda ayaz
Kim bilir yarına çıkamam bu yaz
Çıkıp meydanlarda hep avaz avaz
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Mecâlim komada umutlar sönük
Kaderim yan çizer hep sırtı dönük
Zaman geçip gidiyor bölük bölük
Vicdan azapları Cehennem diyor.

Mevlâm yaşantımın startı sende
Finişi terâzisi tartı sende
Sezâinin kimliği kartı sende
Bu deli yüreğim Allâhımm diyor.

Sezai Efiloğlu 2

Vicdân Darağacı

Rûhumun batnında belli belirsiz
Sakîl bir sancıyım kendimden doğan!
Vicdân darağacı bırakır mı iz
İtirâf ettiğim derdimden boğan

Rûhum yalnızlık ummânına kıyı
Dalgalarım azâmetimden doğan
Kimse durduramaz gerilmiş yayı
Ok'un hedefinde yalnız oturan

Bâzen bazılarını ateş yakar,
Bazıları da ateşi olağan !
Gözüme gözüme hani sokarlar
Kimisi ısırgân, bilhassa soğan.

Ahvâl mücbîr sebep anlayanlara
Ârife gerek yok tanıyanlara
Gerektir bir çift söz sınavanlara
Sezâiyi kendindendir tek yoran.

Sezai Efiloğlu 2

Vur Gitsin Gardaş

Bir anadan bir babadan doğmuşuk
Mâziyi bir kaşık suda boğmuşuk
Zaman zaman gardaşlıktan soğmuşuk
Fırsât bulmuş iken vur gitsin gardaş.

Boşuna yürekte duman tüter mi
Aramızdaki muhabbet biter mi
İnsan gardaşını öte iter mi
Sende eller gibi vur gitsin gardaş.

Dertlendim kapına gelip oturdum
Bir batman inciri nasıl batırdım
Kirden arınmaya suya yatırdım
Hakîr görüp sende vur gitsin gardaş.

Muhabbet kesildi selâm uzaktan
Eller gülüp geçer oldu mîzahtan
Ağabeyin kurtulamaz tuzaktan
Sende beni boşver vur gitsin gardaş.

Vicdân yapmıyorum çekmemde naza
Kullar azıyorsa hâk belâ yaza
Tamâh eylemedik verilen aza
Çokların yanında vur gitsin gardaş.

Dünyânın vârina meyil etmedim
Hiç bir gardaşımı sefil etmedim
Sezâî öldümde efil etmedim
Götür mezarıma vur gitsin gardaş.

Sezai Efiloğlu 2

Vur Sirtima

Dağlar ağlar yağmurunan karınan
Arıyorum bal mumunan zâr'ınan
Yaşıyorum dertlerimle zorunan
İstiyorsan düşüpte gel ardıma.

Hiç kimseler kabul etmez yurduna
Durulmuyor içimdeki fırtına
Biliyorum kaldırman zor bu derdi
Çekmezsem gelipte vur sırtıma.

Yüce dağlar nerelerde balınız
Yeşilleri kucaklamış alınız
Eğer bensiz yapamazsan yalınız
Amân dersen ben gelirim yardıma.

Sezai Efiloğlu 2

Vuran Belli

Düşman sulhe bürünsede
Yüz üstünde sürünsede
Hava güzel görünsede
Kar fırtına boran belli.

Bürünsede sedeflere
Sığınırız medetlere
Kilitlendik hedeflere
Yolumuza duran belli.

Yılan gibice sürünüp
Bir melekliğe bürünüp
İyi günde dost görünüp
Kara günde soran belli.

Yine döndük başa yine
Hadsizliği çekmez sîne
Erteleyip günü güne
Kalbimizi yoran belli.

Dibi delik kova ile
Su taşıyor îmâ ile
Olmayacak duâ ile
Boş hayaller kuran belli.

Yeni çıktım can harbinden
Yüreğimde gâm var dünden
Sezâyi tam kalbinden
İnsafsızca vuran belli.

Sezai Efiloğlu 2

Vuran Olmadı

Sokaklara düştü deli dediler
İnzivaya girdi veli dediler
Eser gider seher yeli dediler,
Akşamdan sabaha duran olmadı.

Bu dünyanın zevki benzer keşküle
Ferhât gibi düşürmesin müşküle
Yandı gitti küle döndü aşk ile
Aslı'yı kereme soran olmadı.

Bakıverdi ayağında nasıra
Uzanıpta durdu yerde hasıra
Vardı sultan oldu gitti Mısır'a
Rüyasını hayra yoran olmadı.

Neyleyim hey dünya şekerin balın
Kurumuş tutmaya gelmiyor dalın
Mecnûn çöle düşmüş ayağı yalın
Gidipte leylâyı vuran olmadı.

Görünür uzakta vuslatın sonu
Hakîkate varır doğrunun yolu
Aklına gelipte bir Allah kulu
Varıp Sezâi'yi soran olmadı.

Sezai Efiloğlu 2

Vurasım Gelir

Adını sormayı yine unuttum
Adın nedir diye sorasım gelir
Papatyadan güle fallar tutturdum
Beni sevdi diye yorasım gelir.

Daha henüz yeni tanışmışidik
Üç günde ikimiz alışmışidik
Taze hülyalara karışmışidik
Yeniden hayaller kurasım gelir

Bakışın benziyor güneşe aya
Düşmüşüm peşine kalsamda yaya
Meydan okuyorum bütün dünyaya
Karşıma alıpta durasım gelir.

Aşkına düşmüşüm olmuşum deli
Gönül sarayımda bulmuşum seni
Aslı için yanıp sönen keremi
Eğleyip Gönlümü sorasım gelir.

Gördün mü aşk ile bayılanları
Çıkar için adam kayıranları
Beni şu Gönlümden ayıranları
Alnın ortasından vurasım gelir.

Daha ne yapayım ben senin için
Sende ne yaparsın bir benim için
Sevdiğim sezai bir senin için
Dünyanın kalbini kırasım gelir.

Sezai Efiloğlu 2

Vurgunum

Ürperen dudaklar dokunmaz dile
Kelepçe vurulmuş gönül teline
Başımı eğmişim sevda gülüne
Kurşundan etkili sözle vurgunum

Benimde zihnimde yer etmiş vehim
Bende senin gibi içten vurgunum
Sanki hafızama dargın bu beynim
Gölgelerim gibi bende suskunum.

Mefluç fikirler sarmış bedeni
Gözlerim sislenmiş görmez gideni
Gönlümün boşalmış tutmaz freni
Ben beni aşmışım şimdi durgunum.

Hal böyle perişan gönlüm azapta
Olağan hal ile aşkım kızakta
Sazımın telleri inler mızrapla
Leylanın aşkıyla çöle sürgünüm.

Demişler halt etmiş bu Efiloğlu
Kürek çekiyormuş rüzgara doğru
Kimseye aldırılmaz rüzgarınoğlu
Yare varamadım hayli üzgünüm..

Sezai Efiloğlu 2

Ya Ölüüm Ya Alırım

Şen vazgeçtin, sanma beni vazgeçer
Ölüm olsan şerbet diyerek iğler
Böyle sevda bu zamanda az geçer
Ya ölüüm ya alırım ben seni.

Ey sevdalım bu aşk beni yorsada
Beni yakan sende alev kor'sa da
İki cihan bana karşı dursada
Ya ölüüm ya alırım ben seni.

Günler geçer senin acın geçmez ki
Gözüm dalar uzakları seçmez ki
Aşık oldum yürek senden geçmez ki
Ya ölüüm ya alırım ben seni..

Alemin sevdanı bilmesi gerek
İnsanca seveni sevmesi gerek
Ben seni sevmişim hemde bilerek
Ya ölüüm ya alırım ben seni.

Geri dön diyesim elbette vardır
Mutluluk sevenin bilin hakkıdır
Kaderde bilirim ölmekte vardır
Ya ölüüm ya alırım ben seni.

Efiloğlu olmuş mecnundan beter
Bu kin nefret merhametsizlik yeter
Yaşamaktır sevgi ile muteber
Ya ölüüm ya alırım ben seni.

Sezai Efiloğlu 2

Yakar Türküleri Telinden Tutup

Hep yâre varmaktı benim murâdım
Bir aşk rûzgârının yelinden tutup
Muhâbbetin dergâhına uğradım
Şu deli gönlümün elinden tutup.

Kendimi sevdikçe sevdim âlemi!
 Âlemin tahtında buldum yerimi
 Bir garîp gönülde tuttum dem'imi
 Aşk ile çağlayan selinden yutup

Elini öperim ben mert hasmımın
Neyine güvenem nağmert dostumun
Bana arkasını dönen şansımın
Yüzünü çevirdim belinden tutup.

Toprağın kalbi yoksada karnı var
Kalbinin içinde bana yer mi var
Mızrâbın sazımla her gün harbı var
Yakar türküleri telinden tutup..

Sezai Efiloğlu 2

Yakıpta Gittin

Hani söz vermiştik vazgeçmek yoktu
Dünyanın malına gözümüz toktu
Bize düşman olan epeyce çoktu
Her sözü bahane edipte gittin.

Ne dal koydun bende nede bir kanat
Sende vur yarama sende vur kanat
Zehir oldu bana bu sensiz hayat
Gülüşlerin ile çekipte gittin.

Gayrı anlamı yok nefes almanın
Boş yere bekleyip hayal kurmanın
Bir adabı vardır sözde durmanın
Delice sevmemden bıkıpta gittin.

Git ela gözlü yar uğurlar ola
Benim feryadımı sağırlar duya
İşte hazırlandım dipsiz kuyuya
Cehenneme beni bırakıp gittin.

Kan ağlar gözlerim bitti sözlerim
El içine çıkmaz oldu yüzlerim
Bak yeniden alevlendi közlerim
Sezaiyi Nar'da yakıpta gittin.

Sezai Efiloğlu 2

Yalaklar Gördüm

Aslı bilmem neyin soyu olsada
İçi boştan altın huyu olsada
Musluğundan zezem kuyu aksada
Suyu içilmeyen yalaklar gördüm.

Nereden öğrenmiş laf söz sokmayı
Kabadayı edasıyla bakmayı
Vur başına al ağzından lokmayı
Su katılmamış salaklar gördüm.

İnsânları çıkarırlar çığırdan
Duyar duymaz farkı yoktur sağırdan
Her işini alıyorken ağırdan
Çifte koşulmayan malaklar gördüm.

İçimdeki has mâmülû görmeyen
Sevdâ çeken bu gönülû sormayan
Suya bile tahammülû olmayan
Arkası delinmiş çanaklar gördüm.

Sezai Efiloğlu 2

Yalan Dediler

Ben gül oldum ,dikenin var dediler,
Bir yol oldum,çamurun var dediler,
Has bal oldum, zehirin var dediler,
Acaba sizin için ne dediler?

İnsanlığıma herkes mühür basar
Kimi yakalasa duvara asar
Bal yedirsem yılanı zehir kusar
Bilmiyorum size ne yedirdiler?

Ben sustukça kimisini azdırdım
Diri diri mezarımı kazdırdım
Hakikatin kitabını yazdırdım
İmansız îzânsız yalan dediler.

Ben beni bilirim eller bilmesin
Ahım içimdedir diller bilmesin
Sazın isyânını teller bilmesin
Mızrap nâme vursa talan dediler.

Minnet eylemezem Allâh kuluna
Düşmüşüm ben hakîkatin yoluna
Şezainin sözü gider zoruna
İftira edipte çalan dediler.

Sezai Efiloğlu 2

Yalnızca Ağlarım

Yalnızda ağlarım yapayalnızca
Kuytularda köşelerde diplerde
Kıvrılırım sokaklara arsızca
Yalnızca ağlarım yapayalnızca

Yastık diye sarılırım taşlara
Gülümserim geceleri kuşlara
Bakmayın siz gözümdeki yaşlara
Ben gönülsüz ağlıyorum yalnızca

Kimse bilmez ahvalimi halimi
Aşk yolunda eylemişim talimi
Tutan olmaz uzatsamda elimi
Ben gönülden ağlıyorum yalnızca

Kahkahalar pahalıdır yüzüme
İnanmıyor hiç bir kimse sözüme
Uyku girmez sensiz inan gözüme
Sessiz sensiz ağlıyorum yalnızca.

Güler gibi görünsemde ben bazen
Rol yapamam gerçekçiyim yalnızca
Ne gelirse başa gönül laatahzen
Sensiz sessiz ağlıyorum yalnızca

Zayıfçayım kırılғанım bedenen
Bu zulümler niçin bana ve neden
Ahvalime baksan bile tepeden
Kaderime ağlıyorum yalnızca

Paramparça oldum toplanırmıyım
Kim vurduya gider haklanırmıyım
Şimdilik kalbine saklanırmıyım
Senin için ağlıyorum yalnızca

İçim sonbahardır dışarım hazan
Fırtınaya tutulurum ben bazan
Boşuna yazmamış kaderim yazan
Yapayalnız yaşıyorum yalnızca.

Sezai Efiloğlu 2

Yalnızca Seni

Kabul etmez beni köyler bucaklar
Yüreğimde yangın bastı sıcaklar
Azrail an be an beni kucaklar
Bende inadına yalnızca seni.

Şu garip dünyada yapayalnızım
Barışmaz kaderle birkez yıldızım
Terketti dostlarım evladım kızım
Bir sana sarıldım yalnızca sana.

Çekme benden elini ayağını
Okşuyor Azrailim yanağımı
Kim taşır aşkımızın bayrağını
Ağır yük yükleme yalnızca bana.

Sezai Efiloğlu 2

Yaman Ey

Beni bir güzel vurdu
Yaman ey yaman
Vurdu karşımda durdu
Aman ey aman
Aşkıyla deli oldum
Aman ey aman
Mecnun olsam nolurdu
Yaman ey yaman.

Gündüzün gecesinde
Yaman ey yaman
Kayboldum nicesinde
Aman ey aman
Can çekişir dururum
Aman ey aman
Yarimin pençesinde
Yaman ey yaman .

Sezai Efiloğlu 2

Yan da Gel

Sevmeyi öğrenmekte bu fukarâ
Dediler dergâha heyecânla gel.
Söylenilen tek şey şu idi bana
Dedi "seveceksen önce yan da gel".

Saymazlar bu demde çiğleri âdem
Ademden olacak binlerce adam
Ne rütbe veririz nede bir kıdem
Adam olacaksan tam inanda gel!!

Kanallarını aç dolsun muhâbbet
Muhâbettli yerde doludur râhmet
Kendini hemhâl et göster merhâmet
Girip bir gönüle iki canda gel!!.

Dermân arayanın dertleri boldur
Dertlerin dermânı dikenli yoldur
Yaralı kalplere muhâbbet doldur
Nâil olamazsan tuza banda gel!!

Sevme Sezâiyi yaratanı sev
Beni fellik fellik aratanı sev
Aslın asâletin var atanı sev
Yoksa benim gibi önce yanda gel!!

Sezai Efiloğlu 2

Yankılı Yankılı

Karadere köprüsünde,
Sordum insan sürüsüne.
Heybetle yatan gardaşın,
Bakamadım ölüsüne.

Karadereden ses gelir,
Gelir, yankılı yankılı.
Bir haber ki köyden köye,
Gezer yankılı yankılı.

Karaderenin suları,
Çağlar yankılı yankılı.
İki gözü yaşlı anam,
Ağlar yankılı yankılı.

İçerimde bir fırtına,
Kopar yankılı yankılı.
Öyle içli-hazlı bir ses,
Çıkar yankılı yankılı.

Karadere namlı dere,
Kaldımı hiç canlı dere.
Aldın civan gardaşımı,
Nam-ı diğer kanlı dere.

Karadere bak keltepe,
Bakar yankılı yankılı.
Sanki inadına suyun,
Akar yankılı yankılı.

Karadere suçum yoktur.
Kader yankılı yankılı.
Doğan yaşar,ölür gider,
Sebep yankılı yankılı.

Sezai Efiloğlu 2

Yanlışın Ne Suçu Var

İyi kötü çirkini
Halkeden yaratan var
Cambazlığın sirkini
Hayvanla oynatan var

Yanlışın ne suçu var
Yanlışlık insandadır
Günâhın ve suçu var
İnsanlar günâhkârdır

Güzel çirkin bir sıfât
Yakışır erbâbına
Küfür insanı bozar
Yakışmaz kalıbına

Cennetle Cehennemi
Kul eliyle hazırlar
Alamazsan önlemi
Bak derini kazırlar

Âbidim mâbudunu
Affeder merhametle
İyinin tabutunu
Gömerler bin rahmetle

Sözüme gel ey ahmet
Olmayacaksa zahmet
Sezâî yi unutma
Hâktan dilerken Râhmet.

Sezai Efiloğlu 2

Yanmış Yıkılmış Şehir

Senin gözlerin şiir
Seni anlatır şâir
Yâr senin hasretinle
Yanmış yıkılmış şehir.

Hangi şiirlerdesin
Hangi şehirlerdesin
İçmeyen nâmert olsun
Hangi zehirlerdesin.

Kıskanırım yâdelden
Aşğınım ezelden
Kavuşalım tezelden
Yıkılmadan bu şehir.

S.Efilim posta oldum
Aşkınla usta oldum
Derdinle hasta oldum
Sendedir bu panzehir.

Sezai Efiloğlu 2

Yanmışım Dostum

Kokuyor üstümde kân üstüne kân,
Kimlere diyeyim gel derdime yan.
Duygularda deprem aklıma ziyân,
Güneşin altında kalmışım dostum.

Ne bu günüm düne, ne dün bu güne,
Uymaz, kaldım herkesin gerisine.
Fikirde soramam hiç birisine,
Akılsızlıktan ders almışım dostum.

İçimde hezeyân ân be ân büyür,
Umarsız derdimi anlayan bilir.
Gizli ağlayanı yaradan görür,
Sanki Cehennemde yanmışım dostum..

Her türlü derdim var verem misâli
Kimselere demem mahrem mîsâli
Aslı olan yanar Kerem mîsâli
Ben ferhadı şirin sanmışım dostum

Sezâî hayırdır gördüğün rüyâ
Kalmadı kalmazda kimseye dünya
Neyime çâredir duyarsız leylâ
Kendimi çöllere salmışım dostum.

Sezai Efiloğlu 2

Yâr Edensin Bilesin

Birikmişi eliyorum kalbûrdan
Ne kalırsa bana düşen zamandan
Sevgi sevda bir bir düşer aradan
Bir tek üste kalan sensin, bilesin.

Dumanını çekiyorum hasretin
Titretiyor hücreleri nefretin
Hatırım yokmuş yokmu bana nusretin
Beni sana yar edensin bilesin.

Yağmur yağar göklerimden yanağa
Biriktirdim kan dökülür çanağa
Aşkın fırtınası döndü sağnağa
Hayalime kar yağdırdın bilesin.

Sezai Efiloğlu 2

Yâr Eylendi

Düĝün oldu bayram geldi
Ben aĝladım yâr eylendi.

Yâr eylendi yâr eylendi
Ben aĝladım yâr eylendi.

Sevdim dedim öldüm dedim
Yandım dedim yâr eylendi.

Yâr eylendi yâr eylendi
Ben aĝladım yâr eylendi.

Bütün dünya zevk sefâda
Ben aĝladım yâr eylendi.

Yâr eylendi yâr eylendi
Ben aĝladım yâr eylendi.

Çıkmayan bir canım varmış
Ben aĝladım yâr eylendi

Yâr eylendi yâr eylendi
Ben aĝladım yâr eylendi.

Sezai Efiloĝlu 2

Yâr Oldum

Bozguna uğramısın bütün hislerim
Yanıp yıkılmışım târumâr oldum
Dilek kutusunda saklı düşlerim
Önüme ardıma âhuzâr oldum.

Suskunluk olunca tabiatım
İşgâle uğradı doğuyla batım
Benden kaçır oldu şu kara bahtım
Külleri körüklü gayrı hâr oldum.

Eyvâh demek bilmem ne işe yarar
Pişmanlık ateşi ruhumu sarar
Bu garip günbe gün dününü arar
Harabeye dönmüş küllî dâr oldum

Safaksız gecede azaplardayım
Kimlerin âhında gazaplardayım
Ben kendi kendimden hicâplardayım
Ak düştü saçlara ihtiyâr oldum.

Kızıl akşamları görmek istersen
Gözlerime bir bak, kızgın nâr oldum
Benim sırlarımı bilmek istersen
Acele ecele dedim yâr oldum..

Sezai Efiloğlu 2

Yar Yüzü

Bir söz ile yıkıldıkça yıkıldım
Kem gözlerden sıkıldıkça sıkıldım
Sanıyorum çok severken bıkıldım
Beni vuran kurşun değil yar sözü.

Deli poyraz gibi deli eseydim
Selamı sabahı varıp keseydim
Keşke söz yerine kurşun yeseydim
Beni vuran kurşun değil yar sözü.

Her yerdesin deli gönül her yerde
Yüzüne gözüne çekersin perde
Tabip derman olmaz bendeki derde
Beni vuran kurşun değil yar sözü.

Kefil olurmusun S.efil sözüne
Sözlerini saktun S.efil gözüne
Nasıl bakacaksın S.efil yüzüne
Beni vuran kurşun değil yar sözü.

Sezai Efiloğlu 2

Yaralı Şiirler

Benim büyüdüğüm ücrâ yerlerde
İnsanlar satılmaz! Kim görmüş nerde
Büyük şehirlerde düşünce derde
Sebebim olanı ısıklıyorum.

Aklımız ermiyor sahte işlere
Gönül pirim vermez her gülüşlere
Boynu bükük kalan hayâl düşlere
Yaralı şiiler ismarlıyorum.

Sezai Efiloğlu 2

Yarası Bende

Dört kitâbın manâsı bir elifte
Elifi bilersen mânâsı sende
Cennet ve Cehennem vardır teklifte
Neyi arzularsan orası sende...

Vapur kalkar her gün yalan dünyâdan
Dönüşü yok anahtarsız bâbından
Vazgeçmiyor kimse altın kabından
Candan ayrılmanın sırası sende

Ëhlibeyti unutturdu meşgale
İzin verdik îtikâdı işgâle
Yetmiyormu yaptıkların hergele
Cehenneme girme sırası sende.

Elif bâ dan uzak vâvdan korkarız
Te yi kucaklarız se yi yoklarız
Şansa deyip tabelalar oklarız
Geçip giden ömrün yarası bende.

Sezai Efiloğlu 2

Yaratılmışlar Sever

Güney doğu derken yer kuzey batı
Her şeyden münezzehe Allâh sanatı
Yaratandan Özge tüm mâhlukâtı
Allâh için yaratılmışlar sever.

Cürüm işlemekten hep âr edeni
Onca dost biriktirip kâr edeni
Kadın erkek demeden vâr edeni
Ehl-i îmân yaratılmışlar sever.

İnsanoğlu neden sever dünyâyı
Altın gümüş para kale binâyı
İçkiyi kumarı hatta zinâyı
Ehl-i küffâr yaratılmışlar sever.

İnsan şaşar beşer halim vahiy mi
Dünyâdan habersiz der ki Vahiy mi?
O uçsuz bucaksız nâr-ı Cahıymi
İsyân eden yaratılmışlar sever.

İnsân apoletli kalbin arması
Üfürülmüş rûhun kemik torbası
Toprak kokusunu yağmur sonrası
Ölmek için yaratılmışlar sever..

Bir ömür yaşayıp nefsi kotayı
Günâhkar doldurur nâr-ı potayı
Hakîkate varan puslu rotayı
Bulmak için yaratılmışlar sever

İnsân olan göstermeli hürmeti
Yaratandan beklemeli râhmeti
Allâhın takdîm ettiği Cenneti
Hayâl eden yaratılmışlar sever.

Allâhım diyemem bu cezâ iyi
Kendi vicdânıma bu ezâ iyi
Allâh kulu diye bu sezâyı
Aşk ile tek yaratılmışlar sever.

Sezai Efiloğlu 2

Yarın Geç Olur

Geldin bugün hoş eyledin gönlümü
Rabbim alsın sana versin ömrümü
Hayatımın zorluğunu zulmünü
Bu gün gör de,yarın geç olur belki.

Oğul benim en hüzünlü yanımsın
Kör yürekte yangınımsın canımsın
Yorgun kalbe hayat veren kanımsın
Bu gün gel de,yarın geç olur belki.

Aslın Efil neslin Efildir senin
Her hâline baban kefildir senin
Buralarda baban sefildir senin
Gelip gör de,yarın geç olur belki.

Seni iyi gördüm oğul bey oğul
Sen halımı sorma nolur hey oğul
Sana en son diyeceğim şey!oğul
Dinle beni yarın geç olur oğul.

Muhâmmed Âtım oğulum benim
Dermansız derdime Doktorum benim
Seni son bir kere görürüm derim
Bu gün gel de,yarın geç olur belki..

Baban Sezâiyim düştüm gözlerden
Bıktım yalan dolan yalan sözlerden
Riyâkar sahtekâr ikiyüzlerden
Uzakça dur oğul yarın geç olur.

Sezai Efiloğlu 2

Yârim Gele

Dam üstünde yol gözlerim,
Yollarda kaldı gözlerim.
Ondan parlıyor gözlerim,
Bu gün yarın yarım gele.

Yarım gele yarım gele,
Tam istedim yarım gele.
Bekliyorum yollarını,
Bu gün yarın yarım gele.

Yolar uzadıkça uzar
Ümit biter azar azar
Ya gelecek yada mezar
Oraya da yârim gele.

Rüzgâr eser deli deli
Dinmiyor sevdanın yeli
Az kaldı ensemde eli
Bu gün yarın yârim gele.

Efiloğlu dolu dolu
Dikelmiş sevda yolu
Ey sevgili Allâh kulu
Bu gün yarın yarım gele.

Sezai Efiloğlu 2

Yaş İncidir

Sevdâ ile düştük yola
Sevgi sunduk sağa-sola
Sokaklarda kalıp dala
Yuvalanan kuş incidir

Yola gidilmez şaşkınla
İşim olmaz hiç taşkınla
Yanmak isterim aşkınla
Yüreğimi kış incidir

Sen yağmur ol bende toprak
Canlanalım yaprak yaprak
Kel başa aynalı tarak
Her başı bir taş incirir

Düşmüşüm engelli yola
Etmişim itibâr kula
Söz ola mûteber ola
Her sözü bir baş incidir..

Sezâî başını eyse
Düşmanları gelir keyfe
Gözümdeki hani neyse
Gönlümdeki yâş incidir..

Sezai Efiloğlu 2

Yaşu Sevdığım

Ölümlü rûhuma hayat verensin
Varlığa yokluğa kanât edersin
Her türlü zorluğa kanat gerensin
Gell beni gönlünce yaşu sevdiğim.

Bahâra değişmem yaza değişmem
Arada yaptığın naza değişmem
Sensiz inlettiğim saza değişmem
Gözünden damlayan yaşu sevdiğim.

Deli duygularım sende eğleşti
Derin yaralarım senle iyleşti
Hayat anlam buldu hemde yeğleşti
Ömrüm hizmetinde paşu sevdiğim.

Sezâi sevginiz olacak kâim
Çirmesin araya fitneler hâin
Ömrün uzun olsun huzurun dâim
Değmesin tırnağın taşu sevdiğim.

Sezai Efiloğlu 2

Yaşar Türkümüz

Aşk ile çalarız aşkla söyleriz
Türkü denildimi coşar gönlümüz
Bağlama teliyle başka ağlarız
Yedi bölgelerden aşar türkümüz.

Vurupta teline akortsuz sazın
Derdi şen eyleriz kışında yazın
Öyküsü türküsü bir başka hazin
Deniz deryâ olur taşar türkümüz.

İkiyilik ambarı sînemiz kiler
Dostlar birbirine esenlik diler
İçimiz ağlasa yüzümüz güler
Gönülde bir başka yaşar türkümüz.

Can katarız cana batan cırnağa
Set vurulmaz türkü kokan ırmağa
Usta'dan çırağa burdan ırağa
Diyardan diyara koşar türkümüz.

Yüreğinin yettiği bir avazla
Kimi alkışlardan aldığı gazla
Ömrü elverdikçe elinde sazla
Sezâiyle başka coşar türkümüz.

Sezai Efiloğlu 2

Yaşarken Yazar

Boş bir arazîdir insan benliği
Kendi kuyusunu kendisi kazar
Cennetten bekliyor bütün şenliği
Cehennem öteden ederken nazar.

İnsân yaşı ortalama ellidir
Kimi zeki kimi terelellidir
Hayât hikayedir sonu bellidir
İnsân hikayeyi yaşarken yazar.

Yola düşüp batı doğu beklersin
Koca ömre varı yoğun yüklersin
Dost elinden azı çoğu beklersin
Düze çıkan dağı aşarken azar.

Sezâinin bu bir şâirlik hâli
Tükendi umudu kırıldı dalı
Zehirden habersiz yediği balı
Kusar söndüremez belliki hazar

Sezai Efiloğlu 2

Yaşayıpta Gör

Geçen gün kadere misafir oldum
Hasbihâl eyledik yazımı sordum
Dedim ki belirsizlikten yoruldum
Dedi ki bekle gör, yaşayıpta gör.

Nedendir kara'sın benim alımda
Kefen taşıyorum inan yanımda
Korku dolaşıyor kızıl kanımda
Azâbı kalbinde yaşayıpta gör.

Nasîp kısmet alanınızda yazılı
İnancınız kalbinize kazılı
Bir düşman var varolandan azılı
Adı şeytan dedi yaşayıp ta gör.

İmân esâsından bir halkayım ben
Çizilmiş planda bir yoldayım ben
Yaratılmış tüm mâhlûkattayım ben
Oku kitâbını yaşayıpta gör.

Sezai Efiloğlu 2

Yatacak Yeriniz

Sözlerim müslümana
Kar etmez süslücana
Haramla kana kana
Yatacak yeriniz yok!!

Servetiniz büyürken
Kendiniz tok uyurken
Komşunuz aç dururken
Yatacak yeriniz yok!!

Villanız ormanlarda
Paranız zulalarda
Kuştüyü yorganlarda
Yatacak yeriniz yok!!

İsrafın lideriyiz
Her yolun önderiyiz
Rasûlün ümmeti siz
Yatacak yeriniz yok!!

Altınızda jiplerle
Boynunuzda iplerle
Garip garip tiplerle
Yatacak yeriniz yok!!

Namaz oruca bakma
Rasûlün sözün takma
Müslüman olmaz çakma
Yatacak yeriniz yok!!

Ülke savaş halinde
Ne varsa ver elinde
Hesap günü gelirden
Yatacak yeriniz yok!!

Para îmanı çalmış
İman yerini almış
Söyle! geri ne kalmış
Yatacak yeriniz yok!!

Sezaide var güman
Aman yarabbim aman
İşte sözde müslüman
Yatacak yeriniz yok!!

Sezai Efiloğlu 2

Yatıyor Anne

İnsanın kâlbi göğsüne batar mı?
Diken değil amma batıyor anne !
Kara topraklarda insân yatar mı?
O kınalı kuzular yatıyor anne !

Vatan toprakları yatansız olmaz
Albayrağımız kan katansız olmaz
Atasız olurda Vatansız olmaz
Kalbim Vatan için atıyor anne !

Ebâbil kuşları köz taşı söküp
Vuruyor küffâra öz başı tutup
Ağlamak yakışmaz göz yaşı döküp
Bana sakın olmak batıyor anne

İkbâli Vatandır bütün dâvâmız
Ar nâmus uğruna olan kavgamız
Türkiye onurum büyük sevdâmız
Türklük şanıma şân katıyor anne !

Sezai Efiloğlu 2

Yaz

Elin kalem tutar ise günlük yaz
Düğün dernek ne var ise şenlik yaz
Tebessümü esirgeme benlik yaz
Sana hayran olan kurban can'ı yaz

Sevgiyi yaz, barışı yaz seni yaz
Mutluluğu huzuru yaz en'i yaz
Ara sıra vakt olanda beni yaz
Bu yıl böyle oldu deyip ân'ı yaz.

Sen insansın ben bilirim aslını
Söyle nerelerde gördün aslımı
Ahval nice bilmem söyle yaslı' mı
Bir selam yaz bir haber yaz anı yaz.

Çok seslendim duymadın mı çağırımı
Doğru varken neyleyeyim eğriyi
Kadim dostum göster bana doğruyu
Sen bilirsin güzeli yaz iyi yaz

Sezâiye neden bilmem kızarsın
Nasıl istiyorsan öyle yazarsın
Neyi hayal ediyorsan yaşarsın
Eğriyi geç doğruyu yaz kani yaz.

Sezai Efiloğlu 2

Yer Soğuk

Bu günde günlerden cumâdır cumâ
Rabbim zafer ver mübârek orduma
Alçakları bastırmayan yurduma
Millet büyük asker büyük yâr büyük.

Şehidim sarıldın bu albayrağa
Soldun ellerimde döndün yaprağa
Nasil koyam seni kara toprağa
Yatak soğuk döşek soğuk yer soğuk

Tabutunda nöbet tutar serçeler
Bileylenmiş intikâm der pençeler
Kanlı gözyaşları yürek parçalar
Talep soğuk dilek soğuk ter soğuk.

Zafer senin uyan mehmedim uyan
Yansın Cehennemde bu hale koyan
Şehid olduğunu ansızın duyan
Eller soğuk diller soğuk fer soğuk.

Şehid kokar bu topraklar bu yerler
Kahraman Türk evladıydı şehidler
Hapörlerle acı haber verdiler
Ezân soğuk salâ soğuk var soğuk.

Şehid oğlu şehid duâm seninle
Gururluyum Cennetteki yerinle
Sezâinin çok derdi var derinde
İçimizde hâin dolu yâr soğuk..

Sezai Efiloğlu 2

Yerimi Aldım

Ŗiirler sırtını döndü satıra
Türküler can verdi girdi yatıra
Dedim ki yarına kalsın hâtırâ
Hayatın uğnn birini aldım..

Artık türkülerde düğümlü dilim
Tellere dolandı bağlandı elim
Mızrâp tokmağına dayanmaz telim
Son defa sahnede yerimi aldım.

AlkıŖlar kesildi yuh'lu ıslıklar
Bir yerde yanlıŖ var,bir Ŗey! terslik var
TaŖkesildi baŖaltında yastıklar
Haram uykuların ecrini aldım.

Sezai Efiloğlu 2

Yeşerdim

Gülüşün öteden rûhuma sızar
Gözlerim gönlüne ederken nazar
"Bu ayrılık bize kara bir mezar
Olmaz mı"dedi de bende beşerdim!!

Pejmürde hâlimi görüp tanırsan
Tanıyıpta yüreğine alırsan
"Aklımda değil gönlümde kalırsan
Yaşarsın" dedi de bende yeşerdim.

Hadi gel yol alalım bu pazar
Âlemi cihâna edelim nazar
Sığmayız toprağa gönülde mezar
O kürekle bende elle eşerdim..

Sezai Efiloğlu 2

Yeter Ana

Usandım bu soruyu,
Her gün sana sormaktan.
Bıktım artık her gece,
Yastığa sarılmaktan.

Yeter be,yeter ana!
Yar burda tüter ana.
Sen bilirsin halımdan,
Bekarlık beter ana.

Ne zaman bana düşün,
Ne zaman bana dernek.
Daha yaşın küçücük
Diyorsun,bu ne demek?

Nolur,sende he desen,
Sanki kıyamet kopar.
Yaş yirmiye bulunca,
Sanki bana kim bakar

Evvel Allah basmışım,
Onyedibuçuşuma.
Evlenip vereceğim,
Torunlar kucağına.

Sezai Efiloğlu 2

Yetim Gönlüm

Değmen benim yüreğime
Un sermişim eleğime
Kavuşmadan meleğime
lp gitti yetim gönlüm .

Elâlemin kabası var
Abası var sopası var
Anası var babası var
Öksüz garip yetim gönlüm.

Nefesinin battığınım
Nazarıyla baktığınım
Yüreğinin attığınım
Ama neden yetim gönlüm?

Sezl'nin yarası var
Içten ie nârası var
Sevdası var davası var
Ama yine yetim gönlüm

Sezai Efiloğlu 2

Yetim Kaldı

Dinleyin dostlarım gidenim büyük
Beni sevdiğimden edenim büyük
Onu sevmek için nedenim büyük
Nasıl yetim kaldı özümüz yetim.

Kaplere temaşa eyler Sezai
Bir şeyler söylüyor beyler Sezai
Yarı olmayınca neyler Sezai
Şiir yetim kaldı sözümüz yetim.

Gönüllerde sevda ateşi yaktık
Gönülden gönülle su olup aktık
İnsanca insana yaklaşır baktık
Nazar yetim kaldı gözümüz yetim.

İniş yokuş çıktık düze gelmedik
Zemheri yaşadık yaza gelmedik
Utandık arlandık yüze gelmedik
Ağyar yetim kaldı yüzümüz yetim.

İnledi şiirde şarkı Türkü'de
Sezainin döner çarkı Türkü'de
Akar nağmelerin arkı Türkü'de
Mızrap yetim kaldı sazımız yetim.

Sezai Efiloğlu 2

Yettimde Geldim

Hayıra yormadım ben rü'yâyı
Ayşe'yi Fatmayı tâki leylâyı
Yolcuya han olan fâni dünyâyı
Elimin tersiyle ittimde geldim.

Ayırdım üç beşten yüzden binlerden
Bu günlere geldim geçen dünlerden
Aman dileyerek ins-ü cinlerden
Yelyepelek koşup yettimde geldim

Seni sevmek bana en doğru ilke
Şahit olsun aşkımıza bu ülke
Değişmem paraya mal ile mülke
Seni başıma tâç ettim de geldim.

Yüreğim sızlarken içim terlerde
Sezai ne hale gelmiş derler de
Yıllardır gurbette viran yerlerde
Sensiz derde düştüm bittimde geldim.

Sezai Efiloğlu 2

Yılanlar Vardı

Kavga çıkmasın diye hep sustuğum
Kırılmasın diyerek yutkunduğum
Son umudum diye tutunduğum
Konular sorunlar yılanlar vardı.

Kaybetmemek için ödünler verdim
Sustum, alttan aldıkca dünler verdim
Şu deli gönlüme hüzünler verdim
Öysaki mutluluk huzurlar vardı

Bayramlık ağzımı açmam kimseye
Galeyâna gelip uçman kimseye
Bağlıyım kadere kaçmam kimseye
Kendini adamdan kılanlar vardı.

Sezai Efiloğlu 2

Yine Bana Bak

Durdurulmaz maratonda start alırsan
Önce bana sonra bana yine bana gel.
Gün olur da eğerki bana şart olursan
İki elin kanda olsa bana,yine bana gel

Hadi ! İçerimde nawruz ateşini yak
Aşkın azâmet mührünü yüreğime çak
Beni karşıdan karşıya geçer gibi sev
Önce bana, sonra bana yine bana bak...

Hani uçsuz bucaksız bir çölde kalırsan
Önce sağa sonra sola dönüp bana bak
Eğer yâr diyerek başkasını alırsam
Önce güldür sonra öldür sonra bana bak.

Sezai Efiloğlu 2

Yirmi iki Devletiz Biz

İki elin on parmağı
Bu dünyada tek Türküz biz
Obasındaki oymağı
At üstündeki Türküz biz.

Oğuzlardandır soyumuz
Kayı Türküdür boyumuz
Şifa akar hep suyumuz
Durdurulamaz Türküz biz

Yirmi iki devletiz biz
Tek yürekte milletiz biz
Muhâmmede ümmetiz biz
Allah'ın kulu Türküz biz.

Selçuklu'da Osmanlıya
Avrupa'da Normandiya
Her düşküne derman diye
Yollara revân Türküz biz.

Kucaklarınız garibanı
Ürkütmeyiz hiç yabancı
Amân dileyen düşmanı
Misâfir eden Türküz biz.

Türklüğümüz var halk için
Savaşmayız ilhâk için
Yaratılanı hâk için
Sevipte sayan Türküz biz.

Türk'ün yurdu Ata yurdu
Kim ola ki sata yurdu
Helâk olsun bata yurdu
Yirmi iki devletiz biz..

Sezai Efiloğlu 2

Yokla Allahım

Neden bilmem çıktım kadîm sözünden
Korkuyorum Cehennem8n közünden
Akla ziyan nefsimizin yüzünden
Dağılmadan bizi topla Allâhım.

Davamız büyüktür davamız hâktır
Bu dava kutludur ecri mutlaktır
Mü'minin sadakatı muhakkaktır
Habis fikirlerden akla Allâhım

İnsanlar insandan nefret içinde
Yaşamak bu değil iffet içinde
Dünyaya dalmışız gaflet içinde
Uyuyorken bizi yokla Allâhım.

Sezai Efiloğlu 2

Yokluğun Buz Gibi

Yokluğun buz gibi soğuk mu soğuk
Selamsız sabahtır üşüttün beni
Yüreğimde çığlık boğuk mu boğuk
Bilmiyorum nasıl işittin beni

Nedensiz niçinsiz bana darılsan
Aşkın hamuruyla gönül karılsan
Özledim diyerek gelip sarılsan
Kurudu gözlerim yaş ettin beni

Kınalı bir bahar gibi geliver
Umut ışıklarım damda saliver
Alem benim için Mecnun deli der
Bıraktığın yerde taş ettin beni

Geliversen yaslansaydım sinene
Yorgun kollarımı ssarsm beline
Çok sevmişim bilmem bundan ele ne
Şevda meydanında baş ettin beni.

Kirpiğimde yağmur gözümde duman
Titrerim üstüne sözümde aman
Tutuşur yüreğim közümde saman
İnsan-ı mahluka iş ettin beni

Aramızda yollar çıkmaz kapalı
Çok oldu aşkına düşüp sapalı
Azrail bekliyor eli sopalı
Ecelim gelmeden tuş ettin beni

Zamanın teninde delik nehirler
Kırık kirpiklerde yaşlı şiirler
Gönül peteğinde ballı zehirler
Kanadı kırılmış kuş ettin beni.

Yanacak yerim çok yakacağım yok
Senden vazgeçmemi sanacağım yok
Senden başkasını anacağım yok
Bana er'im dedin hoş ettin beni.

Seni anlatmaya yetmiyor sözler
Uykulu uykusuz kıyamda gözler
Cevrine kurbanım gülermi yüzler
Arz-ı dem zamanı aşk ettin beni.

Ağır ol Sezai sevilmiyorsun
Gönülden kovuldun yerinmiyorsun
Dua et çarmıha gerilmiyorsun
Yaşarken ölümle haşrettin beni.

Sezai Efiloğlu 2

Yokum Diyormuş

Ne gözüm hülyada nede leylada
Gündüz hayalimde gece rüyamda
Beni bir başıma yalan dünyada
Çekip gidiyormuş yokum diyormuş.

İçimi kaplarken aşkın sancısı
Bana kin kusarmış kardeş bacısı
Bu başka bir acı gönül acısı
Onu sevmiyorum yokum diyormuş.

Nerdeyim nasılım diye yoklarken
Her gece yatarken öpüp koklarken
Her sözünü kurşun gibi saplarken
Onu sevmiyorum yokum diyormuş.

Şimdi tam bir tutam türkü sırası
Yandı sefilimin yandı çırası
Kanamazmı yüreğinin yarası
Onu sevmiyorum yokum diyormuş.

Sezai Efiloğlu 2

Yola Çıkmiş Geliyor

Burası kuzey kutup
Oynarız halay kurup
Sevdiğimden ilk mektup
Yola çıkmiş geliyor.

Gülpembe bizim eller
Kirden arınmış eller
Hele bak güzel günler
Yola çıkmiş geliyor .

Dayan yüreğim diren
Bastım tutmuyor fren
Sevdâ yüklü son tren
Yola çıkmiş geliyor.

Hiç bozmadan hizâyı
Bırakmışım nizâyı
Bekliyorsan Sezâi
Yola çıkmiş geliyor.

Sezai Efiloğlu 2

Yorulдум

Gökyüzünün kartalıydım kuşuydum
Kurşun değdi kanadımdan vuruldum
Bağ bahçenin sümbülüydüm gülüydüm
Bir el değdi dallarımdan kırıldım

Diyorlar ki daha gençlik çağın var
Saçlarında üç beş tane ağın var
Geçit vermez dağların var bağın var
Hayat senin yollarından yorulduğ.

Yüreğinden söküp atmış resmimi
Hayal meyâl hatırlatmış cismimi
Unutmuşsun resmim cismim ismimi
Elâlemin dillerinden soruldum.

Ömrü Allâh verir limit kesilmez
Rüzgâr olup bârîz somut esilmez
Çıkmadık bir candan umut kesilmez
Bu toprağın küllerinden yoğrulduğ.

Sezâiyim murâdıma ermedim
Senden başkasına gönül vermedim
Ak göğsünden goncaları dermedim
Dikenliymiş güllerinden vuruldum.

Sezai Efiloğlu 2

Yunusta Gelir

Sevginin tarifi nasıldır dostum
Muhabbetten nedir bilirsin kastım
Fikimce düşündüm âkilen sustum
Söz sözden üstündür söz usta gelir.

Kucakla dünyayı Tunusta gelir
Yansa yüreğin okyanusta gelir
Muabbetin dibi delinmez hani
Gönlünü açarsan Yunusta gelir

Her kara gecenin sabahı olur
Muhabbet gönlümün felahı olur
Cehalet cahilin silahı olur
Kahpenin elinden bir susta gelir.

Sezai neylesin kalmaz yaresiz
Eylemez yarası ciğerpâresiz
Yaralar kanamış Lokman çaresiz
Onulmaz dertlerim üst üste gelir.

Sezai Efiloğlu 2

Yuvalanır Yaşlar

Özlem gergefinde nakışlı gece,
Nazârım mühürlü her ilmeğinde.
Düğümleir dillerime bir hece
Dolanır sevdânın hâr ırmağında.

Hilâl kaşlarının altında gözüm
Baktıkça parlıyor alevim közüm
Derdi figânımla yanarken özüm
Yuvalanır yaşlar yar yanağımda.

Feryad'ü figânda fevrî duygular
Geceye hasrettir devri uykular
Kasâvete salar cevri korkular
Alâmet nedâmet var konağımda..

Sezai Efiloğlu 2

Yüklerine Omuz Olmaya Geldim

Bilirim sayılmaz dertlerin bin'len
Ben seni dinlerim inan yeminlen
Sen yorulma hele şöyle bir dinlen
Yüklerine omuz olmaya geldim.

Ahvâlini sormaya hiç gerek yok
Baktım bu dünyâda senden melek yok
Diyeyeğim çokta bende yürek yok
Belki de lüzumsuz olmaya geldim.

Eğer ağlıyorsan bende ağlarım
İki yakan bir araya bağlarım
Sen kar'ım ol bende yüce dağlarım
Bağrında sorunsuz kalmaya geldim.

Ben beni düşünmem İnanki sensiz
Şek ve şüphelerin bu defâ yersiz
Dilersen akortsuz dilersen telsiz
Türkülere kopuz olmaya geldim.

Yellere veremem seni koklayıp
Yüreğimde varmı yokmu yoklayıp
Sezâiyi bukle bukle dolayıp
Saçbağına topuz olmaya geldim

Sezai Efiloğlu 2

Yüreğinden Geçerek Gidiliyor

Kara talih fallar olsa ne olur,
Randevu,ayarlar olsa ne olur.
Gönlünde saraylar olsa ne olur,
Gözlerinden geçerek gidiliyor.

Bilmiyorum,ama bu tahminimce
Yolumun üzeri gözlerin,gece
Gittiğim her yere,ama sâdece
Yüreğinden geçerek gidiliyor..

Ar nâmus üzere yeminler edip.
Dünyâ kelamıyla aşkı methedip
Gönül dergâhına,dünü terkedip
Sözlerinden geçerek gidiliyor.

Sezâi düştüğün kuru bir sevdâ,
Aşkına karşılık vermiyor leylâ.
Leylânın gönlüne,ancak bu deryâ
Denizlerden geçerek gidiliyor.

Sezai Efiloğlu 2

Yürekler Bilir

Hâr ile demlenen çayın tadını,
Kor ile dağlanan yürekler bilir.
Yudum yudum sessizliğin adını
Zor ama beklenen dilekler bilir..

Sevgidir aşğın etkin silahı
Yediği kurşunla bulur felâhı
Kalbimden geçeni biizinillahi
Sağdaki soldaki melekler bilir.

Sevginin üstünde bulunmaz niğmet
Başımın tâcıdır var olan sîret
Elbette değildir aranan sûret
Gönül harmanında elekler bilir.

Sezâî hallice bendinden taşmaz
Biliyorsa söyler haddini aşmaz
Hâkîkat yolunda çizgiden şaşmaz
Onu merak eden süreklr bilir.

Sezai Efiloğlu 2

Yürü Ağam

Yürü ağam paşam yürü
Etrafında binbir sürü
Malı mülkü düşünürken
Unutursun sen ölümü

Aman aman aman aman
Yaram kanar dayanmam
Ağalara ben ağzımla
Kuş tutsamda yaranamam

Yürü ağam devran senin
Ürkütülmez kervan senin
Bildirimki hesabını
Görecektir mevlam senin.

Sezai Efiloğlu 2

Yürü Efiloğlu Yürü

Benim derdim elindedir
Deli gönlüm gülündedir
Feryadım saz telindedir
İnce ince döker beni.

Başlamadan bitiş olmaz
Bitirmeden gidiş olmaz
Ansızın terkediş olmaz
Ayrılığın yakar beni.

Yasaklarda benim sevmem
Uzaklara gönül vermem
Nasıl niçin neden bilmem
Yüreğinden söker beni

Yürü Efiloğlu yürü
Senden olmayan bir sürü
Yüreğindeki sansürü
Kaldırmazsa yıkar beni.

Sezai Efiloğlu 2

Yüzleşsin Hayat

İçine dert olan hasletleri yak
Hayata tozpembe yeşil yeşil bak.
Sarı saçlarına baharları tak.
Sözün umut olsun gözlensin hayat.

Dalıpta bakarsın bilmem nereye
Kan doldurmayı bırak tencereye
Sabahı seyreyle çık pencereye
Közün küllensinde özlensin hayat.

Alabildiğine koş hayallere
Cevaplar hazırla hoş suallere
Mutluluk çizerken boş tuallere
Yalan gerçeklerle yüzleşsin hayat.

Düşmanla dost oldum kanımı içmez
Nefis jüri iyi yanımı seçmez
Bir ömür küs olup dargında geçmez
Gelip Sezaiyle barışsın hayat.

Sezai Efiloğlu 2

Zehir Sözlerin

İçimdeki rüzgâr fırtına oldu
Titretir ruhumu zehir sözlerin
Ahlarım kalbimin ardına doldu
Bir damlada boğar nehir gözlerin.

Kükredin özüme emeksizmişim
Tükürdün yüzüme kemiksizmişim
Kabardın sözüme demek bezmişim
Yakıp yıkıp geçti zehir sözlerin..

Keşke duymasamda kül diye yansam
Keşke görmesemde el diye sansam
Keşke sevmesemde zûl diye ansam
Derde dûçâr etti zehir sözlerin.

Daha çok küçüktün çok büyümüşsün
Ağzından salyalı lâf döktürürsün
Azrâilden önce sen öldürürsün
Sızlatır içimi zehir sözlerin.

Her şeyi görüyor Hazreti Celâl
Fizândan duyulur verdiği dellâl
Hakkım sana nasıl olsun ki helâl
Düşmanca bakarken mühür gözlerin.

Seni senden bile üstün tutmuştum
Geceleri gündüzüme katmıştım
Kâh uykulu kâh uykusuz yatmıştım
Beni düşman görmüş nehir gözlerin.

Bu sözleri kime yazdığım belli
Beni defterinden silmiş temelli
Bulursa vuracak gibi besbelli
Kurşunları yağlar zehir sözlerin.

Buna vedâ derler çok acı vedâ
Bilmem duyulurmu ardımdan sedâ
Bir gün duyacaksın şöyle bir nidâ
Vallâhi billâhi kahr sözlerin.

Sezai Efiloğlu 2

Zehirim Sensin

Derdime devâyı neyleyim aşkım
Gönül peteğimde zehirim sensin
Yüreğin sarayım gözlerin vatan
Bilakis doğduğum şehirim sensin.

Aklımı şaşırdım gittin gideli
Ömrümün vebâli sendin ederi
Öderim ölümse eğer bedeli
Gönül eşiğinde mihirim sensin.

Eller gülüp geçti aşkım halime
Boyun eğmiyorum hiç bir zalime
Dilimden süzülen özlü kelime
Gönlüme dökülen nehirim sensin.

Vuslât ayarını sen zamanladın
İçimden geçeni bir sen anladın
Eksik yanlarımı sen tamamladım
Geçmişî gelmişî têhirim sensin.

Adam olmuyormuş kadınsız olan
Bir yanı eksiktir adamsız olan
Besmele çekmeden adımsız olan
Kalbime dokunan sihirim sensin.

Ben sensiz kendime inan yetemem
Yanarım yanarım ama tütemem
Her şeyden geçerim senden gidemem
Kara gecelere zuhurum sensin.

Hüsnü cemalinle zikir ederim
Gelmişî geçmişî fikir ederim
Bin kere Allah'a şükür ederim
En güzeli sevmek fiilim sensin.

Seninle gülerken bu mahzun yüzüm
Senden başkasına bakar mı gözüm
Sazımın telinden dökülen sözüm
Her gece yazdığım şiirim sensin.

Sezâî sel gibi akışan benim
İmkansız aşkına alışan benim
O güzel kalbine yakışan benim
Kalbime vurulan mühürüm sensin...

Sezai Efiloğlu 2

Zordan Anlarsın

Adama not verilir hayvana ot
Sen neyi dilersen ondan alırsın
Eğer yakışmazsa ayağına bot
Geçmişî çarıklı ordan anlarsın.

Aklına gelince bu dünya fâni
Yokmuş dersin ilgi çekecek yanı
Her aklına gelen yapılmaz hani
Eşek değilsin ya durdan anlarsın.

Şerlikle kemlikle karılıyorsun
Hakikat sözlere darılıyorsun
Eğmeye gelmezsin kırılıyorsun
Nus'dan anlamazsan vurdan anlarsın.

Tanımayan derki terellelidir
Afâkta beklenenler bellidir
Sezâî her işin çetrefillidir
Kolaydan kaçarsın zordan anlarsın.

Sezai Efiloğlu 2

Zuladan Sır Bile Götürmeyeyim

Ölürsem iyice yıkayın beni
Dünyadan kir bile götürmeyeyim
Açın hep kirli çamaşırlarımı
Zuladan sır bile götürmeyeyin

Cürmün ne dersiniz bu âhım kadar
Hayatım alaca sabâhım kadar
Cehenneme düşsem günahım kadar
Yansamda kar bile götürmeyeyim.

Merhamet iklimi cana da yeter
Allâhın râhmeti sanada yeter
Hâkkın mükâfâtı bana da yeter
Dünyâdan vâr bile götürmeyeyim.

Sezai Efiloğlu 2